

Bad Girl Trẻ Con Và Bad Boy Lạnh Lùng

Contents

Bad Girl Trẻ Con Và Bad Boy Lạnh Lùng	2
1. Chương 1: Quá Khứ	3
2. Chương 1: Quá Khứ	4
3. Chương 2: Ngôi Biệt Thự Bí Ẩn	5
4. Chương 2: Ngôi Biệt Thự Bí Ẩn	7
5. Chương 3: Tình Yêu Của Gwen	8
6. Chương 3: Tình Yêu Của Gwen	10
7. Chương 4: Đi Học	12
8. Chương 4: Đi Học	14
9. Chương 5: Đi Học (tt)	17
10. Chương 5: Đi Học (tt)	20
11. Chương 6: Ăn Nhở Ở Đậu	21
12. Chương 6: Ăn Nhở Ở Đậu	24
13. Chương 7: First Love & Second Love	27
14. Chương 7: First Love & Second Love	30
15. Chương 8: Hôn Ước 100 Ngày - Tình Cảm Không Lời	34
16. Chương 8: Hôn Ước 100 Ngày - Tình Cảm Không Lời	36
17. Chương 9: Đối Thủ	37
18. Chương 9: Đối Thủ	40
19. Chương 10: Bệnh	44
20. Chương 10: Bệnh	47
21. Chương 11: Tuyên Chiến	51
22. Chương 11: Tuyên Chiến	55
23. Chương 12: Sức Mạnh Của Gwen - Gặp Gỡ Ông Nội	59
24. Chương 12: Sức Mạnh Của Gwen - Gặp Gỡ Ông Nội	62
25. Chương 13: Trái Tim Không Nghe Lời	65
26. Chương 13: Trái Tim Không Nghe Lời	70
27. Chương 14: Lăn Hại Đầu Tiên	75
28. Chương 14: Lăn Hại Đầu Tiên	78
29. Chương 15: Bệnh Viện - Nguyên Khôi Vỡ Mộng	81
30. Chương 15: Bệnh Viện - Nguyên Khôi Vỡ Mộng	85
31. Chương 16: Xem Mắt	88
32. Chương 16: Xem Mắt	91
33. Chương 17: Party	94
34. Chương 17: Party	97
35. Chương 18: Nam, Azami, Hắc...và Nó	100
36. Chương 18: Nam, Azami, Hắc...và Nó	104
37. Chương 19: Mọi Quan Hệ Không Tên	108
38. Chương 19: Mọi Quan Hệ Không Tên	112
39. Chương 20: Thành Viên Mới (ngưng Nghĩ Bậy >.	113
40. Chương 20: Thành Viên Mới (ngưng Nghĩ Bậy >.	115

41. Chương 21: Sự Thật Về Con Người Hắc	116
42. Chương 21: Sự Thật Về Con Người Hắc	119
43. Chương 22: 12-1 Có Ma Mới Và.....	121
44. Chương 22: 12-1 Có Ma Mới Và.....	123
45. Chương 23: Tình Yêu Của Hai Kẻ Quậy Phá	126
46. Chương 23: Tình Yêu Của Hai Kẻ Quậy Phá	128
47. Chương 24: Tuyển Chọn Girlgroup	130
48. Chương 24: Tuyển Chọn Girlgroup	132
49. Chương 25: Người Đã Từng	135
50. Chương 25: Người Đã Từng	137
51. Chương 26: Shopping Lãng Mạn	140
52. Chương 26: Shopping Lãng Mạn	142
53. Chương 27: Thử Thách Thứ Nhất - Đổi Vị Trí	144
54. Chương 27: Thử Thách Thứ Nhất - Đổi Vị Trí	145
55. Chương 28: Vai Áo Ướt Đắm	146
56. Chương 28: Vai Áo Ướt Đắm	146
57. Chương 29: Đối Kháng Nghiệt Ngã	148
58. Chương 29: Đối Kháng Nghiệt Ngã	149
59. Chương 30: Bìa Album - Ảnh Cá Nhân	151
60. Chương 30: Bìa Album - Ảnh Cá Nhân	153
61. Chương 31: Như Một Idol Thật Sự	157
62. Chương 31: Như Một Idol Thật Sự	160
63. Chương 32: Lời Tỏ Tình Không Sợ Dị Nghi	163
64. Chương 32: Lời Tỏ Tình Không Sợ Dị Nghi	164
65. Chương 33: Couple Sến Hến	166
66. Chương 33: Couple Sến Hến	167
67. Chương 34: Chỉ Là Mưu Kế	168
68. Chương 34: Chỉ Là Mưu Kế	169
69. Chương 35: Kết Quả Cuối Cùng	170
70. Chương 35: Kết Quả Cuối Cùng	171
71. Chương 36: Đưa Nhau Đi Trốn	174
72. Chương 36: Đưa Nhau Đi Trốn	175
73. Chương 37: Lãng Mạn Một Tình Yêu	176
74. Chương 37: Lãng Mạn Một Tình Yêu	178
75. Chương 38: Người Quen	180
76. Chương 38: Người Quen	182
77. Chương 39: Rắc Rối Ở Club	184
78. Chương 39: Rắc Rối Ở Club	186
79. Chương 40: Tình Yêu Thật Giản Đơn	187
80. Chương 40: Tình Yêu Thật Giản Đơn	189
81. Chương Ngoại Truyện	191

Bad Girl Trẻ Con Và Bad Boy Lạnh Lùng

Giới thiệu

Đây là câu truyện thứ hai của mình sau Tiểu Thư Kiều Ngạo Và Thiếu Gia Sát Gái, motip vẫn quen

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/bad-girl-tre-con-va-bad-boy-lanh-lung>

1. Chương 1: Quá Khứ

Một ngày mùa thu tại biệt thự Destiny của tập đoàn Louis Hoàng, có rất nhiều người tụ hợp tại đây với lý do quyết định xem có nên cho cô cháu gái vàng ngọc của dòng họ nổi nghiệp Mafia hay không? Và tất nhiên vì an toàn của con gái, pama cô tiểu thư đó đều từ chối, dẫn đến làm cho ông Hoàng Dương Văn Thanh - ông nội của Hoàng Dương Ái Nhi rất tức giận

_thưa ba, tụi con không muốn cãi lời ba nhưng...- mama nó bắt lực

_không được cãi, gia tộc chúng ta 14 đời đều theo nghề này, đến con bé Ái Nhi cũng vậy- ông Hoàng nghiêm nghị

_con bé là con gái mà ba- papa nó cũng lên tiếng

_đúng đó ba, Ái Nhi quá nhỏ- cô của nó cũng nói giúp

_hừ...các người là do tôi nuôi, bây giờ biết cãi lại rồi sao?- ông Hoàng cười mỉa

_nếu không giải quyết được thì cứ để tụi này- một người đàn ông bước vào

Tất cả người trong nhà bật dậy trừng mắt nhìn về người đó, các anh chị của nó nhanh chóng chạy lên phòng trốn không quên dẫn theo nó. Papa nó ánh mắt sắc lạnh quét qua đám người bậm trợn, cả ông Hoàng và mama nó cũng đã chuẩn bị sẵn. Thật ra đám người này chính là đồng nghiệp cũ của papa nó thời sinh viên, chỉ vì ghen tỵ với gia thế và năng lực của ông mà bọn họ đã hạ thấp danh dự của mình để bán rẻ bạn bè, đến giờ, mối thù của họ với ông vẫn còn cho nên đành làm liều, nhân lúc nội bộ gia đình lục đục mà tấn công.

_cậu vẫn còn hiềm khích với tôi à?- papa nó mở miệng

_đúng vậy, chưa bao giờ mà tôi xem trọng cậu cả, anh là kẻ lúc nào cũng cướp đi những thứ của tôi, từ tiền tài, danh vọng, và cả người con gái mà tôi yêu thương nhất- nói đoạn, ông ta chỉ vào mama nó

_đó chỉ là do cậu nghĩ vậy, những người thật sự có tiềm năng thì sẽ thành công, còn những người chỉ dựa vào quan hệ xã hội là những người không có đầu óc, luôn nghĩ cho bản thân mình. Về phần Freya (mama nó), là hai chúng tôi yêu nhau thật sự, không phải là tôi cướp- papa nó điềm đạm nói

_đừng hòng lên giọng dạy đời tôi *đoàng*- ông ta hét lớn và nổ súng về phía papa nó

_anh à- mama nó hoảng hốt kêu

_hự!!! tôi không...dạy..đời, chỉ muốn cậu hiểu thôi- papa nó ôm vết thương, khó khăn nói

_đừng nói nhiều, bắt đầu đi- ông Hoàng hất mặt

Hai bên lao vào nhau như hổ đói, người của papa nó chỉ khoảng 100 người nhưng cũng ngang sức ngang tài với ông bạn kia. Lúc này, nó đang sợ hãi nép trong chiếc tủ nhìn về phía đám hỗn loạn đó, trong lòng lo lắng khôn nguôi, bỗng...*đoàng* - một phát súng nữa vang lên và papa nó lại là mục tiêu của tên đàn ông đó. Nhưng...người hứng chịu viên đạn đó không phải papa nó, mà là bà Freya - người mẹ nó yêu thương nhất cuộc đời, ngã khụy xuống trong tay chồng

_anh...hãy cố gắng chăm sóc...Hilary...- bà nói rồi ngất đi

Papa nó hoảng hốt bế lấy bà, ánh mắt đỏ lên, không thương tiếc tặng cho tên kia vài viên kẹo, những tên đàn em cũng từ từ được giết sạch

_AAAAAAAAAAAA- một tiếng la vang vọng cả bệnh viện

Là nó - Hoàng Dương Ái Nhi, nó bật dậy sau cái giấc mơ khủng khiếp đó - giấc mơ theo nó biết bao năm qua. Sau chuyện đó, ông nó cũng không còn bắt ép nó phải làm công việc đầy nguy hiểm đó, khẽ nhìn sang mẹ, nước mắt nó lại rơi, tại sao, tại sao người hứng chịu những việc làm này là nó mà không phải ai khác, tại sao chứ??

_mẹ ơi! mẹ có nghe con nói không? bao lâu rồi mẹ nhỉ, mẹ nằm ở đây bao lâu rồi? sao mẹ không dậy để nói chuyện với con, sao mẹ không như những người khác mà hằng ngày âu yếm cưng chiều con, sao mẹ chưa bao giờ nói một lời yêu với con 10 năm qua, tại sao hả mẹ??- nó độc thoại

_.....- một khoảng không im lặng, chỉ có tiếng nấc của nó vang lên

Sau khi bị tên cầm thú đó bắn, mẹ nó đã được chuyển đến bệnh viện, nhưng vì vết thương khá gần tim nên ca phẫu thuật có vẻ khó khăn. Tạm thời, bác sĩ đã giữ lại được tính mạng của bà nhưng có lẽ phải sống quãng đời thực vật, tất cả...dựa vào...ý chí của bệnh nhân thôi...

2. Chương 1: Quá Khứ

Một ngày mùa thu tại biệt thự Destiny của tập đoàn Louis Hoàng, có rất nhiều người tụ hợp tại đây với lý do quyết định xem có nên cho cô cháu gái vàng ngọc của dòng họ nổi nghiệp Mafia hay không? Và tất nhiên vì an toàn của con gái, pama cô tiểu thư đó đều từ chối, dẫn đến làm cho ông Hoàng Dương Văn Thanh - ông nội của Hoàng Dương Ái Nhi rất tức giận

_thưa ba, tụi con không muốn cãi lời ba nhưng...- mama nó bắt lực

_không được cãi, gia tộc chúng ta 14 đời đều theo nghề này, đến con bé Ái Nhi cũng vậy- ông Hoàng nghiêm nghị

_con bé là con gái mà ba- papa nó cũng lên tiếng

_đúng đó ba, Ái Nhi quá nhỏ- cô của nó cũng nói giúp

_hừ...các người là do tôi nuôi, bây giờ biết cãi lại rồi sao?- ông Hoàng cười mỉa

_nếu không giải quyết được thì cứ để tụi này- một người đàn ông bước vào

Tất cả người trong nhà bật dậy trừng mắt nhìn về người đó, các anh chị của nó nhanh chóng chạy lên phòng trốn không quên dẫn theo nó. Papa nó ánh mắt sắc lạnh quét qua đám người bậm trợn, cả ông Hoàng và mama nó cũng đã chuẩn bị sẵn. Thật ra đám người này chính là đồng nghiệp cũ của papa nó thời sinh viên, chỉ vì ghen tỵ với gia thế và năng lực của ông mà bọn họ đã hạ thấp danh dự của mình để bán rẻ bạn bè, đến giờ, mối thù của họ với ông vẫn còn cho nên đành làm liều, nhân lúc nội bộ gia đình lục đục mà tấn công.

_cậu vẫn còn hiềm khích với tôi à?- papa nó mở miệng

_đúng vậy, chưa bao giờ mà tôi xem trọng cậu cả, anh là kẻ lúc nào cũng cướp đi những thứ của tôi, từ tiền tài, danh vọng, và cả người con gái mà tôi yêu thương nhất- nói đoạn, ông ta chỉ vào mama nó

_đó chỉ là do cậu nghĩ vậy, những người thật sự có tiềm năng thì sẽ thành công, còn những người chỉ dựa vào quan hệ xã hội là những người không có đầu óc, luôn nghĩ cho bản thân mình. Về phần Freya (mama nó), là hai chúng tôi yêu nhau thật sự, không phải là tôi cướp- papa nó điềm điềm nói

_đừng hòng lên giọng dạy đời tôi *đoàng*- ông ta hét lớn và nổ súng về phía papa nó

_anh à- mama nó hoảng hốt kêu

_hự!!! tôi không...dạy..đời, chỉ muốn cậu hiểu thôi- papa nó ôm vết thương, khó khăn nói

_đừng nói nhiều, bắt đầu đi- ông Hoàng hất mặt

Hai bên lao vào nhau như hổ đói, người của papa nó chỉ khoảng 100 người nhưng cũng ngang sức ngang tài với ông bạn kia. Lúc này, nó đang sợ hãi nép trong chiếc tủ nhìn về phía đám hỗn loạn đó, trong lòng lo lắng khôn nguôi, bỗng...*đoàng* - một phát súng nữa vang lên và papa nó lại là mục tiêu của tên đàn ông đó. Nhưng...người hứng chịu viên đạn đó không phải papa nó, mà là bà Freya - người mẹ nó yêu thương nhất cuộc đời, ngã khụy xuống trong tay chồng

_anh...hãy cố gắng chăm sóc...Hilary...- bà nói rồi ngất đi

Papa nó hoảng hốt bế lấy bà, ánh mắt đỏ lên, không thương tiếc tặng cho tên kia vài viên kẹo, những tên đàn em cũng từ từ được giặt sạch

_AAAAAAAAAAAA- một tiếng la vang vọng cả bệnh viện

Là nó - Hoàng Dương Ái Nhi, nó bật dậy sau cái giấc mơ khủng khiếp đó - giấc mơ theo nó biết bao năm qua. Sau chuyện đó, ông nó cũng không còn bắt ép nó phải làm công việc đầy nguy hiểm đó, khẽ nhìn sang mẹ, nước mắt nó lại rơi, tại sao, tại sao người hứng chịu những việc làm này là nó mà không phải ai khác, tại sao chứ??

_mẹ ơi! mẹ có nghe con nói không? bao lâu rồi mẹ nhỉ, mẹ nằm ở đây bao lâu rồi? sao mẹ không dậy để nói chuyện với con, sao mẹ không như những người khác mà hằng ngày âu yếm cưng chiều con, sao mẹ chưa bao giờ nói một lời yêu với con 10 năm qua, tại sao hả mẹ??- nó độc thoại

_.....- một khoảng không im lặng, chỉ có tiếng nấc của nó vang lên

Sau khi bị tên cầm thú đó bắn, mẹ nó đã được chuyển đến bệnh viện, nhưng vì vết thương khá gần tim nên ca phẫu thuật có vẻ khó khăn. Tạm thời, bác sĩ đã giữ lại được tính mạng của bà nhưng có lẽ phải sống quãng đời thực vật, tất cả...dựa vào...ý chí của bệnh nhân thôi...

3. Chương 2: Ngôi Biệt Thự Bí Ẩn

Khắp biệt thự Destiny vang lên bài hát Me Gustas Tu của G-Friend, bên trong, 4 cô gái với vẻ đẹp khác nhau đang nhảy múa loạn xạ như 4 con trốn trại. Người hầu trong nhà cũng vì không chịu nổi mà biến đi hết, chỉ còn ông quản gia tội nghiệp ở lại với lý do bị tụi nó bắt hát cùng -__

_phù...cuối cùng cũng xả được chút ít- nó mệt mỏi dựa lưng vào sofa

_haizzz...tự xả một mình đi, bắt tao theo chi?- Gwen bất bình

_tao có bắt buột đâu, tự đi mà còn...- nó liếc nhỏ

_ờ...thì...- nhỏ lấp bắp

_chắc...đợi hoài đợi mãi mà anh ấy chưa về- Vivian trêu

_có lí- Elena tán thành

_tụi bây...hử!!- cô tức giận bỏ lên phòng

_thưa tiểu thư- ông quản gia mờ mờ hồ hồ gọi nó

_sao?- nó nhướn mày
_tuần sau, các tiểu thư phải đi học ạ- ông cung kính
_hử?- cả ba nhăn mặt
_cũng tốt, trong đó sẽ có trai- nó ôm mặt
_e hèm- hai người còn lại mặt hầm hầm
_à...sorry, tui...tui...không vậy nữa- nó méo miệng
_tốt- cả hai và ông quản gia gật đầu đồng thanh
_hử!!- nó hừ lạnh và đi lên phòng luôn

Sáng, khi những giọt sương mai còn đọng lại, ngoài vườn biệt thự Destiny, có 1 cô gái đang vui vẻ tập những động tác thể dục đơn giản để thân hình săn chắc hơn, dù chỉ nhìn từ phía sau nhưng cũng có thể nhận thấy, đây là một cô gái rất đẹp. Cô gái này chính là nó, thói quen dậy sớm thể dục của nó bắt đầu từ lúc lên 10 rồi, khe nhìn sang ngôi biệt thự bên cạnh được ngăn bởi một khoảng tường mỏng. Đến giờ thức mắc của nó về ngôi biệt thự vẫn chưa có lời giải đáp, giờ hay tay lên và bật người, nhìn sang vườn của nơi này, nó thấy thật u ám, khác hẳn sân vườn đầy hoa của nó, nhưng...bên trong vẫn vang vọng tiếng cười vui vẻ, nó nghe mắt nhắm nghĩ thì phát hiện một bóng người dựa vào cái cây gần đó, theo nó thấy thì rất đẹp à nha, mốt qua làm quen mới được

_này! làm gì đó như khỉ nhìn sang nhà người ta thế?- Vivian từ đâu chạy ra xĩa xối

_không, thấy lạ thôi- nó nhảy xuống nói

_qua đây đi, mở tiệc- nhỏ vẫy tay

_ai lại mở tiệc vào sáng sớm? nhưng kệ, đi thôi- nó khoác tay nhỏ bạn đi đến gần hồ bơi

Bên ngôi biệt thự màu đen kia, bóng người bí ẩn ấy khẽ bước vào nhà cùng nụ cười thú vị. Bên này, tụi nó đang vô tư ăn uống, nhưng thực chất chỉ có Gwen ăn, còn 3 chị kia lại bắt đầu cho miệng hoạt động hết công suất

_không biết ai ở nhà bên kia nhỉ?- Elena thắc mắc

_phải, biệt thự thì màu đen, bên ngoài cũng có vẻ rùng rợn bí ẩn nhưng bên trong lại tràn ngập tiếng cười, nhiều lúc tui còn nghe tiếng đùa nhau của mấy cô giúp việc nữa- Vivian kể

_hay nhỉ?- nó nghi ngờ

_ơ...nghe sao nói vậy thôi mà- nhỏ nói

_hình như họ chuyển tới đây sao khi các cậu ấy đi á- Gwen chen vào

_sao tui không biết?- Elena ngạc nhiên

_ai biết, nghe quản gia nói khi các cậu ấy đi, có 4 người nào đó dọn đến, nhìn qua chắc là con trai á- Gwen giải thích

_nói mới nhớ, hôm qua tui có thấy một người, mặc áo phông đen, jeans đen, slip on đen, áo khoác dài đen, mắt kính đen, khẩu trang đen, nón đen, và...mái tóc màu...đỏ- nó liệt kê một tràng

_gì kì vậy? đen toàn bộ mà tóc màu đỏ?- Vivian hỏi

_thấy sao nói vậy, nha- nó nhấn mạnh

_hừm...để xem, biết đâu...mấy người đó là ma cà rồng- Elena làm mặt dữ tợn

_nhảm nhí- cả ba lớn tiếng

_không phải thì thôi, làm dữ- cô trề môi

_tập trung suy nghĩ đi- Gwen nhắc nhở

Tụi nó lại chìm đắm trong suy nghĩ, lâu lâu lại phát biểu linh tinh về ma quỷ gì đó. Bên kia, 4 chàng trai, 4 sắc thái khác nhau cũng đang suy nghĩ, nghĩ về các cô gái biệt thự bên này, 4 người đó chính là tụi hần, mặt điềm tỉnh vậy thôi chứ...thật ra đã nghe hết câu chuyện của tụi nó và đang bất bình: ‘ĐẸP TRAI NGỒI NGỒI VẬY MÀ BỊ VÍ LÀ MA QUỶ, MA CÀ RỒNG HAY SAO????’

4. Chương 2: Ngôi Biệt Thự Bí Ẩn

Khắp biệt thự Destiny vang lên bài hát Me Gustas Tu của G-Friend, bên trong, 4 cô gái với vẻ đẹp khác nhau đang nhảy múa loạn xạ như 4 con trốn trại. Người hầu trong nhà cũng vì không chịu nổi mà biến đi hết, chỉ còn ông quản gia tội nghiệp ở lại với lý do bị tụi nó bắt hát cùng -_-

_phù...cuối cùng cũng xả được chút ít- nó mệt mỏi dựa lưng vào sofa

_haizzz...tự xả một mình đi, bắt tao theo chi?- Gwen bất bình

_tao có bắt buột đâu, tự đi mà còn...- nó liếc nhỏ

_ờ...thì...- nhỏ lấp bắp

_chắc...đợi hoài đợi mãi mà anh ấy chưa về- Vivian trêu

_có lí- Elena tán thành

_tụi bây...hử!!- cô tức giận bỏ lên phòng

_thưa tiểu thư- ông quản gia mồm hời mồm kê gọi nó

_sao?- nó nhướn mày

_tuần sau, các tiểu thư phải đi học ạ- ông cung kính

_hử?- cả ba nhăn mặt

_cũng tốt, trong đó sẽ có trai- nó ôm mặt

_e hèm- hai người còn lại mặt hầm hầm

_à...sorry, tui...tui...không vậy nữa- nó méo miệng

_tốt- cả hai và ông quản gia gật đầu đồng thanh

_hử!!- nó hừ lạnh và đi lên phòng luôn

Sáng, khi những giọt sương mai còn đọng lại, ngoài vườn biệt thự Destiny, có 1 cô gái đang vui vẻ tập những động tác thể dục đơn giản để thân hình săn chắc hơn, dù chỉ nhìn từ phía sau nhưng cũng có thể nhận thấy, đây là một cô gái rất đẹp. Cô gái này chính là nó, thói quen dậy sớm thể dục của nó bắt đầu từ lúc lên 10 rồi, khẽ nhìn sang ngôi biệt thự bên cạnh được ngăn bởi một khoảng tường mỏng. Đến giờ thức mắc của nó về ngôi biệt thự vẫn chưa có lời giải đáp, giờ hay tay lên và bật người, nhìn sang vườn của nơi này, nó thấy thật u ám, khác hẳn sân vườn đầy hoa của nó, nhưng...bên trong vẫn vang vọng tiếng cười vui vẻ, nó nheo mắt nhắm nghĩ thì phát hiện một bóng người dựa vào cái cây gần đó, theo nó thấy thì rất đẹp à nha, mốt qua làm quen mới được

_này! làm gì đó như khỉ nhìn sang nhà người ta thế?- Vivian từ đâu chạy ra xỉa xối

_không, thấy lạ thôi- nó nhảy xuống nói

_qua đây đi, mở tiệc- nhỏ vẫy tay

_ai lại mở tiệc vào sáng sớm? nhưng kệ, đi thôi- nó khoác tay nhỏ bạn đi đến gần hồ bơi

Bên ngói biệt thự màu đen kia, bóng người bí ẩn ấy khẽ bước vào nhà cùng nụ cười thú vị. Bên này, tụi nó đang vô tư ăn uống, nhưng thực chất chỉ có Gwen ăn, còn 3 chị kia lại bắt đầu cho miệng hoạt động hết công suất

_không biết ai ở nhà bên kia nhỉ?- Elena thắc mắc

_phải, biệt thự thì màu đen, bên ngoài cũng có vẻ rùng rợn bí ẩn nhưng bên trong lại tràn ngập tiếng cười, nhiều lúc tui còn nghe tiếng đùa nhau của mấy cô giúp việc nữa- Vivian kể

_hay nhỉ?- nó nghi ngờ

_ơ...nghe sao nói vậy thôi mà- nhỏ nói

_hình như họ chuyển tới đây sao khi các cậu ấy đi á- Gwen chen vào

_sao tui không biết?- Elena ngạc nhiên

_ai biết, nghe quản gia nói khi các cậu ấy đi, có 4 người nào đó dọn đến, nhìn qua chắc là con trai á- Gwen giải thích

_nói mới nhớ, hôm qua tui có thấy một người, mặc áo phông đen, jeans đen, slip on đen, áo khoác dài đen, mắt kính đen, khẩu trang đen, nón đen, và...mái tóc màu...đỏ- nó liệt kê một tràng

_gì kì vậy? đen toàn bộ mà tóc màu đỏ?- Vivian hỏi

_thấy sao nói vậy, nha- nó nhấn mạnh

_hừm...để xem, biết đâu...mấy người đó là ma cà rồng- Elena làm mặt dữ tợn

_nhảm nhí- cả ba lớn tiếng

_không phải thì thôi, làm dữ- cô trề môi

_tập trung suy nghĩ đi- Gwen nhắc nhở

Tụi nó lại chìm đắm trong suy nghĩ, lâu lâu lại phát biểu linh tinh về ma quỷ gì đó. Bên kia, 4 chàng trai, 4 sắc thái khác nhau cũng đang suy nghĩ, nghĩ về các cô gái biệt thự bên này, 4 người đó chính là tụi hần, mặt điềm tĩnh vậy thôi chứ...thật ra đã nghe hết câu chuyện của tụi nó và đang bất bình: ‘ĐẸP TRAI NGỒI NGỒI VẬY MÀ BỊ VÍ LÀ MA QUỶ, MA CÀ RỒNG HAY SAO????’

5. Chương 3: Tình Yêu Của Gwen

Mình xin đính chính lại là tụi hần 18 tuổi rồi nha, sorry vì lỗi đó

Buổi tối tại biệt thự Destiny, nó ngồi trước gương và trên tay là 3 cây son bạc nhất thế giới, lòng cứ ngẫm nghĩ chả biết dùng cái nào? Hồng Barbie? Đỏ cam hay đỏ tươi?

_chọn đại đi- Vivian bực mình hét

_ờ ờ- nó giật mình

Sau cả tiếng dài đằng đẳng chờ đợi, cuối cùng tụi nó cũng được ra khỏi nhà và thẳng tiến tới quán Sweet Girl dành cho teen, haizzz, kể ra cũng tội, mấy ẻm mới 17 nên có được vô Club hay Bar gì đâu, đành chờ đến khi trưởng thành đi em ạ -_-

_chào các em- anh phục vụ thân thiện

_chào anh- tụi nó cười tươi

_các em là người vừa mới đặt phòng vip đúng không, xin mời- anh phục vụ lễ phép

Tụi nó gật đầu cảm ơn rồi bước vào, tầm mắt nó nhìn xung quanh và dừng lại trên người một tên con trai, hần khí tỏa ra áp bức nhưng vẫn thu hút người nhìn, môi mỏng đậm chất “trai”

Bỗng...tên đó quay sang nhìn nó, hai ánh mắt chạm nhau, cảm tình khi nãy biến mất mà thay vào đó là lửa tung tóe, hai người cứ nhìn nhau làm không khí trong quán nóng hơn cả phòng xông hơi nhưng vẫn chưa chịu dứt

“biết đẹp rồi, khỏi nhìn” - nó nhếch mép

“tui nói giống cô” - hắn cũng không vừa

“....”

“....”

Sau khi rời khỏi cái phòng xông hơi kia, tụi nó đang tụ tập tại một quán ăn vỉa hè, 4 cô gái với phong cách ăn mặc tuy đơn giản nhưng cả người vẫn toát ra khí chất cao sang

_ê, nãy thấy Alex- nó mở miệng

_hử?- Vivian khó hiểu

_đi cùng với tên ba trợn kia, còn hai thằng khác nữa, đẹp- nó chép miệng

_à à, ra là về rồi, chắc là muốn vui chơi vài hôm đây mà- Elena mắt lóe sáng

_nhưng...anh ấy đang bên Anh mà- Gwen nhú mày

_thật ngây thơ, biết đâu có cô nào xúi giục thì sao?- Vivian trêu

_không phải- Gwen bất bình

_vậy thì gọi thử xem- nó nhướn mày

Cô gật đầu, móc dế, lướt qua hàng dài số trong danh bạ và dừng lại tại một số có tên “Ông Xã”, không chần chừ, cô liền nhấn gọi trong ánh mắt thích thú của ba nhỏ bạn

(Hey Hey Well.. Hey Hey)

Jigeum naega haryeoneun mari Jom isanghalji molla

Waeinji neon jom eoryeowoseo

Nan neul jjeoljjeolmaenikka Itorok wonhage doego

Oh baby baby Please don't go

Dangsin ape mureup kkulhneun geosdo I modeun ge neomu jayeonseureowo

Bản nhạc chờ Devil của SuJu vang lên bên tai, nhưng chưa kịp thưởng thức hết bài đã có người nhắc máy

_sao thế? nhớ anh hay sao mà gọi?- giọng nói từ đầu dây bên kia

_Alex...anh...đang làm gì thế?- cô hít một hơi và hỏi

_à anh hả? anh đang nói chuyện với em nè- anh trêu

Trong lòng thầm nghĩ chắc chắn ba cô gái kia đã khiêu khích Gwen để cô ấy gọi chứ gì, biết tổng rồi nhá, nhất là con bé Vivian. T/g quên nói, Gwen và Alex là thanh mai trúc mã, yêu nhau lâu rồi, nói yêu chứ hai bên không biết đối phương ở nơi phương trời nào luôn tại vì chị Gwen cùng tụi nó suốt ngày vi vu khắp Trái Đất mà, suy cho cùng, hai người này yêu xa đó ^^

_vậy sao? anh sẽ không lén phén với cô nào đó chứ?- cô cười

_đương nhiên, Lâm Thanh Đức Huy này chỉ có em- anh mạnh miệng

_thật??- cô hỏi

_chứ sao nữa, mà em đang ở nơi nào thế? về với anh đi- anh meo mào

_em đang ở Việt Nam- cô nói

_hả?????- anh hét làm cô phải đưa điện thoại ra xa

_sao? phải chăng...- cô nheo mắt

_hơ hơ, anh...anh vừa mới về- anh nuốt khan

_...- cô giận run người

_bà xã, anh muốn cho em bắt ngờ nên mới không nói, thật xin lỗi- anh tỏ vẻ áy náy

_lúc khác nói tiếp- cô tắt máy

Cơn giận vẫn chưa tan nên tụi nó nào dám hó lé lại gần, cuối cùng đánh biết thân biết phận mà bỏ đi

~~

6. Chương 3: Tình Yêu Của Gwen

Mình xin đính chính lại là tụi hần 18 tuổi rồi nha, sorry vì lỗi đó

Buổi tối tại biệt thự Destiny, nó ngồi trước gương và trên tay là 3 cây son bạc nhất thế giới, lòng cứ ngẫm nghĩ chả biết dùng cái nào? Hồng Barbie? Đỏ cam hay đỏ tươi?

_chọn đại đi- Vivian bực mình hét

_ờ ờ- nó giật mình

Sau cả tiếng dài đằng đẳng chờ đợi, cuối cùng tụi nó cũng được ra khỏi nhà và thẳng tiến tới quán Sweet Girl dành cho teen, haizzz, kể ra cũng tội, mấy ẻm mới 17 nên có được vô Club hay Bar gì đâu, đành chờ đến khi trưởng thành đi em ạ -_-

_chào các em- anh phục vụ thân thiện

_chào anh- tụi nó cười tươi

_các em là người vừa mới đặt phòng vip đúng không, xin mời- anh phục vụ lễ phép

Tụi nó gật đầu cảm ơn rồi bước vào, tầm mắt nó nhìn xung quanh và dừng lại trên người một tên con trai, hần khí tỏa ra áp bức nhưng vẫn thu hút người nhìn, môi mỏng đậm chất “trai”

Bỗng...tên đó quay sang nhìn nó, hai ánh mắt chạm nhau, cảm tình khi nãy biến mất mà thay vào đó là lửa tung tóe, hai người cứ nhìn nhau làm không khí trong quán nóng hơn cả phòng xông hơi nhưng vẫn chưa chịu dứt

“biết đẹp rồi, khỏi nhìn” - nó nhếch mép

“tui nói giống cô” - hần cũng không vừa

“...”

“...”

Sau khi rời khỏi cái phòng xông hơi kia, tụi nó đang tụ tập tại một quán ăn vỉa hè, 4 cô gái với phong cách ăn mặc tuy đơn giản nhưng cả người vẫn toát ra khí chất cao sang

_ê, nãy thấy Alex- nó mở miệng

_hở?- Vivian khó hiểu

_đi cùng với tên ba trợn kia, còn hai thằng khác nữa, đẹp- nó chép miệng

_à à, ra là về rồi, chắc là muốn vui chơi vài hôm đây mà- Elena mắt lóe sáng

_nhưng...anh ấy đang bên Anh mà- Gwen nhú mày

_thật ngây thơ, biết đâu có cô nào xúi giục thì sao?- Vivian trêu

_không phải- Gwen bất bình

_vậy thì gọi thử xem- nó nhướn mày

Cô gật đầu, móc dế, lướt qua hàng dài số trong danh bạ và dừng lại tại một số có tên “Ông Xã”, không chân chữ, cô liền nhấn gọi trong ánh mắt thích thú của ba nhỏ bạn

(Hey Hey Well.. Hey Hey)

Jigeum naega haryeoneun mari Jom isanghalji molla

Waeinji neon jom eoryeowoseo

Nan neul jjeoljjeolmaenikka Itorok wonhage doego

Oh baby baby Please don't go

Dangsin ape mureup kkulhneun geosdo I modeun ge neomu jayeonseureowo

Bản nhạc chờ Devil của SuJu vang lên bên tai, nhưng chưa kịp thưởng thức hết bài đã có người nhắc máy

_sao thế? nhớ anh hay sao mà gọi?- giọng nói từ đầu dây bên kia

_Alex...anh...đang làm gì thế?- cô hít một hơi và hỏi

_à anh hả? anh đang nói chuyện với em nè- anh trêu

Trong lòng thầm nghĩ chắc chắn ba cô gái kia đã khiêu khích Gwen để cô ấy gọi chứ gì, biết tổng rồi nhá, nhất là con bé Vivian. T/g quên nói, Gwen và Alex là thanh mai trúc mã, yêu nhau lâu rồi, nói yêu chứ hai bên không biết đối phương ở nơi phương trời nào luôn tại vì chị Gwen cùng tụi nó suốt ngày vi vu khắp Trái Đất mà, suy cho cùng, hai người này yêu xa đó ^^

_vậy sao? anh sẽ không lên phén với cô nào đó chứ?- cô cười

_đương nhiên, Lâm Thanh Đức Huy này chỉ có em- anh mạnh miệng

_thật??- cô hỏi

_chứ sao nữa, mà em đang ở nơi nào thế? về với anh đi- anh mếu máo

_em đang ở Việt Nam- cô nói

_hả?????- anh hét làm cô phải đưa điện thoại ra xa

_sao? phải chăng...- cô nheo mắt

_hơ hơ, anh...anh vừa mới về- anh nuốt khan

_...- cô giận run người

_bà xã, anh muốn cho em bất ngờ nên mới không nói, thật xin lỗi- anh tỏ vẻ áy náy

_lúc khác nói tiếp- cô tắt máy

Cơn giận vẫn chưa tan nên tụi nó nào dám hó lé lại gần, cuối cùng đánh biết thân biết phận mà bỏ đi

~~

7. Chương 4: Đi Học

5/9 - ngày khai giảng chung của tất cả các trường, ngày mà các thanh niên nghiêm túc háo hức đón chờ để được gặp bạn bè thầy cô, tụi nó thì cũng có gì đó gọi là háo hức, nhưng các chị không háo hức vì được gặp bạn bè mà là vì được gặp...trai -_-

_mau đi- nó đứng dưới nhà hổi

_rồi nè- ba đứa bạn bước xuống căn nhà

Tụi nó mau chóng ra xe và thẳng tiến tới Matilda, chẳng mấy chốc, trước trường Matilda, một chiếc Audi9 R8 sang trọng đỗ lại, từ bên trong, bốn cô gái với vẻ đẹp nghiêng nước nghiêng thành bước xuống và nhanh chóng chiếm hết trái tim của mấy chàng ngây thơ ở đây. Nó không quan tâm mấy, bỏ luôn mấy đứa bạn và sải bước đi tìm nơi tổ chức lễ khai giảng

Vừa đi nó vừa ngắm nhìn xung quanh với ánh mắt thích thú, mãi mê chạy nhảy mà nó không để ý phía trước nên *râm* - chị ấy đã va phải một người, sự đau đớn từ cánh tay truyền tới làm nó nhúu mày nhưng có lẽ người va phải nó không chút gì xót thương, tay cho vô túi nhướng mày nhìn, khỏi nói cũng biết ai rồi :3

_ôi! còn đâu cánh tay xinh đẹp mỹ miều của ta nữa- nó xuýt xoa

_.....- con người kia nhếch mép

_này! anh không biết lịch sự là gì à?? va phải người ta còn không biết xin lỗi?- nó trách móc

_.....- im lặng

_ê...điếc?- nó khó chịu

_xin lỗi- hẳn phun ra 2 từ rồi ung dung bước đi

Nó đứng chết trân, ha, ha, ha, nhếch mép một cái, cái trường này ngộ à nha??? Cái gì mà quý xờ tộc chứ?? Bựa, toàn là bựa, người gì đâu mà thiếu phép lịch sự à. Dù vẫn âm ức đó nhưng nó vẫn nhìn mà tiếp tục tìm nơi phương trời ấy. Sau một hồi tìm với chả kiếm, nó đã thấy nơi ấy, mở cửa lớn bằng tay đau làm nó khó chịu đôi chút, tùy tiện ngồi vào một chỗ trống và ngủ suốt buổi, chả thèm để ý bài diễn văn dài dòng của ông hiệu trưởng.

Khi kết thúc buổi lễ, nó mệt mỏi lê bước trên hành lang tìm lớp 12-1, chà là chị này nhảy dù ấy mà, nhưng nó không chọn lớp 1 mà dừng lại tại lớp 10. Bên trong, anh Felix - hội trưởng hội học sinh đang phổ biến gì đó, khề liếc hần một cái sắc lẹm rồi nó bước vào, mọi hoạt động của lớp hoàn toàn dừng lại khi thấy nó

_xinh quá- bọn con trai thốt

_hi...chào các bạn, cho mình hỏi...

_bạn cứ hỏi đi- một đứa chen ngang

_ừ...cho mình hỏi...

_hỏi đi hỏi đi, tự nhiên bạn, có gì thắc mắc nè- lại một đứa

_ừ “toàn lũ chặn họng”, cho hỏi...

_hỏi đi, hỏi...

_giờ có cho tui hỏi không???- nó quát

_à...bạn xinh đẹp, hỏi đi- cả đám sợ hãi

_tốt, lớp 12-10 ở đâu vậy hả?- nó cười

_đây nè, lớp 10 đây nè- một đứa con trai hớn hở

_ủa vậy hả??? mình học 12-1 cơ, há há, bye- nó chuẩn đi

Bọn con trai ngơ ngác, mặt đen một cục khi bị nó lừa, còn hần, khẽ nhếch mép nhìn theo nó, thú vị thật. Quay lại với chị Hilary, chị đã phá lớp này đến lớp khác và giờ tới 12-5, khi chuẩn bị bước vào thì

_e hèm...em học 12-1 đúng không? đừng phá bạn nữa, mau về lớp đi- cô giáo nhìn nó

_dạ, sorry cô- nó ỉu xiu đi về lớp

12-1 là lớp giỏi nhất của trường, lớp này toàn tập trung đầy đủ các cậu ấm cô chiêu của những nhà kinh doanh nổi tiếng nhưng cũng có 1 vài học sinh học bổng với thành tích xuất sắc được vào trường. 3 con bạn nó đã đứng đợi sẵn, khi thấy nó, không ai chào hỏi gì cả làm nó thấy lạ

_các em là học sinh mới à?- cô giáo hiền hòa hỏi

_vâng- cả đám khẽ cúi người

_được rồi, vào đi đã- cô giáo cười

_ồ ồ, là học sinh mới kìa, xinh phết- đám học sinh nhao nháo cả lên

_trật tự nào, để cho bạn giới thiệu chứ, mời các em- cô giáo khẽ nhắc nhở

_xin chào mọi người, mình là Hoàng Dương Ái Nhi, tên hết sức thân mật là Hilary- nó nói một tràng cùng một vài động tác dễ thương

_cute quá- một đứa con gái thót

_bạn thích gì?- người được cho là lớp trưởng hỏi

_thích á? mình thích nhiều lắm, thích hát, thích nhảy, thích K-pop, thích vẽ tranh, thích Face- nó liệt kê

_wow!! thế ghét?- lớp phò

_mình thì ghét nhiều thứ lắm, ghét nhện, ghét ma, ghét côn trùng- lại liệt kê

_sợ thì sao?- một giọng nói vang lên phía cuối lớp, là Alex

_ghét chính là sợ- nó nhấn mạnh

_ồ, còn 3 bạn kia thì sao?- một học sinh hỏi

_xin chào, mình là Minh Châu, gọi là Gwen- êm đềm

_mình là Vivian- một chút nhí nhảnh

_Tú Linh là mình- tỉnh mịch

_gia thế thì sao?- lớp trưởng vừa hỏi lập tức bị ném đá cho tội vô duyên

_không sao, tụi mình là học sinh học bổng- Gwen cười hiền

_.....- nó há hốc

_4 cậu là bạn với nhau à?- một bạn nữ hỏi

_đâu có, bạn ấy giàu vậy sao chơi với tụi mình được- Vivian chối

Nó đứng như tượng gỗ đưa ánh mắt khó hiểu nhìn Alex nhưng nhận lại là một cái nhún vai

_à...Nhi ngồi cạnh Duy, Châu và Huy, Tú và Long, Linh và Khôi nhá- cô giáo phân phát

_Duy ở nơi phương trời nào???- nó bỏ luôn ba con bạn và hỏi

_tôi- hần giờ tay

_ha, ha, ha, hôm nay ra đường bước chân nào mà xui thế, về tắm lá bưởi mới được- nó méo mếu

_hí hí- cả lớp che miệng cười

Đi về phía hắn, anh này đang gác chân lên bàn nghe phone

_này bạn Duy thân mến, cho mình ngồi ở trong- nó mệt mỏi lên tiếng

_ngoài?- hắn nhướn mày

_hử??? à...không ngồi ngoài được- nó hiểu lời hắn và nói

_why?- 1 từ duy nhất

_không thích- nó xua 1 ngón tay

_why?

_không thích

_why?

_không thích

Hai người cứ lặp đi lặp lại đến phát chán

_huhu, làm ơn cho tui vô đi mà, sao anh ác quá vậy? ác thế? sao nỡ làm thế?- nó méu mặt

Hắn nhìn chằm chằm gương mặt kute của nó làm nó có chút ngượng nhưng nhanh chóng gạt phắt đi, nhân lúc hắn không chú ý, nó bay vào chỗ ngồi và úp mặt xuống bàn. Hắn cũng không nói gì lặng lẽ nhìn nó, một cảm giác quen thuộc dâng lên trong lòng...hôm qua, sau khi đối mặt với nó xong, hắn cứ suy nghĩ quẩn quor cho đến khi về nhà và tai hại là mất ngủ cả đêm, chắc, giờ thì ngủ bù thôi zzzzz

_Duy bị bệnh- Waldo thất thần

_hờ hờ, sức quyến rũ của con bé không bao giờ nguôi- Alex cười

_mày quen à?- Dai tò mò

_ừa, bạn vợ tao- anh quay sang Gwen nháy mắt

_vợ?????- cả hai há mồm

_.....- Gwen ngượng chín mặt

Hàng loạt dấu chấm hỏi xuất hiện trong đầu cả hai, quay qua nhìn hai cô gái thắc mắc

_khỏi nhìn- Vivian liếc

_tụi này ngu lắm- Elena chép miệng

p/s: chờ đón chap sau đề

8. Chương 4: Đi Học

5/9 - ngày khai giảng chung của tất cả các trường, ngày mà các thanh niên nghiêm túc há hức đón chờ để được gặp bạn bè thầy cô, tụi nó thì cũng có gì đó gọi là há hức, nhưng các chị không há hức vì được gặp bạn bè mà là vì được gặp...traí - _-

_mau đi- nó đứng dưới nhà hối

_rồi nè- ba đưa bạn bước xuống căn nhà

Tụi nó mau chóng ra xe và thẳng tiến tới Matilda, chẳng mấy chốc, trước trường Matilda, một chiếc Audi9 R8 sang trọng đỗ lại, từ bên trong, bốn cô gái với vẻ đẹp nghiêng nước nghiêng thành bước xuống và nhanh chóng chiếm hết trái tim của mấy chàng ngây thơ ở đây. Nó không quan tâm mấy, bỏ luôn mấy đứa bạn và sải bước đi tìm nơi tổ chức lễ khai giảng

Vừa đi nó vừa ngẩng nhìn xung quanh với ánh mắt thích thú, mãi mê chạy nhảy mà nó không để ý phía trước nên *rầm* - chị ấy đã va phải một người, sự đau đớn từ cánh tay truyền tới làm nó nhúu mày nhưng

có lẽ người va phải nó không chút gì xót thương, tay cho vô túi nhướn mày nhìn, khỏi nói cũng biết ai rồi :3

_ô! còn đâu cánh tay xinh đẹp mỹ miều của ta nữa- nó xuýt xoa

_.....- con người kia nhếch mép

_này! anh không biết lịch sự là gì à?? va phải người ta còn không biết xin lỗi?- nó trách móc

_.....- im lặng

_ê...điếc?- nó khó chịu

_xin lỗi- hấn phun ra 2 từ rồi ung dung bước đi

Nó đứng chết trân, ha, ha, ha, nhếch mép một cái, cái trường này ngộ à nha??? Cái gì mà quý xờ tộc chứ?? Bựa, toàn là bựa, người gì đâu mà thiếu phép lịch sự à. Dù vẫn âm ức đó nhưng nó vẫn nhin mà tiếp tục tìm nơi phương trời ấy. Sau một hồi tìm với chả kiếm, nó đã thấy nơi ấy, mở cửa lớn bằng tay đau làm nó khó chịu đôi chút, tùy tiện ngồi vào một chỗ trống và ngủ suốt buổi, chả thèm để ý bài diễn văn dài dòng của ông hiệu trưởng.

Khi kết thúc buổi lễ, nó mệt mỏi lê bước trên hành lang tìm lớp 12-1, chà là chị này nhảy dù ấy mà, nhưng nó không chọn lớp 1 mà dừng lại tại lớp 10. Bên trong, anh Felix - hội trưởng hội học sinh đang phổ biến gì đó, khẽ liếc hần một cái sắc lẹm rồi nó bước vào, mọi hoạt động của lớp hoàn toàn dừng lại khi thấy nó

_xinh quá- bọn con trai thốt

_hi...chào các bạn, cho mình hỏi...

_bạn cứ hỏi đi- một đứa chen ngang

_ừ...cho mình hỏi...

_hỏi đi hỏi đi, tự nhiên bạn, có gì thắc mắc nè- lại một đứa

_ừ “toàn lũ chặn họng”, cho hỏi...

_hỏi đi, hỏi...

_giờ có cho tui hỏi không???- nó quát

_à...bạn xinh đẹp, hỏi đi- cả đám sợ hãi

_tốt, lớp 12-10 ở đâu vậy hả?- nó cười

_đây nè, lớp 10 đây nè- một đứa con trai hớn hở

_ủa vậy hả??? mình học 12-1 cơ, há há, bye- nó chuồn đi

Bọn con trai ngơ ngác, mặt đen một cục khi bị nó lừa, còn hần, khẽ nhếch mép nhìn theo nó, thú vị thật. Quay lại với chị Hilary, chị đã phá lớp này đến lớp khác và giờ tới 12-5, khi chuẩn bị bước vào thì

_e hèm...em học 12-1 đúng không? đừng phá bạn nữa, mau về lớp đi- cô giáo nhìn nó

_dạ, sorry cô- nó ỉu xiu đi về lớp

12-1 là lớp giỏi nhất của trường, lớp này toàn tập trung đầy đủ các cậu ấm cô chiêu của những nhà kinh doanh nổi tiếng nhưng cũng có 1 vài học sinh học bổng với thành tích xuất sắc được vào trường. 3 con bạn nó đã đứng đợi sẵn, khi thấy nó, không ai chào hỏi gì cả làm nó thấy lạ

_các em là học sinh mới à?- cô giáo hiền hòa hỏi

_vâng- cả đám khẽ cúi người

_được rồi, vào đi đã- cô giáo cười

_ồ ồ, là học sinh mới kìa, xinh phết- đám học sinh nhao nháo cả lên

_trật tự nào, để cho bạn giới thiệu chứ, mời các em- cô giáo khẽ nhắc nhở

_xin chào mọi người, mình là Hoàng Dương Ái Nhi, tên hết sức thân mật là Hilary- nó nói một tràng cùng một vài động tác dễ thương

_cute quá- một đứa con gái thốt

_bạn thích gì?- người được cho là lớp trưởng hỏi

_thích á? mình thích nhiều lắm, thích hát, thích nhảy, thích K-pop, thích vẽ tranh, thích Face- nó liệt kê

_wow!! thế ghét?- lớp phó

_mình thì ghét nhiều thứ lắm, ghét nhện, ghét ma, ghét côn trùng- lại liệt kê

_sợ thì sao?- một giọng nói vang lên phía cuối lớp, là Alex

_ghét chính là sợ- nó nhấn mạnh

_ồ, còn 3 bạn kia thì sao?- một học sinh hỏi

_xin chào, mình là Minh Châu, gọi là Gwen- êm đềm

_mình là Vivian- một chút nhí nhảnh

_Tú Linh là mình- tĩnh mịch

_gia thế thì sao?- lớp trưởng vừa hỏi lập tức bị ném đá cho tội vô duyên

_không sao, tại mình là học sinh học bổng- Gwen cười hiền

_.....- nó há hốc

_4 cậu là bạn với nhau à?- một bạn nữ hỏi

_đâu có, bạn ấy giàu vậy sao chơi với tại mình được- Vivian chối

Nó đứng như tượng gỗ đưa ánh mắt khó hiểu nhìn Alex nhưng nhận lại là một cái nhún vai

_à...Nhi ngồi cạnh Duy, Châu và Huy, Tú và Long, Linh và Khôi nhá- cô giáo phân phát

_Duy ở nơi phương trời nào???- nó bỏ luôn ba con bạn và hỏi

_tôi- hấn giờ tay

_ha, ha, ha, hôm nay ra đường bước chân nào mà xui thế, về tắm lá bưởi mới được- nó meo mào

_hí hí- cả lớp che miệng cười

Đi về phía hấn, anh này đang gác chân lên bàn nghe phone

_này bạn Duy thân mến, cho mình ngồi ở trong- nó mệt mỏi lên tiếng

_ngoài?- hấn nhướng mày

_hử??? à...không ngồi ngoài được- nó hiểu lời hấn và nói

_why?- 1 từ duy nhất

_không thích- nó xua 1 ngón tay

_why?

_không thích

_why?

_không thích

Hai người cứ lặp đi lặp lại đến phát chán

_huhu, làm ơn cho tui vô đi mà, sao anh ác quá vậy? ác thế? sao nỡ làm thế?- nó méo mặt

Hắn nhìn chăm chăm gương mặt kute của nó làm nó có chút ngượng nhưng nhanh chóng gạc phắt đi, nhân lúc hắn không chú ý, nó bay vào chỗ ngồi và úp mặt xuống bàn. Hắn cũng không nói gì lặng lẽ nhìn nó, một cảm giác quen thuộc dâng lên trong lòng...hôm qua, sau khi đối mặt với nó xong, hắn cứ suy nghĩ quẩn quơ cho đến khi về nhà và tai hại là mất ngủ cả đêm, chắc, giờ thì ngủ bù thôi zzzzz

_Duy bị bệnh- Waldo thất thần

_hờ hờ, sức quyến rũ của con bé không bao giờ nguôi- Alex cười

_mày quen à?- Dai tò mò

_ừa, bạn vợ tao- anh quay sang Gwen nháy mắt

_vợ?????- cả hai há mồm

____- Gwen ngượng chín mặt

Hàng loạt dấu chấm hỏi xuất hiện trong đầu cả hai, quay qua nhìn hai cô gái thắc mắc

_khỏi nhìn- Vivian liếc

_tụi này ngu lắm- Elena chép miệng

p/s: chờ đón chap sau đê

9. Chương 5: Đi Học (tt)

Sau màn giới thiệu làm quen, cả lớp đã chính thức bước vào buổi học, tiết đầu tiên là Mĩ Thuật, nghe nói bà cô dạy môn này rất dữ nhưng được cái vẽ đẹp nên ông hiệu trưởng mới cho ở lại

_chào cô- cả lớp đứng dậy

_ừm...các em ngồi- bà cô nhẹ giọng

Đề bài hôm nay là vẽ lại nhóm bạn thân của em, trong khi cả lớp hí hoáy vẽ, chỉ còn nó và hắn ngồi chơi, hắn thì không nói đi, còn nó, bà cô lia nó này giờ vì cái tội ngồi cạnh hoàng tử của bà -_-

_Ái Nhi- bà cô gọi

_vâng- nó nó ngược mặt

_sao em không vẽ?- cô hỏi

_em không biết vẽ

_cứ làm bài đi, rồi sẽ biết- cô nhẹ nhàng nói

_vâng- nó gật đầu

Lát sau, bài của nó được chấm giỏi vì chị vẽ hết cả lớp -_- (không biết vẽ đó :v) mà có ai thắc mắc mấy anh chị kia vẽ gì không nè? 3 đứa bạn nó đương nhiên là vẽ nó rồi, nhưng khi nghe nó nói không có bạn thì tức anh ách (¬_¬), mấy anh kia cũng vẽ hắn luôn, còn hắn...bài của anh, vẽ....vẽ....vẽ....NÓ (^o^)

Reng - Reng - Reng - tiếng chuông báo hiệu giờ ra chơi vang lên, cả lớp ủa ra như ong vỡ tổ, cô giáo chỉ biết lắc đầu trước đám học trò này, lớn rồi mà như con nít á

_này đi ăn không??- Vivian hớn hở đứng trước mặt nó

_gì?? nói với ai vậy?- nó quay mặt xung quanh

_mày- nhỏ chỉ vào mặt nó

_ủa ủa?? tui nhớ tui nhà giàu, mấy bạn nghèo, không thể chơi với tui mà?? sao rủ đi ăn vậy ta??- nó nói bóng gió

_thì...- cả ba ấp úng

_hừm, nếu mình nhớ không lầm thì cậu tên Long và cậu tên Khôi, đúng không?- nó quay sang Waldo và Dai

_ừ- cả hai gật đầu

_đi ăn với mình nha- nó chu mỏ

_tất nhiên- hai anh sướng rơn (gái đẹp mời mà >w<)

Nó cùng hai người bước vào phòng ăn trong ánh nhìn ngạc nhiên của mọi người, chọn một bàn khuất và khẽ liếc mắt nhiều chuyện ấy làm họ vội quay đi, sợ dĩ mọi người sợ nó là vì tin con gái chủ tịch Louis Hoàng vào trường này học đã loan ra khắp trường, mà cô con gái lại chính là nó nên không ai dại gì mà động vào. Nó ngồi giữa Waldo và Dai, mặc cho hai chàng luyện thuyên, nó vẫn để mặt hầm hầm, Alex từ xa nhìn cũng hết cách, tiến lại

_vẫn giận à?- anh lắc đầu

_hừ- nó liếc

_đừng giận nữa, cậu sẽ già đi đó- Waldo nịnh nọt

_cảm ơn- nó cười

_a...Felix, bên này- Dai vui mừng khi thấy hấn

_đồ bất lịch sự, bất lịch sự, bất lịch sự, BẤT LỊCH SỰ- nó thấy hấn thì mỉa mai

Cốc - *tạm dừng, thời gian bất động* anh Felix đẹp trai đã không thương tiếc cho chị Hilary ăn một cục u trên đầu, mọi hoạt động của nó tạm dừng, bàn tay đặt trên chỗ bị hấn cốc, vẻ mặt ngạc nhiên sững sờ, miệng há to, hết sức tưởng tượng (@_@). Gì thế này? Hấn cú đầu nó, nhục nhã, hết sức nhục nhã, nghĩ sao mà cốc đầu tui dì?

_anh...anh dám?- nó bức xúc nhìn hấn đang ung dung ăn uống

_bình tĩnh, ăn cái này đi- Dai cho một miếng bánh vào miệng nó

Nói vậy chứ anh cũng bất ngờ lắm chứ, nghĩ sao một người lãnh đạm không bao giờ đụng vào con gái như Felix lại đi đùa giỡn với nó chứ, còn cốc yêu nữa, kiểu này trúng sét ái tình thiệt hả trời??? Alex và Waldo cũng không kém gì mấy, ngồi há hốc mồm giờ, hồn còn lơ lửng trên mây kia kìa

_tụi này ngồi đây nhé- Vivian tiến lại

_được chứ- Waldo cười tí mắt

_các cậu muốn ăn gì?- Alex hỏi

_gì cũng được- Elena đắc thắng nhìn nó

Nó phồng má nhìn họ, mặt đầy sát khí, vì muốn ngồi cạnh Elena nên Dai đẩy hấn đi, để hai người này ngồi cạnh nhau thành ra...anh Felix ngồi cạnh chị Hilary rồi. Nhưng có vẻ chị ý không quan tâm lắm, mặt hầm hầm bước đi, hấn cũng đi theo

Nó thấy hấn theo mình thì quay người lại phồng má

_bất lịch sự- nó hét

_bánh bèo- hấn hét lại

_bất lịch sự

_bánh bèo

_bất lịch sự

_bánh bèo

_bất lịch sự

_bánh bèo

_nghỉ đi- nó dậm chân bỏ đi

Để lại hấn, anh chàng như tìm được thứ gì đó thú vị ^o^

Trời mưa, nó đang ngồi trong lớp với tâm trạng không mấy thoải mái, ngồi thẫn thờ nhìn mưa qua cánh cửa sổ rồi thở dài như bà cụ non, hấn cũng nhìn theo nó, khẽ vỗ nhẹ đầu nó rồi úp mặt xuống bàn. Nó khó hiểu nhìn hấn, thật ra hấn muốn gì đây?? Nhưng nó không thêm quan tâm nữa mà lấy điện thoại ra nhắn tin cho ông tài xế rước trước khi mưa to thêm

Hết giờ học, một người đàn ông trung niên cầm 4 chiếc ô tiến lại lớp 12-1, cúi đầu khi thấy nó, ông định đưa 4 chiếc ô cho 4 đứa thì bị nó giật lấy, một cái cho mình che, một cái quăng cho ông tài xế còn hai chiếc kia thì vứt vào thùng rác trong ánh mắt ngạc nhiên của cả bọn

_là ai mà phải dùng ô của tôi?- nó nhướn mày rồi đi mất

Ông tài xế khá khó xử nhưng khi thấy ánh mắt nó thì cũng chạy theo, không quên gật đầu chào ba chị đang trên mây kia, Alex lắc đầu chán nản trước tính tình của cô em rồi nhìn sang vợ, chị Gwen có vẻ hối hận, dù biết là giỡn nhưng...lần này nó thật sự giận rồi, kiểu này chắc tốn kém lắm mới làm lành được đây

Nó mở cửa xe và gấp ô lại, ngồi ngay ngắn bên trong và tá hỏa khi hấn ở bên cạnh

_ôi!! anh dọa tôi à?- nó khẽ đánh hấn

_đi nhờ- ngắn gọn là đặc điểm lời nói của hấn

_hừ- nó bực mình quay chỗ khác

_thưa tiểu thư, là do ông chủ căn dặn- tài xế hỏi

_ba tôi?- nó nheo mắt

_dạ- ông gật đầu

_ông xuống xe đi, tôi tự lái- nó nói

_vâng- ông cầm ô và bước xuống

Hấn phóng sang ghế lái làm nó trợn tròn mắt nhưng cũng không nói gì, mở cửa xe, bước xuống rồi mới vòng sang phía trước mà ngồi vào ghế phụ

_cô muốn đi đâu??- hấn hỏi

_hỏi chi? mà không phải anh muốn đi nhờ sao?- nó hỏi

_ừ- hấn đáp

_vậy về nhà anh đi- nó nói

_cô muốn về nhà tôi?- hấn cười tà mị

_anh...ừ đó, về nhà anh đi- nó bặm môi

_ok- hấn gật đầu

Khi chiếc xe đỗ lại tại một ngôi biệt thự sang trọng, hấn quay sang nó, chị nhà ngủ mất tiêu (L_____L)

~ zzz

_này- hấn gọi

_hử?- nó dụi dụi mắt

_đến nhà rồi, tôi vào trước đây- hấn vẫy tay

_ừ, đi luôn đi- nó lạnh nhạt

Hắn lắc nhẹ đầu rồi bước vào nhà nhìn nó lái xe đi

T/g: À mà cho em hỏi cái, hai cái nhà sát nhau mà chị Hilary đi đâu dạ chị???

Nó: (?_?) á, lộn, quay lại liền

~~

10. Chương 5: Đi Học (tt)

Sau màn giới thiệu làm quen, cả lớp đã chính thức bước vào buổi học, tiết đầu tiên là Mĩ Thuật, nghe nói bà cô dạy môn này rất dữ nhưng được cái vẽ đẹp nên ông hiệu trưởng mới cho ở lại

_chào cô- cả lớp đứng dậy

_ừm...các em ngồi- bà cô nhẹ giọng

Đề bài hôm nay là vẽ lại nhóm bạn thân của em, trong khi cả lớp hí hoáy vẽ, chỉ còn nó và hắn ngồi chơi, hắn thì không nói đi, còn nó, bà cô lia nó này giờ vì cái tội ngồi cạnh hoàng tử của bà -_-

_Ái Nhi- bà cô gọi

_vâng- nó nó ngược mặt

_sao em không vẽ?- cô hỏi

_em không biết vẽ

_cứ làm bài đi, rồi sẽ biết- cô nhẹ nhàng nói

_vâng- nó gật đầu

Lát sau, bài của nó được chấm giỏi vì chị vẽ hết cả lớp -_- (không biết vẽ đó :v) mà có ai thắc mắc mấy anh chị kia vẽ gì không nè? 3 đứa bạn nó đương nhiên là vẽ nó rồi, nhưng khi nghe nó nói không có bạn thì tức anh ách (¬_¬), mấy anh kia cũng vẽ hắn luôn, còn hắn...bài của anh, vẽ....vẽ....vẽ....NÓ (^o^)

Reng - Reng - Reng - tiếng chuông báo hiệu giờ ra chơi vang lên, cả lớp ủa ra như ong vỡ tổ, cô giáo chỉ biết lắc đầu trước đám học trò này, lớn rồi mà như con nít á

_này đi ăn không??- Vivian hớn hở đứng trước mặt nó

_gì?? nói với ai vậy?- nó quay mặt xung quanh

_mày- nhỏ chỉ vào mặt nó

_ủa ủa?? tui nhớ tui nhà giàu, mấy bạn nghèo, không thể chơi với tui mà?? sao rủ đi ăn vậy ta??- nó nói bóng gió

_thì...- cả ba áp úng

_hừm, nếu mình nhớ không lầm thì cậu tên Long và cậu tên Khôi, đúng không?- nó quay sang Waldo và Dai

_ừ- cả hai gật đầu

_đi ăn với mình nha- nó chu mỏ

_tất nhiên- hai anh sướng rơn (gái đẹp mời mà >w

11. Chương 6: Ăn Nhờ Ở Đâu

Nó mệt mỗi bước xuống xe, nhìn thấy hấn đang ung dung đứng đó, tính lên giọng trách móc thì thấy một phụ nữ trung niên quét dọn sân vườn, quần gia Hong thì vừa bước vào, hai người nhìn nhau cười cười, ánh mắt nheo lại đôi chút rồi hỏi

_này, bà đó là ai thế?- nó hỏi

_quần gia- hấn nhún vai

_trơ trên- nó phun ra hai từ rồi xách balo vào nhà

_cô có quyền gì mà nói như vậy?- hấn kéo nó lại, vẻ mặt khá tức giận

_quyền được nói, quyền của con người- nó cười nhạt

_dù gì thì bà ấy cũng lớn hơn cô, sao có thể ăn nói như vậy?- hấn thở dài

_hử?? lạnh lùng như anh mà lại nói nhiều vì một bà quần gia sao? bà ta là gì của anh?- nó nhếch mép

_.....- im lặng

_không còn gì để nói? xin lỗi chị đi, tôi chỉ vì lo cho bản thân mình khi “ông ấy” có vợ thôi- nó nhún vai và đi vào nhà

Hấn đứng đó, nhìn theo bóng nó, suy nghĩ về câu nói vừa rồi, bà quần gia ấy là gì của hấn?? Từ khi mẹ hấn mất, ba hấn lại bận chuyện công ty, không thường về nhà nên đã thuê một bảo mẫu chăm nom hấn, chính là bà quần gia đó, bà có một cái tên hay, Olivia. Hấn xem bà Olivia như người mẹ thứ hai của mình, cho nên ai có hành vi xúc phạm đến bà ấy, hấn nhất định không tha, nhưng sao hấn không làm được điều đó khi người nói là nó?

Một mỗi bước vào nhà, ông quần gia của nó đã được Alex mời vào xơi nước, tại hấn quả thật rất lễ phép với người lớn, hấn cũng lịch sự gạt đầu và ngồi xuống tiếp chuyện, bỗng

_QUẦN GIA HONG, ÔNG VỀ ĐÂY CHO TÔI- nó hét lớn

_a...tôi xin phép- ông cúi chào

Khẽ lắc đầu trước tính tình của nó, thiệt là...không phải thân thiện dễ gần là tốt, cô chủ nhà ông quả thật đã mắc phải bệnh tiểu thư rồi

_thưa, tiểu thư gọi tôi- ông cúi người

_ông vừa đi đâu?- nó chống hông nhìn ông

_tôi có chút việc ở nhà bên cạnh ạ- ông kính cẩn

_tôi đói- nó trừng mắt

7h thứ bảy tại căn phòng màu trắng hồng xinh xắn của biệt , trên chiếc giường to tổ bố có một cô gái với vẻ đẹp ngây thơ trong trắng đang ngủ ngon lành. Bỗng...cộc cộc - tiếng gõ cửa vang lên làm cô gái giật mình thức giấc

_ai?- nó nói vọng ra

_là tôi thưa tiểu thư, có người gửi bưu phẩm cho tiểu thư ạ- cô hầu gái cẩn thận nói

_để đó đi, tôi ra liền- nó dặn

Biếng nhác rời khỏi giường, nó mở cửa và nhặt lấy gói bưu phẩm rồi mở ra, bên trong là một bộ quần áo xinh xắn, đúng style của nó: áo sơ mi màu vàng bên trong áo len, cả hai đều của thương hiệu Thursday

Island, quần skinny jeans trắng và túi xách đeo chéo Lapelette màu lam, còn thêm chiếc nơ chấm bi cài tóc. Nó hí hửng chạy vào phòng tắm thay đồ, mang sneaker vào rồi tung tăng xuống nhà

_đồ mới à?- Gwen hỏi

_hừ- nó liếc cô rồi ra khỏi nhà

_hơ hơ, chết chắc- cô ủ rũ

Nó đóng cửa cổng và nhìn sang nhà hần như một thói quen, trong đầu nghĩ ra gì đó, thông thả bước đến và nhấn chuông.

King coong.....

_a xin chào, cô là...- một cô giúp việc mở cổng

_bạn Alex- nó cười

_xin mời vào, thiếu gia Alex ở phòng khách ạ- cô giúp việc mỉm cười

Nó cúi đầu cảm ơn rồi chạy ù vào trong, ngó đầu vào phòng khách với gương mặt tươi hơn hoa nó làm 4 chàng trai ở đó sứt sặc, cười khi rồi tự tiện thả mình xuống ghế sofa êm dịu, nó nhanh chóng giặt ly trà của Waldo và tu ừng ực

_sao...sao cậu...- Dai ngạc nhiên

_nhà tui bên kia- nó nói rồi đi vòng vòng

_đi đâu thế?- Waldo hỏi

_quần gia của các anh, bà ấy đâu rồi??- nó hỏi

_em hỏi làm gì?- Alex nghi ngờ

_tìm hiểu- nó nhún vai

_tao lên phòng- hần đứng dậy

_ờ- ba anh đáp

Nó liếc hần sắc lẹm rồi quay mặt sang chỗ khác, bàn chân không chịu yên, đi khắp nhà, nhìn hết thứ này đến thứ khác làm mấy cô hầu trong nhà choáng váng cả lên. Lúc này

_thưa, tôi về rồi ạ- quản gia Olivia từ ngoài đi vào

_bà là quản gia sao??- nó chắn trước mặt bà hỏi

_vâng, còn cô là...- bà kính cẩn

_người đẹp nhất thế giới- nó hãnh diện

_a...thế cô qua đây tìm các thiếu gia ạ?- bà bật cười

_.....- gật đầu và xem xét bà từ đầu đến chân

_.....- im lặng

_bà...với quản gai Hong của tui có quan hệ gì??- nó hỏi

_dạ??- bà ngớ người

_thôi, em có muốn ở đây ăn trưa không??- Alex can ngăn

_em sẽ ở đây luôn- nó mạnh miệng

_hả????- ba chàng há hốc

_sao? ý kiến?- nó nhướn mày

_không...không hề- cả ba run sợ

Nó hừ lạnh rồi tự nhiên bỏ lên lầu, tìm kiếm hoài tìm kiếm mãi mà nó chẳng thấy căn phòng như miêu tả của Waldo, bỗng nghe thấy tiếng đàn từ cuối hành lang, nó men theo âm thanh mê muội đó và tìm được một căn phòng lớn, bên trong chỉ chứa toàn nhạc cụ, ở giữa có một cây đàn piano màu trắng lớn mà người đang ngồi đó đàn, chính là hắn. Thân ảnh cao lớn, quyến rũ đang hòa quyện cùng tiếng nhạc du dương khiến người khác say mê, nhưng có lẽ vì bị điều gì đó tác động mà hắn đã đánh trật nhịp đoạn cuối, khi đoạn này sai thì cả bài rất khó có thể giữ vững. Nó khẽ bước đến, ngồi cạnh hắn, ngón tay thon dài lướt qua từng phím đàn, cố gắng giúp hắn chỉnh đốn lại bài nhạc. Hắn có chút ngạc nhiên nhưng khi nhìn thấy gương mặt chìm đắm trong âm nhạc của nó thì khẽ cười cùng nó hoàn thành bản nhạc

_cô vẫn còn ở đây à?- hắn hỏi

_thế...anh muốn tôi về à?- nó nghiêng đầu nhìn hắn

_không- anh Felix bối rối

Đứng dậy và đi dạo quanh phòng, nó tò mò cầm chiếc kèn vuvuzela màu đỏ, cho lên miệng thổi một hơi *QUÉT.....*, hắn bịt tai lại để tránh ảnh hưởng, còn dưới nhà, mọi người đang kinh thiên động địa, cô hầu rửa chén chén vỡ, bảo vệ tưới cây bình nước rớt

_STOP, CÔ ĐỊNH GIẾT TÔI À????- hắn hét

_đáng ghét, anh dám phỉ báng tôi ư?- nó phồng má

_NÀY HILARY, EM DẸP NGAY CÁI KÈN CHO ANH, ĐỪNG CÓ GIỎ CÁI GIỌNG VỊT ĐỰC RA UY HIẾP NGƯỜI KHÁC NỮA, DẸP NGAY- Alex dưới nhà hét chịu nổi liền cầm loa hét

_hừ, EM KHÔNG THỀM- nó hét lại

Nó bực tức đặt cái kèn lại và dậm chân bỏ đi, hắn chán nản bước theo, nó ngồi phịch xuống bãi cỏ sau nhà, miệng chu lên có vẻ rất khó chịu

_hừ, nói giọng mình là vịt đực sao???- nó ngắt đám cỏ gần đó

_này- hắn giơ chiếc kèn harmonica trước mặt nó

_gì đây??- nó hỏi

_cô chơi đi- hắn nói

_anh không sợ à?- nó nheo mắt

_không- hắn nhún vai bình thản nhưng thật sự là anh nhà đang lo trong lòng đó à

Nó nhắm mắt lại và bắt đầu chơi, tiếng nhạc của bài See You Again vang khắp vườn, đầu phải nó không biết chơi nhạc cụ, chỉ là chiếc kèn vuvuzela kia không hợp với nó thôi

It's been a long day without you my friend

And I'll tell you all about it when I see you again

We've come a long way from where we began

Oh I'll tell you all about it when I see you again

When I see you again

Hắn ngã lưng xuống bãi cỏ và cất tiếng hát, giọng hát được trời phú của hắn hòa quyện vào tiếng kèn của nó tạo nên một âm thanh đặc sắc mà bất kì người nào nghe phải cũng ngắt ngảy

_cũng được đó- hắn nhếch mép

_hừ, phải cảm ơn tôi đó- nó hếch mũi

_hai đứa tính ở đó tình tứ đến bao giờ, mau vào ăn trưa- Waldo cười đều

_tôi sẽ mách mẹ- nó chu mỏ

_a...đừng mà...- anh méo mặt

Mọi người hầu trong nhà trở mắt nhìn thiếu gia của họ, 3 anh luôn cười đùa nhưng tuyệt nhiên chưa bao giờ đối xử tốt với người hầu trong nhà, ngoại trừ bà Olivia. Nay lại vì một cô gái không quen biết mà sợ sệt, quả là kì lạ, cô gái này là ai mà lại có sức hút lớn đến 4 thiếu gia nhà họ như vậy chứ???

12. Chương 6: Ăn Nhờ Ở Đậu

Nó mệt mỗi bước xuống xe, nhìn thấy hần đang ung dung đứng đó, tính lên giọng trách móc thì thấy một phụ nữ trung niên quét dọn sân vườn, quần gia Hong thì vừa bước vào, hai người nhìn nhau cười cười, ánh mắt nheo lại đôi chút rồi hỏi

_này, bà đó là ai thế?- nó hỏi

_quần gia- hần nhún vai

_trơ trên- nó phun ra hai từ rồi xách balo vào nhà

_cô có quyền gì mà nói như vậy?- hần kéo nó lại, vẻ mặt khá tức giận

_quyền được nói, quyền của con người- nó cười nhạt

_dù gì thì bà ấy cũng lớn hơn cô, sao có thể ăn nói như vậy?- hần thở dài

_hử?? lạnh lùng như anh mà lại nói nhiều vì một bà quần gia sao? bà ta là gì của anh?- nó nhếch mép

_.....- im lặng

_không còn gì để nói? xin lỗi chị đi, tôi chỉ vì lo cho bản thân mình khi “ông ấy” có vợ thôi- nó nhún vai và đi vào nhà

Hần đứng đó, nhìn theo bóng nó, suy nghĩ về câu nói vừa rồi, bà quần gia ấy là gì của hần?? Từ khi mẹ hần mất, ba hần lại bận chuyện công ty, không thường về nhà nên đã thuê một bảo mẫu chăm nom hần, chính là bà quần gia đó, bà có một cái tên hay, Olivia. Hần xem bà Olivia như người mẹ thứ hai của mình, cho nên ai có hành vi xúc phạm đến bà ấy, hần nhất định không tha, nhưng sao hần không làm được điều đó khi người nói là nó?

Một mỗi bước vào nhà, ông quần gia của nó đã được Alex mời vào xơi nước, tụi hần quả thật rất lễ phép với người lớn, hần cũng lịch sự gặt đầu và ngồi xuống tiếp chuyện, bỗng

_QUẦN GIA HONG, ÔNG VỀ ĐÂY CHO TÔI- nó hét lớn

_a...tôi xin phép- ông cúi chào

Khẽ lắc đầu trước tính tình của nó, thiệt là...không phải thân thiện dễ gần là tốt, cô chủ nhà ông quả thật đã mắc phải bệnh tiểu thư rồi

_thưa, tiểu thư gọi tôi- ông cúi người

_ông vừa đi đâu?- nó chống hông nhìn ông

_tôi có chút việc ở nhà bên cạnh ạ- ông kính cẩn

_tôi đói- nó trừng mắt

7h thứ bảy tại căn phòng màu trắng hồng xinh xắn của biệt , trên chiếc giường to tổ bố có một cô gái với vẻ đẹp ngây thơ trong trắng đang ngủ ngon lành. Bỗng...cộc cộc - tiếng gõ cửa vang lên làm cô gái giật mình thức giấc

_ai?- nó nói vọng ra

_là tôi thưa tiểu thư, có người gửi bưu phẩm cho tiểu thư ạ- cô hầu gái cẩn thận nói

_để đó đi, tôi ra liền- nó dặn

Biếng nhác rời khỏi giường, nó mở cửa và nhặt lấy gói bưu phẩm rồi mở ra, bên trong là một bộ quần áo xinh xắn, đúng style của nó: áo sơ mi màu vàng bên trong áo len, cả hai đều của thương hiệu Thursday Island, quần skinny jeans trắng và túi xách đeo chéo Lapelette màu lam, công thêm chiếc nơ chấm bi cài tóc. Nó hí hửng chạy vào phòng tắm thay đồ, mang sneaker vào rồi tung tăng xuống nhà

_đồ mới à?- Gwen hỏi

_hừ- nó liếc cô rồi ra khỏi nhà

_hơ hơ, chết chắc- cô ủ rũ

Nó đóng cửa cổng và nhìn sang nhà hần như một thói quen, trong đầu nghĩ ra gì đó, thông thả bước đến và nhấn chuông.

King coong.....

_a xin chào, cô là...- một cô giúp việc mở cổng

_bạn Alex- nó cười

_xin mời vào, thiếu gia Alex ở phòng khách ạ- cô giúp việc mỉm cười

Nó cúi đầu cảm ơn rồi chạy ù vào trong, ngó đầu vào phòng khách với gương mặt tươi hơn hoa nó làm 4 chàng trai ở đó suýt sặc, cười khì rồi tự tiện thả mình xuống ghế sofa êm dịu, nó nhanh chóng giật ly trà của Waldo và tu ừng ực

_sao...sao cậu...- Dai ngạc nhiên

_nhà tui bên kia- nó nói rồi đi vòng vòng

_đi đâu thế?- Waldo hỏi

_quản gia của các anh, bà ấy đâu rồi??- nó hỏi

_em hỏi làm gì?- Alex nghi ngờ

_tìm hiểu- nó nhún vai

_tao lên phòng- hần đứng dậy

_ờ- ba anh đáp

Nó liếc hần sắc lẹm rồi quay mặt sang chỗ khác, bàn chân không chịu yên, đi khắp nhà, nhìn hết thứ này đến thứ khác làm mấy cô hầu trong nhà choáng váng cả lên. Lúc này

_thưa, tôi về rồi ạ- quản gia Olivia từ ngoài đi vào

_bà là quản gia sao??- nó chần trước mặt bà hỏi

_vâng, còn cô là...- bà kính cẩn

_người đẹp nhất thế giới- nó hãnh diện

_a...thế cô qua đây tìm các thiếu gia ạ?- bà bật cười

_.....- gật đầu và xem xét bà từ đầu đến chân

_.....- im lặng

_bà...với quản gai Hong của tui có quan hệ gì??- nó hỏi

_dạ??- bà ngớ người

_thôi, em có muốn ở đây ăn trưa không??- Alex can ngăn

_em sẽ ở đây luôn- nó mạnh miệng

_hả????- ba chàng há hốc

_sao? ý kiến?- nó nhướng mày

_không...không hề- cả ba run sợ

Nó hừ lạnh rồi tự nhiên bỏ lên lầu, tìm kiếm hoài tìm kiếm mãi mà nó chẳng thấy căn phòng như miêu tả của Waldo, bỗng nghe thấy tiếng đàn từ cuối hành lang, nó men theo âm thanh mê muội đó và tìm được một căn phòng lớn, bên trong chỉ chứa toàn nhạc cụ, ở giữa có một cây đàn piano màu trắng lớn mà người đang ngồi đó đàn, chính là hắn. Thân ảnh cao lớn, quyến rũ đang hòa quyện cùng tiếng nhạc du dương khiến người khác say mê, nhưng có lẽ vì bị điều gì đó tác động mà hắn đã đánh trật nhịp đoạn cuối, khi đoạn này sai thì cả bài rất khó có thể giữ vững. Nó khẽ bước đến, ngồi cạnh hắn, ngón tay thon dài lướt qua từng phím đàn, cố gắng giúp hắn chỉnh đốn lại bài nhạc. Hắn có chút ngạc nhiên nhưng khi nhìn thấy gương mặt chìm đắm trong âm nhạc của nó thì khẽ cười cùng nó hoàn thành bản nhạc

_cô vẫn còn ở đây à?- hắn hỏi

_thế...anh muốn tôi về à?- nó nghiêng đầu nhìn hắn

_không- anh Felix bối rối

Đứng dậy và đi dạo quanh phòng, nó tò mò cầm chiếc kèn vuvuzela màu đỏ, cho lên miệng thổi một hơi *QUÉT.....*, hắn bịt tai lại để tránh ảnh hưởng, còn dưới nhà, mọi người đang kinh thiên động địa, cô hầu rửa chén chén vỡ, bảo vệ tưới cây bình nước rớt

_STOP, CÔ ĐỊNH GIẾT TÔI À????- hắn hét

_đáng ghét, anh dám phỉ báng tôi ư?- nó phồng má

_NÀY HILARY, EM DẸP NGAY CÁI KÈN CHO ANH, ĐỪNG CÓ GIỎ CÁI GIỌNG VỊT ĐỰC RA UY HIẾP NGƯỜI KHÁC NỮA, DẸP NGAY- Alex dưới nhà hét chịu nổi liền cầm loa hét

_hừ, EM KHÔNG THÈM- nó hét lại

Nó bực tức đặt cái kèn lại và dậm chân bỏ đi, hắn chán nản bước theo, nó ngồi phịch xuống bãi cỏ sau nhà, miệng chu lên có vẻ rất khó chịu

_hừ, nói giọng mình là vịt đực sao???- nó ngắt đám cỏ gần đó

_này- hắn giơ chiếc kèn harmonica trước mặt nó

_gì đây??- nó hỏi

_cô chơi đi- hắn nói

_anh không sợ à?- nó nheo mắt

_không- hắn nhún vai bình thản nhưng thật sự là anh nhà đang lo trong lòng đó à

Nó nhắm mắt lại và bắt đầu chơi, tiếng nhạc của bài See You Again vang khắp vườn, đâu phải nó không biết chơi nhạc cụ, chỉ là chiếc kèn vuvuzela kia không hợp với nó thôi

It's been a long day without you my friend

And I'll tell you all about it when I see you again

We've come a long way from where we began

Oh I'll tell you all about it when I see you again

When I see you again

Hắn ngã lưng xuống bãi cỏ và cất tiếng hát, giọng hát được trời phú của hắn hòa quyện vào tiếng kèn của nó tạo nên một âm thanh đặc sắc mà bất kì người nào nghe phải cũng ngắt ngảy

_cũng được đó- hắn nhếch mép

_hừ, phải cảm ơn tôi đó- nó héch mui

_hai đứa tính ở đó tình tứ đến bao giờ, mau vào ăn trưa- Waldo cười đều

_tôi sẽ mách mẹ- nó chu mỏ

_a...đừng mà...- anh méo mặt

Mọi người hầu trong nhà trở mắt nhìn thiếu gia của họ, 3 anh luôn cười đùa nhưng tuyệt nhiên chưa bao giờ đối xử tốt với người hầu trong nhà, ngoại trừ bà Olivia. Nay lại vì một cô gái không quen biết mà sợ sệt, quả là kì lạ, cô gái này là ai mà lại có sức hút lớn đến 4 thiếu gia nhà họ như vậy chứ???

13. Chương 7: First Love & Second Love

7h tối nhà hần, một ngày vui vẻ đối với nó là được ăn ngủ thoải mái cho nên chị ấy đang cuộn tròn trong chăn nghe nhạc, trên bàn là đĩa trái cây mới “chôm”. Lúc này

Tell me why

wae mam-i mam-i jakku heundeullini

nan yeogi yeogi ne yeop-e issjanhni

jeongsin chalyeo Lion heart

nan aega ta

nae mam-i mam-i deoneun sigji anhge

nan yeogijeogi ttwinoneun neoui mam

gildeul-illae Lion heart

OhOhOh OhOhOhOhOh

OhOhOh OhOhOhOhOh

Oooh neon jayuloun yeonghon yeojeonhae

chungsilhae bonneung ap-e

jigeum ne yeop-e nan an boini

subaeg beon gomin gominhaebwado

sucheon beon gyeolgug dab-eun neoinde

Lion Hears - SNSD

_nghe- nó lạnh giọng

_hey, em yêu đang ở đâu vậy??- giọng Elena tíu tí

_nhà- nó lạnh nhạt

_ra quán First Love đi- cô nói rồi cúp máy

Nó nhìn điện thoại đến ngơ, tụi hần đã đứng trước mặt mà không biết, đến khi Dai cú nó một cái mới thức tỉnh mà đi vào phòng tắm. lát sau, nó bước ra với áo lưới dài tay bà chân váy xếp li của hãng Vanessa Bruno Athe, nó mang đôi giày lười của Keds mẫu Champion Metallic Leather

_mấy người qua đây làm gì?- nó vừa chải tóc vừa hỏi

_đưa cậu đi- Dai nói

_vậy thì nhanh lên dùm- nó mở cửa ra ngoài

Chiếc Lamborghini Reventon của hắn dừng lại tại quán karaoke First Love, nó nhanh chóng xuống xe và tìm ngay phòng VIP 1 mà bọn kia đang tụ tập. Dù là tường cách âm hiện đại nhưng nó vẫn nghe được tiếng gào rú của đám bạn, nhất định là đang quẩy tưng bừng trong kia, nhứ mà khi cánh cửa mở ra, 3 anh kia đã tới nơi và đang chơi tới bến

_nữ chính tới rồi, qua đây cưng- Vivian ngoắc tay

_ăn chơi trác táng- nó nhếch môi

_ơ kìa, quay về bình thường rồi à??- Gwen ngà ngà say hỏi

_thì sao??- nó nhướn mày

_quẩy hết mình đi anh em- Elena cầm cái khăn xoa xoa

_chơi luôn- nó cười

Thế là cả đám nhào vô nhảy múa loạn xạ, hắn không kém, Gwen say tới nỗi ngủ như chết, Alex hết cách đành ngủ cùng cô nàng luôn -_- Waldo thì luôn tìm cách cưa chị Vivian, bản thân chị này hám trai đẹp nên đương nhiên là vui vẻ cười nói rồi, tự sướng chung nữa chứ, người ta nhìn vô tưởng đôi này yêu nhau. Nhưng...có gì đó ở góc phòng, WTF???? Elena và Dai đang hôn nhau sao? Chuyện gì đã xảy ra? Cùng tua lại 10 phút trước

_này, cô có muốn chơi một trò chơi không??- Dai hỏi

_tưởng tôi sợ à? trò gì?- cô mạnh miệng

_oẳn tù tì, ai thua phải uống và hôn người kia- anh

_hử??- cô nhú mày

_sao? không dám?- anh khích tướng

_ai nói? chơi thì chơi- cô hơi ngại nhưng vẫn cứng miệng

Ván 1 bắt đầu, cô thua nên phải hôn má anh, ván 2 cô lại thua, ván 3 thua luôn, anh dù vui vì được cô hôn đó nhưng vẫn muốn thua, haizzzz, ai biếu trời sinh ra giỏi quá chỉ giờ oẳn tù tì thắng hoài không thua -_-

Trời không phụ lòng người, cuối cùng anh cũng thua, đến lúc này cô đã say đến nỗi lên trời cũng được rồi nên biết gì đâu, cười cười nhìn anh uống rượu

_ha...ừm..

Lời nói chưa trôi ra khỏi miệng đã bị anh nuốt lấy, bờ môi căng mọng không chút ngại ngần đáp lại nụ hôn đầy mãnh liệt kia, Dai vui như bắt được vàng, anh luồn tay vào mớ tóc mềm mượt của cô và thật sự chìm vào nụ hôn. Quay lại thời điểm này, hai đôi môi vẫn còn quấn lấy nhau

_Dylan...đừng bỏ em, hức, đừng bỏ em mà- cô bỗng bật khóc

Anh sững người, Dylan là ai? Tâm trạng đang vui vẻ trên mây của anh giờ như chui tuột xuống 19 tầng địa ngục. Nực cười, hôn anh mà nghĩ về người con trai khác sao? Có xem anh là cái gì? Cố gắng đè nén tâm trạng, anh ôm cô vào lòng vỗ về

_tĩnh dậy đi, tôi là Dai, Dai, Dai nhóm F4, không phải Dylan của cô đâu- anh gần

_nói dối, anh nói dối, anh chính là Dylan...của...em- cô ngắt đi

Nó và hắn đã kết thúc phần nhảy và cùng đám kia về trước, Dai cũng hết cách, anh tạm dẹp chuyện đó qua một bên và đưa Elena trong tình trạng say khướt về nhà.

Mặt trời vừa lên, những tia nắng tinh nghịch luồn qua tấm rèm mỏng chiếu đến cô gái đang say giấc nồng kia, cho đến khi chuông báo thức réo in ỏi nó mới lười nhác rời khỏi giường

_mặt trời lên đỉnh mới thức- giọng nói của hắn vang bên tai

_có đâu

_ờ thì không có- hấn nhún vai

_hừ- nó liếc hấn

_hai người...lạ quá- Waldo ngẫm nghĩ

_cậu thôi nghĩ linh tinh đi- nó ném gối vào mặt cậu rồi cầm li nước lên

_cũng đúng, Felix thích cãi nhau với con gái khi nào thế ta??- Alex trêu

_Hilary này- Dai bỗng lên tiếng

_sao?- nó nhướn mày

_Dylan...là ai???- anh dè dặt

Xoảng - ly nước trên tay nó rơi xuống, vẻ mặt nhợt nhạt, thần thái vui tươi không còn mà thay vào đó là một sắc thái âm u đến dễ sợ, bọn hấn nhận thấy có điều gì lạ nhưng không dám hỏi

_cậu...ĐỪNG-BAO-GIỜ-NHẮC-TỚI-CÁI-TÊN-ĐÓ-TRƯỚC-MẶT-TÔI- nó gần

_nhưng...

Bộp - Dai định nói gì đó nhưng khi hấn vỗ vai thì im luôn, nó đã tức hành thay ra trang phục đi học và hầm hầm ra gara lấy xe phóng thẳng đến trường. Và bao ngày như bao ngày, nó luôn là tâm điểm chú ý của cả trường, điều đó khiến cho tụi con gái ghét cay ghét đắng nó, thường ngày nó sẽ vui vẻ vẫy tay hay cười thân thiện nhưng hôm nay thì không, đi một mạch làm bọn con trai ngơ như cây cơ

_đứng lại- một giọng nói chua ngoa vang lên làm nó khựng lại

_sao???- nó kên kieu (chị đang bực, đừng động vào :3)

_mày...đúng là hồ ly tinh- nhỏ mắng vào mặt nó

_maybe- nó nhún vai

_tao không muốn nói nhiều, chỉ muốn mày mau tránh xa các anh ấy ra- nhỏ hất mặt

_anh ấy? idol hàn à? hà có gì phải tránh, tui cũng thích lắm, cô thích ai? tui thì tui thích Hanbin của iKON, V của Bangtan, Chanyeol của EXO- nó liệt kê

_chính là 4 hoàng tử của trường- nhỏ đó hét

_thì đã sao? cô có quyền gì mà ngăn cấm tui giao du kết bạn- nó nhếch môi

_mày...với ai thì được nhưng các anh ấy thì không, vì...

_vì gì?- nó tò mò

_vì...*rắc*

Nhỏ chưa kịp nói đã bị ai đó bóp bả vai đến đau điếng, là hấn

_ơ...anh- nhỏ ngạc nhiên

_cô định làm gì??- hấn nhướn mày

_em...em chỉ muốn nói cho nhỏ này biết anh là của chị Vanessa thôi- nhỏ biện minh

_tôi đã nói bao nhiêu lần rồi, đừng nhắc đến cô ta- hấn gầm

_nhưng...aaaa- nhỏ đã bị hấn đá một cái bay tận 10m

Nó giật bắn mình che miệng, hấn có phải là con trai không vậy, chẳng biết thương hoa tiếc ngọc gì cả, cơ mà Vanessa là ai mà khi nghe tên hấn lại kích động như vậy, phải chăng là...người yêu cũ??? Nhưng nó chẳng thiết quan tâm, chỉ là...lòng có chút khó chịu nhẹ, nhẹ thôi, lấy lại vẻ lạnh lùng, nó chạy lên lớp

_sao chạy như ma đuổi thế?- Gwen hỏi han

_ra sau vườn đi- nó nói

Sân sau trường Matilda

_gọi chi vậy?- Vivian tò mò

_mày đã nói gì với Dai đêm qua?- nó hỏi Elena

_nói...gì??- cô ngớ người

_haizzz...cậu ta hỏi Dylan- nó thở dài

_cái gì?- Gwen và Vivian há hốc

_...- Elena im lặng

_có vẻ cậu ấy rất quan tâm tới mày, nhưng...đó chỉ là suy nghĩ của tao, quyết định tùy thuộc vào mày thôi- nó vỗ vai Elena

_mày thích cậu ta hông?- Gwen hỏi

_một chút- cô đáp

_tới đi- Vivian hưng phấn

_mới gặp có mấy ngày mà thích rồi, dễ sợ- nó bĩu môi

_có xúu thôi mà- Elena đỏ mặt

_thôi kệ nó đi, tao ủng hộ mày, hwaiting!- Vivian cười tít mắt

Tại nó vui vẻ về lớp, bọn hần thấy vậy cũng đỡ lo hơn nhiều, nhưng vấn đề khúc mắt ở đây là Dylan, người tên Dylan ấy là ai?? trai hay gái, hay...3D (>O<), và=" có=" quan=" hệ=" gì=" với=" elena,=" tất=" cả=" sẽ=" sớm=" được=" giải=" đáp,=" các=" bạn=" hãy=" đón=" đọc=" nhiều=" hơn=" nữa=" nhé!=" cùng=" t/g=" mà=" sao=" truyện=" tiểu=" thư=" kiêu=" ngạo=" và=" thiếu=" gia=" sát=" gái=" càng=" ngày=" càng=" đi=" lên,=" còn=" truyện=" này=" càng=" ngày=" càng=" xuống=" thế??=" huhuhu,=" nhớ=" ủng=" hộ=" mình="">>

14. Chương 7: First Love & Second Love

7h tối nhà hần, một ngày vui vẻ đối với nó là được ăn ngủ thoải mái cho nên chị ấy đang cuộn tròn trong chăn nghe nhạc, trên bàn là đĩa trái cây mới “chôm”. Lúc này

Tell me why

wae mam-i mam-i jakku heundeullini

nan yeogi yeogi ne yeop-e issjanhni

jeongsin chalyeo Lion heart

nan aega ta

nae mam-i mam-i deoneun sigji anhge

nan yeogijeogi ttwinoneun neoui mam

gildeul-illae Lion heart

OhOhOh OhOhOhOhOh

OhOhOh OhOhOhOhOh

Oooh neon jayuloun yeonghon yeojeonhae

chungsilhae bonneung ap-e
jigeum ne yeop-e nan an boini
subaeg beon gomin gominhaebwado
sucheon beon gyeolgug dab-eun neoinde
Lion Hears - SNSD

_nghe- nó lạnh giọng

_hey, em yêu đang ở đâu vậy??- giọng Elena tíu tít

_nhà- nó lạnh nhạt

_ra quán First Love đi- cô nói rồi cúp máy

Nó nhìn điện thoại đến ngơ, tụi hần đã đứng trước mặt mà không biết, đến khi Dai cú nó một cái mới thức tỉnh mà đi vào phòng tắm. Lát sau, nó bước ra với áo lưới dài tay bà chân váy xếp li của hãng Vanessa Bruno Athe, nó mang đôi giày lười của Keds mẫu Champion Metallic Leather

_mấy người qua đây làm gì?- nó vừa chải tóc vừa hỏi

_đưa cậu đi- Dai nói

_vậy thì nhanh lên dùm- nó mở cửa ra ngoài

Chiếc Lamborghini Reventon của hần dừng lại tại quán karaoke First Love, nó nhanh chóng xuống xe và tìm ngay phòng VIP 1 mà bọn kia đang tụ tập. Dù là tường cách âm hiện đại nhưng nó vẫn nghe được tiếng gào rú của đám bạn, nhất định là đang quẩy tưng bừng trong kia, nhứ mà khi cánh cửa mở ra, 3 anh kia đã tới nơi và đang chơi tới bến

_nữ chính tới rồi, qua đây cưng- Vivian ngoắc tay

_ăn chơi trác táng- nó nhếch môi

_ơ kia, quay về bình thường rồi à???- Gwen ngà ngà say hỏi

_thì sao??- nó nhướn mày

_quẩy hết mình đi anh em- Elena cầm cái khăn xoay xoay

_chơi luôn- nó cười

Thế là cả đám nhào vô nhảy múa loạn xạ, hần không kém, Gwen say tới nỗi ngủ như chết, Alex hét cách đành ngủ cùng cô nàng luôn -_- Waldo thì luôn tìm cách cưa chị Vivian, bản thân chị này hám trai đẹp nên đương nhiên là vui vẻ cười nói rồi, tự sướng chung nữa chứ, người ta nhìn vô tưởng đôi này yêu nhau. Nhưng...có gì đó ở góc phòng, WTF???? Elena và Dai đang hôn nhau sao? Chuyện gì đã xảy ra? Cùng tua lại 10 phút trước

_này, cô có muốn chơi một trò chơi không???- Dai hỏi

_tưởng tôi sợ à? trò gì?- cô mạnh miệng

_oẳn tù tì, ai thua phải uống và hôn người kia- anh

_hử??- cô nhú mày

_sao? không dám?- anh khích tướng

_ai nói? chơi thì chơi- cô hơi ngại nhưng vẫn cứng miệng

Ván 1 bắt đầu, cô thua nên phải hôn má anh, ván 2 cô lại thua, ván 3 thua luôn, anh dù vui vì được cô hôn đó nhưng vẫn muốn thua, haizzzz, ai biếu trời sinh ra giỏi quá chỉ giờ oẳn tù tì thắng hoài không thua -_-

Trời không phụ lòng người, cuối cùng anh cũng thua, đến lúc này cô đã say đến nỗi lên trời cũng được rồi nên biết gì đâu, cười cười nhìn anh uống rượu

_ha...ừm..

Lời nói chưa trôi ra khỏi miệng đã bị anh nuốt lấy, bờ môi căng mọng không chút ngại ngần đáp lại nụ hôn đầy mãnh liệt kia, Dai vui như bắt được vàng, anh luồn tay vào mớ tóc mềm mượt của cô và thật sự chìm vào nụ hôn. Quay lại thời điểm này, hai đôi môi vẫn còn quấn lấy nhau

_Dylan...đừng bỏ em, hức, đừng bỏ em mà- cô bỗng bật khóc

Anh cũng người, Dylan là ai? Tâm trạng đang vui vẻ trên mây của anh giờ như chui tuột xuống 19 tầng địa ngục. Nực cười, hôn anh mà nghĩ về người con trai khác sao? Cô xem anh là cái gì? Cố gắng đè nén tâm trạng, anh ôm cô vào lòng vỗ về

_tỉnh dậy đi, tôi là Dai, Dai, Dai nhóm F4, không phải Dylan của cô đâu- anh gần

_nói dối, anh nói dối, anh chính là Dylan...của...em- cô ngắt đi

Nó và hấn đã kết thúc phần nhảy và cùng đám kia về trước, Dai cũng hết cách, anh tạm dẹp chuyện đó qua một bên và đưa Elena trong tình trạng say khướt về nhà.

Mặt trời vừa lên, những tia nắng tinh nghịch luồn qua tấm rèm mỏng chiếu đến cô gái đang say giấc nồng kia, cho đến khi chuông báo thức réo in ỏi nó mới lười nhác rời khỏi giường

_mặt trời lên đỉnh mới thức- giọng nói của hấn vang bên tai

_có đâu

_ờ thì không có- hấn nhún vai

_hừ- nó liếc hấn

_hai người...lạ quá- Waldo ngẫm nghĩ

_cậu thôi nghĩ linh tinh đi- nó ném gối vào mặt cậu rồi cầm li nước lên

_cũng đúng, Felix thích cãi nhau với con gái khi nào thế ta??- Alex trêu

_Hilary này- Dai bỗng lên tiếng

_sao?- nó nhướn mày

_Dylan...là ai???- anh dè dặt

Xoảng - ly nước trên tay nó rơi xuống, vẻ mặt nhợt nhạt, thần thái vui tươi không còn mà thay vào đó là một sắc thái âm u đến dễ sợ, bọn hấn nhận thấy có điều gì lạ nhưng không dám hỏi

_cậu...ĐỪNG-BAO-GIỜ-NHẮC-TỚI-CÁI-TÊN-ĐÓ-TRƯỚC-MẶT-TÔI- nó gần

_nhưng...

Bộp - Dai định nói gì đó nhưng khi hấn vỗ vai thì im luôn, nó đã tức hành thay ra trang phục đi học và hằm hằm ra gara lấy xe phóng thẳng đến trường. Và bao ngày như bao ngày, nó luôn là tâm điểm chú ý của cả trường, điều đó khiến cho tụi con gái ghét cay ghét đắng nó, thường ngày nó sẽ vui vẻ vẫy tay hay cười thân thiện nhưng hôm nay thì không, đi một mạch làm bọn con trai ngơ như cây cơ

_đứng lại- một giọng nói chua ngoa vang lên làm nó khựng lại

_sao???- nó kênh kiệu (chị đang bực, đừng động vào :3)

_mày...đúng là hồ ly tinh- nhỏ mắng vào mặt nó

_maybe- nó nhún vai

_tao không muốn nói nhiều, chỉ muốn mày mau tránh xa các anh ấy ra- nhỏ hất mặt

_anh ấy? idol hàn à? hà có gì phải tránh, tui cũng thích lắm, cô thích ai? tui thì tui thích Hanbin của iKON, V của Bangtan, Chanyeol của EXO- nó liệt kê

_chính là 4 hoàng tử của trường- nhỏ đó hét

_thì đã sao? cô có quyền gì mà ngăn cấm tôi giao du kết bạn- nó nhếch môi

_mày...với ai thì được nhưng các anh ấy thì không, vì...

_vì gì?- nó tò mò

_vì...*rắc*

Nhỏ chưa kịp nói đã bị ai đó bóp bả vai đến đau điếng, là hấn

_Ơ...anh- nhỏ ngạc nhiên

_cô định làm gì??- hấn nhướn mày

_em...em chỉ muốn nói cho nhỏ này biết anh là của chị Vanessa thôi- nhỏ biện minh

_tôi đã nói bao nhiêu lần rồi, đừng nhắc đến cô ta- hấn gầm

_nhưng...aaaa- nhỏ đã bị hấn đá một cái bay tận 10m

Nó giật bắn mình che miệng, hấn có phải là con trai không vậy, chẳng biết thương hoa tiếc ngọc gì cả, cơ mà Vanessa là ai mà khi nghe tên hấn lại kích động như vậy, phải chăng là...người yêu cũ??? Nhưng nó chẳng thiết quan tâm, chỉ là...lòng có chút khó chịu nhẹ, nhẹ thôi, lấy lại vẻ lạnh lùng, nó chạy lên lớp

_sao chạy như ma đuổi thế?- Gwen hỏi han

_ra sau vườn đi- nó nói

Sân sau trường Matilda

_gọi chi vậy?- Vivian tò mò

_mày đã nói gì với Dai đêm qua?- nó hỏi Elena

_nói...gì??- cô ngớ người

_haizzz...cậu ta hỏi Dylan- nó thở dài

_cái gì?- Gwen và Vivian há hốc

_....- Elena im lặng

_có vẻ cậu ấy rất quan tâm tới mày, nhưng...đó chỉ là suy nghĩ của tao, quyết định tùy thuộc vào mày thôi- nó vỗ vai Elena

_mày thích cậu ta hông?- Gwen hỏi

_một chút- cô đáp

_tới đi- Vivian hưng phấn

_mới gặp có mấy ngày mà thích rồi, dễ sợ- nó bĩu môi

_có xúu thôi mà- Elena đỏ mặt

_thôi kệ nó đi, tao ủng hộ mày, hwaiting!- Vivian cười tít mắt

Tại nó vui vẻ về lớp, bọn hấn thấy vậy cũng đỡ lo hơn nhiều, nhưng vấn đề khúc mắc ở đây là Dylan, người tên Dylan ấy là ai?? trai hay gái, hay...3D (>O

15. Chương 8: Hôn Ước 100 Ngày - Tình Cảm Không Lời

Một buổi trưa mát mẻ, nó đã đình chỉ công việc ngủ của mình lại và chạy lảng xăng khắp vườn, bật người lên mảnh tường mỏng quen thuộc và nhìn về phía ngôi nhà màu đen nay đã thành màu trắng do ý của nó. Vẫy tay chào mấy cô giúp việc xinh xinh mà nó thích, hần từ sau lưng mấy cô đó bước ra làm nó giật nảy mình, xém tí nữa là đi tong

_này, anh là ma hả?- nó quát

_ừ- hần bình thản

_anh...- nó cứng họng

_tiểu thư- quản gia Hong gọi

_gì?- nó nhướn mày

_ông chủ gọi ạ- quản gia nói

_papa- nó đáp đất vào trong nghe điện thoại

Hần khi thấy nó vào nhà thì quay sang mấy cô giúp việc đang đờ như cây cơ kia và liếc họ một cái, ngay lập tức, tất cả quay đi chỗ khác làm tiếp việc của mình

_xin chào con gái- ông Hoàng, papa nó nói

_chào papa- nó vui vẻ

_ba cũng chào lại con- ông Hoàng

_chào papa lần nữa- nó che miệng khúc khích

_tôi mệt rồi cô ơi- ông thở dài

_hì...papa gọi có việc ạ?- nó tò mò

_chẳng lẽ có việc mới được gọi con gái hay sao?- ông trêu

_không có, chỉ thấy lạ thôi à, biết đâu papa kêu con đi lấy chồng thì sao?- nó phụng phịu

_ơ...sao con biết hay vậy?- ông ngạc nhiên

_WHAT??? là thật ạ?- nó la lớn

_ừ- ông thở dài

_papa à, chuyện này mà ba có thể nói qua điện thoại được sao?- nó cần nắn

_ai nói chứ?- ông cười

_vậy...- nó quay qua và thấy ba mình đang đứng trước cửa

Louis Hoàng - một doanh nhân chuyên về mọi mặt nhưng đặc biệt là thời trang, ông không chỉ có phong cách ăn mặc nho nhã, lịch sự mà còn có một con mắt tinh tường, những bản thiết kế của nhân viên đều qua chính tay ông chọn lọc đang đứng đây. Ít ai biết, ông chính là thầy của các nhà thiết kế nổi tiếng bây giờ, chẳng hạn như nhà thiết kế Jesse Smith của thương hiệu Alexander Wang, Victor Brown của thương hiệu D&G, Samson Evans của thương hiệu Dolce & Gabbana, vân vân và mây mây. Họ thật sự tôn kính ông và luôn luôn ghé thăm ông vào những dịp đặc biệt dù cho công việc có bận đến đâu.

Hôm nay, ông đã tạm gác công việc để về đâu lo chuyện đại sự cho con gái cưng của mình, dù chỉ đơn giản với sơ mi, áo len và quần ôm nhưng trông ông vẫn còn nét đẹp thời trẻ, mái tóc chấm một vài sợi bạc chứng tỏ dấu hiệu của sự già đi nhưng người khác nhìn vào thì không thấy vậy người ta tưởng ông móc light ấy chứ >_

_papa- nó mè nheo

_mau ngồi xuống talking nào- ông nhí nhảnh

_vâng- nó ngoan ngoãn

_từ hồi...

_từ hồi chiến quốc, ba đi đánh giặc, ba gặp một người bị thương, ba giúp đỡ, người đó làm em ba, ba làm anh người đó, hai người hứa hẹn, ba sinh con gái, người kia sinh con trai, và giờ hai đứa con đáng thương đó phải lấy nhau theo sự sắp đặt của hai ông bố và cái thằng ngoại xâm bắn người bị thương, đúng không ba?- nó kể một tràng

_thiệt là, thời của ba làm gì có chiến tranh, không phải- ông cốc đầu nó

_vậy chứ sao? ba mau nói đi, kiểu gì cũng phải lấy chồng- nó bĩu môi

_con gái ngoan vậy?- ba nó ngạc nhiên

_hừm, ba nói đi mà- nó hỏi

_được rồi, vào lúc đi học, ba và ông Phạm cùng thích một người, nhưng người đó không thích ông ta mà thích ba, người đó là mẹ con đó, ông ấy không trách ba mà ngược lại rất ủng hộ và đã quyết định khi hai người vợ sinh con sẽ cho chúng lấy nhau nếu là 1 trai 1 gái- ba nó giải thích

_nhảm- nó trề môi

_con bé này- ông cốc đầu nó

_nhưng...con chưa đủ tuổi- nó phụng phịu

_100 ngày- ông phán

_dạ? gì ạ?- nó khó hiểu

_ba cho con 100 ngày, nếu tìm được người yêu thật lòng, ta hủy hôn- ông chắc nịch

_thật ạ?- nó vui mừng

_ừ- ông gật đầu

_cảm ơn papa- nó vui vẻ chạy lên phòng

Ông ngồi đó lắc đầu chán nản, lớn rồi mà như con nít, lại nghĩ về vợ, ông khẽ cười buồn “mình à, mình định khi nào tỉnh lại đây, con gái của chúng ta đã lớn lắm rồi và rất xinh đẹp, tôi cũng đã chọn được đối tượng tốt cho nó rồi, mình mau tỉnh lại và gặp nó trong lễ đường nhé” ông thầm nhủ

Màn đêm dần buông xuống, từng ánh đèn được bật lên thấp sáng cả khu nhà, nó đã chuyển về ở với tụi bạn làm 3 anh chàng Waldo, Alex và Dai tan nát cõi lòng -_- Cả ngôi biệt thự hiện giờ đang tắt bật chuẩn bị bữa tối cho các tiểu thư, từ trên lầu, Elena mệt mỏi bước xuống, nhưng đến giữa chừng, cô bỗng ngồi phịch xuống và bò từng bước từng bước, nó nhăn mặt với hành động của cô nhưng rất quan tâm bạn bè, đi đến đỡ Elena, ân cần hỏi

_mày sao thế? không khỏe chỗ nào à? đến bệnh viện nhé?

_không sao, rất khỏe, không đi- cô trả lời từ từ

_nhìn cậu không ổn tí nào- Gwen ngán ngẩm

_đi bệnh viện đi- Vivian lo lắng

_đã nói..là...hờ hờ- cô vì quá mệt nên ngắt luôn

Tụi nó hoảng hốt đỡ cô, vì muốn tạo điều kiện cho cả hai nên nó đã gọi cho Dai và phóng đại sự việc lên tầm cao thế giới làm anh chàng lo sốt vó. Hiện giờ trước phòng khám bệnh viện, có 7 con người đẹp như tạc tượng đang ngồi chờ, về mặt họ luôn ánh lên một nỗi lo lắng khôn nguôi nhưng...trừ 1 người, là hần, anh này vẫn sắc đá như bình thường

_tại sao cô ấy lại bị như vậy ?- Dai hỏi

_không biết- nó lắc đầu

Cạch - cánh cửa phòng được vị bác sĩ già mở ra

_hức, sao rồi?- nó hỏi

_cô ấy chỉ kiệt sức vì làm việc quá nhiều thôi, cần nghỉ ngơi và ăn uống điều độ- bác sĩ

Nó đẩy ông bác sĩ ra và chạy một mạch vào phòng hồi sức, tụi kia cũng đi theo, Dai vì lo lắng nên chạy nhanh đến giường bệnh và nắm lấy tay Elena, không để ý cả đám đang nhìn mình bằng ánh mắt sầm soi

_thôi đi, để người ta còn tình cảm- Gwen kéo tay hai con bạn

_oa...oa...tao cũng muốn có gấu- nó tủi thân

_đây- đồng loạt Vivian, Waldo, Gwen và Alex giơ tay về phía hấn

_không giỡn à nha- nó phụng phịu

Hấn chỉ nhún vai rồi bước đi, nó trề môi với ý: “làm như tôi thêm lăm vậy” Cả đám lắc đầu rồi kéo nó về nhà và trả không gian riêng tư cho hai người “chuẩn bị” yêu kia.

Dai nhìn gương mặt xanh xao của Elena mà đau lòng, dù không ảnh hưởng gì nhiều nhưng...anh vẫn đau, từ xưa đến giờ chỉ toàn con gái phải bận lòng vì anh nhưng lần này là ngoại lệ, anh lại vì một cô gái mà hao tâm tổn sức rất nhiều. Nắm chặt bàn tay cô trong tay, anh như muốn truyền tất cả hơi ấm của mình vào trong nó, tình yêu không chỉ được truyền qua lời nói, đôi khi, chúng ta chỉ cần dùng những hành động quan tâm chân thành là được.

Tình yêu là gì?? Anh vẫn chưa lí giải được nó, một người sát gái như anh bây giờ lại suy nghĩ về tình yêu chân chính ư? ai tin chứ? nhưng thật sự là như vậy, anh đã thật sự yêu cô rồi, yêu nét quyến rũ đôi lúc trong sáng của cô, yêu cả con người cô, yêu cả tâm hồn cô, yêu tất cả những gì thuộc về cô...

16. Chương 8: Hôn Ước 100 Ngày - Tình Cảm Không Lời

Một buổi trưa mát mẻ, nó đã đình chỉ công việc ngủ của mình lại và chạy lăng xăng khắp vườn, bật người lên mảnh tường mỏng quen thuộc và nhìn về phía ngôi nhà màu đen nay đã thành màu trắng do ý của nó. Vẫy tay chào mấy cô giúp việc xinh xinh mà nó thích, hấn từ sau lưng mấy cô đó bước ra làm nó giật nảy mình, xem tí nữa là đi tong

_này, anh là ma hả?- nó quát

_ừ- hấn bình thản

_anh...- nó cứng họng

_tiểu thư- quản gia Hong gọi

_gì?- nó nhướn mày

_ông chủ gọi ạ- quản gia nói

_papa- nó đáp đất vào trong nghe điện thoại

Hấn khi thấy nó vào nhà thì quay sang mấy cô giúp việc đang đờ như cây cơ kia và liếc họ một cái, ngay lập tức, tất cả quay đi chỗ khác làm tiếp việc của mình

_xin chào con gái- ông Hoàng, papa nó nói

_chào papa- nó vui vẻ

_ba cũng chào lại con- ông Hoàng

_chào papa lần nữa- nó che miệng khúc khích

_tôi mệt rồi cô ơi- ông thở dài

_hì...papa gọi có việc ạ?- nó tò mò

_chẳng lẽ có việc mới được gọi con gái hay sao?- ông trêu

_không có, chỉ thấy lạ thôi à, biết đâu papa kêu con đi lấy chồng thì sao?- nó phụng phịu

_ơ...sao con biết hay vậy?- ông ngạc nhiên

_WHAT??? là thật ạ?- nó la lớn

_ừ- ông thở dài

_papa à, chuyện này mà ba có thể nói qua điện thoại được sao?- nó cần nhằn

_ai nói chứ?- ông cười

_vậy...- nó quay qua và thấy ba mình đang đứng trước cửa

Louis Hoàng - một doanh nhân chuyên về mọi mặt nhưng đặc biệt là thời trang, ông không chỉ có phong cách ăn mặc nho nhã, lịch sự mà còn có một con mắt tinh tường, những bản thiết kế của nhân viên đều qua chính tay ông chọn lọc đang đứng đây. Ít ai biết, ông chính là thầy của các nhà thiết kế nổi tiếng bây giờ, chẳng hạn như nhà thiết kế Jesse Smith của thương hiệu Alexander Wang, Victor Brown của thương hiệu D&G, Samson Evans của thương hiệu Dolce & Gabbana, vân vân và mây mây. Họ thật sự tôn kính ông và luôn luôn ghé thăm ông vào những dịp đặc biệt dù cho công việc có bận đến đâu.

Hôm nay, ông đã tạm gác công việc để về đầu lo chuyện đại sự cho con gái cưng của mình, dù chỉ đơn giản với sơ mi, áo len và quần ôm nhưng trông ông vẫn còn nét đẹp thời trẻ, mái tóc chấm một vài sợi bạc chứng tỏ dấu hiệu của sự già đi nhưng người khác nhìn vào thì không thấy vậy người ta tưởng ông móc light ấy chứ >_

17. Chương 9: Đối Thủ

Một buổi sáng trong lành, chuông báo thức của nó réo in ỏi làm chị Hilary phải miễn cưỡng lê bước xuống giường và chuẩn bị cho một ngày đi học mệt mỏi. Hải lòng nhìn ngắm mình trong gương và xuống nhà, bên dưới tất cả đã có mặt, tụi hần cũng tham gia luôn, nó vẫy tay rồi cùng mấy con bạn ra xe

Lớp 12-1

Nó bước chân vào lớp với nụ cười không thể tươi hơn được nữa làm bọn con trai ngất trên cành quất, trong đó, có cả hần, anh Felix đã bị chị mê hoặc, là lá la là lá la

_các em yên lặng nào- cô giáo vào khi tiếng chuông vang lên

_vâng ạ- cả lớp đồng thanh

_hôm nay lớp ta có học sinh mới- cô giáo cười

Im lặng - chẳng phải lúc tụi nó tới hào hứng lắm sao? sao giờ im re vậy? cô chủ nhiệm cũng ngạc nhiên không kém, chỉ là cả lớp không muốn thêm ai vào thôi, đang yên đang lành, nhờ mấy đứa “đầu trâu mặt ngựa” vào thì sao?? eo ôi!!! cả lớp chỉ cần tụi nó và tụi hần là đủ rồi. Cô giáo khi ổn định tinh thần lại thì cho học sinh mới vào, ui chao, là nữ à, 4 cô gái có vẻ xinh á nha, nhưng nhìn chung thì...hơi mưu mô một xíu, với lại phong cách ăn mặc như gái đứng đường á, nghe nói chưa kịp đặt đồng phục theo số đo 3 vòng khủng khiếp nên mới mặc đồ thường

_xin chào, tôi là Ngô Khánh My, 17 tuổi, con gái chủ tịch tập đoàn mỹ phẩm lớn nhất Việt Nam- nhỏ đầu tiên chảnh chọe nói, mắt nhìn về phía hần

_.....- miễn bình luận

_tôi là Ngô Khánh Vy, 17 tuổi- tới nhỏ em

.....- miễn bình luận

_còn tôi là Huỳnh Khánh Ngọc- lại một đứa

.....- miễn bình luận

_Trần Hoa Tranh- cuối cùng (muốn gây sự chú ý đây mà)

_ừm, được rồi, các em tự tìm chỗ ngồi nhá- cô giáo có vẻ khó xử

Cả 4 gật đầu rồi ỏm ẹo xuống lớp trong ánh nhìn phần nộ và ganh ghét của cả lớp, sao tụi này được chọn chỗ mà bốn hotgirl của lớp không được chứ, ngộ đời -_-

Tất nhiên là 4 nhỏ đã bị sắc đẹp của bọn hần mê hoặc nên đi đến chỗ của 4 cặp, đầu tiên là cặp Alex và Gwen, anh Alex không đếm xỉa gì tới ả Vy mặc cho ả kêu gào thảm thiết và nhận lại được một cái đập, cả lớp hả hê nhìn ả đi về bàn cuối. Waldo cũng giống vậy, lo nâng niu chăm sóc chị Vivian nên chẳng thèm để ý tới nhỏ, Khánh Ngọc quá quê đành rút lui xuống dưới ngồi. Dai hình như đã chìm vào giấc ngủ ngàn thu, Elena không nói gì thêm chỉ lẳng lặng nhường chỗ cho nhỏ cùng nụ cười nhếch mép làm nhỏ rợn người...

Và quan trọng hơn hết, cả lớp đang yên tĩnh theo dõi cái bàn cuối dãy 4, nơi hai con người trung tâm của lớp ngồi, nó và hần nhìn chăm chăm cô gái Khánh My trước mặt đang ỏm ẹo. Gương mặt bình thản của cả hai khiến nhỏ tức chết được nhưng vẫn cố giữ bình tĩnh

_anh Felix, cho em ngồi ở đây được không? Dù gì chúng ta cũng từng quen biết- nhỏ nói

.....- im lặng, quay qua nói nhỏ gì đó với nó

_anh ta nói là quen cô hồi nào?- nó thuật lại

_thật là, chẳng phải khi chị Vanessa còn ở Việt, anh và em đã rất thân hay sao?- nhỏ cười e thẹn

_anh ta nói là thân như anh trai và em gái thôi- nó tiếp tục truyền đạt

_nói dối, không phải là tình cảm anh em mà, có đúng không?- nhỏ cố vớt vát hi vọng

.....- nó im lặng

_nè, anh ấy nói gì?- nhỏ quát nó

_ai biết?- nó nhún vai

_không phải cô là thư ký của anh ấy sao?- nhỏ cười mỉa

_WHAT THE FUCK?? cô hâm à?- nó trợn mắt

_cô...vậy nói đi, cô là gì của anh ấy?- nhỏ hống hách

_hỏi anh ta kìa- nó chỉ hần

_anh à...nó là gì của anh?- nhỏ mè nheo

Hần bật dậy đề nó sát tường làm nó bất ngờ, lưng đập mạnh vào tường khiến đôi mày đẹp nhúu lại, chưa kịp định thần nó đã cảm nhận được một đôi môi mỏng dán vào môi mình, mắt nhắm tịt, mày vẫn nhúu chặt. Cả lớp kể cả bọn bạn của nó và hần há hốc mồm, hotboy nổi tiếng lạnh lùng của Matilda đang hôn tân hotgirl, tin động trời

_đây là câu trả lời- hần lạnh nhạt nói

Nhỏ My thất thần nhìn, đôi chân bỗng trở nên mềm nhũn và khụy xuống

_hai...hai người- nhỏ giơ tay lên không trung

_chị à, không sao chứ?- Hải Vy bước đến

_các người được lắm, tôi nhất định sẽ không tha thứ đâu- nhỏ quát

_trời trời, ai cần cô tha thứ chứ?- Vivian liếc xéo

Cuối cùng, chỉ có Khánh Ngọc là được ngồi cạnh thần tượng. Quay lại với nó, chị mở to mắt nhìn hấn, nó là gì mà hấn có thể tùy tiện thích là hôn chứ? thật quá đáng, đôi mắt bỗng trở nên trầm lắng, miệng không còn cười nữa, nó đẩy hấn ra và bước đi

_rồi xong, “êm” giận rồi đó, mau đuổi theo- Alex giục

Hấn khẽ thở dài rồi chạy theo nó, chị Hilary hiện đang ở vườn trường, vì quá sốc với việc hấn lợi dụng mình nên nó đành xả giận xuống cái vườn vô tội, nào là bứt lá bứt cỏ, bẻ cành từa lưa hột dưa, nhưng có vẻ vẫn chưa hả giận, nó mở áo khoác ra và...

Tùm - từng giọt nước mát lạnh thấm vào người khiến nó quên mọi buồn phiền, thân thể mảnh khảnh thoãn thoát di chuyển trong màn nước khiến người ta liên tưởng tới cô nàng Neri trong “cô gái đại dương” -__

Đúng lúc này hấn cũng vừa tới, tựa lưng vào tường nhìn nó đang vùng vẫy dưới nước rồi thở phào, tưởng nó sẽ ra sức mắng chửi hay gì đó, nào ngờ...

_aaa...ha...- nó ngoi lên lắc lắc cái đầu

_sao rồi?- hấn đưa khăn cho nó (đâu có dạ???)

_hừ- nó nhận lấy một cách hậm hực

_vì sao cô lại nhảy xuống nước?- hấn hỏi

_thích- nó trả lời

_không phải vì giận tôi à?

_làm như có giá lắm?- nó trề môi

_chứ sao?- hấn vênh mặt

_hừ- nó hất mặt

_nên nhớ...cô đang mặc áo trắng- hấn cười tà

_gì?- nó nhìn xuống và...- biến thái- hất nước vào mặt hấn

_ê...chơi kì vậy “gái”- hấn trêu và bị nó kéo xuống nước

Chị Hilary đang ra sức đánh đập anh Felix vì dám gọi mình là gái. Bỗng...nó bị hụt chân khi bơi và...*chụt*, lại lần nữa nó với hấn kiss nhưng khác với lần trong lớp, lần này là dưới nước...

Một mặt nước trong xanh, ảnh ảo của hai con người đang hôn nhau in đậm xuống tạo nên một bức tranh vừa thực vừa ảo, chu choa mạ ơi, nó vì cái chân đang đau mà vòng tay ôm cổ hấn, nếu người nào mà thấy bảo đảm đều nghĩ nó cưỡng hôn hấn và hai người đang...làm vậy -__

_khụ...khụ...- nó ho trong khi vẫn ôm chặt hấn

_không sao chứ?- hấn lo lắng

_.....- lắc đầu, thở gấp

_lên phòng y tế nhé- hấn bế nó lên và khoác áo vào rồi đi thẳng lên phòng y tế

Và phía lớp 12-1, một con người đang nắm chặt tay tức giận khi thấy hấn và nó thân mật, dự đoán sẽ có một trận cuồng phong nổi lên....

Reng - Reng - Reng

_ưm...- Dai cựa mình thức giấc

_anh yêu, anh thức rồi hả? chúng ta đi ăn nha- nhỏ Ngọc ổng ọ

_gì? AAAAAAAAAAAAA, cô là ai? người thương của tôi đâu?- anh la lớn như gặp ma

_anh nói gì vậy? em, Khánh Ngọc, người anh yêu nè- nhỏ rưng rưng

_cô mới là người đang nói cái quái gì đó, Elena-người yêu tôi đâu?- anh quát

_đây nè, hí hí- Gwen khúc khích đẩy Elena đang đơ ra trước mặt Dai

_cô đây rồi- anh vui mừng ôm lấy cô

_anh à, em có gì thua con nhỏ đó chứ?- nhỏ Ngọc bức xúc

_thua tất- cả lớp đồng thanh

Nhỏ quá quê nên ngồi vào chỗ với ánh mắt căm thù, nhưng chưa được 10 giây đã bị Alex đá đi

_sao anh ra tay nặng với con gái thế?- Vivian và nó đồng thanh

_á mà về rồi à?- Vivian chạy ra ôm nó

_gớm ghê, tránh ra- nó trề môi

_xì...- cô lè lưỡi

_mà nè, có ai có thuốc làm tan đá với trị tăng động không vậy?- nó hỏi

_chỉ?- cả lớp thắc mắc

_để chữa cho hai con người này chứ gì?- nó chỉ tay vào Elena vẫn đang đơ và Dai mãi ôm cô

_hahahaha- Waldo ôm bụng cười và bắt nguồn cho cả lớp

_thôi nha, tui đói rồi- Elena quát rồi chạy đi

3 đứa nó nhanh chóng chạy theo, bọn hấn cũng vậy và tất nhiên là không thể thiếu bọn hồ ly đồng đảng rồi. Đến căn tin, nó chọn một bàn ở góc khuất, mấy anh kia thấy vậy liền ngồi xuống cùng

_cho tụi em ngồi đây với được không?- nhỏ My từ đâu xuất hiện

Nó đang vô tư thưởng thức thì phun ra hết, và người ngồi đối diện lãnh tất cả chính là anh Felix đẹp trai nhà ta...Mắt nó ánh lên niềm sợ hãi, rụt cổ xuống

_anh có sao không?- Khánh My vội lấy khăn lau mặt cho hấn

_không cần- hấn nhấn tâm hất nhỏ ra và nhìn thẳng vào nó

_hơ...hơ...tui không cố ý mà- nó méo máo

_đúng, cấm làm gì em tao nha mà- Alex dọa

_hừ- hấn chỉ liếc nó một cái rồi cặm cùi ăn

4 nhỏ hồ ly mặt vẫn dày mà ngồi xuống ăn cùng dẫn đến bị cả căn tin chửi bới >_

18. Chương 9: Đối Thủ

Một buổi sáng trong lành, chuông báo thức của nó réo in ỏi làm chị Hilary phải miễn cưỡng lê bước xuống giường và chuẩn bị cho một ngày đi học mệt mỏi. Hải lòng nhìn ngắm mình trong gương và xuống nhà, bên dưới tất cả đã có mặt, tụi hấn cũng tham gia luôn, nó vẫy tay rồi cùng mấy con bạn ra xe

Lớp 12-1

Nó bước chân vào lớp với nụ cười không thể tươi hơn được nữa làm bọn con trai ngất trên cành quất, trong đó, có cả hấn, anh Felix đã bị chị mê hoặc, là lá la là lá la

_các em yên lặng nào- cô giáo vào khi tiếng chuông vang lên

_vâng ạ- cả lớp đồng thanh

_hôm nay lớp ta có học sinh mới- cô giáo cười

Im lặng - chẳng phải lúc tụi nó tới hào hứng lắm sao? sao giờ im re vậy? cô chủ nhiệm cũng ngạc nhiên không kém, chỉ là cả lớp không muốn thêm ai vào thôi, đang yên đang lành, nhờ mấy đứa “đầu trâu mặt ngựa” vào thì sao?? eo ôi!!! cả lớp chỉ cần tụi nó và tụi hần là đủ rồi. Cô giáo khi ổn định tinh thần lại thì cho học sinh mới vào, ui chao, là nữ à, 4 cô gái có vẻ xinh á nha, nhưng nhìn chung thì...hơi mờ mờ một xíu, với lại phong cách ăn mặc như gái đứng đường á, nghe nói chưa kịp đặt đồng phục theo số đo 3 vòng khủng khiếp nên mới mặc đồ thường

_xin chào, tôi là Ngô Khánh My, 17 tuổi, con gái chủ tịch tập đoàn mỹ phẩm lớn nhất Việt Nam- nhỏ đầu tiên chảnh chọe nói, mắt nhìn về phía hần

_____miễn bình luận

_tôi là Ngô Khánh Vy, 17 tuổi- tới nhỏ em

_____miễn bình luận

_còn tôi là Huỳnh Khánh Ngọc- lại một đứa

_____miễn bình luận

_Trần Hoa Tranh- cuối cùng (muốn gây sự chú ý đây mà)

_ừm, được rồi, các em tự tìm chỗ ngồi nhá- cô giáo có vẻ khó xử

Cả 4 gật đầu rồi ổng ẹo xuống lớp trong ánh nhìn phẫn nộ và ganh ghét của cả lớp, sao tụi này được chọn chỗ mà bốn hotgirl của lớp không được chứ, ngộ đời -_-

Tất nhiên là 4 nhỏ đã bị sắc đẹp của bọn hần mê hoặc nên đi đến chỗ của 4 cặp, đầu tiên là cặp Alex và Gwen, anh Alex không đếm xỉa gì tới ả Vy mặc cho ả kêu gào thảm thiết và nhận lại được một cái đập, cả lớp hả hê nhìn ả đi về bàn cuối. Waldo cũng giống vậy, lo nâng niu chăm sóc chị Vivian nên chẳng thèm để ý tới nhỏ, Khánh Ngọc quá quê đành rút lui xuống dưới ngồi. Dai hình như đã chìm vào giấc ngủ ngàn thu, Elena không nói gì thêm chỉ lẳng lặng nhường chỗ cho nhỏ cùng nụ cười nhếch mép làm nhỏ rợn người...

Và quan trọng hơn hết, cả lớp đang yên tĩnh theo dõi cái bàn cuối dãy 4, nơi hai con người trung tâm của lớp ngồi, nó và hần nhìn chăm chăm cô gái Khánh My trước mặt đang ổng ẹo. Gương mặt bình thản của cả hai khiến nhỏ tức chết được nhưng vẫn cố giữ bình tĩnh

_anh Felix, cho em ngồi ở đây được không? Dù gì chúng ta cũng từng quen biết- nhỏ nói

_____im lặng, quay qua nói nhỏ gì đó với nó

_anh ta nói là quen cô hồi nào?- nó thuật lại

_thật là, chẳng phải khi chị Vanessa còn ở Việt, anh và em đã rất thân hay sao?- nhỏ cười e thẹn

_anh ta nói là thân như anh trai và em gái thôi- nó tiếp tục truyền đạt

_nói dối, không phải là tình cảm anh em mà, có đúng không?- nhỏ cố vớt vát hi vọng

_____nó im lặng

_nè, anh ấy nói gì?- nhỏ quát nó

_ai biết?- nó nhún vai

_không phải cô là thư ký của anh ấy sao?- nhỏ cười mỉa

_WHAT THE FUCK?? cô hâm à?- nó trợn mắt

_cô...vậy nói đi, cô là gì của anh ấy?- nhỏ hống hách

_hỏi anh ta kìa- nó chỉ hần

_anh à...nó là gì của anh?- nhỏ mè nheo

Hần bật dậy đè nó sát tường làm nó bất ngờ, lưng đập mạnh vào tường khiến đôi mày đẹp nhúu lại, chưa kịp định thần nó đã cảm nhận được một đôi môi mỏng dán vào môi mình, mắt nhắm tịt, mày vẫn nhúu

chặt. Cả lớp kể cả bọn bạn của nó và hần há hốc mồm, hotboy nổi tiếng lạnh lùng của Matilda đang hôn tân hotgirl, tin động trời

_đây là câu trả lời- hần lạnh nhạt nói

Nhỏ My thất thần nhìn, đôi chân bỗng trở nên mềm nhũn và khụy xuống

_hai...hai người- nhỏ giơ tay lên không trung

_chị à, không sao chứ?- Hải Vy bước đến

_các người được lắm, tôi nhất định sẽ không tha thứ đâu- nhỏ quát

_trời trời, ai cần cô tha thứ chứ?- Vivian liếc xéo

Cuối cùng, chỉ có Khánh Ngọc là được ngồi cạnh thần tượng. Quay lại với nó, chị mở to mắt nhìn hần, nó là gì mà hần có thể tùy tiện thích là hôn chứ? thật quá đáng, đôi mắt bỗng trở nên trầm lặng, miệng không còn cười nữa, nó đẩy hần ra và bước đi

_rồi xong, “êm” giận rồi đó, mau đuổi theo- Alex giục

Hần khẽ thở dài rồi chạy theo nó, chị Hilary hiện đang ở vườn trường, vì quá sốc với việc hần lợi dụng mình nên nó đành xả giận xuống cái vườn vô tội, nào là bứt lá bứt cỏ, bẻ cành từa lưa hột dưa, nhưng có vẻ vẫn chưa hả giận, nó mở áo khoác ra và...

Tùm - từng giọt nước mát lạnh thấm vào người khiến nó quên mọi buồn phiền, thân thể mảnh khảnh thoăn thoắt di chuyển trong màn nước khiến người ta liên tưởng tới cô nàng Neri trong “cô gái đại dương” -__

Đúng lúc này hần cũng vừa tới, tựa lưng vào tường nhìn nó đang vùng vẫy dưới nước rồi thở phào, tưởng nó sẽ ra sức mắng chửi hay gì đó, nào ngờ...

_aaa...ha...- nó ngoi lên lắc lắc cái đầu

_sao rồi?- hần đưa khăn cho nó (đâu có dạ???)

_hừ- nó nhận lấy một cách hậm hực

_vì sao cô lại nhảy xuống nước?- hần hỏi

_thích- nó trả lời

_không phải vì giận tôi à?

_làm như có giá lắm?- nó trề môi

_chứ sao?- hần vênh mặt

_hừ- nó hất mặt

_nên nhớ...cô đang mặc áo trắng- hần cười tà

_gì?- nó nhìn xuống và...- biến thái- hất nước vào mặt hần

_ê...chơi kì vậy “gái”- hần trêu và bị nó kéo xuống nước

Chị Hilary đang ra sức đánh đập anh Felix vì dám gọi mình là gái. Bỗng...nó bị hụt chân khi bơi và...*chụt*, lại lần nữa nó với hần kiss nhưng khác với lần trong lớp, lần này là dưới nước...

Một mặt nước trong xanh, ảnh ảo của hai con người đang hôn nhau in đậm xuống tạo nên một bức tranh vừa thực vừa ảo, chu choa mạ ơi, nó vì cái chân đang đau mà vòng tay ôm cổ hần, nếu người nào mà thấy bảo đảm đều nghĩ nó cưỡng hôn hần và hai người đang...làm vậy -__

_khụy...khụy...- nó ho trong khi vẫn ôm chặt hần

_không sao chứ?- hần lo lắng

_.....- lắc đầu, thở gấp

__lên phòng y tế nhé- hấn bế nó lên và khoác áo vào rồi đi thẳng lên phòng y tế

Và phía lớp 12-1, một con người đang nắm chặt tay tức giận khi thấy hấn và nó thân mật, dự đoán sẽ có một trận cuồng phong nổi lên....

Reng - Reng - Reng

__ưm...- Dai tựa mình thức giấc

__anh yêu, anh thức rồi hả? chúng ta đi ăn nha- nhỏ Ngọc ỏng ẹo

__gì? AAAAAAAAAAAAA, cô là ai? người thương của tôi đâu?- anh la lớn như gặp ma

__anh nói gì vậy? em, Khánh Ngọc, người anh yêu nè- nhỏ rưng rưng

__cô mới là người đang nói cái quái gì đó, Elena-người yêu tôi đâu?- anh quát

__đây nè, hí hí- Gwen khúc khích đẩy Elena đang đơ ra trước mặt Dai

__cô đây rồi- anh vui mừng ôm lấy cô

__anh à, em có gì thua con nhỏ đó chứ?- nhỏ Ngọc bức xúc

__thua tất- cả lớp đồng thanh

Nhỏ quá quê nên ngồi vào chỗ với ánh mắt căm thù, nhưng chưa được 10 giây đã bị Alex đá đi

__sao anh ra tay nặng với con gái thế?- Vivian và nó đồng thanh

__á mày về rồi à?- Vivian chạy ra ôm nó

__gớm ghê, tránh ra- nó trề môi

__xì...- cô lè lưỡi

__mà nè, có ai có thuốc làm tan đá với trị tăng động không vậy?- nó hỏi

__chỉ?- cả lớp thắc mắc

__để chữa cho hai con người này chứ gì?- nó chỉ tay vào Elena vẫn đang đơ và Dai mãi ôm cô

__hahahaha- Waldo ôm bụng cười và bắt nguồn cho cả lớp

__thôi nha, tui đói rồi- Elena quát rồi chạy đi

3 đứa nó nhanh chóng chạy theo, bọn hấn cũng vậy và tất nhiên là không thể thiếu bọn hồ ly đồng đánh rồi. Đến căn tin, nó chọn một bàn ở góc khuất, mấy anh kia thấy vậy liền ngồi xuống cùng

__cho tụi em ngồi đây với được không?- nhỏ My từ đâu xuất hiện

Nó đang vô tư thưởng thức thì phun ra hết, và người ngồi đối diện lãnh tất cả chính là anh Felix đẹp trai nhà ta...Mắt nó ánh lên niềm sợ hãi, rụt cổ xuống

__anh có sao không?- Khánh My vội lấy khăn lau mặt cho hấn

__không cần- hấn nhẫn tâm hất nhỏ ra và nhìn thẳng vào nó

__hơ...hơ...tui không cố ý mà- nó méo máo

__đúng, cấm làm gì em tao nha mày- Alex dọa

__hừ- hấn chỉ liếc nó một cái rồi cặm cùi ăn

4 nhỏ hồ ly mặt vẫn dày mà ngồi xuống ăn cùng dẫn đến bị cả căn tin chửi bới >__

19. Chương 10: Bệnh

7h tối tại biệt thự Destiny, một bác sĩ già với gương mặt phúc hậu được Gwen tiễn ra khỏi nhà, tụi hấn thấy tò mò nên thò mặt qua khe cổng hỏi:

_chuyện gì xảy ra?- Waldo

_xảy ra chuyện gì?- Dai

_phải phải, đã có chuyện gì?- Alex

_nhiều chuyện- Gwen liếc hai người rồi quay vào nhà

_ây ây...Gwen xinh đẹp, Gwen dễ thương, nói nghe đi mà- Waldo nịnh hót

_phải đó, Gwen nhà ta lúc nào cũng xinh cũng đẹp, mà nếu nói ra thì càng xinh hơn- Dai chen vào

_tại sao nói nhiều lại xinh hơn?- Alex thắc mắc

_xời, mày không hiểu gì cả, nói nhiều thì cơ miệng sẽ hoạt động, mà cơ miệng hoạt động thì mặt sẽ thon gọn, mà mặt thon gọn thì sẽ có người thích, mà có người thích thì sẽ hết FA, quá hay- Dai nói một lèo

_ý mấy người là tui ế???- Gwen hét

_đâu...đâu có, Gwen sao ế được- Waldo nuốt nước bọt

_hừ, muốn biết chứ gì? vào đi- cô thở dài rồi mở cửa cho 3 chàng nhiều chuyện và anh Felix đứng im xem kịch

5 người tiến vào nhà, bên trong, quán gia đang tắt bật dạn dò người hầu nấu ăn cẩn thận, Vivian và Elena thì mỗi người một việc, nhưng có điểm chung là đều cầm điện thoại và laptop trên tay. Gwen thở dài

_Hilary bị bệnh, không biết sao mà về nhà trong tình trạng ướt như chuột lột, từ nhỏ không được tiếp xúc với nước quá 3 tiếng nếu không sẽ ngã bệnh (chém chớ đâu __!), giờ công việc tập đoàn chưa lo xong, thiệt tình...

_tập đoàn???- Waldo há hốc

_ờ...papa cậu ấy giao cho, tụi này làm giúp- Vivian nói

_thế, em ấy không sao chứ?- Alex quan tâm

_anh chỉ lo cho nó thôi à?- Vivian liếc xéo

_ơ...em gái có bệnh đâu mà phải lo?- anh nhéo mũi cô

_haizzz...ủa mà ông Felix đâu?- Elena vươn vai mệt mỏi

_chắc lên phòng Hilary- Dai trả lời

_ờm, ăn gì chứ?- Gwen tốt bụng hỏi

_nếu được mời, hi hi- ba anh cười

_hừ, tự nhiên- ba chị cũng cười

Quay lại với hấn, anh Felix đang đứng trước cửa phòng nó, bàn tay không chần chừ mà đẩy cửa ra, nó bên trong không chút giật mình, đôi mắt lơ đãng cố mở để nhìn rõ từng câu từng chữ trên chiếc ipad

_anh làm gì vậy?- nó quát khi hấn giật ipad ra khỏi tay

_tôi hỏi cô mới đúng, bệnh như vậy mà vẫn chơi được sao?- hấn cốc đầu nó

_chơi gì mà chơi? tôi đang làm việc đó- nó cãi

_chẳng phải có bạn cô giúp rồi sao?- hấn hỏi

_khụ...tôi không muốn làm phiền họ, khụ...khụ...- nó nhăn mặt ho sặc sụa

_xem kìa, ồm nặng lắm đó- hấn sờ trán nó

Nó bất động, nhìn hấn lúc này mới dịu dàng làm sao, không còn đáng vẻ lãnh đạm như hằng ngày nữa, tim bỗng đập nhanh hơn, hai má đã hồng nay càng ứng hơn. Hấn nhân lúc nó không để ý, đẩy ngã nó xuống giường, nhanh chóng đắp chăn lại và quăng ipad ra khỏi tầm mắt nó...

_khụ...khụ...- nó ho dữ dội hơn

_không sao chứ?- hấn lo lắng

_nước...- nó yếu ớt nói

_đây- hấn đỡ nó dậy và đút nước cho

Nó cười ranh ma giật lấy li nước uống một hơi rồi chạy lại sofa cầm ipad lên, hấn kinh hãi nhìn “khinh công” của nó, cô gái này, thật không thể xem thường. Nhún vai bình tĩnh, nhẹ bước về nó làm chị Hilary sợ sệt lùi lại, nó càng lùi thì hấn càng tiến, hai người cứ một tiến một lùi, nó hết sức đành ngồi phịch xuống. Bế nó đặt lên giường, hấn đắp khăn nóng lên trán và nhìn nó, chị Hilary chán nản

_sao vậy? không làm nữa à?- hấn hỏi

_hết hứng rồi- nó xị mặt

_tốt, giờ ngủ đi- hấn cười

_không muốn ngủ, lo lắm- nó mè nheo

_lo gì?

_hai con mèo của tui- nó chu mỏ

_hử?? ý cô là Angela và Tom?- hấn méo mặt

no no no, tên là Kim Hanbin và Chou Tzuyu- nó cãi (má này má mê trai iKON với gái TWICE --)

_ờ...ngủ đi, tui chăm sóc thay cho- hấn gật gù

_hì hì...thank, cơ mà đừng chơi hết tiền đó- nó trừng mắt

_rồi rồi- hấn gật đầu

Nó cười mãn nguyện, nằm xuống và bắt đầu hành trình đi tìm vùng đất mới....

5h sáng

Vì cơn đau đầu quỷ quái mà nó thức giấc, phải chi nó không mài mòn ipad là sáng không phải đau đầu như vậy, thật là hối hận, nhìn xung quanh, cho hai tay lên mặt vò vò, lặp đi lặp lại khoảng 5 phút

_oáp...ơ...ơ...- động tác của nó bị đứng khi thấy hấn đang ngủ mê man

_.....- thở đều thở đều

_.....- nó đứng hình nhìn nam nhân đang say sưa kia

_nhìn đủ chưa?- hấn bỗng mở mắt

_hơ...chưa...a- nó vội bịt miệng

_hahaha, tôi không biết là cô đã bị tôi mê hoặc đó- cười ranh ma

_gì? anh bị atsm à?- nó trừng mắt

_hừ, tốt bụng giúp cô chăm sóc mèo, còn ở lại trông cô cả đêm, đúng là làm ơn mắc oán- hấn hơi giận

_thì...kệ anh, là anh tự nguyện, tôi đâu có bắt- nó cãi

Rầm - hấn bước ra khỏi phòng, không quên trút giậm vào cánh cửa, nó giật mình, chẳng lẽ hấn giậm thật sao? Con trai gì mà dễ giậm thế? Nó có làm gì hấn đâu chứ? (không làm mới sợ á chị)

Ngước nhìn đồng hồ, chỉ mới 5h15, thôi, lỡ thức rồi sao ngủ lại được, nó ra ban công ngắm nhìn cảnh vật vào buổi sớm, giang rộng tay và hít một hơi.....

_hắt xì, khịt...khịt...- nó vẫn chưa khỏe hấn

_bên ngoài trời lạnh lắm, nếu không muốn bệnh tiếp thì mặc vào- một chiếc áo khoác lông đắp vào tấm lưng của nó

_anh...không phải về rồi sao?- nó chu mỏ

_lo cho cô- hấn nhún vai

_cảm ơn, mặc cái này chả ấm- nó vứt áo ra

Soạt - chiếc áo vẫn trên vai nó, và thêm một vật thể lạ nặng nề, nó ngạc nhiên, mắt mở to, gì thế này? Không phải là...hấn đang ôm nó đó chứ? Đúng là như vậy, anh Felix đã nhanh chân bước lại phía sau nó giữ lấy chiếc áo khoác, đồng thời vòng tay sang chiếc eo thon gọn của nó, chậm rãi truyền hơi ấm vào...

_như thế này đã ấm chưa?- hấn hỏi

_để xem.....- nó tựa vào hấn ra vẻ ngẫm nghĩ

_giỏi lắm- hấn đưa tay ngắt chóp mũi nhỏ của nó

_.....- nó im lặng

Đầu thoải mái dựa vào ngực hấn, miệng cười tươi, ánh mắt nhìn xa xăm nhưng lại ánh lên một niềm vui nho nhỏ, hấn cũng vậy, dù chính mình muốn nó ấm áp nhưng hấn lại thấy lòng mình ấm hơn hấn, nó như ngọn đuốc sáng sưởi cho trái tim băng giá hơn Elsa của hấn tan chảy

_này- nó gọi

_hử?- hấn nhìn xuống

_cô gái...tên Vanessa là ai??- nó hỏi, mặt hơi đỏ

_quan tâm à?- hấn hỏi

_ừm...một chút- nó trả lời

_bạn gái cũ- hấn nói

_hả?- nó ngạc nhiên

_cô ta là bạn gái cũ của tôi, nhưng...

_sao?- nó tò mò bật khỏi người hấn

Anh nhà nhieu mây, đưa mắt nhìn xuống thân người trống rỗng vì nó đã đứng dậy, rồi nhìn sang nó, chị hiểu ý liền trề môi và quay lại vị trí cũ là trong lòng hấn

_ngoan- hấn cười đều

_chỉ giỏi bắt nạt tôi- nó bức xúc

_gần đến giờ đi học rồi đấy- hấn nhắc nhở

_anh chưa...hắt xì

_lại nữa, mau thay đồng phục ra đi- hấn đánh trống lảng

_không, nói đi mà- nó mè nheo

_tôi không thích- hấn trả lời

_nhưng anh đã hứa là nói với tôi rồi mà- nó méu máo

_hồi nào?- hần chối

_xì...anh xem tôi là con lừa à?- nó hét

_con lừa là con gì?- hần giả ngơ

_tìm chị mạng mà hỏi- nó quát

_hơ...hơ...sorry, đi à- hần cười cười

Nó thở hắt ra rồi nhìn hần bằng ánh mắt không mấy thiện cảm, anh nhà nhún vai nháy mắt, không thương tiếc đẩy chị vào phòng tắm cùng với sự tò mò không bao giờ được giải đáp....

Dưới nhà

_hey, hai người làm gì cả đêm qua thế?- Elena cười gian

_mày nghĩ xem, tao và anh ta sẽ làm gì? khụ..khụ..a sorry nha, chưa hết bệnh- nó ghé sát mặt cô nói bằng chất giọng băng lãnh rồi ho sặc sụa vào mặt cô, sau đó là lời xin lỗi không thể nào giả dối hơn

_á á á, kiểu này tao sẽ bệnh mất thôi, con ác độc- cô hét với theo nó

_hì hì, để cho mày và ai kia có cơ hội tâm sự như tao với Felix, nhỉ? nhỉ?- nó quay sang mấy đứa bạn hỏi

_phải- cả đám đồng tình

_hô hô hô hô hô hô hô hô hô hô- nó che miệng cười một tràn

_thôi ngay cái điệu cười hà bá đó đi- Elena tức giận

_ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha- đổi kiểu

_đẹp ngay cái nụ cười quỷ quái ấy- cô hét một lần nữa

hi hi hi hi hi hi hi hi hi hi hi hi hi hi hi- lại đổi kiểu --

_đẹp...đẹp...- cô quát thật to

_hu hu hu...

_thôi- Alex ngăn cản trước khi nó giở giọng cười khác ra

_em đi học, bye bye- nó vẫy tay và chuồn mất

Trong nhà, mọi người đang hòa nhau trêu chọc Elena, tất nhiên là không có hần, anh nhà đã chạy theo nó từ đời nào rồi, chỉ tội nghiệp Dai ở lại la mắng mấy người vô duyên kia và an ủi Elena...>_

20. Chương 10: Bệnh

7h tối tại biệt thự Destiny, một bác sĩ già với gương mặt phúc hậu được Gwen tiễn ra khỏi nhà, tụi hần thấy tò mò nên thò mặt qua khe cổng hỏi:

_chuyện gì xảy ra?- Waldo

_xảy ra chuyện gì?- Dai

_phải phải, đã có chuyện gì?- Alex

_nhiều chuyện- Gwen liếc hai người rồi quay vào nhà

_ây ây...Gwen xinh đẹp, Gwen dễ thương, nói nghe đi mà- Waldo nịnh hót

_phải đó, Gwen nhà ta lúc nào cũng xinh cũng đẹp, mà nếu nói ra thì càng xinh hơn- Dai chen vào

_tại sao nói nhiều lại xinh hơn?- Alex thắc mắc

_xời, mày không hiểu gì cả, nói nhiều thì cơ miệng sẽ hoạt động, mà cơ miệng hoạt động thì mặt sẽ thon gọn, mà mặt thon gọn thì sẽ có người thích, mà có người thích thì sẽ hết FA, quá hay- Dai nói một lèo

_ý mấy người là tui ế??- Gwen hét

_đâu...đâu có, Gwen sao ế được- Waldo nuốt nước bọt

_hừ, muốn biết chứ gì? vào đi- cô thở dài rồi mở cửa cho 3 chàng nhiều chuyện và anh Felix đứng im xem kịch

5 người tiến vào nhà, bên trong, quán gia đang tắt bật dọn dò người hầu nấu ăn cẩn thận, Vivian và Elena thì mỗi người một việc, nhưng có điểm chung là đều cầm điện thoại và laptop trên tay. Gwen thở dài

_Hilary bị bệnh, không biết sao mà về nhà trong tình trạng ướt như chuột lột, từ nhỏ không được tiếp xúc với nước quá 3 tiếng nếu không sẽ ngã bệnh (chém chớ đâu __ __!), giờ công việc tập đoàn chưa lo xong, thiệt tình...

_tập đoàn??- Waldo há hốc

_ờ...papa cậu ấy giao cho, tụi này làm giúp- Vivian nói

_thế, em ấy không sao chứ?- Alex quan tâm

_anh chỉ lo cho nó thôi à?- Vivian liếc xéo

_ơ...em gái có bệnh đâu mà phải lo?- anh nhéo mũi cô

_haizzz...ủa mà ông Felix đâu?- Elena vươn vai mệt mỏi

_chắc lên phòng Hilary- Dai trả lời

_ờm, ăn gì chứ?- Gwen tốt bụng hỏi

_nếu được mời, hì hì- ba anh cười

_hừ, tự nhiên- ba chị cũng cười

Quay lại với hấn, anh Felix đang đứng trước cửa phòng nó, bàn tay không chần chừ mà đẩy cửa ra, nó bên trong không chút giật mình, đôi mắt lơ đãng mở để nhìn rõ từng câu từng chữ trên chiếc ipad

_anh làm gì vậy?- nó quát khi hấn giật ipad ra khỏi tay

_tôi hỏi cô mới đúng, bệnh như vậy mà vẫn chơi được sao?- hấn cốc đầu nó

_chơi gì mà chơi? tôi đang làm việc đó- nó cãi

_chẳng phải có bạn cô giúp rồi sao?- hấn hỏi

_khụ...tôi không muốn làm phiền họ, khụ...khụ...- nó nhăn mặt ho sặc sụa

_xem kìa, ốm nặng lắm đó- hấn sờ trán nó

Nó bất động, nhìn hấn lúc này mới dụi dụi mắt làm sao, không còn dáng vẻ lãnh đạm như hằng ngày nữa, tim bỗng đập nhanh hơn, hai má đã hồng nay càng ửng hơn. Hấn nhân lúc nó không để ý, đẩy ngã nó xuống giường, nhanh chóng đắp chăn lại và quăng ipad ra khỏi tầm mắt nó...

_khụ...khụ...- nó ho dữ dội hơn

_không sao chứ?- hấn lo lắng

_nước...- nó yếu ớt nói

_đây- hấn đỡ nó dậy và đút nước cho

Nó cười ranh ma giật lấy li nước uống một hơi rồi chạy lại sofa cầm ipad lên, hấn kinh hãi nhìn “khinh công” của nó, cô gái này, thật không thể xem thường. Nhún vai bình tĩnh, nhẹ bước về nó làm chị Hilary sợ sệt lùi lại, nó càng lùi thì hấn càng tiến, hai người cứ một tiến một lùi, nó hết sức đành ngồi phịch xuống. Bế nó đặt lên giường, hấn đắp khăn nóng lên trán và nhìn nó, chị Hilary chán nản

_sao vậy? không làm nữa à?- hấn hỏi

_hết hứng rồi- nó xì mặt
_tốt, giờ ngủ đi- hần cười
_không muốn ngủ, lo lắm- nó mè nheo
_lo gì?
_hai con mèo của tui- nó chu mỏ
_hở?? ý cô là Angela và Tom?- hần méo mặt
_no no no, tên là Kim Hanbin và Chou Tzuyu- nó cãi (má này má mê trai iKON với gái TWICE -__-)
_ờ...ngủ đi, tui chăm sóc thay cho- hần gật gù
_hì hì...thank, cơ mà đừng chơi hết tiền đó- nó trừng mắt
_rồi rồi- hần gật đầu
Nó cười mãn nguyện, nằm xuống và bắt đầu hành trình đi tìm vùng đất mới....

5h sáng

Vì cơn đau đầu quỷ quái mà nó thức giấc, phải chi nó không mài mòn ipad là sáng không phải đau đầu như vậy, thật là hối hận, nhìn xung quanh, cho hai tay lên mặt vò vò, lặp đi lặp lại khoảng 5 phút

_oáp...ơ...ơ...- động tác của nó bị đứng khi thấy hần đang ngủ mê man
_.....- thở đều thở đều
_.....- nó đứng hình nhìn nam nhân đang say sưa kia
_nhìn đủ chưa?- hần bỗng mở mắt
_hơ...chưa...a- nó vội bịt miệng
_hahaha, tôi không biết là cô đã bị tôi mê hoặc đó- cười ranh ma
_gì? anh bị atsm à?- nó trừng mắt
_hừ, tốt bụng giúp cô chăm sóc mèo, còn ở lại trông cô cả đêm, đúng là làm ơn mắc oán- hần hơi giận
_thì...kệ anh, là anh tự nguyện, tôi đâu có bắt- nó cãi

Rầm - hần bước ra khỏi phòng, không quên trút giận vào cánh cửa, nó giật mình, chẳng lẽ hần giận thật sao? Con trai gì mà dễ giận thế? Nó có làm gì hần đâu chứ? (không làm mới sợ á chị)

Ngước nhìn đồng hồ, chỉ mới 5h15, thôi, lỡ thức rồi sao ngủ lại được, nó ra ban công ngắm nhìn cảnh vật vào buổi sớm, giang rộng tay và hít một hơi.....

_hắt xì, khịt...khịt...- nó vẫn chưa khỏe hần
_bên ngoài trời lạnh lắm, nếu không muốn bệnh tiếp thì mặc vào- một chiếc áo khoác lông đắp vào tấm lưng của nó
_anh...không phải về rồi sao?- nó chu mỏ
_lo cho cô- hần nhún vai
_cảm ơn, mặc cái này chả ấm- nó vứt áo ra

Soạt - chiếc áo vẫn trên vai nó, và thêm một vật thể lạ nặng nặng, nó ngạc nhiên, mắt mở to, gì thế này? Không phải là...hần đang ôm nó đó chứ? Đúng là như vậy, anh Felix đã nhanh chân bước lại phía sau nó giữ lấy chiếc áo khoác, đồng thời vòng tay sang chiếc eo thon gọn của nó, chậm rãi truyền hơi ấm vào...

_như thế này đã ấm chưa?- hần hỏi

_để xem.....- nó tựa vào hần ra vẻ ngẫm nghĩ

_giỏi lắm- hần đưa tay ngắt chóp mũi nhỏ của nó

_.....- nó im lặng

Đầu thoải mái dựa vào ngực hần, miệng cười tươi, ánh mắt nhìn xa xăm nhưng lại ánh lên một niềm vui nho nhỏ, hần cũng vậy, dù chính mình muốn nó ấm áp nhưng hần lại thấy lòng mình ấm hơn hần, nó như ngọn đuốc sáng sưởi cho trái tim băng giá hơn Elsa của hần tan chảy

_này- nó gọi

_hử?- hần nhìn xuống

_cô gái...tên Vanessa là ai??- nó hỏi, mặt hơi đỏ

_quan tâm à?- hần hỏi

_ừm...một chút- nó trả lời

_bạn gái cũ- hần nói

_hả?- nó ngạc nhiên

_cô ta là bạn gái cũ của tôi, nhưng...

_sao?- nó tò mò bật khỏi người hần

Anh nhà nhieu mày, đưa mắt nhìn xuống thân người trống rỗng vì nó đã đứng dậy, rồi nhìn sang nó, chị hiểu ý liền trẻ môi và quay lại vị trí cũ là trong lòng hần

_ngoan- hần cười đều

_chỉ giỏi bắt nạt tôi- nó bức xúc

_gần đến giờ đi học rồi đấy- hần nhắc nhở

_anh chưa...hắt xì

_lại nữa, mau thay đồng phục ra đi- hần đánh trống lảng

_không, nói đi mà- nó mè nheo

_tôi không thích- hần trả lời

_nhưng anh đã hứa là nói với tôi rồi mà- nó méo mào

_hồi nào?- hần chối

_xì...anh xem tôi là con lừa à?- nó hét

_con lừa là con gì?- hần giả ngơ

_tìm chị mạng mà hỏi- nó quát

_hơ...hơ...sorry, đi à- hần cười cười

Nó thở hắt ra rồi nhìn hần bằng ánh mắt không mấy thiện cảm, anh nhà nhún vai nháy mắt, không thương tiếc đẩy chị vào phòng tắm cùng với sự tò mò không bao giờ được giải đáp....

Dưới nhà

_hey, hai người làm gì cả đêm qua thế?- Elena cười gian

_mày nghĩ xem, tao và anh ta sẽ làm gì? khụ..khụ..a sorry nha, chưa hết bệnh- nó ghé sát mặt cô nói bằng chất giọng băng lãnh rồi ho sặc sụa vào mặt cô, sau đó là lời xin lỗi không thể nào giả dối hơn

_á á á, kiểu này tao sẽ bệnh mất thôi, con ác độc- cô hét với theo nó

_hì hì, để cho mày và ai kia có cơ hội tâm sự như tao với Felix, nhỉ? nhỉ?- nó quay sang mấy đứa bạn hỏi

_phải- cả đám đồng tình
_hô hô hô hô hô hô hô hô hô hô- nó che miệng cười một tràn
_thôi ngay cái điệu cười hà bá đó đi- Elena tức giận
_ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha- đổi kiểu
_đẹp ngay cái nụ cười quỷ quái ấy- cô hét một lần nữa
_hi hi hi hi hi hi hi hi hi hi hi hi hi hi- lại đổi kiểu -__-
_đẹp...đẹp...- cô quát thật to
_hu hu hu...
_thôi- Alex ngăn cản trước khi nó giở giọng cười khác ra
_em đi học, bye bye- nó vẫy tay và chuồn mất

Trong nhà, mọi người đang hòa nhau trêu chọc Elena, tất nhiên là không có hấn, anh nhà đã chạy theo nó từ đời nào rồi, chỉ tội nghiệp Dai ở lại la mắng mấy người vô duyên kia và an ủi Elena...>_

21. Chương 11: Tuyên Chiến

Kết.....

Tiếng thắng của một chiếc xe sang trọng vang lên, cả trường không thể nào mà không tò mò nên liền quay lại, và bắt đầu “luyện thanh”

_á...anh Duy kia tụi bây, ôi, vừa gặp hôm qua nhưng tao vẫn thấy nhớ- nữ sinh 1

_phải, anh ấy chưa bao giờ hết đẹp cả- nữ sinh 2

_ể?? cơ mà hôm nay không có 3 anh kia à?- nữ sinh 3 bí xì

_bla bla...blo blo...- nhiều nhiều lời bàn tán khác nữa dành cho hấn

Nhưng...những lời nói ấy bỗng dừng tất hấn đi khi nó từ trên xe bước xuống, dù mang khẩu trang nhưng “kẻ thù” vẫn nhận ra nó bởi đôi mắt linh động kia

_khụ...khụ...- nó ho vài tiếng rồi vẫy tay tài xế và vào lớp

Hấn sau khi thấy nó được tài xế đưa xuống xe an toàn thì cũng bước ra, ánh mắt sắc lạnh khê quét, lập tức, bọn hám trai ấy rùng mình quay đi, hấn cũng không thèm để ý gì nữa, xuống căn tin, mua một chai nước rồi lên lớp

12-1 hôm nay nhộn nhịp hơn bao giờ hết vì hot girl đã trở lại, và...4 con hồ ly kia thì vừa mừng vừa tức, mừng vì sắp thực hiện được âm mưu, tức vì thấy tụi nó thân thiết với bọn hấn

Cạch - cửa lớp mở ra, hấn bước vào, khê vẫy tay chào cả lớp với gương mặt không thể bực hơn rồi về chỗ, thoải mái gác chân lên bàn, nhỏ My xấp lại, nhìn xem, đồng phục đạ bị nhỏ làm thành trang phục múa cột với váy xê tà, không khoác áo ngoài, bung cúc nữa chứ

_anh...

_Khánh My, sao em không khoác áo ngoài?- nhỏ chưa nói hết câu đã bị cô giáo chặn họng

_em...em...- nhỏ ấp úng

_em mau đặt lại đồng phục và ăn mặc cho đúng quy định, cô không muốn lớp mình bị nói ra nói vào- cô giáo trách

_xin lỗi cô- nhỏ ra dáng gương mẫu cúi đầu

_được rồi, đã đến giờ học, em mau về chỗ đi- cô giáo nói

_vàng- nhỏ quay về chỗ với lòng căm hận

Nó nhếch mép, muốn quấy rối à? đâu có dễ. Chẳng qua là khi thấy dấu hiệu nhỏ sẽ tới nên nó nhanh tay nhắn tin cho bạn giám hiệu nhanh rung chuông nên thành ra như vậy

_là cô- hấn phán

_gì?- nó khó hiểu

_giờ chỉ mới 7h45, rung chuông sớm như vậy, chẳng phải do cô làm sao?- hấn cười nhẹ

Nó vì nụ cười của hấn mà đơ người, sáng nay nó nhìn hấn cười cũng đã rồi, muốn chán luôn, nhưng sao giờ hấn cười nó lại bị hút hồn nữa, quái lạ.....

_tôi biết tôi...

_anh thôi đi, hứ- nó hất mặt rồi như nằm hấn xuống bàn

Tôi thấy lặng lẽ vương sau hè.

Tôi thấy ngày ấy tìm đến đây.

Tôi thấy thanh thảo như mây trời.

Dần dần cứ xa rời tôi.

Tôi thấy hạnh phúc bên kia đồi.

Gọi những bình yên nào ghé chơi.

Cần lắm gần lắm sao với vợi.

Tuổi thanh xuân cũng như mây trời.

Lối về quanh co chẳng nín bước chân tôi về, có còn hôm qua ở đó.

Hết ngày âu lo rồi bỗng mãi hôm nay về thấy hoa vàng ở trên cỏ xanh.

Thấy yên bình giấc mơ trong lành.

(Tôi Thấy Hoa Vàng Trên Cỏ Xanh - Ái Phương)

Hấn cười lần nữa rồi rút một bên tai nghe của mình gắn vào tai nó, rồi cũng úp mặt xuống bàn, tiếng nhạc trầm ấm vang lên khiến nó thoải mái, khoe miệng khẽ nhếch, hấn nhìn thấy thì lòng như trầy hội, có lẽ, bắt đầu từ bây giờ, nụ cười, đôi mắt, tất cả của nó đã trở thành lẽ sống của hấn, và hấn muốn nó mãi là của riêng mình, chỉ là của riêng mình, riêng mình, riêng mình, riêng mình, nói chung là riêng mình. NhỏMy thấy hấn đối xử với nó như vậy thì tức ra mặt, cả lớp cũng có chút xiêu lòng với couple đẹp như mơ này nên hả hê nhìn nhỏ, còn ra hiệu cho hấn và nó tiếp tục hoặc là thân mật hơn nữa chứ, thật là...

“chị à, bình tĩnh đi, thời gian còn dài”

“phải đó, mày giữ chút thể diện xem nào”

“tao đã có cách xử bọn nó”

“cách gì?”

“lát nói, giáo viên nhìn, trở thành học sinh ngoan đi”

=> đó là đoạn hội thoại đầy ẩn ý của group Hồ Ly

Reng - Reng - Reng

_hey, đến giờ rồi- Vivian bay ngay lại bàn nó khi nghe tiếng chuông

_giờ?- nó nghiêng đầu khó hiểu

_aizzz, đi ăn chứ sao nữa- cô cú đầu nó

_thông cảm, đầu óc nó không được bình thường- Elena chen vào

_giờ đi không?- Alex và Gwen đồng thanh

_uầy hai vợ chồng nhà bây hay gồm- Vivian trêu

_mệt- Gwen phụng phịu

_đi trước à- nó vẫy tay

_con quỷ, chờ coi- Elena rượt theo

Nó quay lại thấy ba đứa bạn với bộ mặt ghê rợn thì rùng mình, nhanh như gió bay khỏi lớp, để lại 20 con người trong kia đơ như cây cơ, lòng thầm nghĩ: “người Hilary có gắn tên lửa?”

Tụi nó rượt nhau khắp trường, miệng đứa nào cũng tươi cười, trưa nắng có 4 con diên đàn giỡn đám đá nhau làm các học viên há hốc mồm mà nhìn

“tụi bây cứ vui vẻ đi, không lâu nữa đâu muahahaha”

Nhưng niềm vui của tụi nó đã được dập tắt

_4 em kia đang làm gì thế? không biết đây là khu vực cấm, chỉ dành cho thành viên hội học sinh thôi hay sao?- thầy quản giáo nghe được tin tụi nó làm loạn liền cầm roi bước đến

_thầy...thầy...- tụi nó xanh mặt

_mau nhận hình phạt đi- ông thầy quát

_nhưng...

_không có nhưng nhị gì hết, mau đi tưới nước cho cây ở vườn trường- ông ra lệnh

_ơ...vườn rộng lắm, làm sao tụi em làm hết được, với lại tụi em đang đói đó thầy ơi- nó mè nheo

_tôi không cần biết, đã vi phạm còn đòi hỏi sao? đây đã là hình phạt nhẹ nhất rồi đó- ông nói

_vâng....- cả đám ỉu xìu

Tại vườn trường, 4 đứa, cầm 4 vòi nước với vẻ mặt chán chmn nản, lúc này, bọn hấn từ đâu xuất hiện

_mình giúp được không?- Dai nói

_đây, giúp nhé- Elena nhìn sang nó cười rồi vút vòi sang cho Dai

_hí hí, chết đi nè- Vivian nhận tính hiệu phun ngay nước vào bọn hấn

_ơ? muốn khiêu chiến à? được thôi, thích thì chiêu- Alex thở hắt ra rồi bắt đầu

Cả đám chia ra hai phe, trai và gái, mỗi bên hai vòi nước, hấn cầm đầu bên con trai, nó bên con gái, hai người đứng trước che chở cho đám bạn rồi phun nước và tránh né lẫn nhau, Vivian, Elena và Gwen ôm chặt lấy nó, làm chị Hilary mệt mỏi, vật vờ cầm hai vòi nước mà phun. Bọn hấn cũng không thua kém gì, vì là con trai nên mạnh hơn hấn tụi nó, với lại 3 anh kia không nhát gan mà ôm lấy hấn, 4 anh sẵn sàng hợp sức đánh bại bọn nó mà không tốn sức, còn mấy chị, thua rồi mà vẫn chưa chịu chấp nhận, ngồi phịch xuống đất mè nheo, bồng...

_khụ...khụ...- nó lấy tay che miệng và ho mấy hơi

_Hilary, mày không sao chứ?- Gwen hốt hoảng

_aizz, mày còn chưa hết mà, đi thay đồ đi- Elena lo lắng

_khụ...không sao- nó cười

_gì mà không sao? Harry, giao cho cậu- Vivian quay qua hấn

Bọn kia hiểu ý nên rút lui, để lại hai người, nó nhìn hấn bằng ánh mắt long lanh long lánh, đương nhiên là hấn không chịu nổi rồi, bật cười rồi cúi người bẻ nó lên phòng y tế. Tại đây, nó được y tá cho uống thuốc

sau khi thay đồng phục khác. Điều kì lạ nhất từ trước tới nay là các nữ y tá chưa bao giờ cảm nắng tụi hần, mấy anh có lên đây thì cũng không quan tâm, chỉ đối xử như một học sinh bình thường, bọn hần cũng lấy làm lạ. Đối với người sĩ diện cao như Dai thì...anh đã liên tục tìm cách khiến các cô y tá say mê mình nhưng vẫn thất bại, bọn họ chỉ nhìn một cái rồi cười chứ chưa có dấu hiệu gì gọi là say nắng

_này- nó gọi kết thúc hồi tưởng của hần

_hử?- hần ngồi cạnh nó, tựa lưng vào tường mệt mỏi trả lời

_sao tôi thấy...mấy cô y tá có vẻ không để ý đến anh vậy?- nó cười gian

_kệ họ- hần nhún vai

_chứ không phải anh hết sức hút rồi sao?- nó mỉa

_maybe- nhún vai lần nữa

_Ái Nhi, có người đưa cho em cái này- một cô y tá bước vào

_cảm ơn- nó nhận lấy

Quả thật, cô y tá đó không đếm xỉa gì tới hần, đưa đồ xong rồi quay đi. Nó nhìn sang hần, anh nhà đang nhắm mắt, có vẻ đang ngủ, khẽ cười rồi mở bức thư ra, nội dung như sau:

“tan học, địa điểm: sân trống quận 10”

Nó nhếch mép, gì đây? tính khiêu chiến ư? thật là trò dọa con nít, tưởng tôi sợ sao? Một lần nữa nhìn sang hần, mỉm cười, thầm nghĩ: “xem ra, anh đem đến cho tôi nhiều rắc rối nhỉ, nhưng mà ai biết được, tôi lại thích ba cái vụ nhắm nhí đó đó”

_Felix, đi thôi- nó lay hần

_ừ- hần mở mắt ra nhẹ nhàng nói

_anh mệt à?- nó hỏi trên đường về lớp

_một chút- hần đáp

_cho tôi hỏi một câu- nó nhìn hần

_hỏi đi- hần tò mò

_uống coca nha?- nó lấy từ sau lưng ra một lon coca

_ừ- hần cười và nhận lấy

Nó cũng cười, cả hai vui vẻ về lớp và hoàn thành nốt ngày học

Reng - Reng - Reng

Tất cả học sinh vươn vai mệt mỏi khi đã chào xong giáo viên bộ môn, nó cũng như bao người, dù trong lòng vội vã nhưng động tác lại rất từ tốn, thanh thản cho sách vở vào bằng một tay, tay còn lại thì thoăn thoắt nhấc cho ba con bạn

_tụi em có việc phải đi trước- Vivian nói với bọn hần khi cả đám tụ tập ngoài cổng

_việc gì? để bọn anh đưa đi- Alex nhún mày

nhiều chuyện- Elena quát rồi vội làm mặt cún xin lỗi --

_phải, con gái tụi em anh quan tâm làm gì?- Gwen cũng lên tiếng

_lo cho mà- Dai và Waldo đồng thanh rồi tình cảm đập tay

_éo cần, đi à? chụt chụt chụt- nó hất tóc bước đi

Trước khi đi khuất, còn quay lại mi gió với với bọn hần nữa chứ, mấy anh khẽ rùng mình nhưng cũng phải công nhận là nó dễ thương thật --

Khu đất trống quận 10

Tụi nó và bọn hồ ly đang đứng đối mặt nhau, mặt hầm hầm...mọi chuyện sẽ diễn ra thế nào? chờ đi hô hô hô

22. Chương 11: Tuyên Chiến

Kết.....

Tiếng thắng của một chiếc xe sang trọng vang lên, cả trường không thể nào mà không tò mò nên liền quay lại, và bắt đầu “luyện thanh”

_á...anh Duy kia tụi bây, ôi, vừa gặp hôm qua nhưng tao vẫn thấy nhớ- nữ sinh 1

_phải, anh ấy chưa bao giờ hết đẹp cả- nữ sinh 2

_ể?? cơ mà hôm nay không có 3 anh kia à?- nữ sinh 3 bí xị

_bla bla...blo blo...- nhiều nhiều lời bàn tán khác nữa dành cho hần

Nhưng...những lời nói ấy bỗng dừng tất hần đi khi nó từ trên xe bước xuống, dù mang khẩu trang nhưng “kẻ thù” vẫn nhận ra nó bởi đôi mắt linh động kia

_khụ...khụ...- nó ho vài tiếng rồi vẩy tay tài xế và vào lớp

Hần sau khi thấy nó được tài xế đưa xuống xe an toàn thì cũng bước ra, ánh mắt sắc lạnh khẽ quét, lập tức, bọn hám trai ấy rùng mình quay đi, hần cũng không thêm để ý gì nữa, xuống căn tin, mua một chai nước rồi lên lớp

12-1 hôm nay nhộn nhịp hơn bao giờ hết vì hot girl đã trở lại, và...4 con hồ ly kia thì vừa mừng vừa tức, mừng vì sắp thực hiện được âm mưu, tức vì thấy tụi nó thân thiết với bọn hần

Cạch - cửa lớp mở ra, hần bước vào, khẽ vẩy tay chào cả lớp với gương mặt không thể bực hơn rồi về chỗ, thoải mái gác chân lên bàn, nhở My xấp lại, nhìn xem, đồng phục đạ bị nhở làm thành trang phục múa cột với vẩy xẻ tà, không khoác áo ngoài, bung cúc nữa chứ

_anh...

_Khánh My, sao em không khoác áo ngoài?- nhở chưa nói hết câu đã bị cô giáo chặn họng

_em...em...- nhở ấp úng

_em mau đặt lại đồng phục và ăn mặc cho đúng quy định, cô không muốn lớp mình bị nói ra nói vào- cô giáo trách

_xin lỗi cô- nhở ra dáng gương mẫu cúi đầu

_được rồi, đã đến giờ học, em mau về chỗ đi- cô giáo nói

_vâng- nhở quay về chỗ với lòng căm hận

Nó nhếch mép, muốn quấy rối à? đâu có dễ. Chẳng qua là khi thấy dấu hiệu nhở sẽ tới nên nó nhanh tay nhắn tin cho ban giám hiệu nhanh rung chuông nên thành ra như vậy

_là cô- hần phán

_gì?- nó khó hiểu

_giờ chỉ mới 7h45, rung chuông sớm như vậy, chẳng phải do cô làm sao?- hần cười nhẹ

Nó vì nụ cười của hấn mà đơ người, sáng nay nó nhìn hấn cười cũng đã rồi, muốn chán luôn, nhưng sao giờ hấn cười nó lại bị hút hồn nữa, quái lạ.....

_tôi biết tôi...

_anh thôi đi, hứ- nó hất mặt rồi như nằm hấn xuống bàn

Tôi thấy lặng lẽ vương sau hè.

Tôi thấy ngày ấy tìm đến đây.

Tôi thấy thanh thản như mây trời.

Dần dần cứ xa rời tôi.

Tôi thấy hạnh phúc bên kia đồi.

Gọi những bình yên nào ghé chơi.

Cần lắm gần lắm sao với vợ.

Tuổi thanh xuân cũng như mây trời.

Lối về quanh co chẳng nín bước chân tôi về, có còn hôm qua ở đó.

Hết ngày âu lo rồi bỗng mãi hôm nay về thấy hoa vàng ở trên cỏ xanh.

Thấy yên bình giấc mơ trong lành.

(Tôi Thấy Hoa Vàng Trên Cỏ Xanh - Ái Phương)

Hấn cười lần nữa rồi rút một bên tai nghe của mình gắn vào tai nó, rồi cũng úp mặt xuống bàn, tiếng nhạc trầm ấm vang lên khiến nó thoải mái, khoe miệng khê nhếch, hấn nhìn thấy thì lòng như trầy hội, có lẽ, bắt đầu từ bây giờ, nụ cười, đôi mắt, tất cả của nó đã trở thành lẽ sống của hấn, và hấn muốn nó mãi là của riêng mình, chỉ là của riêng mình, riêng mình, riêng mình, riêng mình, nói chung là riêng mình. NhỏMy thấy hấn đối xử với nó như vậy thì tức ra mặt, cả lớp cũng có chút xiêu lòng với couple đẹp như mơ này nên hả hê nhìn nhỏ, còn ra hiệu cho hấn và nó tiếp tục hoặc là thân mật hơn nữa chứ, thật là...

“chị à, bình tĩnh đi, thời gian còn dài”

“phải đó, mày giữ chút thể diện xem nào”

“tao đã có cách xử bọn nó”

“cách gì?”

“lát nói, giáo viên nhìn, trở thành học sinh ngoan đi”

=> đó là đoạn hội thoại đầy ẩn ý của group Hồ Ly

Reng - Reng - Reng

_hey, đến giờ rồi- Vivian bay ngay lại bàn nó khi nghe tiếng chuông

_giờ?- nó nghiêng đầu khó hiểu

_aizzz, đi ăn chứ sao nữa- cô cú đầu nó

_thông cảm, đầu óc nó không được bình thường- Elena chen vào

_giờ đi không?- Alex và Gwen đồng thanh

_uầy hai vợ chồng nhà bây hay gồm- Vivian trêu

_mệt- Gwen phụng phịu

_đi trước à- nó vẫy tay

_con quỉ, chờ coi- Elena rượt theo

Nó quay lại thấy ba đứa bạn với bộ mặt ghê rợn thì rùng mình, nhanh như gió bay khỏi lớp, để lại 20 con người trong kia đơ như cây cơ, lòng thầm nghĩ: “người Hilary có gắn tên lửa?”

Tụi nó rượt nhau khắp trường, miệng đứa nào cũng tươi cười, trưa nắng có 4 con diên đù giỡn đám đá nhau làm các học viên há hốc mồm mà nhìn

“tụi bây cứ vui vẻ đi, không lâu nữa đâu muahahaha”

Nhưng niềm vui của tụi nó đã được dập tắt

_4 em kia đang làm gì thế? không biết đây là khu vực cấm, chỉ dành cho thành viên hội học sinh thôi hay sao?- thầy quản giáo nghe được tin tụi nó làm loạn liền cầm roi bước đến

_thầy...thầy...- tụi nó xanh mặt

_mau nhận hình phạt đi- ông thầy quát

_nhưng...

_không có nhưng nhị gì hết, mau đi tưới nước cho cây ở vườn trường- ông ra lệnh

_ơ...vườn rộng lắm, làm sao tụi em làm hết được, với lại tụi em đang đói đó thấy ơ- nó mè nheo

_tôi không cần biết, đã vi phạm còn đòi hỏi sao? đây đã là hình phạt nhẹ nhất rồi đó- ông nói

_vâng....- cả đám ỉu xiu

Tại vườn trường, 4 đứa, cầm 4 vòi nước với vẻ mặt chán cmn nản, lúc này, bọn hấn từ đâu xuất hiện

_mình giúp được không?- Dai nói

_đây, giúp nhé- Elena nhìn sang nó cười rồi vứt vòi sang cho Dai

_hí hí, chết đi nè- Vivian nhận tính hiệu phun ngay nước vào bọn hấn

_ơ? muốn khiêu chiến à? được thôi, thích thì chiêu- Alex thở hắt ra rồi bắt đầu

Cả đám chia ra hai phe, trai và gái, mỗi bên hai vòi nước, hấn cầm đầu bên con trai, nó bên con gái, hai người đứng trước che chở cho đám bạn rồi phun nước và tránh né lẫn nhau, Vivian, Elena và Gwen ôm chặt lấy nó, làm chị Hilary mệt mỏi, vật vờ cầm hai vòi nước mà phun. Bọn hấn cũng không thua kém gì, vì là con trai nên mạnh hơn hấn tụi nó, với lại 3 anh kia không nhát gan mà ôm lấy hấn, 4 anh sẵn sàng hợp sức đánh bại bọn nó mà không tốn sức, còn mấy chị, thua rồi mà vẫn chưa chịu chấp nhận, ngồi phịch xuống đất mè nheo, bồng...

_khụ...khụ...- nó lấy tay che miệng và ho mấy hơi

_Hilary, mày không sao chứ?- Gwen hốt hoảng

_aizz, mày còn chưa hết mà, đi thay đồ đi- Elena lo lắng

_khụ...không sao- nó cười

_gì mà không sao? Harry, giao cho cậu- Vivian quay qua hấn

Bọn kia hiểu ý nên rút lui, để lại hai người, nó nhìn hấn bằng ánh mắt long lanh lóng lánh, đương nhiên là hấn không chịu nổi rồi, bật cười rồi cúi người bế nó lên phòng y tế. Tại đây, nó được y tá cho uống thuốc sau khi thay đồng phục khác. Điều kì lạ nhất từ trước tới nay là các nữ y tá chưa bao giờ cảm nắng tụi hấn, mấy anh có lên đây thì cũng không quan tâm, chỉ đối xử như một học sinh bình thường, bọn hấn cũng lấy làm lạ. Đối với người sĩ diện cao như Dai thì...anh đã liên tục tìm cách khiến các cô y tá say mê mình nhưng vẫn thất bại, bọn họ chỉ nhìn một cái rồi cười chứ chưa có dấu hiệu gì gọi là say nắng

_này- nó gọi kết thúc hồi tưởng của hấn

_hử?- hấn ngồi cạnh nó, tựa lưng vào tường mệt mỏi trả lời

_sao tôi thấy...mấy cô y tá có vẻ không để ý đến anh vậy?- nó cười gian

_kệ họ- hấn nhún vai

_chứ không phải anh hết sức hút rồi sao?- nó mỉa

_maybe- nhún vai lần nữa

_Ái Nhi, có người đưa cho em cái này- một cô y tá bước vào

_cảm ơn- nó nhận lấy

Quả thật, cô y tá đó không đếm xỉa gì tới hấn, đưa đồ xong rồi quay đi. Nó nhìn sang hấn, anh nhà đang nhắm mắt, có vẻ đang ngủ, khẽ cười rồi mở bức thư ra, nội dung như sau:

“tan học, địa điểm: sân trống quận 10”

Nó nhếch mép, gì đây? tính khiêu chiến ư? thật là trò dọa con nít, tưởng tôi sợ sao? Một lần nữa nhìn sang hấn, mỉm cười, thầm nghĩ: “xem ra, anh đem đến cho tôi nhiều rắc rối nhỉ, nhưng mà ai biết được, tôi lại thích ba cái vụ nhảm nhí đó đó”

_Felix, đi thôi- nó lay hấn

_ừ- hấn mở mắt ra nhẹ nhàng nói

_anh mệt à?- nó hỏi trên đường về lớp

_một chút- hấn đáp

_cho tôi hỏi một câu- nó nhìn hấn

_hỏi đi- hấn tò mò

_uống coca nha?- nó lấy từ sau lưng ra một lon coca

_ừ- hấn cười và nhận lấy

Nó cũng cười, cả hai vui vẻ về lớp và hoàn thành nốt ngày học

Reng - Reng - Reng

Tất cả học sinh vươn vai mệt mỏi khi đã chào xong giáo viên bộ môn, nó cũng như bao người, dù trong lòng vội vã nhưng động tác lại rất từ tốn, thanh thản cho sách vở vào bằng một tay, tay còn lại thì thoăn thoắt nhấc cho ba con bạn

_tụi em có việc phải đi trước- Vivian nói với bọn hấn khi cả đám tụ tập ngoài cổng

_việc gì? để bọn anh đưa đi- Alex nhú mày

nhiều chuyện- Elena quát rồi vội làm mặt cún xin lỗi --

_phải, con gái tụi em anh quan tâm làm gì?- Gwen cũng lên tiếng

_lo cho mà- Dai và Waldo đồng thanh rồi tình cảm đập tay

_éo cần, đi à? chụt chụt chụt- nó hất tóc bước đi

Trước khi đi khuất, còn quay lại mi giớ với với bọn hấn nữa chứ, mấy anh khẽ rùng mình nhưng cũng phải công nhận là nó dễ thương thật -_-

Khu đất trống quận 10

Tụi nó và bọn hồ ly đang đứng đối mặt nhau, mặt hầm hầm...mọi chuyện sẽ diễn ra thế nào? chờ đi hô hô hô

23. Chương 12: Sức Mạnh Của Gwen - Gặp Gỡ Ông Nội

Xào xạc xào xạc, tiếng lá rơi cứ vang mãi chẳng dứt, một cơn gió thu vừa thổi qua đã làm cho hai hàng cây quanh khu đất lay động, và những chiếc lá vàng đến tuổi lia cành ào ạt bay xuống tạo nên khung cảnh ảm đạm. Tám người con gái, tám vẻ đẹp khác nhau cứ nhìn nhau chăm chăm

_sao nào? có gì thì nói lẹ đi chứ?- Vivian mất kiên nhẫn nhưng giọng điệu vẫn uy hiếp người

_ngon lắm, tội này muốn cảnh cáo các cô- nhỏ Vy hùng hồn

_cảnh cáo cái chi?- Elena vờ ngạc nhiên

_tội mày không được đến gần các anh ấy- nhỏ Ngọc

_hở? ý các cô là F4?- nó nheo mắt

_đúng vậy- nhỏ Tranh cuối cùng cũng lên tiếng

Cách - nhỏ My búng tay một cái, từ đám cây phía sau, một đám người bậm trợn bước ra, trông hình dáng thì chắc là đầu gấu của một trường trung học không phép tắc nào đó, nhưng nhìn về mặt thì có chút hiền lành

_ô ô ô, nói không lại thì chơi bắn à?- nó có chút sợ nhưng vẫn mạnh miệng

_không cần nói nhiều, xông lên- nhỏ Vy phát tay

Nó, Vivian và Elena giật bắn mình, về mặt thoáng chút kinh ngạc và sợ hãi, đôi chân không tự chủ lùi về sau, chỉ con Gwen đứng đối mặt với gần 10 tên con trai. Nhưng có một điều kì lạ là cô không hề sợ hãi, đôi mắt tự tin nhìn về đám người kia, hai tay dang rộng che chở cho ba đứa bạn, one, two, three, start =))

Một mình cô chống chọi với 10 tên, nhìn cách ra đòn có vẻ còn vụng về nhưng vẫn đủ diệt sạch mấy tên đáng chết đó, nó mở to mắt, tay che miệng kinh hãi trong khi hai chị kia đã hồn bay phách tán. Gwen đang đánh mà nhìn biểu cảm của tội bạn nên khẽ cười, nhưng nhanh chóng lấy lại tinh thần, dùng chân đá thẳng vào mặt một thằng khiến “êm” hun đất luôn

_đó...đó có phải Gwen không?- Vivian ngơ ngác

_huhu, không phải, sao Gwen mạnh vậy? không phải đâu- nó méo máo (không chấp nhận sự thật)

_tội bây khùng à? tao nè- Gwen quay lại khi đã xử xong đám côn đồ

_thiệt?- Elena dụi dụi mắt

_ừ- cô cười khổ

Bốn nhỏ hồ ly thì tức anh ách về việc này, họ thật không ngờ được một con nhỏ yếu đuối thường ngày lại có sức mạnh như vậy? thật là sơ xuất

Tại một thân cây đa lớn, có 4 chàng trai đưa mắt nhìn về khu đất, nơi có 4 người con gái đang móc túi kiếm tiền của 10 chàng trai kia, đó chính là F4 xinh đẹp (?) của chúng ta, Alex bàng hoàng với sức mạnh của vợ, Waldo và Dai thì tá hỏa, chết rồi, chết rồi, sau này làm sao mà gặp Gwen để nhờ vả đây. Còn hấn, anh nhà văn bình tĩnh, không ngạc nhiên lắm về Gwen, hấn chỉ quan tâm mỗi cô gái đang không chấp nhận sự thật kia, khỏi nói cũng biết ai rồi đúng không?

Bên này

_hơ hơ, gì thế này? tôi có đang mơ?- nó ôm đầu ngán ngẩm

_chắc chắn là mơ rồi- Elena mơ mơ màng màng

_Gwen, hức, Gwen ơi, ma nhập mày hả Gwen?- Vivian khóc lóc

_cái đám này, đi về, không là tao giết- cô dọa

_về, về- cả ba sợ hãi chạy ra xe

Nhưng.....chạy chưa được 3 bước đã bắt gặp bọn hắc, nó há hốc, omo, sao? sao hắc biết được chỗ của tụi nó? bàn tay mềm mại lại một lần nữa đưa lên che miệng

_có gì mà phải ngạc nhiên?- Gwen quát

_ơ...ơ...sao mày la tao?- nó uất ức

_ờ thì...- cô bối rối

_này, em học võ từ bao giờ?- Alex hỏi

_anh muốn biết?- cô nhướng mày

_phải- anh gật đầu

_ông dạy cho em- cô trả lời

_ông nào?- cả bọn thắc mắc

_ông nội mi- Gwen đưa tay dí trán nó

_hử?- nó ngạc nhiên

_rồi nha, đi à- cô nói và kéo tay Alex đi

Nó ngơ ngác, là...là ông nội nó dạy sao? Nó đánh mặt lại, tay nắm thành quyền, yahhhhhhhhh...ông nội thật là kì a, không dạy được cho cháu thì đi tìm người khác truyền võ công à?

_đi thôi, còn đứng đó làm gì? tụi kai đi hết rồi kìa- hắc gọi hồn nó về

_hứ, bắt công- nó mếu máo

_giờ muốn sao?- hắc hỏi

_tìm ông nội- nó cắn chặt răng như uất ức lắm rồi chạy đi

Hắc phía sau khẽ cười, cô gái nhỏ ngây thơ (êm mà ngây thơ à?)

Trên xe của hắc, nó đang nói chuyện với ai đó, tay thì ghi ghi chép chép liên thoảng, động tác rất nhanh nhậy

_được rồi, địa chỉ đây, số 15 đường xyz quận 2 khu đô thị 1- nó nói

_sao nghe quen quen- hắc nhớ man mác thứ gì đó

_mau đi- nó hỏi

_ờ- hắc ậm ừ

Một lúc sau, chiếc xe sang trọng dừng lại tại một căn biệt thự không thể nào đẹp hơn được nữa, màu chủ đạo củ nó là màu trắng, chưa vô cũng biết nội thất sang trọng thế nào rồi? nó không thèm nhìn ngắm mà bay vô luôn, còn hắc, anh nhà đang há hốc, đây...đây chẳng phải là nhà cũ của hắc sao? nói rõ hơn thì pama hắc đang sống ở đây cùng em gái và cựu chủ tịch của Louis. Mà người cựu chủ tịch ấy chính là ông nội của nó, ớ...thật là trùng hợp. Thu hồi về mặt kinh ngạc, hắc thanh thần bước vào nhà như chưa có chuyện gì xảy ra

_ông

-- nó gọi lớn

_khụ...khụ...chuyện gì đó?- ông Hoàng bước ra khi nghe tiếng gọi

_là cháu, Hilary vô cùng xinh đẹp và tài giỏi của ông đây- nó tranh thủ khoe khoang, hắc đứng gần đó nhìn nó mà bật cười, cũng hên, nụ cười đã bị hắc đưa tay lên che, không là quê chết

_ra là bảo bối của ta- ông giang tay đón nó vào lòng

_ông giải thích đi, sao ông lại dạy võ cho Gwen mà không dạy cho con- nó bĩu môi

_vì chuyện này mà cháu đến đây tìm ông? Ta còn tưởng sẽ được cháu gái yêu quý nhất hỏi thăm sức khỏe, nào ngờ...- ông ra vẻ tiếc nuối

_chuyện đó để sau, ông mau nói rõ đi ạ- nó mè nheo

_thật ra ta đâu có dạy- ông xoa đầu

_vậy là ai?- nó hỏi

_là ba con bé- ông giải thích

_hử? sao cậu ấy nói là ông?- nó khó hiểu

_bị lừa chứ sao?- 3 tiếng nói phát ra

Nó quay sang, là hấn, còn thêm hai vị trung niên nữa, nó nhận ra ngay đó là ông bà Phạm - thông gia ba mẹ nó đây mà, lúc nhỏ, trong một lần tình cờ, nó đã phát hiện ra điều này, liền tìm hiểu thằng chồng ôn dịch của mình là ai, nhưng...nó đã bị một người thần thông quảng đại nào đó che dấu hết. Gương mặt nó bây giờ hiện lên vẻ vui mừng (xạo), bay đến ôm lấy ông bà

_papa, mama- nó nũng nịu

_ngoan- hai người cười

_con mới về- hấn khá ngạc nhiên nhưng cũng kính cẩn cúi đầu

_a...con trai, sao hôm nay ngoan thế- bà Phạm mặt gian

_mẹ- hấn khó chịu

_hahaha- bà cười lớn

_con trai?- nó khó hiểu

_đây là con của hai ta- ông Phạm nói

Đoàng - sét đánh ngang tai, mố, mố, mố, nói vậy chẳng phải hấn là hôn phu của nó à? xui xẻo, xui xẻo, thật là xui xẻo. Nó thầm than nhưng không biết rằng, sâu nơi nào đó trong tim, một niềm vui khẽ nở...

_vâng- nó miễn cưỡng gật đầu

_Hilary là con gái nuôi của mẹ, cũng đã kể cho con rồi đó- bà Phạm

_ra là cô- hấn nhếch mép

_hử- nó không quan tâm

_được rồi, mau lên phòng thay đồ đi, nhìn xem, cháu vừa sợ hãi thứ gì à?- ông Hoàng như hiểu cô cháu gái của mình

_là tại Gwen- nó bĩu môi uất ức

_do cô nhất thôi- hấn nhún vai rồi bỏ lên lầu

_anh...anh...đứng lại đó- nó hét và chạy theo rượt hấn té khói

_haha- ông Hoàng cười lớn

_xem ra...con mình sẽ sớm thay đổi vì cô bé này thôi- bà Phạm chép miệng

_cháu ta thật có sức hút, hô hô- ông Hoàng tự hào

_phải đó bác, thật có sức hút- ông Phạm cười vui vẻ

Haizzz, vậy là một kế hoạch đã được 3 con người này lập ra, như thông tin mà t/g nói hồi nãy, thì gia đình nó và hấn có một lời hứa với nhau về hôn ước của hai con, ông Hoàng - papa nó và ông Phạm - papa hấn là bạn chí cốt từ nhỏ, có thể xem như anh em một nhà, đôi lúc còn thân thiết hơn cả với vợ ấy. Trong 1 chap trước, t/g có nhắc đến về vụ này nhỉ? Thật ra thì nó đã biết điều này sớm nhưng vẫn che giấu, luôn

tỏ ra ngây thơ như chả biết gì cả nên mới có thái độ vậy á, giờ biết mặt vị hôn phu rồi không biết nó nghĩ sao...t/g không biết

Trên lầu 3, tại phòng của hắn, nó đang ra sức đánh anh Felix cho đến khi anh ấy không chịu nổi nữa mới buông tha, phúi phúi tay sau khi đứng dậy, nó đảo mắt nhìn xung quanh rồi tự nhiên thả mình xuống giường mặc cho chủ nhân của nó đang trợn mắt

_cô đang làm cái gì thế?- hắn hỏi

_ngủ- chị trả lời tỉnh bơ

_hơ hơ- hắn méo mặt

Hết chương....(hô hô, thắc mắc tình cảnh sau đó chờ gì? ta không tiết lộ đâu, hớ hớ)

24. Chương 12: Sức Mạnh Của Gwen - Gặp Gỡ Ông Nội

Xào xạc xào xạc, tiếng lá rơi cứ vang mãi chẳng dứt, một cơn gió thu vừa thổi qua đã làm cho hai hàng cây quanh khu đất lay động, và những chiếc lá vàng đến tuổi lìa cành ào ạt bay xuống tạo nên khung cảnh ảm đạm. Tám người con gái, tám vẻ đẹp khác nhau cứ nhìn nhau chăm chăm

_sao nào? có gì thì nói lẹ đi chứ?- Vivian mất kiên nhẫn nhưng giọng điệu vẫn uy hiếp người

_ngon lắm, tụi này muốn cảnh cáo các cô- nhỏ Vy hùng hồn

_cảnh cáo cái chi?- Elena vờ ngạc nhiên

_tụi mày không được đến gần các anh ấy- nhỏ Ngọc

_hở? ý các cô là F4?- nó nheo mắt

_đúng vậy- nhỏ Tranh cuối cùng cũng lên tiếng

Cách - nhỏ My búng tay một cái, từ đám cây phía sau, một đám người bậm trợn bước ra, trông hình dáng thì chắc là đầu gấu của một trường trung học không phép tắc nào đó, nhưng nhìn về mặt thì có chút hiền lành

_ô ô ô, nói không lại thì chơi bản à?- nó có chút sợ nhưng vẫn mạnh miệng

_không cần nói nhiều, xông lên- nhỏ Vy phát tay

Nó, Vivian và Elena giật bắn mình, về mặt thoáng chút kinh ngạc và sợ hãi, đôi chân không tự chủ lùi về sau, chỉ con Gwen đứng đối mặt với gần 10 tên con trai. Nhưng có một điều kì lạ là cô không hề sợ hãi, đôi mắt tự tin nhìn về đám người kia, hai tay dang rộng che chở cho ba đứa bạn, one, two, three, start =))

Một mình cô chống chọi với 10 tên, nhìn cách ra đòn có vẻ còn vụng về nhưng vẫn đủ diệt sạch mấy tên đáng chết đó, nó mở to mắt, tay che miệng kinh hãi trong khi hai chị kia đã hồn bay phách tán. Gwen đang đánh mà nhìn biểu cảm của tụi bạn nên khẽ cười, nhưng nhanh chóng lấy lại tinh thần, dùng chân đá thẳng vào mặt một thằng khiến “êm” hun đất luôn

_đó...đó có phải Gwen không?- Vivian ngơ ngác

_huhu, không phải, sao Gwen mạnh vậy? không phải đâu- nó meo máo (không chấp nhận sự thật)

_tụi bây khùng à? tao nè- Gwen quay lại khi đã xử xong đám côn đồ

_thiệt?- Elena dụi dụi mắt

_ừ- cô cười khỏ

Bốn nhỏ hồ ly thì tức anh ách về việc này, họ thật không ngờ được một con nhỏ yếu đuối thường ngày lại có sức mạnh như vậy? thật là sơ xuất

Tại một thân cây đa lớn, có 4 chàng trai đưa mắt nhìn về khu đất, nơi có 4 người con gái đang móc túi kiểm tiền của 10 chàng trai kia, đó chính là F4 xinh đẹp (?) của chúng ta, Alex bàng hoàng với sức mạnh của vợ,

Waldo và Dai thì tá hỏa, chết rồi, chết rồi, sau này làm sao mà gặp Gwen để nhờ vả đây. Còn hấn, anh nhà văn bình tĩnh, không ngạc nhiên lắm về Gwen, hấn chỉ quan tâm mỗi cô gái đang không chấp nhận sự thật kia, khỏi nói cũng biết ai rồi đúng không?

Bên này

_hơ hơ, gì thế này? tôi có đang mơ?- nó ôm đầu ngán ngẩm

_chắc chắn là mơ rồi- Elena mơ mơ màng màng

_Gwen, hức, Gwen ơi, ma nhập mày hả Gwen?- Vivian khóc lóc

_cái đám này, đi về, không là tao giết- cô dọa

_về, về- cả ba sợ hãi chạy ra xe

Nhưng.....chạy chưa được 3 bước đã bắt gặp bọn hấn, nó há hốc, omo, sao? sao hấn biết được chỗ của tụi nó? bàn tay mềm mại lại một lần nữa đưa lên che miệng

_có gì mà phải ngạc nhiên?- Gwen quát

_ơ...ơ...sao mày la tao?- nó uất ức

_ờ thì...- cô bối rối

_này, em học võ từ bao giờ?- Alex hỏi

_anh muốn biết?- cô nhướn mày

_phải- anh gật đầu

_ông dạy cho em- cô trả lời

_ông nào?- cả bọn thắc mắc

_ông nội mi- Gwen đưa tay dí trán nó

_hử?- nó ngạc nhiên

_rồi nha, đi à- cô nói và kéo tay Alex đi

Nó ngơ ngác, là...là ông nội nó dạy sao? Nó đánh mặt lại, tay nắm thành quyền, yahhhhhhhhh...ông nội thật là kì a, không dạy được cho cháu thì đi tìm người khác truyền võ công à?

_đi thôi, còn đứng đó làm gì? tụi kai đi hết rồi kìa- hấn gọi hồn nó về

_hứ, bắt công- nó mếu máo

_giờ muốn sao?- hấn hỏi

_tìm ông nội- nó cắn chặt răng như uất ức lắm rồi chạy đi

Hấn phía sau khẽ cười, cô gái nhỏ ngây thơ (ẽm mà ngây thơ à?)

Trên xe của hấn, nó đang nói chuyện với ai đó, tay thì ghi ghi chép chép liên thoảng, động tác rất nhanh nhậy

_được rồi, địa chỉ đây, số 15 đường xyz quận 2 khu đô thị 1- nó nói

_sao nghe quen quen- hấn nhớ man mác thứ gì đó

_mau đi- nó hỏi

_ờ- hấn ậm ừ

Một lúc sau, chiếc xe sang trọng dừng lại tại một căn biệt thự không thể nào đẹp hơn được nữa, màu chủ đạo củ nó là màu trắng, chưa vô cũng biết nội thất sang trọng thế nào rồi? nó không thèm nhìn ngắm mà bay vô luôn, còn hấn, anh nhà đang há hốc, đây...đây chẳng phải là nhà cũ của hấn sao? nói rõ hơn thì pama hấn đang sống ở đây cùng em gái và cựu chủ tịch của Louis. Mà người cựu chủ tịch ấy chính là ông nội của

nó, ó...thật là trùng hợp. Thu hồi về mặt kinh ngạc, hấn thanh thần bước vào nhà như chưa có chuyện gì xảy ra

_ông

~~ nó gọi lớn

_khụ...khụ...chuyện gì đó?- ông Hoàng bước ra khi nghe tiếng gọi

_là cháu, Hilary vô cùng xinh đẹp và tài giỏi của ông đây- nó tranh thủ khoe khoang, hấn đứng gần đó nhìn nó mà bật cười, cũng hên, nụ cười đã bị hấn đưa tay lên che, không là què chết

_ra là bảo bối của ta- ông giang tay đón nó vào lòng

_ông giải thích đi, sao ông lại dạy võ cho Gwen mà không dạy cho con- nó bĩu môi

_vì chuyện này mà cháu đến đây tìm ông? Ta còn tưởng sẽ được cháu gái yêu quý nhất hỏi thăm sức khỏe, nào ngờ...- ông ra vẻ tiếc nuối

_chuyện đó để sau, ông mau nói rõ đi ạ- nó mè nheo

_thật ra ta đâu có dạy- ông xoa đầu

_vậy là ai?- nó hỏi

_là ba con bé- ông giải thích

_hử? sao cậu ấy nói là ông?- nó khó hiểu

_bị lừa chứ sao?- 3 tiếng nói phát ra

Nó quay sang, là hấn, còn thêm hai vị trung niên nữa, nó nhận ra ngay đó là ông bà Phạm - thông gia ba mẹ nó đây mà, lúc nhỏ, trong một lần tình cờ, nó đã phát hiện ra điều này, liền tìm hiểu thẳng chồng ôn dịch của mình là ai, nhưng...nó đã bị một người thần thông quảng đại nào đó che dấu hết. Gương mặt nó bây giờ hiện lên vẻ vui mừng (xạo), bay đến ôm lấy ông bà

_papa, mama- nó nũng nịu

_ngoan- hai người cười

_con mới về- hấn khá ngạc nhiên nhưng cũng kính cẩn cúi đầu

_a...con trai, sao hôm nay ngoan thế- bà Phạm mặt gian

_mẹ- hấn khó chịu

_hahaha- bà cười lớn

_con trai?- nó khó hiểu

_đây là con của hai ta- ông Phạm nói

Đoàng - sét đánh ngang tai, mố, mố, mố, nói vậy chẳng phải hấn là hôn phu của nó à? xui xẻo, xui xẻo, thật là xui xẻo. Nó thầm than nhưng không biết rằng, sâu nơi nào đó trong tim, một niềm vui khẽ nở...

_vâng- nó miễn cưỡng gật đầu

_Hilary là con gái nuôi của mẹ, cũng đã kể cho con rồi đó- bà Phạm

_ra là cô- hấn nhếch mép

_hử- nó không quan tâm

_được rồi, mau lên phòng thay đồ đi, nhìn xem, cháu vừa sợ hãi thứ gì à?- ông Hoàng như hiểu cô cháu gái của mình

_là tại Gwen- nó bĩu môi uất ức

_do cô nhát thôi- hấn nhún vai rồi bỏ lên lầu

_anh...anh...đứng lại đó- nó hét và chạy theo rượt hấn té khói

_haha- ông Hoàng cười lớn

_xem ra...con mình sẽ sớm thay đổi vì cô bé này thôi- bà Phạm chép miệng

_cháu ta thật có sức hút, hô hô- ông Hoàng tự hào

_phải đó bác, thật có sức hút- ông Phạm cười vui vẻ

Haizzz, vậy là một kế hoạch đã được 3 con người này lập ra, như thông tin mà t/g nói hồi nãy, thì gia đình nó và hấn có một lời hứa với nhau về hôn ước của hai con, ông Hoàng - papa nó và ông Phạm - papa hấn là bạn chí cốt từ nhỏ, có thể xem như anh em một nhà, đôi lúc còn thân thiết hơn cả với vợ ấy. Trong 1 chap trước, t/g có nhắc đến về vụ này nhỉ? Thật ra thì nó đã biết điều này sớm nhưng vẫn che giấu, luôn tỏ ra ngây thơ như chả biết gì cả nên mới có thái độ vậy á, giờ biết mặt vị hôn phu rồi không biết nó nghĩ sao...t/g không biết

Trên lầu 3, tại phòng của hấn, nó đang ra sức đánh anh Felix cho đến khi anh ấy không chịu nổi nữa mới buông tha, phúi phúi tay sau khi đứng dậy, nó đảo mắt nhìn xung quanh rồi tự nhiên thả mình xuống giường mặc cho chủ nhân của nó đang trợn mắt

_cô đang làm cái gì thế?- hấn hỏi

_ngủ- chị trả lời tỉnh bơ

_hơ hơ- hấn méo mặt

Hết chương...(hô hô, thắc mắc tình cảnh sau đó chờ gì? ta không tiết lộ đâu, hớ hớ)

25. Chương 13: Trái Tim Không Nghe Lời

Nói trước là chap này chỉ có nó và hấn thôi, không có ai hết á, mà....khó nói quá >_< các=" bạn=" cứ=" theo=" đôi=" đi=" rồi=" biết=" nhoa,=" muốn=" bật=" mí=" quá,=" thì=" thôi,=" lờ=" rồi,=" nói=" luôn,=" chap=" này=" có=" nhiều=" cảnh=" hót=" lắm=" á=">

Nó nằm hấn đứng, hai người nhìn nhau, vì muốn tránh sự bối rối nên nó trùm chăn kín người rồi đi vào giấc ngủ (chị này ngủ nhanh thiệt, không chừng phá kỉ lục 93 giây của Nobita đấy chứ -_-)

_này- hấn lay người nó

_ZzzzzZzzzzZ- đáp lại hấn

_này- hấn tiếp tục lay

_zzzzzz- nó tiếp tục ngáy

_tôi đếm từ 1 đến 10, cô không nghe là tôi sẽ nằm xuống cùng- hấn đe dọa

_.....- như cũ

_1- hấn đếm

_.....- như cũ

_2- hấn đếm tiếp

_.....- như cũ

_3- hấn tiếp tục đếm

_.....- như cũ

_....8- hấn vẫn đếm, sắc mặt có chút đổi

__.....- như cũ

_9- vẫn đếm

__.....- như cũ

_9 rưỡi- hẳn cố gắng đếm chậm hơn

__.....- chị ấy vẫn như cũ

_9 ba phần tư- hẳn gần

__.....- như cũ

_10- thở hắt ra đếm số cuối cùng rồi.....(các bạn tự hiểu ha)

6h tối tại nhà cũ, và địa điểm chính xác hơn nữa chính là căn phòng u ám của hẳn, mà có lẽ....bây giờ nó đã ấm áp thêm một chút rồi, trên chiếc giường màu đen rộng lớn, đôi trẻ đang ôm nhau ngủ ngon lành mặc kệ chuyện gì xảy ra. Chàng trai với vẻ đẹp được lai tạo từ ác quỷ và thiên thần đang say sưa ngủ, đôi môi mỏng quyến rũ khẽ há, dù ngủ nhưng hẳn vẫn như cảnh giác điều gì đó mà nhúu mày lại. Còn cô gái kia thì sao? Không biết mơ thấy gì mà miệng cứ cười suốt, cánh tay mềm mại đang ngự trị trên cổ của hẳn. Và có vẻ như cảm nhận được vật nặng trên cổ mình, hẳn mở mắt, nhìn sang tướng ngủ “so đẹp” của nó thì khẽ cười, đôi mắt híp lại cực yêu (ai không biết thì lên google tra: “Kim Yeol Sassy Go Go” là biết cái mặt anh nhà khi cười giống ai và xin lỗi vì lấy anh làm bia chấn nhá anh Won Geun), chỉnh sửa chị lại rồi chống cằm ngắm nó

_ưm...- nó lấy tay lại dụi dụi mắt làm hẳn giật mình mà trở về vị trí cũ

Sau đây là phân đoạn mang tên: “suy ngẫm của Hilary”

“mổ?? gì đây?? anh...anh ta làm thật sao?? Wao! (cảm thán), thật hết nói, cơ mà...khi ngủ, trông anh ta đẹp trai ra phết, nghĩ kĩ thì body cũng chuẩn đó, cũng đẹp, cũng dễ thương, mắt nhỏ nhưng handsome, môi mỏng, mũi thon, cười nhếch mép hoài khiến mình thiếu điều muốn vô bệnh viện -__- Aizzzzz, mình đang nghĩ cái gì vậy? Tỉnh lại đi con, mày khùng rồi”

=> hết, tim đang đập, thành thích, thành thích

_tôi biết tôi đẹp rồi, không cần phải nhìn lâu thế- hẳn mở mắt trêu

_tôi biết tôi đẹp rồi, không cần phải nhìn lâu thế- nó trề môi nhái theo hẳn

__.....- hẳn cười nửa miệng

_lúc nào cũng nói thế, làm như đẹp lắm, đúng là tận 96,69 % con trai ảo tưởng mình đẹp mà, thích nói đại đi- nó vẫn chê bai

_thì cũng tận 96,69% con gái ảo tưởng rằng thằng trai lạ nào nhìn mình đều có ý thích mình- mỉa lại

_anh....mà ai cho anh nằm cùng tôi chứ?- nó nhớ ra và đánh thùm thụp vào vai, vào ngực hẳn

Anh nhà nhanh chóng bắt lấy tay nó và kéo vào lòng mình, đương nhiên là chị nhà rất bất ngờ rồi, nó ngược lên nhìn hẳn, hai mắt mở to, và khi định la lên thì bị hẳn lấy tay bịt mồm lại

_ưm....ưm...- giấy dựa, giấy dựa như giun

_im nào- hẳn nói bên tai nó

__.....- biết điều

_*cốc-cốc* con trai, mau xuống ăn cơm, tối rồi- giọng nói của bà Phạm vang lên, có chút trêu đùa

_con không ăn- hẳn đáp

_ồ, đang bận à?- bà hỏi (giờ gọi mama hẳn đi nha, gọi bà Phạm nghe già)

_vâng- hấn đáp

_vậy mẹ sẽ không làm phiền các con nữa- mama hấn bật cười khúc khích

_ư, buông ra, ME~~ NẾU ĐÃ BIẾT CÓ HAI NGƯỜI TRONG ĐÂY THÌ CỨ GỌI, SAO CÒN ÚP ÚP MỎ MỎ, CUỐI CỘT?- nó giật tay hấn xuống và ra cửa nói trong bức xúc

_ô...mẹ không muốn..

_đủ rồi mẹ à, giờ con có điều muốn hỏi đây?- nó nhìn sang hai cô giúp việc trẻ tuổi đang chờ lệnh

_sao nào?- mama hấn yêu chiều

_phòng của con- nó đáp

_à

không phải ở đây sao?- bà vẫn tiếp tục trêu

_mẹ!!- nó nhăn mặt dậm chân xuống đất

_được rồi, không đùa nữa, phòng con đối diện- bà cười

_haizzz, đúng là hết đường lui- nó ngúng nguẩy bỏ về phòng

_còn con, con trai, con sẽ...

_đi tắm- hấn ngắt lời mama

_haizz, đi thôi- mama hấn nói với hai cô hầu

Bên phòng nó, chị nhà mệt mỏi đi vào phòng quần áo (cái phòng như phòng của Barbie -_-) và nhìn qua một lượt rồi tùy tiện chọn một chiếc váy suông màu hồng phấn, cổ áo kiểu sơ mi và có đính nơ và đi xuống phòng ăn.

_mau lại đây- papa hấn gọi

_vâng- nó đi lại

_con muốn ăn gì?- mama hấn quan tâm

_ơ thể có nhiều ăn nhiều- nó nói

_con bé này- ông Hoàng dí trán nó

_hì- nó le lưỡi cười

Bống.....

Bicceul ssotneun sky

Geu arae seon ai (I)

Kkumkkudeusi fly

My life it a beauty

(I-Taeyeon)

_wae?- nó khó hiểu nhắc máy

_mau lên đây- hấn gọi

_wae?- nhắc lại

_mau đi- hấn nói rồi cúp máy

_ê...ê...- nó há hốc

_sao vậy?- mama hấn hỏi

_con lên phòng một chút- nó nói rồi như bay lên phòng hấn

Lên tới.....

_này, anh có biết là trời đánh còn tránh bữa ăn hay không vậy? vừa mới xuống đã phải quay lên, sao? có chuyện gì? mau nói để tôi còn ăn- nó tuồng một tròng

_có nhất thiết phải mĩa như vậy không?- hấn bấu môi

_có đó- nó tỉnh bơ

_hừ, mau lại đây- hấn ngoắc tay

_gì?- nó không nghi ngờ bước lại

_chụt- hấn hôn nhanh vào môi nó

_hớ....- đơ như cây cơ

_đây, xem giúp, đâu là màu đỏ?- hấn thừa có đang đơ mà hỏi

_cái này- nó trong trạng thái mơ màng chỉ tay vào chiếc áo màu đỏ nhạt

_thanks, xuống được rồi- hấn cười rồi đẩy nó ra khỏi phòng

Chị Hilary đã hồi tỉnh và đang la hét om sòm, nhưng...bộ não thông minh của nó trong tình trạng này đâu dễ dàng bỏ qua, hấn...bị mù màu, hô hô, thế là nắm thóp được rồi, Felix, anh cứ chờ xem.....

_hey- hấn kéo nó về thực tại

_mẹ ơi!- nó gọi lớn

_gì thế bé yêu?- mama hấn bước ra

_anh ta...anh ta...măng con- bỗng dưng nước mắt lưng tròng

_cái thằng này, con gái mà con còn dám ăn hiếp ư, đằng này còn là cục vàng của ta nữa chứ- mama hấn ra vẻ giận dữ

_con...con...- hấn ú ớ

_con cái gì mà con, mau lên phòng, không được ăn cơm- mama hấn phán

_ớ- hấn há hốc

_lêu lêu- nó lè lưỡi trêu hấn

_hừ, cô nhớ đó- hấn lạnh lùng rồi bỏ lên phòng (ô ô, giận ời giận ời)

_ê này, giận hả?- nó nén cười

Rầm - hấn mạnh tay đóng cửa làm nó giật nảy mình, đứng ngơ ra nghĩ gì đó một chút rồi chạy vào bếp, lấy một cái tô, một gói mì, một ít rau, và cho nước nóng vào, tự nhiên nghĩ lại, sao mình tốt quá vậy? hấn là kẻ thù của mình mà. Nghĩ gì làm đấy, nó cười ma mị và lấy trong tủ ra một lọ ớt bột và thẳng tay rắc vào mà không suy nghĩ

_mình có ác quá hông ta?- nó ngẫm nghĩ (có đó chụy)

_mà thôi kệ, là do hấn chứ bộ- lại rắc tiếp

_nhưng...- dừng tay

_kệ hấn chứ- lại rắc vào

_nhưng....- lại dừng tay

hừ, cho chết- rắc tiếp --

_thưa...thưa tiểu thư, tôi nghĩ đã nhiều lắm rồi ạ- một cô hầu e dè

_biết gì mà nói- nó quát rồi bê tô đi

_cô đừng để tâm lời con bé, nó là vậy đó- mama hấn vỗ vai cô hầu

_vâng, tôi cũng nghe mẹ kể về tính cách của tiểu thư rồi mà- cô hầu cười

_ừ, đi làm tiếp đi- mama hấn nói

_vâng thưa phu nhân, tôi xin phép- cô hầu cung kính

Thôi, bỏ qua hai người này đi, chúng ta hãy đến với nữ chính của chúng ta nào. Nó đang thận trọng bê bát mì đến phòng hấn, không dùng tay gõ cửa mà xông thẳng vào

_???- hấn thắc mắc

_à...tôi thấy anh không được ăn nên nấu mì cho anh nè- nó đưa bát mì trước mặt hấn

_hừ, tốt quá ha?- hấn liếc

_hì hì, ăn đi, anh phải vinh dự vì đây là lần đầu tiên tôi vào bếp mà còn là nấu cho con trai ăn nữa chứ- nó khoe

_nể tình cô đó- hấn cầm đũa lên

Nó mong chờ...

Tích tắc - tích tắc

Hấn cho một đũa mì lên gần miệng

Thành thạch - thành thạch

Cạch - hấn bỗng dừng bỏ đũa xuống làm nó giật thót mình, hấn...hấn biết rồi sao???

_wae?- nó cười méo xẹo

tôi phải rửa tay đã- (anh phải chẳng đang bị “rối loạn ám ảnh cưỡng chế”? - chắc không có --)

_ừ ừ- nó ôm tim thở phào

Lát sau, hấn bước ra và lần này thật sự cho mì vào miệng, nhai-nhai-nhai và nhai, rồi ngược nhìn nó

_sao? thế nào?- nó hí hửng

_muốn biết sao?- hấn hỏi

_ừ- gật đầu

Chỉ chờ câu nói này, hấn kéo nó lại gần, đưa miệng mình sát miệng nó (nói hôn mẹ rồi), không chút ngại ngần truyền sợi mì từ miệng mình sang miệng nó (eo! anh ghê quá anh ơi). Còn nó, chị nhà đang mở to mắt với hành động của hấn, nhưng bị vị cay đánh thức, lúc này hấn cũng thả nó ra

_sao? thế nào?- hấn hỏi y chang nó

_.....- mắt rưng rưng

_nói đi- hấn vẫn hỏi

_cay quá à- lần này là nước mắt vỡ òa

_mít ướt- hấn trề môi

_huhu- mếu máo

_thôi, nín đi, xin lỗi- hấn lau nước mắt cho nó

_hức...hức...tôi không biết là nó cay như vậy- nó ra vẻ hối lỗi

_vậy sao làm?

_vì...vì...- nó áp úng

_cô ghét tôi vậy sao?- nghiêm túc

_.....- cúi đầu

_được rồi, đừng nghĩ nữa- hấn xoa đầu nó

_ừm...anh vẫn định ăn sao?- nó ngạc nhiên

_chứ sao? do cô đích thân làm mà- hấn cười

_nhưng sẽ cay lắm đó- nó lo lắng

_không sao- hấn lại cười với chủ đích trấn an nó

Nó khẽ gạt đầu rồi chống cằm nhìn hấn ăn, gương mặt trầm ngâm nhưng đôi lúc lại muốn cười vì vẻ mặt hấn, do cay quá đó mà, nhưng hấn vẫn cố ăn để nó vui

_này, đừng ăn nữa- nó đau lòng lắm lắm luôn

_không sao- hấn thở không ra hơi

_tôi lấy nước cho anh nha?

_không cần, ăn xong rồi- hấn cười

_đi tắm đi, anh hôi lắm rồi đó- nó bịt mũi lại và đẩy hấn vào phòng tắm

Khi “tổng” hấn xong, nó nằm xuống và bắt đầu nghĩ ngợi, nghĩ về hấn, chỉ trong hôm nay hấn đã hôn nó 3 lần, nhưng tại sao? nó không hề có cảm giác kinh tởm giống như khi hôn những thằng con trai khác, mà đằng này lại rất ngọt ngào, rất ấm áp, thật khó hiểu, suy nghĩ mãi suy nghĩ mãi khiến nó đi vào giấc ngủ một cách dễ dàng (và em xin nói thêm là chị ngủ hai lần trong chương này ời đó -_-)

Khoảng 1 tiếng sau, hấn bước ra (tắm hay làm gì ở trống mà lâu thế?? -_-), bước lại cạnh giường và khẽ cười, cha cha, xem ra...hấn lại được ngủ cùng nó rồi (anh ơi, phải chăng anh định cướp sắc chị ấy? >_<). không=“” nghĩ=“” ngợi=“” gì=“” mà=“” nằm=“” xuống=“” cùng=“” nó,=“” tư=“” thế=“” hai=“” người=“” không=“” gọi=“” là=“” ám=“” muội,=“” mà=“” là=“” lãng=“” mạn,=“” giải=“” thích=“” sao=“” ta?=“” chắc=“”>

Hai người cứ nằm thế, nó ngủ, hấn nhìn nó, bàn tay hấn không tự chủ đan vào tay nó mà nắm thật chặt, cả hai cùng êm đềm chìm vào giấc ngủ không nghĩ ngợi.....

26. Chương 13: Trái Tim Không Nghe Lỗi

Nói trước là chap này chỉ có nó và hấn thôi, không có ai hết á, mà....khó nói quá >_< các=“” bạn=“” cứ=“” theo=“” dõi=“” đi=“” rồi=“” biết=“” nhòa,=“” muốn=“” bật=“” mí=“” quá,=“” thì=“” thôi,=“” lơ=“” rồi,=“” nói=“” luôn,=“” chap=“” này=“” có=“” nhiều=“” cảnh=“” hót=“” lắm=“” á=“”>

Nó nằm hấn đứng, hai người nhìn nhau, vì muốn tránh sự bối rối nên nó trùm chăn kín người rồi đi vào giấc ngủ (chị này ngủ nhanh thiệt, không chừng phá kỉ lục 93 giây của Nobita đấy chứ -_-)

_này- hấn lay người nó

_ZzzzzZzzzzZ- đáp lại hấn

_này- hấn tiếp tục lay

_zzzzzz- nó tiếp tục ngáy

_tôi đếm từ 1 đến 10, cô không nghe là tôi sẽ nằm xuống cùng- hấn đe dọa

_.....- như cũ

- _1- hần đếm
_.....- như cũ
_2- hần đếm tiếp
_.....- như cũ
_3- hần tiếp tục đếm
_.....- như cũ
_....8- hần vẫn đếm, sắc mặt có chút đổi
_.....- như cũ
_9- vẫn đếm
_.....- như cũ
_9 rưỡi- hần cố gắng đếm chậm hơn
_.....- chị ấy vẫn như cũ
_9 ba phần tư- hần gần
_.....- như cũ
_10- thở hắt ra đếm số cuối cùng rồi.....(các bạn tự hiểu ha)
-

6h tối tại nhà cũ, và địa điểm chính xác hơn nữa chính là căn phòng u ám của hần, mà có lẽ....bây giờ nó đã ấm áp thêm một chút rồi, trên chiếc giường màu đen rộng lớn, đôi trẻ đang ôm nhau ngủ ngon lành mặc kệ chuyện gì xảy ra. Chàng trai với vẻ đẹp được lai tạo từ ác quỷ và thiên thần đang say sưa ngủ, đôi môi mỏng quyến rũ khẽ há, dù ngủ nhưng hần vẫn như cảnh giác điều gì đó mà nhúu mày lại. Còn cô gái kia thì sao? Không biết mơ thấy gì mà miệng cứ cười suốt, cánh tay mềm mại đang ngự trị trên cổ của hần. Và có vẻ như cảm nhận được vật nặng trên cổ mình, hần mở mắt, nhìn sang tướng ngủ “so đẹp” của nó thì khẽ cười, đôi mắt híp lại cực yêu (ai không biết thì lên google tra: “Kim Yeol Sassy Go Go” là biết cái mặt anh nhà khi cười giống ai và xin lỗi vì lấy anh làm bia chấn nhá anh Won Geun), chỉnh sửa chị lại rồi chống cằm ngắm nó

_Ưm...- nó lấy tay lại dụi dụi mắt làm hần giật mình mà trở về vị trí cũ

Sau đây là phân đoạn mang tên: “suy ngẫm của Hilary”

“mớ?? gì đây?? anh...anh ta làm thật sao?? Wao! (cảm thán), thật hết nói, cơ mà...khi ngủ, trông anh ta đẹp trai ra phết, nghĩ kĩ thì body cũng chuẩn đó, cũng đẹp, cũng dễ thương, mắt nhỏ nhưng handsome, môi mỏng, mũi thon, cười nhếch mép hoài khiến mình thiếu điều muốn vô bệnh viện -_- Aizzzz, mình đang nghĩ cái gì vậy? Tỉnh lại đi con, mày khùng rồi”

=> hết, tim đang đập, thành thịch, thành thịch

_tôi biết tôi đẹp rồi, không cần phải nhìn lâu thế- hần mở mắt trêu

_tôi biết tôi đẹp rồi, không cần phải nhìn lâu thế- nó trề môi nhái theo hần

_.....- hần cười nửa miệng

_lúc nào cũng nói thế, làm như đẹp lắm, đúng là tận 96,69 % con trai ảo tưởng mình đẹp mà, thích nói đại đi- nó vẫn chê bai

_thì cũng tận 96,69% con gái ảo tưởng rằng thằng trai lạ nào nhìn mình đều có ý thích mình- mỉa lại

_anh....mà ai cho anh nằm cùng tôi chứ?- nó nhớ ra và đánh thùm thụp vào vai, vào ngực hần

Anh nhà nhanh chóng bắt lấy tay nó và kéo vào lòng mình, đương nhiên là chị nhà rất bất ngờ rồi, nó ngước lên nhìn hấn, hai mắt mở to, và khi định la lên thì bị hấn lấy tay bịt mồm lại

_utm....utm...- giấy dựa, giấy dựa như giun

_im nào- hấn nói bên tai nó

.....- biết điều

_*cốc-cốc* con trai, mau xuống ăn cơm, tối rồi- giọng nói của bà Phạm vang lên, có chút trêu đùa

_con không ăn- hấn đáp

_ồ, đang bận à?- bà hỏi (giờ gọi mama hấn đi nha, gọi bà Phạm nghe già)

_vâng- hấn đáp

_vậy mẹ sẽ không làm phiền các con nữa- mama hấn bật cười khúc khích

_ư, buông ra, MẸ~~ NẾU ĐÃ BIẾT CÓ HAI NGƯỜI TRONG ĐÂY THÌ CỨ GỌI, SAO CÒN ÚP ÚP MỎ MỎ, CUỐI CỘT?- nó giật tay hấn xuống và ra cửa nói trong bức xúc

_ô...mẹ không muốn..

_đủ rồi mẹ à, giờ con có điều muốn hỏi đây?- nó nhìn sang hai cô giúp việc trẻ tuổi đang chờ lệnh

_sao nào?- mama hấn yêu chiều

_phòng của con- nó đáp

_à

không phải ở đây sao?- bà vẫn tiếp tục trêu

_mẹ!!- nó nhăn mặt dậm chân xuống đất

_được rồi, không đùa nữa, phòng con đối diện- bà cười

_haizzz, đúng là hết đường lui- nó ngúng nguẩy bỏ về phòng

_còn con, con trai, con sẽ...

_đi tắm- hấn ngắt lời mama

_haizz, đi thôi- mama hấn nói với hai cô hầu

Bên phòng nó, chị nhà mệt mỏi đi vào phòng quần áo (cái phòng như phòng của Barbie -_-) và nhìn qua một lượt rồi tùy tiện chọn một chiếc váy suông màu hồng phấn, cổ áo kiểu sơ mi và có đính nơ và đi xuống phòng ăn.

_mau lại đây- papa hấn gọi

_vâng- nó đi lại

_con muốn ăn gì?- mama hấn quan tâm

_ơ thể có nhiều ăn nhiều- nó nói

_con bé này- ông Hoàng dí trán nó

_hì- nó le lưỡi cười

Bống.....

Bicceul ssotneun sky

Geu arae seon ai (I)

Kkumkkudeusi fly

My life it a beauty

(I-Taeyeon)

_wae?- nó khó hiểu nhắc máy

_mau lên đây- hấn gọi

_wae?- nhắc lại

_mau đi- hấn nói rồi cúp máy

_ê...ê...- nó há hốc

_sao vậy?- mama hấn hỏi

_con lên phòng một chút- nó nói rồi như bay lên phòng hấn

Lên tới.....

_này, anh có biết là trời đánh còn tránh bữa ăn hay không vậy? vừa mới xuống đã phải quay lên, sao? có chuyện gì? mau nói để tôi còn ăn- nó tuồng một tràng

_có nhất thiết phải mĩa như vậy không?- hấn bĩu môi

_có đó- nó tỉnh bơ

_hừ, mau lại đây- hấn ngoắc tay

_gì?- nó không nghi ngờ bước lại

_chụt- hấn hôn nhanh vào môi nó

_hớ....- đơ như cây cơ

_đây, xem giúp, đâu là màu đỏ?- hấn thừa có đang đơ mà hỏi

_cái này- nó trong trạng thái mơ màng chỉ tay vào chiếc áo màu đỏ nhạt

_thanks, xuống được rồi- hấn cười rồi đẩy nó ra khỏi phòng

Chị Hilary đã hồi tỉnh và đang la hét om sòm, nhưng...bộ não thông minh của nó trong tình trạng này đâu dễ dàng bỏ qua, hấn...bị mù màu, hô hô, thế là nắm thóp được rồi, Felix, anh cứ chờ xem.....

_hey- hấn kéo nó về thực tại

_mẹ ơi!- nó gọi lớn

_gì thế bé yêu?- mama hấn bước ra

_anh ta...anh ta...mắng con- bỗng dưng nước mắt lưng tròng

_cái thằng này, con gái mà con còn dám ăn hiếp ư, đằng này còn là cục vàng của ta nữa chứ- mama hấn ra vẻ giận dữ

_con...con...- hấn ú ớ

_con cái gì mà con, mau lên phòng, không được ăn cơm- mama hấn phán

_ớ- hấn há hốc

_lêu lêu- nó lè lưỡi trêu hấn

_hừ, cô nhớ đó- hấn lạnh lùng rồi bỏ lên phòng (ô ô, giận ời giận ời)

_ê này, giận hả?- nó nén cười

Rầm - hấn mạnh tay đóng cửa làm nó giật nảy mình, đứng ngơ ra nghĩ gì đó một chút rồi chạy vào bếp, lấy một cái tô, một gói mì, một ít rau, và cho nước nóng vào, tự nhiên nghĩ lại, sao mình tốt quá vậy? hấn là

kẻ thù của mình mà. Nghĩ gì làm đấy, nó cười ma mị và lấy trong tủ ra một lọ ớt bột và thẳng tay rắc vào mà không suy nghĩ

_mình có ác quá hông ta?- nó ngẫm nghĩ (có đó chuy)

_mà thôi kệ, là do hấn chứ bộ- lại rắc tiếp

_nhưng...- dừng tay

_kệ hấn chứ- lại rắc vào

_nhưng...- lại dừng tay

hứ, cho chết- rắc tiếp --

_thưa...thưa tiểu thư, tôi nghĩ đã nhiều lắm rồi ạ- một cô hầu e dè

_biết gì mà nói- nó quát rồi bê tô đi

_cô đừng để tâm lời con bé, nó là vậy đó- mama hấn vỗ vai cô hầu

_vâng, tôi cũng nghe mẹ kể về tính cách của tiểu thư rồi mà- cô hầu cười

_ừ, đi làm tiếp đi- mama hấn nói

_vâng thưa phu nhân, tôi xin phép- cô hầu cung kính

Thôi, bỏ qua hai người này đi, chúng ta hãy đến với nữ chính của chúng ta nào. Nó đang thận trọng bê bát mì đến phòng hấn, không dùng tay gõ cửa mà xông thẳng vào

_????- hấn thắc mắc

_à...tôi thấy anh không được ăn nên nấu mì cho anh nè- nó đưa bát mì trước mặt hấn

_hừ, tốt quá ha?- hấn liếc

_hì hì, ăn đi, anh phải vinh dự vì đây là lần đầu tiên tôi vào bếp mà còn là nấu cho con trai ăn nữa chứ- nó khoe

_nể tình cô đó- hấn cầm đũa lên

Nó mong chờ...

Tích tắc - tích tắc

Hấn cho một đũa mì lên gần miệng

Thành thạch - thành thạch

Cạch - hấn bỗng dừng bỏ đũa xuống làm nó giật thót mình, hấn...hấn biết rồi sao???

_wae?- nó cười méo xẹo

tôi phải rửa tay đã- (anh phải chẳng đang bị “rối loạn ám ảnh cưỡng chế”? - chắc không có --)

_ừ ừ- nó ôm tim thở phò

Lát sau, hấn bước ra và lần này thật sự cho mì vào miệng, nhai-nhai-nhai và nhai, rồi ngược nhìn nó

_sao? thế nào?- nó hí hửng

_muốn biết sao?- hấn hỏi

_ừ- gật đầu

Chỉ chờ câu nói này, hấn kéo nó lại gần, đưa miệng mình sát miệng nó (nói hôn mẹ rồi), không chút ngại ngần truyền sợi mì từ miệng mình sang miệng nó (eo! anh ghê quá anh ơi). Còn nó, chị nhà đang mở to mắt với hành động của hấn, nhưng bị vị cay đánh thức, lúc này hấn cũng thả nó ra

_sao? thế nào?- hấn hỏi y chang nó

_.....- mắt rưng rưng
 _nói đi- hấn vẫn hỏi
 _cay quá à- lần này là nước mắt vỡ òa
 _mít ướt- hấn trề môi
 _huhu- mếu máo
 _thôi, nín đi, xin lỗi- hấn lau nước mắt cho nó
 _hức...hức...tôi không biết là nó cay như vậy- nó ra vẻ hối lỗi
 _vậy sao làm?
 _vì...vì...- nó ấp úng
 _cô ghét tôi vậy sao?- nghiêm túc
 _.....- cúi đầu
 _được rồi, đừng nghĩ nữa- hấn xoa đầu nó
 _ừm...anh vẫn định ăn sao?- nó ngạc nhiên
 _chứ sao? do cô đích thân làm mà- hấn cười
 _nhưng sẽ cay lắm đó- nó lo lắng
 _không sao- hấn lại cười với chủ đích trấn an nó
 Nó khẽ gật đầu rồi chống cằm nhìn hấn ăn, gương mặt trầm ngâm nhưng đôi lúc lại muốn cười vì vẻ mặt hấn, do cay quá đó mà, nhưng hấn vẫn cố ăn để nó vui
 _này, đừng ăn nữa- nó đau lòng lăm lăm luôn
 _không sao- hấn thở không ra hơi
 _tôi lấy nước cho anh nha?
 _không cần, ăn xong rồi- hấn cười
 _đi tắm đi, anh hôi lắm rồi đó- nó bịt mũi lại và đẩy hấn vào phòng tắm
 Khi “tổng” hấn xong, nó nằm xuống và bắt đầu nghĩ ngợi, nghĩ về hấn, chỉ trong hôm nay hấn đã hôn nó 3 lần, nhưng tại sao? nó không hề có cảm giác kinh tởm giống như khi hôn những thằng con trai khác, mà đằng này lại rất ngọt ngào, rất ấm áp, thật khó hiểu, suy nghĩ mãi suy nghĩ mãi khiến nó đi vào giấc ngủ một cách dễ dàng (và em xin nói thêm là chị ngủ hai lần trong chương này òi đó -_-)
 Khoảng 1 tiếng sau, hấn bước ra (tắm hay làm gì ở trống mà lâu thế?? -_-), bước lại cạnh giường và khẽ cười, cha cha, xem ra...hấn lại được ngủ cùng nó rồi (anh ơi, phải chăng anh định cướp sắc chị ấy? >_

27. Chương 14: Lần Hại Đầu Tiên

Sáng...sáng...17 năm nó sống, 2555 ngày, ngày nào cũng sáng -_-

Tối qua, nó nằm quay mặt vào hấn, giữ khoảng cách nhất định, sáng nay, nó nằm trong lòng hấn luôn, quá dữ, quá siêu, anh chị quá hay, em quá khâm phục và....pama anh chị đang đứng xem kịch đó anh chị >_

Lời t/g: dạo này tui bị sao á, viết truyện hông có cảm giác gì hết, viết xong đọc lại thấy chả hay, ngộ quá, chả lẽ tui hết thời rồi sao??? ô nô, hết cái fic Tiểu Thư Kiều Ngạo và Thiếu Gia Sát Gái tới cái fic này, ô mô T__T

7h5 phút

_yah~~ tất cả là tại mẹ đó, làm con trễ rồi- nó la toáng

_ơ...ta chỉ muốn...

_được rồi ạ, bọn kia nói tiết đầu nghỉ, đến trễ cũng được, nên con đi đây, con sẽ về sớm ăn cơm, dẫn theo mấy đứa nhoi nhoi kia nữa, bye mọi người, yêu cả nhà nhiều- nó tuồng một tràn rồi xách balo lên đường

_con bé này thật là...- mama hấn lắc đầu

Trường Matilda, nó ung dung đi vào bỏ hấn lại phía sau, đi được vài bước thì....

_xin chào- giọng nói hách dịch của ả Mỹ vang lên

_chào- nó hất mặt

_tôi có chuyện muốn nói- nhỏ

_chuyện gì? nhanh gọn lẹ dùm- nó không thèm để tâm

_đi theo tôi- nhỏ nói rồi quay đi

_xời, phát mệt- nó cười khẩy rồi bước theo mà không cam lòng, giơ tay giơ chân hăm đánh nhỏ rất buồn cười

Nó đi theo nhỏ ra sau trường, ngoài đó 3 con bạn trời đánh của nó đang đấu mắt với ba nhỏ hồ ly, gương mặt của nó đã chuyển sang lạnh lùng, hắng giọng một cái và bước đến cùng mấy con bạn

_yah, cô gái- Vivian vui mừng

_hello- nó vẫy tay

_đừng dài dòng nữa, bắt đầu đi- nhỏ Vy hống hách

_sao đây?- Elena giương mặt (chị đang ý có Gwen đây mà --)

_tụi bây hãy tránh xa các anh ấy ra, không thì tụi biết- Tranh hùng hổ

_sao mà tụi biết được, nói ra luôn đi- Gwen xĩa xối

_thì tụi mày sẽ chết chứ sao- nhỏ Ngọc mạnh miệng

_ôi sợ quá- tụi nó vờ rùng mình

_hừ, mục đích tụi mày với các anh ấy là tiền chứ gì? đừng có mà giả hiền trước mặt người khác nữa, bọn hồ ly như tụi bây chỉ xứng đáng với đám côn đồ, không xứng với F4- nhỏ Mỹ chửi rửa

Chát - nó tức giận tát nhỏ một cái đau điếng, vì bất ngờ nên nhỏ ngã ra sau, tay ôm má nhưng ánh mắt lại tràn đầy căm hận, như muốn dùng mắt mà hủy diệt nó vậy.

_mày muốn gì hả?- nhỏ quát

_.....- im lặng

Nó nhìn nhỏ bằng ánh mắt lạnh tanh không cảm xúc, thanh thần bước lại và bắt đầu “vật lộn” với nhỏ, tát, nắm tóc, xé áo, bóp mũi, 3 con bạn nhìn nó với nhỏ thì hứng thú dâng trào, rồi nhào vô tìm kẻ thù của mình và đánh cho tới bến. Hiện giờ, sau trường Matilda đang diễn ra cuộc tranh tài có 1 không 2 giữa nữ với nữ, thật đúng là con gái đánh nhau, toàn võ mèo cào, đầu như con trai, đấm đá loạn xạ, tét đầu chảy máu --

15' sau, tụi nó và bọn hồ ly buông nhau ra

_aizzzz, tàn phai nhan sắc cmnr- nó buông những lời hoa mỹ ra --

_có mình mi sao?- Elena mê cái đẹp than thở

_hiu hiu, tóc mới làm hôm qua- Vivian sụt sịt

định mệnh- Gwen phán (mấy chị chữ thề dữ dặn --)

Chữ xong xuôi, tụi nó lấy gương ra chỉnh chu nhan sắc mà không thèm để ý tới bọn hồ ly, phương án thứ nhất không thành công, bọn nhỏ chuyển sang phương án thứ hai

_nhìn tao nà...*bụp*- nó đang nói thì một cảm giác tê dại từ đầu truyền tới

_ê, mày...*bụp-bụp-bụp*- ba con bạn định nói cũng rơi vào tình trạng tương tự

Chuyển cảnh - Vâng, thưa đạo diễn—

Nhà kho bỏ hoang tại núi xyz, tụi nó đang mê man bất tỉnh, mày nhú chặt, bọn hồ ly đang thoải mái nhìn, khóe miệng còn cười độc địa

_ưm...- nó muốn đưa tay dụi mắt nhưng đã bị trói chặt

_sao? khó chịu lắm đúng không?- nhỏ Vy

_hừ, tao cứ tưởng tụi bây sẽ khác, nhưng cuối cùng vẫn chọn cái cách hèn nhất này- nó mĩa mai

_mày im đi, rồi tụi bây sẽ biết, thế nào là đau khổ- nhỏ My nói rồi cùng 3 con bạn đi khỏi, nhốt tụi nó lại

Đợi nhỏ đi khuất, nó quay sang đám bạn

_dậy đi, đừng giả vờ nữa- nó nói

_mi hay ghê- Vivian trề môi

_xí, để ta nói chuyện một mình với nhỏ đó, sợ chết- nó rùng mình

_mày mà sợ? tao cùi- Elena làm mặt quỷ

_vậy cùi đi- Gwen nói

_muốn cũng không được- Elena ra vẻ khổ sở

3 ngày sau

Bầu không khí im lặng bao trùm cả ngôi nhà, tụi nó đã thật sự đuối sức rồi, 3 ngày không ăn không uống làm sao mà chịu nổi cơ chứ, đằng này lại thêm mỗi ngày bị bọn hồ ly kia đánh đập suýt chết. Khắp người vết thương loang lổ, nhưng có lẽ Gwen là người chịu nhiều nhất, vì chị và anh Alex công khai hẹn hò ngay trước mặt nhỏ Đan cơ mà (cái này nói hồi nào hông biết)

_học...học...hahahaha, tụi bây rồi sẽ xuống địa ngục thôi- nhỏ Ngọc như người điên

_hừ, tốt thôi, khi đó người chịu thiệt nhất định là bọn cô- Vivian tức giận quát

_cô gái, mạnh miệng như vậy thì được gì?- nhỏ Tranh giễu cợt

_đừng nó nhiều với bọn chúng, bắt đầu đi- nhỏ My hất mặt

Nghe lời nhỏ My, 3 ả lấy trong túi ra 3 cây súng, không chần chừ chĩa thẳng vào tụi nó, ngón tay chuẩn bị bóp cò, mắt tụi nó nhắm chặt, lần lượt, lần lượt từng kí ức hiện ra. Với Gwen, hình ảnh pama chăm lo cho cô từng chút hiện về, nỗi buồn khi bị la mắng, cho đến khi gặp được Alex, người giúp cô vượt qua, và hai người bắt đầu yêu xa cho đến bây giờ. Còn Vivian, cô là người nghịch ngợm nên đang nhớ về những trò đùa của mình với mọi người, và hình ảnh cô bị Waldo chọc lại khiến một nụ cười nhẹ xuất hiện. Elena thì sao? Cô lại thấy hối hận, trước đây vì sao mình lại không làm xã hội đen nhỉ? như vậy chẳng phải oai lắm sao? còn được tự do đi đây đi đó thoải mái, cuộc sống tiểu thư chỉ cho cô đi ra thế giới chứ ít khi đi phượt, thật hối hận. Đối với nó, không có gì làm nó phải hối tiếc cả, nhưng...nó có một ước muốn, là được gặp lại thằng bé mất tích đã cưỡng đi nộ hôn đầu tiên của nó ngay trong hồ bơi, ước muốn chỉ là ước muốn, nhưng có lẽ nó không cần nữa, giờ là...về người thường hôn nó thôi

Quay về hiện tại, mạng sống của tụi nó đang bị nguy ngập, ranh giới giữa sự sống và cái chết hiện rõ, bây giờ, tụi nó lại nhớ đến 4 chàng trai bỗng nhiên bước vào cuộc đời tụi nó và cho tụi nó một cuộc sống vui vẻ, thanh thản. Nhưng giờ chắc không gặp được nữa rồi, nếu có duyên thì kiếp sau sẽ gặp lại

Đoàng - phát súng đầu tiên vang lên, không trúng (phù...), là do nhỏ Ngọc còn non tay, người rung rẩy không dám bắn. Có ai biết phát súng đó làm một người thót tim (không phải Vivian)

Đoàng-Đoàng-Đoàng, liên tiếp, nhiều viên đạn được giải thoát nhưng tụi nó vẫn bình thường

_con vô dụng- nhỏ My quát, bước đến, giật lấy cây súng và.....

Rầm - cửa kho bật mở

_cô mới là người vô dụng- hấn lạnh lùng bước đến, đá văng cây súng trên tay nhỏ

_anh...anh...- nhỏ sợ xanh mặt

_đưa họ đến bệnh viện đi- hấn nói với 3 thằng bạn

_anh à, em...

_không cần giải thích, hôm nay cô phải chết- hấn gần

_nhưng...tại sao chứ?- nhỏ không chịu thiệt, quát

_tôi đã nhịn lâu rồi, cứ ai tiếp cận tôi đều bị cô cho xuống địa ngục- hấn trừng mắt

_em...- nhỏ ú ớ

_đừng tưởng tôi không biết gì, 3 năm cô bên Mĩ nhưng tay sai vẫn ngự trị trong trường, mọi chuyện liên quan đến tôi cô đều biết, và khi 4 cô gái đó xuất hiện, cô lại chính thức xuất hiện, sao? nói đúng chứ?- hấn mỉa

_.....- cam luôn, nhìn sang thì 3 con hồ ly kia đã chạy mất dép

_giờ thì...

_đừng...- một giọng nói yếu ớt vang lên

_cái...cô? chẳng phải đã đi bệnh viện rồi sao?- hấn ngạc nhiên

_tôi muốn anh đưa đi cơ- nó đùa

_con hồ ly, tất cả là tại mày- nhỏ My quát

cô im đi- hấn quát lại rồi bế nó lên, cùng nhau đi về phía chân trời xa xôi --

Nhỏ chỉ biết nhìn hấn và nó đi khỏi mà chả biết làm gì, ánh mắt trừng xuống, và từ từ nước mắt tuông rơi, nhỏ không cam tâm, sao hấn lại đối xử với nhỏ như vậy, nhỏ không cam tâm. Và những kế hoạch dạy cho tụi nó một bài học lại xuất hiện, lần này, nhỏ nhất định sẽ khiến nó phải xa hấn, để hấn chỉ thuộc quyền sở hữu của nhỏ...

28. Chương 14: Lần Hại Đầu Tiên

Sáng...sáng...17 năm nó sống, 2555 ngày, ngày nào cũng sáng -_-

Tối qua, nó nằm quay mặt vào hấn, giữ khoảng cách nhất định, sáng nay, nó nằm trong lòng hấn luôn, quá dữ, quá siêu, anh chị quá hay, em quá khâm phục và....pama anh chị đang đứng xem kịch đó anh chị >_

Lời t/g: dạo này tui bị sao á, viết truyện hông có cảm giác gì hết, viết xong đọc lại thấy chả hay, ngộ quá, chả lẽ tui hết thời rồi sao??? ô nô, hết cái fic Tiểu Thư Kiều Ngạo và Thiệu Gia Sát Gái tới cái fic này, ô mô T__T

7h5 phút

_yah~~ tất cả là tại mẹ đó, làm con trễ rồi- nó la toáng

_ơ...ta chỉ muốn...

_được rồi ạ, bọn kia nói tiết đầu nghỉ, đến trễ cũng được, nên con đi đây, con sẽ về sớm ăn cơm, dẫn theo mấy đứa nhoi nhoi kia nữa, bye mọi người, yêu cả nhà nhiều- nó tuồng một tràn rồi xách balo lên đường

_con bé này thật là...- mama hấn lắc đầu

Trường Matilda, nó ung dung đi vào bỏ hấn lại phía sau, đi được vài bước thì....

_xin chào- giọng nói hách dịch của ả My vang lên

_chào- nó hất mặt

_tôi có chuyện muốn nói- nhỏ

_chuyện gì? nhanh gọn lẹ dứt- nó không thềm để tâm

_đi theo tôi- nhỏ nói rồi quay đi

_xời, phát mệt- nó cười khẩy rồi bước theo mà không cam lòng, giơ tay giơ chân hăm đánh nhỏ rất buồn cười

Nó đi theo nhỏ ra sau trường, ngoài đó 3 con bạn trời đánh của nó đang đấu mắt với ba nhỏ hồ ly, gương mặt của nó đã chuyển sang lạnh lùng, hắng giọng một cái và bước đến cùng mấy con bạn

_yah, cô gái- Vivian vui mừng

_hello- nó vẫy tay

_đừng dài dòng nữa, bắt đầu đi- nhỏ Vy hống hách

_sao đây?- Elena giương mặt (chị đang ý có Gwen đây mà --)

_tụi bây hãy tránh xa các anh ấy ra, không thì tự biết- Tranh hùng hổ

_sao mà tự biết được, nói ra luôn đi- Gwen xĩa xối

_thì tụi mày sẽ chết chứ sao- nhỏ Ngọc mạnh miệng

_ôi sợ quá- tụi nó vờ rùng mình

_hừ, mục đích tụi mày với các anh ấy là tiền chứ gì? đừng có mà giả hiền trước mặt người khác nữa, bọn hồ ly như tụi bây chỉ xứng đáng với đám côn đồ, không xứng với F4- nhỏ My chửi rửa

Chát - nó tức giận tát nhỏ một cái đau điếng, vì bất ngờ nên nhỏ ngã ra sau, tay ôm má nhưng ánh mắt lại tràn đầy căm hận, như muốn dùng mắt mà hủy diệt nó vậy.

_mày muốn gì hả?- nhỏ quát

_.....- im lặng

Nó nhìn nhỏ bằng ánh mắt lạnh tanh không cảm xúc, thanh thần bước lại và bắt đầu “vật lộn” với nhỏ, tát, nắm tóc, xé áo, bóp mũi, 3 con bạn nhìn nó với nhỏ thì hứng thú dâng trào, rồi nhào vô tìm kẻ thù của mình và đánh cho tới bến. Hiện giờ, sau trường Matilda đang diễn ra cuộc tranh tài có 1 không 2 giữa nữ với nữ, thật đúng là con gái đánh nhau, toàn võ mèo cào, đầu như con trai, đấm đá loạn xạ, tét đầu chảy máu --

15' sau, tụi nó và bọn hồ ly buông nhau ra

_aizzzz, tàn phai nhan sắc cmnr- nó buông những lời hoa mỹ ra --

_có mình mi sao?- Elena mê cái đẹp than thở

_hiu hiu, tóc mới làm hôm qua- Vivian sụt sịt

_định mệnh- Gwen phán (mấy chị chửi thề dữ dạn --)

Chửi xong xuôi, tụi nó lấy gương ra chỉnh chu nhan sắc mà không thèm để ý tới bọn hồ ly, phương án thứ nhất không thành công, bọn nhỏ chuyển sang phương án thứ hai

_nhìn tao nà...*bụp*- nó đang nói thì một cảm giác tê dại từ đầu truyền tới

_ê, mày...*bụp-bụp-bụp*- ba con bạn định nói cũng rơi vào tình trạng tương tự

—————Chuyển cảnh - Vâng, thưa đạo diễn—————

Nhà kho bỏ hoang tại núi xyz, tụi nó đang mê man bất tỉnh, mày nhú chặt, bọn hồ ly đang thoải mái nhìn, khóe miệng còn cười độc địa

_ưm...- nó muốn đưa tay dụi mắt nhưng đã bị trói chặt

_sao? khó chịu lắm đúng không?- nhỏ Vy

_hừ, tao cứ tưởng tụi bây sẽ khác, nhưng cuối cùng vẫn chọn cái cách hèn nhất này- nó mỉa mai

_mày im đi, rồi tụi bây sẽ biết, thế nào là đau khổ- nhỏ My nói rồi cùng 3 con bạn đi khỏi, nhốt tụi nó lại

Đợi nhỏ đi khuất, nó quay sang đám bạn

_dậy đi, đừng giả vờ nữa- nó nói

_mi hay ghê- Vivian trề môi

_xí, để ta nói chuyện một mình với nhỏ đó, sợ chết- nó rùng mình

_mày mà sợ? tao cùi- Elena làm mặt quỷ

_vậy cùi đi- Gwen nói

_muốn cũng không được- Elena ra vẻ khổ sở

3 ngày sau

Bầu không khí im lặng bao trùm cả ngôi nhà, tụi nó đã thật sự đuối sức rồi, 3 ngày không ăn không uống làm sao mà chịu nổi cơ chứ, đằng này lại thêm mỗi ngày bị bọn hồ ly kia đánh đập suýt chết. Khắp người vết thương loang lổ, nhưng có lẽ Gwen là người chịu nhiều nhất, vì chị và anh Alex công khai hẹn hò ngay trước mặt nhỏ Đan cơ mà (cái này nói hồi nào hông biết)

_học...học...hahahaha, tụi bây rồi sẽ xuống địa ngục thôi- nhỏ Ngọc như người điên

_hừ, tốt thôi, khi đó người chịu thiệt nhất định là bọn cô- Vivian tức giận quát

_cô gái, mạnh miệng như vậy thì được gì?- nhỏ Tranh giễu cợt

_đừng nó nhiều với bọn chúng, bắt đầu đi- nhỏ My hất mặt

Nghe lời nhỏ My, 3 ả lấy trong túi ra 3 cây súng, không chần chừ chĩa thẳng vào tụi nó, ngón tay chuẩn bị bóp cò, mắt tụi nó nhắm chặt, lần lượt, lần lượt từng kí ức hiện ra. Với Gwen, hình ảnh pama chăm lo cho cô từng chút hiện về, nỗi buồn khi bị la mắng, cho đến khi gặp được Alex, người giúp cô vượt qua, và hai người bắt đầu yêu xa cho đến bây giờ. Còn Vivian, cô là người nghịch ngợm nên đang nhớ về những trò đùa của mình với mọi người, và hình ảnh cô bị Waldo chọc lại khiến một nụ cười nhẹ xuất hiện. Elena thì sao? Cô lại thấy hối hận, trước đây vì sao mình lại không làm xã hội đen nhỉ? như vậy chẳng phải oai lắm sao? còn được tự do đi đây đi đó thoải mái, cuộc sống tiểu thư chỉ cho cô đi ra thế giới chứ ít khi đi phượt, thật hối hận. Đối với nó, không có gì làm nó phải hối tiếc cả, nhưng...nó có một ước muốn, là được gặp lại thằng bé mất tích đã cưỡng đi nụ hôn đầu tiên của nó ngay trong hồ bơi, ước muốn chỉ là ước muốn, nhưng có lẽ nó không cần nữa, giờ là...về người thường hôn nó thôi

Quay về hiện tại, mạng sống của tụi nó đang bị nguy ngập, ranh giới giữa sự sống và cái chết hiện rõ, bây giờ, tụi nó lại nhớ đến 4 chàng trai bỗng nhiên bước vào cuộc đời tụi nó và cho tụi nó một cuộc sống vui vẻ, thanh thản. Nhưng giờ chắc không gặp được nữa rồi, nếu có duyên thì kiếp sau sẽ gặp lại

Đoàng - phát súng đầu tiên vang lên, không trúng (phù...), là do nhỏ Ngọc còn non tay, người rung rẩy không dám bắn. Có ai biết phát súng đó làm một người thót tim (không phải Vivian)

Đoàng-Đoàng-Đoàng, liên tiếp, nhiều viên đạn được giải thoát nhưng tụi nó vẫn bình thường

_con vô dụng- nhỏ My quát, bước đến, giật lấy cây súng và.....

Rầm - cửa kho bật mở

_cô mới là người vô dụng- hấn lạnh lùng bước đến, đá văng cây súng trên tay nhỏ

_anh...anh...- nhỏ sợ xanh mặt

_đưa họ đến bệnh viện đi- hấn nói với 3 thằng bạn

_anh à, em...

_không cần giải thích, hôm nay cô phải chết- hấn gần

_nhưng...tại sao chứ?- nhỏ không chịu thiệt, quát

_tôi đã nhịn lâu rồi, cứ ai tiếp cận tôi đều bị cô cho xuống địa ngục- hấn trừng mắt

_em...- nhỏ ú ớ

_đừng tưởng tôi không biết gì, 3 năm cô bên Mỹ nhưng tay sai vẫn ngự trị trong trường, mọi chuyện liên quan đến tôi cô đều biết, và khi 4 cô gái đó xuất hiện, cô lại chính thức xuất hiện, sao? nói đúng chứ?- hấn mỉa

_.....- cầm luôn, nhìn sang thì 3 con hồ ly kia đã chạy mất dép

_giờ thì...

_đừng...- một giọng nói yếu ớt vang lên

_cái...cô? chẳng phải đã đi bệnh viện rồi sao?- hấn ngạc nhiên

_tôi muốn anh đưa đi cơ- nó đùa

_con hồ ly, tất cả là tại mày- nhỏ My quát

cô im đi- hấn quát lại rồi bế nó lên, cùng nhau đi về phía chân trời xa xôi --

Nhỏ chỉ biết nhìn hấn và nó đi khỏi mà chẳng biết làm gì, ánh mắt trừng xuống, và từ từ nước mắt tuông rơi, nhỏ không cam tâm, sao hấn lại đối xử với nhỏ như vậy, nhỏ không cam tâm. Và những kế hoạch dạy cho tụi nó một bài học lại xuất hiện, lần này, nhỏ nhất định sẽ khiến nó phải xa hấn, để hấn chỉ thuộc quyền sở hữu của nhỏ...

29. Chương 15: Bệnh Viện - Nguyên Khôi Vỡ Mộng

Tối

Bệnh viện, sau khi được đưa đến, bác sĩ đang tiến hành phẫu thuật cho tụi nó, trên đường đến, 4 chị đã ngất vì kiệt sức, đương nhiên là 4 anh nhà của chúng ta rất lo lắng rồi. Trước phòng cấp cứu, bốn chàng trai với vẻ phong trần khiến bao người mơ ước đang ngóng chờ điều gì đó, không khó để nhận ra đây là bốn thiếu gia có tiếng trên thương trường, thần thái luôn khiến người khác sợ sệt giờ lại thảm hại như vậy, thật đúng là sông có khúc người có lúc mà

Ting - sau bao nhiêu thời gian chờ đợi, bác sĩ bước ra, bọn hấn lập tức bật dậy, ánh mắt thù hằn nhìn ông

_sao?- hấn hỏi

thưa, các tiểu thư không sao, chỉ vì đói mà ngất đi, vết thương trên người không nhiều nên không cần ở lại lâu, chỉ cần nghỉ ngơi vài ngày và bổ sung chất dinh dưỡng đầy đủ- bác sĩ dặn dò nhưng quay ra thì...tụi hấn đã bốc hơi --

Phòng 111, nơi nó nghỉ dưỡng

Chị đã thức và đang mơ màng ngắm trăng, dự đoán một lát nữa sẽ có bài “Tĩnh dạ tứ” hay còn gọi là “cảm nghĩ đêm trăng thanh tĩnh” phiên bản 2. Hấn bước vào, khẽ nhú mồm, sức khỏe còn yếu mà ra ngoài trời lạnh như vậy sao? Cẩn thận tiến lại, vòng tay ôm lấy thân hình mảnh khảnh trước cái lạnh và đặt một nụ hôn nhẹ lên cổ làm nó rung rẩy, trái tim rung lên từng hồi, hai má đỏ bừng trong chốc lát

_ mau về giường- hấn ra lệnh

_ câu nói này...có gì mờ ám hông?- nó cười

_ nếu muốn- hấn nhún vai làm nó thộn mặt

_ anh là đồ chết bầm- nó mắng

Nhìn những vết thương bầm tím trên cánh tay trắng nõn của nó mà hấn đau lòng, bàn tay khẽ lướt qua từng chỗ một, ngón tay hấn chạm đến đầu gối khiến nó đau nhức nhưng nó lại muốn có được cảm giác êm đềm này, thật thoải mái, hấn dụi đầu sâu hơn vào hõm cổ nó, hít hà mùi hương thoang thoảng, trong đấy mất là muôn ngàn đau thương

_ ờ...không sao chứ?- hấn ân cần

Một câu quan tâm của hấn làm nó bất ngờ, tình hình gì thế? Thiếu gia Felix lạnh lùng đang quan tâm nó sao? Ồm...mà cũng tại hấn nó mới vậy chứ bộ, quay người bước về giường, trùm chăn kín mít, chỉ chừa hai con mắt. Lúc nó bỏ đi, hấn có chút hụt hẫng và khá gượng gạo, nhướn mày một cái rồi bước đến cạnh nó, phun ra hai từ:

_ nói đi

_ gì?- nó khó hiểu

_ are you ok?- nhún vai

_ tạm, muốn ngủ- nó trả lời

_ vậy nghỉ đi, tôi không làm phiền- hấn đắp chăn cho nó

Nó nhanh chóng chìm vào giấc ngủ và còn mơ hồ cảm nhận được một làn môi ấm nóng ấn lên trán nó thật nhẹ....như là không....

Phòng 112

Gwen đang được Alex tận tình chăm sóc nhưng có vẻ có một người không chịu việc đó, Waldo và Vivian cứ ở bên kêu réo này nọ, hết than thở đến ghen tị, nhiều lần Alex đã nổi dậy nhưng đều vô hiệu lực với hai con người đó, họ cứ la lối om sòm, nó phòng bên cạnh cũng không chịu nổi nữa mà đi sang:

_ yah

~~ các người nên tôn trọng tôi một chút- nó quát

_ ôi! cứu tinh của đời anh- Alex như bắt được vàng liền gửi đến nó ngàn nụ hôn gió

_ cả anh nữa, Elena vẫn chưa tỉnh đó, mau qua thăm- nó ra lệnh

_ vâng- cả đám cụp mắt bước theo nó

Phòng 114

Elena đang ăn cháo với gương mặt đỏ bừng, Dai cũng không ngoại lệ, anh vụng về đút từng thìa cháo cho cô, nhưng trước khi đưa vào miệng còn phù phù thổi cho hết nóng nữa chứ, những cử chỉ yêu thương đó làm Elena ấm lòng. Tụi nó chưa vào vội mà đứng bên ngoài nghe lén, 3 chàng kia thì kéo nhau đi cà phê cà pháo rồi ...

_ Linh này

Xẹt

một cơn tê rần truyền vào người Elena, cô sững người, Dai, anh ta vừa gọi mình là Linh sao? Mô phật, lạy Chúa, không nghe lầm chứ? Cô trở mắt

_làm gì mà phản ứng thái quá thế?- anh phì cười

_kêu...kêu làm gì?- cô lắp bắp

_mình...có chuyện muốn nói- anh ngập ngừng

_nói đi- cô tò mò

_mình...mình thích bạn- anh đỏ mặt nói

Mồ?? Cô lần nữa mở to mắt, mọi hoạt động đều dừng lại, não bộ từ từ nhận thông tin, rồi các cơ mặt giật giật, hai má nóng bừng, đổ tận mang tai, Chúa ơi! Cô thật thích với câu nói này nhưng...lý trí khuyên cô nên im lặng thì hơn...

_nói gì đi, xin em- anh chuyển ngay xưng hô vì tin mình sẽ thành công

_mình...mình xin lỗi- cô cúi gầm mặt

Đùng - một tiếng sét xoẹt ngang đầu anh, cảm nhận trái tim mình từ từ nứt nẻ rồi vỡ thành từng mảnh, anh đau khổ và muốn hét lên rằng anh yêu cô nhưng không được, những lời nói ngọt ngào đó như bị nghẹn lại, cổ kiễng, anh cười nhẹ

_ừm...tôi hiểu nhưng em cũng nên cho tôi 1 lí do?

_vì...không vì gì cả- cô nghiêng đầu cho anh câu trả lời

_em tin tôi chứ?- anh hỏi

_maybe- cô nhìn lên trần nhà

_được rồi, em cần nghỉ ngơi- anh cười buồn, đắp chăn cho cô và bước đi

Vào giây phút anh quay đi, cô khẽ nắm lấy cánh tay rắn chắc của anh, ánh mắt có chút tiếc nuối, có chút đau thương

_mình làm bạn thôi nhé?- cô cười gượng

_tất nhiên- lời nói ra mà anh như rơi xuống vực thẳm không đáy

Cô nói lỏng tay, lòng tràn đầy hối hận, nhưng cũng cố cười nhìn anh bước đi. Bên ngoài, Vivian tức muốn trào máu, chỉ có nó và Gwen là yên lặng, bởi vì, 2 người hiểu rõ cảm xúc của Elena bây giờ hơn ai hết nhưng không dám nói nhiều, lặng lẽ kéo Vivian đi để lại không gian yên tĩnh cho Elena.

Nhà Hàng Nhật đối diện bệnh viện

Nó mệt nhọc lê bước vào chỗ ngồi, mồ hôi nhễ nhại

_nước nè?- Waldo tốt bụng đưa nó li nước

_mơ- nó nhận lấy tu một hơi

_hơ...hơ...ai quan tâm tui chút đi- Dai khóc lóc

Nó quay sang và thất kinh hồn vía, oimeoi, hotboy ngày nào đâu rồi? Giờ chỉ thấy một thằng điên với hai hàng nước mắt làm bằng giấy trên mi mắt, cái mồm thì mếu máo thấy thương

_oppa, đừng buồn, cười lên đi- nó nháy mắt

_sao anh vui được chứ?- anh gục đầu vào vai nó làm người nào đó nổi điên

_ờm...mình nghĩ cậu sẽ đỡ hơn một chút nếu nghe quá khứ của Elena- Gwen mở miệng

Nó và Vivian lập tức quay sang cô bạn với gương mặt khó chịu, xen chút giận dữ, bọn hần thì khó hiểu, các cô gái này có điều gì đó muốn giấu họ

_có chuyện gì sao?- Alex nghi ngờ

_thật ra là...

_Elena đã từng đau khổ trong tình yêu- Gwen cắt lời nó

_mày...

_xin lỗi, tao nghĩ tao phải nói- Gwen nghiêm nghị

Dai là người bất ngờ nhất, anh nghếch mặt ra, từ từ thấu hiểu mọi việc, ngay sau đó, nét mặt lạnh lùng trong chốc lát, anh hồi thúc 3 cô gái kể chuyện, Gwen khẽ rùng mình và bắt đầu kể:

Tụi nó vốn được sinh ra bên Anh, từ nhỏ đã sinh sống trên đất nước hoa lệ đó và được nghe rất nhiều điều về quê hương Việt Nam, và tất nhiên, với bản tính tò mò của 1 đứa trẻ 5 tuổi, tụi nó đã xin pama cho về Việt sinh sống. Lúc đầu, vì gia đình phản đối nên đành ngậm ngùi ở bên này chờ đến khi lớn, và Elena là người vui nhất khi được ở lại, chả là cô đang quen một cậu bé rất điển trai và không muốn rời xa cậu. Hai người cứ chơi đùa với nhau, trải qua những tháng ngày hạnh phúc nhất, dần dần tình cảm trong cả hai mãnh liệt hơn, cậu bé ấy đã nói thích cô, cô vui mừng hơn hết, lập tức đồng ý. Năm cô 6 tuổi, cô quyết định cho pama gặp mặt cậu trai làm cô vui vẻ này, nhưng khi cậu chàng nhìn thấy ngôi biệt thự to lớn, mỹ lệ của nhà cô, cậu đã cặp đôi mắt to long lanh xuống và từ chối vào nhà. Elena rất ngạc nhiên, cô chạy theo cậu hỏi lý do, và nhận được câu trả lời không mong muốn: “cậu và mình không thích hợp với nhau” Cô ngơ ngác, đôi mắt to đã lấp lánh sương, lay lay tay cậu hỏi lý do nhưng đã bị cậu cự tuyệt.

Từ ngày bị cậu bé đó từ chối, Elena gần như suy sụp, nụ cười tươi tắn đã biến mất, suốt ngày cứ chui rúc trong phòng, không ăn không uống, với một đứa trẻ 6 tuổi, việc như vậy thật khó qua nổi, cô đã nhiều lần ngất xỉu rồi lại nhốt mình trong phòng, cứ như vậy, 3 tháng trôi qua. Vào một ngày mưa, cô lấy hết can đảm cất bước ra ngoài, trở lại cuộc sống bình thường đầy màu hồng của mình, ngày ngày cùng 3 đứa bạn đi học rồi hát múa, làm đủ trò, và...cô quyết định cùng tụi nó về Việt Nam, Với sắc đẹp nghiêng nước nghiêng thành, khi mới về Việt, tụi nó đã được nhiều chàng trai chú ý, trong khi Vivian và nó xả láng thì cô và Gwen lại khép nép, chẳng chịu mở lời.

Các pama mua cho tụi nó một ngôi biệt thự gần trường Matilda, dù không đi học nhưng hằng ngày đều có gia sư đến kèm cho, và kiến thức thì tụi nó hơn người khác tận mấy bậc. Và tụi nó đã quen biết 4 cậu bé (ai nà ai nà?) biệt thự bên cạnh, nó và Vivian cũng như trên, thoải mái cởi mở, và hơn hết, Vivian vui mừng khi gặp lại anh trai của mình, Gwen cũng vậy nhưng đã phải lòng Alex ngay cái nhìn đầu tiên, rồi hai anh chị này quen nhau (thiệt tình, mới có 7 tuổi đó) Elena - nhân vật chính của hồi tưởng này thì sao? Cô khá nhạt, nói chuyện cũng bình thường, chỉ là ánh mắt có chút chán ghét, 3 đứa kia nhận ra điều đó nên nhiều lần khuyên giải, và cô cuối cùng cũng mở lòng với họ, dần dần cả đám trở nên hòa nhập, tạo nên một liên minh vững chắc đánh bại mấy cô tiểu thư ẻo lả, mấy công tử bột kia. Thật ra lúc vào trường, gặp gỡ F4 bọn hần, nó, Gwen và Vivian đã biết bọn hần chính là 4 cậu bé ngày xưa rồi, chỉ là im lặng, riết rồi tụi thấy nó rồi tung lên, chả hiểu mô tê gì, thôi thì ai nhớ dai mấy chap trước thì bỏ qua, nhớ chap này thôi nha~!

Rồi một ngày, nó mất nụ hôn đầu (cái này t/g nói thêm, chị Gwen hông có kể à), nhưng nó chả có vẻ gì là lo sợ, chỉ tắt cậu bé xui xẻo đó một cái rồi sống bình thường, từ bỏ tư tưởng cổ hữu, nó trở thành một bad girl đích thực, ngày ngày đi chơi, quen với biết bao thằng con trai nhưng chưa đầy một ngày là bỏ. Vivian cũng không khác, nhưng một sự thay đổi khiến mọi người ngạc nhiên, đó chính là Elena, cô tập tành quậy phá như mấy đứa bạn, tạo style quyến rũ cho mình, đi bar, giao tiếp với nhiều người, có lẽ điều đó giúp cô tạm thời quên đi mọi việc đau buồn....

The End

_là vậy đó- Gwen nhún vai

_vậy...các cô gái đó là mấy cô?- hần trở mắt

_phải- Vivian gật đầu

_thế...- hần lại lần nữa

_yah, đúng đấy, anh chính là người cướp first kiss của tôi ngay dưới hồ bơi, nước nào miệng sắc muốn chết, lúc đó tôi phải đánh anh trăm cái mới đúng- nó bức xúc

_hehe- hần cười ranh mãnh, nhưng chỉ nó thấy được

Bọn kia thì cười ầm lên, còn cổ tình trêu ghẹo và diễn lại nụ hôn “cay đắng” đó nữa chứ, chỉ có Dai là im lặng, anh còn đang mơ màng với câu chuyện của Gwen, tim thì đau khổ hơn vạn lần, không phải vì bị từ chối mà là...anh đang đồng cảm với người con gái anh yêu, bởi vì...anh cũng từng như vậy...

30. Chương 15: Bệnh Viện - Nguyên Khôi Võ Mộng

Tối

Bệnh viện, sau khi được đưa đến, bác sĩ đang tiến hành phẫu thuật cho tụi nó, trên đường đến, 4 chị đã ngất vì kiệt sức, đương nhiên là 4 anh nhà của chúng ta rất lo lắng rồi. Trước phòng cấp cứu, bốn chàng trai với vẻ phong trần khiến bao người mơ ước đang ngóng chờ điều gì đó, không khó để nhận ra đây là bốn thiếu gia có tiếng trên thương trường, thần thái luôn khiến người khác sợ sệt giờ lại thảm hại như vậy, thật đúng là sông có khúc người có lúc mà

Ting - sau bao nhiêu thời gian chờ đợi, bác sĩ bước ra, bọn hần lập tức bật dậy, ánh mắt thù hằn nhìn ông

_sao?- hần hỏi

thưa, các tiểu thư không sao, chỉ vì đói mà ngất đi, vết thương trên người không nhiều nên không cần ở lại lâu, chỉ cần nghỉ ngơi vài ngày và bổ sung chất dinh dưỡng đầy đủ- bác sĩ dặn dò nhưng quay ra thì...tụi hần đã bốc hơi --

Phòng 111, nơi nó nghỉ dưỡng

Chị đã thức và đang mơ màng ngắm trăng, dự đoán một lát nữa sẽ có bài “Tĩnh dạ tứ” hay còn gọi là “cảm nghĩ đêm trăng thanh tĩnh” phiên bản 2. Hần bước vào, khẽ nhíu mày, sức khỏe còn yếu mà ra ngoài trời lạnh như vậy sao? Cẩn thận tiến lại, vòng tay ôm lấy thân hình mảnh khảnh trước cái lạnh và đặt một nụ hôn nhẹ lên cổ làm nó rung rẩy, trái tim rung lên từng hồi, hai má đỏ bừng trong chốc lát

_mau về giường- hần ra lệnh

_câu nói này...có gì mờ ám hông?- nó cười

_nếu muốn- hần nhún vai làm nó thộn mặt

_anh là đồ chết bầm- nó mắng

Nhìn những vết thương bầm tím trên cánh tay trắng nõn của nó mà hần đau lòng, bàn tay khẽ lướt qua từng chỗ một, ngón tay hần chạm đến đâu đều khiến nó đau nhức nhưng nó lại muốn có được cảm giác êm đềm này, thật thoải mái, hần dụi đầu sâu hơn vào hõm cổ nó, hít hà mùi hương thoang thoảng, trong đây mới là muốn ngàn đau thương

_ờ...không sao chứ?- hần ân cần

Một câu quan tâm của hần làm nó bất ngờ, tình hình gì thế? Thiếu gia Felix lạnh lùng đang quan tâm nó sao? Ờm...mà cũng tại hần nó mới vậy chứ bộ, quay người bước về giường, trùm chăn kín mít, chỉ chừa hai con mắt. Lúc nó bỏ đi, hần có chút hụt hẫng và khá gượng gạo, nhướn mày một cái rồi bước đến cạnh nó, phun ra hai từ:

_nói đi

_gì?- nó khó hiểu

_are you ok?- nhún vai

_tạm, muốn ngủ- nó trả lời

_vậy nghỉ đi, tôi không làm phiền- hần đắp chăn cho nó

Nó nhanh chóng chìm vào giấc ngủ và còn mơ hồ cảm nhận được một làn môi ấm nóng ấn lên trán nó thật nhẹ....như là không....

Phòng 112

Gwen đang được Alex tận tình chăm sóc nhưng có vẻ có một người không chịu việc đó, Waldo và Vivian cứ ở bên kêu réo này nọ, hết than thở đến ghen tị, nhiều lần Alex đã nổi dậy nhưng đều vô hiệu lực với hai con người đó, họ cứ la lối om sòm, nó phòng bên cạnh cũng không chịu nổi nữa mà đi sang:

_yah

~~ các người nên tôn trọng tôi một chút- nó quát

_ôi! cứu tinh của đời anh- Alex như bắt được vàng liền gửi đến nó ngàn nụ hôn gió

_cả anh nữa, Elena vẫn chưa tỉnh đó, mau qua thăm- nó ra lệnh

_vâng- cả đám cụp mắt bước theo nó

Phòng 114

Elena đang ăn cháo với gương mặt đỏ bừng, Dai cũng không ngoại lệ, anh vụng về dứt từng thìa cháo cho cô, nhưng trước khi đưa vào miệng còn phù phù thổi cho hết nóng nữa chứ, những cử chỉ yêu thương đó làm Elena ấm lòng. Tụi nó chưa vào vội mà đứng bên ngoài nghe lén, 3 chàng kia thì kéo nhau đi cà phê cà pháo rồi _.

_Linh này

Xẹt

một cơn tê rần truyền vào người Elena, cô sững người, Dai, anh ta vừa gọi mình là Linh sao? Mô phật, lạy Chúa, không nghe lầm chứ? Cô trở mắt

_làm gì mà phản ứng thái quá thế?- anh phì cười

_kêu...kêu làm gì?- cô lắp bắp

_mình...có chuyện muốn nói- anh ngập ngừng

_nói đi- cô tò mò

_mình...mình thích bạn- anh đỏ mặt nói

Mồ?? Cô lần nữa mở to mắt, mọi hoạt động đều dừng lại, não bộ từ từ nhận thông tin, rồi các cơ mặt giật giật, hai má nóng bừng, đổ tận mang tai, Chúa ơi! Cô thật thích với câu nói này nhưng...lý trí khuyên cô nên im lặng thì hơn...

_nói gì đi, xin em- anh chuyển ngay xưng hô vì tin mình sẽ thành công

_mình...mình xin lỗi- cô cúi gằm mặt

Đùng - một tiếng sét xẹt ngang đầu anh, cảm nhận trái tim mình từ từ nứt nẻ rồi vỡ thành từng mảnh, anh đau khổ và muốn hét lên rằng anh yêu cô nhưng không được, những lời nói ngọt ngào đó như bị nghẹn lại, cổ kiềm, anh cười nhẹ

_ừm...tôi hiểu nhưng em cũng nên cho tôi 1 lí do?

_vì...không vì gì cả- cô nghiêng đầu cho anh câu trả lời

_em tin tôi chứ?- anh hỏi

_maybe- cô nhìn lên trần nhà

_được rồi, em cần nghỉ ngơi- anh cười buồn, đắp chăn cho cô và bước đi

Vào giây phút anh quay đi, cô khẽ nắm lấy cánh tay rắn chắc của anh, ánh mắt có chút tiếc nuối, có chút đau thương

_mình làm bạn thôi nhé?- cô cười gượng

_tất nhiên- lời nói ra mà anh như rơi xuống vực thẳm không đáy

Cô nói lỏng tay, lòng tràn đầy hối hận, nhưng cũng cố cười nhìn anh bước đi. Bên ngoài, Vivian tức muốn trào máu, chỉ có nó và Gwen là yên lặng, bởi vì, 2 người hiểu rõ cảm xúc của Elena bây giờ hơn ai hết nhưng không dám nói nhiều, lặng lẽ kéo Vivian đi để lại không gian yên tĩnh cho Elena.

Nhà Hàng Nhật đối diện bệnh viện

Nó mệt nhọc lê bước vào chỗ ngồi, mồ hôi nhễ nhại

_nước nè?- Waldo tốt bụng đưa nó li nước

_mơ- nó nhận lấy tu một hơi

_hơ...hơ...ai quan tâm tui chút đi- Dai khóc lóc

Nó quay sang và thất kinh hồn vía, oimeoi, hotboy ngày nào đâu rồi? Giờ chỉ thấy một thằng điên với hai hàng nước mắt làm bằng giấy trên mi mắt, cái mồm thì méo máo thấy thương

_oppa, đừng buồn, cười lên đi- nó nhảy mắt

_sao anh vui được chứ?- anh gục đầu vào vai nó làm người nào đó nổi điên

_ờm...mình nghĩ cậu sẽ đỡ hơn một chút nếu nghe quá khứ của Elena- Gwen mở miệng

Nó và Vivian lập tức quay sang cô bạn với gương mặt khó chịu, xen chút giận dữ, bọn hán thì khó hiểu, các cô gái này có điều gì đó muốn giấu họ

_có chuyện gì sao?- Alex nghi ngờ

_thật ra là...

_Elena đã từng đau khổ trong tình yêu- Gwen cắt lời nó

_mày...

_xin lỗi, tao nghĩ tao phải nói- Gwen nghiêm nghị

Dai là người bất ngờ nhất, anh nghếch mặt ra, từ từ thấu hiểu mọi việc, ngay sau đó, nét mặt lạnh lùng trong chốc lát, anh hỏi thúc 3 cô gái kể chuyện, Gwen khẽ rung mình và bắt đầu kể:

Tụi nó vốn được sinh ra bên Anh, từ nhỏ đã sinh sống trên đất nước hoa lệ đó và được nghe rất nhiều điều về quê hương Việt Nam, và tất nhiên, với bản tính tò mò của 1 đứa trẻ 5 tuổi, tụi nó đã xin pama cho về Việt sinh sống. Lúc đầu, vì gia đình phản đối nên đành ngậm ngùi ở bên này chờ đến khi lớn, và Elena là người vui nhất khi được ở lại, chả là cô đang quen một cậu bé rất điển trai và không muốn rời xa cậu. Hai người cứ chơi đùa với nhau, trải qua những tháng ngày hạnh phúc nhất, dần dần tình cảm trong cả hai mãnh liệt hơn, cậu bé ấy đã nói thích cô, cô vui mừng hơn hết, lập tức đồng ý. Năm cô 6 tuổi, cô quyết định cho pama gặp mặt cậu trai làm cô vui vẻ này, nhưng khi cậu chàng nhìn thấy ngôi biệt thự to lớn, mỹ lệ của nhà cô, cậu đã cặp đôi mắt to long lanh xuống và từ chối vào nhà. Elena rất ngạc nhiên, cô chạy theo cậu hỏi lí do, và nhận được câu trả lời không mong muốn: “cậu và mình không thích hợp với nhau” Cô ngơ ngác, đôi mắt to đã lấp lánh sương, lay lay tay cậu hỏi lí do nhưng đã bị cậu cự tuyệt.

Từ ngày bị cậu bé đó từ chối, Elena gần như suy sụp, nụ cười tươi tắn đã biến mất, suốt ngày cứ chui rúc trong phòng, không ăn không uống, với một đứa trẻ 6 tuổi, việc như vậy thật khó qua nổi, cô đã nhiều lần ngất xỉu rồi lại nhốt mình trong phòng, cứ như vậy, 3 tháng trôi qua. Vào một ngày mưa, cô lấy hết can đảm cất bước ra ngoài, trở lại cuộc sống bình thường đầy màu hồng của mình, ngày ngày cùng 3 đứa bạn đi học rồi hát múa, làm đủ trò, và...cô quyết định cùng tụi nó về Việt Nam, Với sắc đẹp nghiêng nước nghiêng thành, khi mới về Việt, tụi nó đã được nhiều chàng trai chú ý, trong khi Vivian và nó xả láng thì cô và Gwen lại khép nép, chẳng chịu mở lời.

Các pama mua cho tụi nó một ngôi biệt thự gần trường Matilda, dù không đi học nhưng hằng ngày đều có gia sư đến kèm cho, và kiến thức thì tụi nó hơn người khác tận mấy bậc. Và tụi nó đã quen biết 4 cậu bé (ai

nà ai nà?) biệt thự bên cạnh, nó và Vivian cũng như trên, thoải mái cởi mở, và hơn hết, Vivian vui mừng khi gặp lại anh trai của mình, Gwen cũng vậy nhưng đã phải lòng Alex ngay cái nhìn đầu tiên, rồi hai anh chị này quen nhau (thiệt tình, mới có 7 tuổi đó) Elena - nhân vật chính của hồi tưởng này thì sao? Cô khá nhạt, nói chuyện cũng bình thường, chỉ là ánh mắt có chút chán ghét, 3 đứa kia nhận ra điều đó nên nhiều lần khuyên giải, và cô cuối cùng cũng mở lòng với họ, dần dần cả đám trở nên hòa nhập, tạo nên một liên minh vững chắc đánh bại mấy cô tiểu thư ẻo lả, mấy công tử bột kia. Thật ra lúc vào trường, gặp gỡ F4 bọn hần, nó, Gwen và Vivian đã biết bọn hần chính là 4 cậu bé ngày xưa rồi, chỉ là im lặng, riết rồi tui thấy nó rồi tung lên, chả hiểu mô tê gì, thôi thì ai nhớ dai mấy chap trước thì bỏ qua, nhớ chap này thôi nha~!

Rồi một ngày, nó mất nụ hôn đầu (cái này t/g nói thêm, chị Gwen hông có kể à), nhưng nó chả có vẻ gì là lo sợ, chỉ tát cậu bé xui xẻo đó một cái rồi sống bình thường, từ bỏ tư tưởng cổ hủ, nó trở thành một bad girl đích thực, ngày ngày đi chơi, quen với biết bao thằng con trai nhưng chưa đầy một ngày là bỏ. Vivian cũng không khác, nhưng một sự thay đổi khiến mọi người ngạc nhiên, đó chính là Elena, cô tập tành quậy phá như mấy đứa bạn, tạo style quyến rũ cho mình, đi bar, giao tiếp với nhiều người, có lẽ điều đó giúp cô tạm thời quên đi mọi việc đau buồn....

The End

_là vậy đó- Gwen nhún vai

_vậy...các cô gái đó là mấy cô?- hần trố mắt

_phải- Vivian gật đầu

_thế...- hần lại lần nữa

_yah, đúng đấy, anh chính là người cướp first kiss của tôi ngay dưới hồ bơi, nước nào miệng sặc muốn chết, lúc đó tôi phải đánh anh trăm cái mới đứng- nó bức xúc

_hehe- hần cười ranh mãnh, nhưng chỉ nó thấy được

Bọn kia thì cười ầm lên, còn cổ tình trêu ghẹo và diễn lại nụ hôn “cay đắng” đó nữa chứ, chỉ có Dai là im lặng, anh còn đang mơ màng với câu chuyện của Gwen, tìm thì đau khổ hơn vạn lần, không phải vì bị từ chối mà là...anh đang đồng cảm với người con gái anh yêu, bởi vì...anh cũng từng như vậy...

31. Chương 16: Xem Mắt

Hi các bạn, chương trước á, các bạn có thấy lạ lạ hông nè, mình đã đọc một câu truyện và hơi bị tuổi thân về truyện của mình, cho nên mình sẽ cố gắng miêu tả nhiều hơn, lời thoại giảm bớt một chút, nhưng có lẽ chỉ được một chút, vì mình là người nói nhiều, mà mấy nhân vật còn nói nhiều hơn cho nên...hơi bị khó à nha, dù sao mình cũng sẽ cố gắng, nhớ ủng hộ truyện mình, đừng bỏ nha, thân, mà ai muốn biết các tình tiết bí mật về sau thì...bay vô kết bạn FB nhé ^^

Buổi sáng tại biệt thự đen tuyền đen đặc đen thui, bọn hần lại như thường lệ ra sân tập thể dục để đốt mất mấy chị em phụ nữ, cơ mà chả thấy em nào, toàn mấy mụ nhiều chuyện mê trai trong khu phố ngồi ngắm đến chảy nước dãi, thật tội cho bọn hần nha, nó từ trong nhà bước ra, nhếch mép

_haizz, khổ quá, ai biểu khoe khoang, giờ phải khổ hôn?- nó mĩa

_ờ- hần lơ nó

_nè, biểu cảm vậy là sao? anh khinh tui đó hả?- nó nói nhưng giọng vẫn bình tĩnh

_maybe- anh nhà nhún vai

_anh...mà thôi, nói nhiều với anh làm gì? cứ ở đây cho gái ngắm mòn mắt đi, Waldo, Vivian cho triệu hồi cậu, thiệt tình đó, tui phải lột thân vàng ngọc ra đây chỉ để gọi cậu, đền ơn đi

Nó không đếm xỉa hấn mà quay sang Waldo đòi nợ, anh sướng rơn khi được người đẹp gọi, lập tức móc trong túi ra thẻ phụ của mình mới làm đưa cho nó rồi vào nhà. Chắc mấy bạn đang nghĩ vậy là xem thường nó, nhưng không, nó còn khoái nữa là, vừa tiết kiệm lại vừa được mua sắm thỏa thích, sướng quá còn gì? ^^

Hấn thì tức điên người khi nó không để ý mình, liền quay bước vào nhà, Alex và Dai thì ôm bụng cười khi thấy bản mặt đen sì của anh nhà, nó khê cười, ánh mắt lóe lên vài tia ảm áp, ngày nào cũng cãi nhau với hấn thì thật vui nhỉ? Ít khoan, sao nó lại có cái suy nghĩ như vậy? Đúng là điên mà, hấn không là gì của nó cả, chỉ là một tên bệnh hoạn thích kiểm chuyện thôi, ừ, là vậy đó, không gì cả, đừng suy nghĩ nhiều...nó tự nhủ

—một ngày qua đi—

Biệt thự Destiny

Các cô hầu gái đang rối loạn cả lên với sự xuất hiện của hấn, cả đám tranh nhau bê nước, mang thức ăn cho hấn mà anh nào quan tâm, chỉ gạt đầu nhận lấy rồi tiếp tục lơ. Chẳng những không ghét mà họ còn la lối om sòm, nào là nói hấn cool, handsome, đẹp trai, ngầu, ôi thôi, quá trời, quá đất. Từ trên lầu, một thân ảnh mảnh mai bước xuống mang theo gương mặt khó chịu, ánh mắt giết người

_im đi, bộ muốn tui chết vì âm thanh điếc tai đó sao?- nó mắng (tức giận vô cớ)

Bọn họ lập tức im bặt, trao hấn ánh nhìn luyến tiếc rồi tiếp tục công việc. Còn hấn, anh có vẻ bị giật mình với tiếng nói của nó, ngược lên và sững người. Hôm nay nó lung linh như công chúa với chiếc váy ren màu hồng phấn, có nơ ở eo, mái tóc nâu bồng bênh được buộc cẩn thận, trên tay là túi xách Burberry đắt tiền, chân mang giày cao gót hai tầng, đính nơ cùng màu váy, nó thật sự khiến hấn chết ngất. Khê cười, bước lại và mặt hấn một cái rồi ra khỏi nhà

15 phút sau

_yah, anh có định đi không vậy? trễ rồi- nó bước vào réo

_đi đâu?- hấn ngơ ngác

_hừ, chẳng phải hôm qua anh nói sẽ đưa tôi đến công ty sao?- nó nheo mắt

_quên, đi thôi- hấn khoác vai nó ra xe làm nó ngượng chín mặt

Công ty The One - một trong những chi nhánh tại Việt Nam của papa nó, không những là trùm về thời trang, ông còn kinh doanh về mọi mặt, trong đó có thể kể đến đá quý, nội thất, vân vân và mây mây.

Từ cửa chính, đôi nam nữ bước vào lập tức thu hút mọi ánh nhìn, cô gái với gương mặt baby và thân hình chuẩn sánh bước cùng chàng trai lạnh lùng, dù mặt như tiền là thế nhưng anh lại hội tụ tất cả các điểm mà đang ông hoàn hảo cần có, đẹp trai, da vừa trắng vừa rám, body six múi đốt mắt con gái

Nó khê liếc bọn người đó bằng ánh mắt khinh thường rồi bước về phía tiếp tân, và một lần nữa khiến người có mặt ở đây lác mắt, cô tiếp tân đơ người khi nhìn nó cận mặt

_xin hỏi, phòng chủ tịch ở đâu vậy?- nó cười

_hiện giờ chủ tịch đang có khách, không biết cô có hẹn trước không ạ?- lấy lại tinh thần, cô tiếp tân cung kính

_vậy...cô có thể liên lạc với phòng chủ tịch giúp tôi không?- nó nghiêng đầu kiêu diễm

_cô chờ một chút- cô tiếp tân gạt nhẹ đầu

— — — — —
_có việc gì?- giọng nói khàn khàn của papa nó truyền tới

_dạ...

_papa, là con- nó reo

_được rồi, mau lên đây- ông nói bằng giọng hiền từ

Nó cười với cô tiếp viên rồi cùng hấn lên tầng 22 trong ánh mắt ngưỡng mộ của mọi người. Trước phòng chủ tịch, 1 vệ sĩ và 1 cô thư ký đang đợi hấn và nó, họ cúi chào và mở cửa

_đến rồi à, ngồi đi- papa nó cười

_vâng, có cả pama à?- nó ngạc nhiên khi thấy pama hấn

_thôi đi, hai anh chị đừng có nhiều chuyện, vào vấn đề chính- papa hấn cắt lời

_ừm...hai con cũng lớn rồi nhỉ? và cũng đã đến tuổi lấy chồng cưới vợ rồi nhỉ?- mama hấn cười

_dạ- nó và hấn ỉu xiu

_vậy...ta đã chọn cho hai con một người thích hợp rồi, mai gặp mặt, nhé- mama hấn lại cười

Nó há hốc, chuyện quái gì đang xảy ra, xem...xem mắt??? Vấn đề nan giải bao cô gái gặp phải lại xuất hiện với nó sao? Chẳng phải...hôn phu mà papa nó nói là hấn sao? Còn người nào nữa vậy? Hấn cũng có một cô gái chờ chờ sẵn sao? Nghĩ tới đây, nó ra vẻ khó chịu, nhìn xem, mai đi xem mắt mà hấn vẫn bình tĩnh, bộ thích lắm hả?

_sao?- papa nó nhìn nét mặt con gái khẽ cười

_nhưng...100 ngày thì sao?- nó cố tìm lý do

_cái đó...khó quá cho qua đi- ông phất tay

_hơ...hơ...cũng may con chưa tìm thằng dở hơi nào- nó cười

_giờ ý con sao?- papa hấn đến mệt với nó

Nó ngẫm nghĩ, lúc đầu không muốn đồng ý nhưng như nhớ ra gì đó, nó nhìn sang hấn bằng ánh mắt lấp lánh điều thú vị, lòng thầm nghĩ sẽ khiến hấn phải trả giá vì dám thân mật với bọn hầu gái (hấn: ._. hỏi nào???)

_đồng ý- nó nói chắc nịch

_thật sao?- họ ngạc nhiên

_vâng, chỉ là...như mama nói, con lớn rồi, hehe- nó cười gượng

_còn con thì sao?- papa hấn hỏi con trai

Hấn nghe nó nói thì lòng chấn động, ánh mắt hơi thất vọng nhưng cũng nhanh chóng nhận ra vấn đề, chẳng phải trên đường đến đây nó rửa hấn vì dám để cho đám hầu gái leo lên đầu sao? Nghĩa là nó tức giận nên nói liều, vậy thì hấn đánh chiều theo, chơi thì chơi tới cùng vậy

_sao cũng được, giờ tôi có việc bận, cô ở lại thì lát đi taxi mà về- hấn bình thản bước đi

_yah yah, ai nói tôi ở lại- nó vẫy tay chào rồi chạy theo hấn

Trên xe

_nè, anh thật sự muốn đi sao?- nó hỏi

_tất nhiên, cô cũng vậy mà, tôi cũng muốn thử cái cảm giác có người yêu xem như thế nào?- hấn liếc nó

_xì...anh cũng có nhiều cô gái đeo đầy thoi, sao không chọn đại một cô?- nó mỉa

_vì họ không xứng, tôi chắc cô gái pama chọn cho sẽ là một cô gái dễ thương, ừm...nữ công gia chánh?

Đoàng - sét đánh ngang tai, hấn đang chọc tức nó à, tiểu thư như nó bếp còn chưa vào nói gì nấu ăn? bữa trước nấu mì cho hấn hên là không có án mạng đó, còn dễ thương, nó có thừa

_ngoan hiền?

Nó đơ mặt, nó cũng ngoan chứ bộ? Có cái hơi dữ thôi -_-

_nhiều đó đủ rồi- hấn cười ranh mãnh khi thấy bộ mặt của nó

_đồ tham lam, anh đòi hỏi nhiều vậy sao?- nó hơi bực
_ừ, cô hỏi hận sao?- hần nghiêng đầu
_wae?- nó khó hiểu
_vì không chịu học mấy thứ đó- hần lại khoe nụ cười như hoa của mình
_mắc...mắc gì phải hối hận? anh làm như anh có giá lắm vậy?- nó đỏ mặt
_tất nhiên- cười nữa
_đẹp ngay nụ cười của anh đi, cười hoài- nó quát

Suốt đường đi, nó nói mãi nên cũng hơi mệt, và lăn ra ngủ trong tình trạng thiếu nước luôn. Hần vì lo cho nó mà chạy chậm rì, ông hoàng đua xe như hần hôm nay phải chạy chậm thật đáng khinh, kể từ ngày có nó xuất hiện trong cuộc đời, nguyên tắc của hần đã bị phá vỡ, chừa chỗ cho sự tự do xâm chiếm

32. Chương 16: Xem Mắt

Hi các bạn, chương trước á, các bạn có thấy lạ lạ hông nè, mình đã đọc một câu truyện và hơi bị tuổi thân về truyện của mình, cho nên mình sẽ cố gắng miêu tả nhiều hơn, lời thoại giảm bớt một chút, nhưng có lẽ chỉ được một chút, vì mình là người nói nhiều, mà mấy nhân vật còn nói nhiều hơn cho nên...hơi bị khó à nha, dù sao mình cũng sẽ cố gắng, nhờ ủng hộ truyện mình, đừng bơ nha, thân, mà ai muốn biết các tình tiết bí mật về sau thì...bay vô kết bạn FB nhé ^^

Buổi sáng tại biệt thự đen tuyền đen đặc đen thui, bọn hần lại như thường lệ ra sân tập thể dục để đốt mỡ mấy chị em phụ nữ, cơ mà chả thấy em nào, toàn mấy mục nhiều chuyện mê trai trong khu phố ngồi ngắm đến chảy nước dãi, thật tội cho bọn hần nhòa, nó từ trong nhà bước ra, nhếch mép

_haizz, khổ quá, ai biểu khoe khoang, giờ phải khổ hôn?- nó mỉa
_ờ- hần lơ nó
_nè, biểu cảm vậy là sao? anh khinh tui đó hả?- nó nói nhưng giọng vẫn bình tĩnh
_maybe- anh nhà nhún vai

_anh...mà thôi, nói nhiều với anh làm gì? cứ ở đây cho gái ngắm mòn mắt đi, Waldo, Vivian cho triệu hồi cậu, thiệt tình đó, tui phải lột thân vàng ngọc ra đây chỉ để gọi cậu, đền ơn đi

Nó không đếm xỉa hần mà quay sang Waldo đòi nợ, anh sướng rơn khi được người đẹp gọi, lập tức móc trong túi ra thẻ phụ của mình mới làm đưa cho nó rồi vào nhà. Chắc mấy bạn đang nghĩ vậy là xem thường nó, nhưng không, nó còn khoái nữa là, vừa tiết kiệm lại vừa được mua sắm thỏa thích, sướng quá còn gì? ^^

Hần thì tức điên người khi nó không để ý mình, liền quay bước vào nhà, Alex và Dai thì ôm bụng cười khi thấy bản mặt đen sì của anh nhà, nó khẽ cười, ánh mắt lóe lên vài tia âm áp, ngày nào cũng cãi nhau với hần thì thật vui nhỉ? Ít khoan, sao nó lại có cái suy nghĩ như vậy? Đúng là điên mà, hần không là gì của nó cả, chỉ là một tên bệnh hoạn thích kiếm chuyện thôi, ừ, là vậy đó, không gì cả, đừng suy nghĩ nhiều...nó tự nhủ

một ngày qua đi

Biệt thự Destiny

Các cô hầu gái đang rối loạn cả lên với sự xuất hiện của hần, cả đám tranh nhau bê nước, mang thức ăn cho hần mà anh nào quan tâm, chỉ gạt đầu nhận lấy rồi tiếp tục lơ. Chẳng những không ghét mà họ còn la lối om sòm, nào là nói hần cool, handsome, đẹp trai, giàu, ôi thôi, quá trời, quá đất. Từ trên lầu, một thân ảnh mảnh mai bước xuống mang theo gương mặt khó chịu, ánh mắt giết người

_im đi, bộ muốn tui chết vì âm thanh điếc tai đó sao?- nó mắng (tức giận vô cớ)

Bọn họ lập tức im bặt, trao hần ánh nhìn luyến tiếc rồi tiếp tục công việc. Còn hần, anh có vẻ bị giật mình với tiếng nói của nó, ngược lên và sững người. Hôm nay nó lung linh như công chúa với chiếc váy ren màu hồng phấn, có nơ ở eo, mái tóc nâu bồng bênh được buộc cẩn thận, trên tay là túi xách Burberry đắt tiền, chân mang giày cao gót hai tầng, đính nơ cùng màu váy, nó thật sự khiến hần chết ngất. Khẽ cười, bước lại và mặt hần một cái rồi ra khỏi nhà

15 phút sau

_yah, anh có định đi không vậy? trễ rồi- nó bước vào réo

_đi đâu?- hần ngơ ngác

_hừ, chẳng phải hôm qua anh nói sẽ đưa tôi đến công ty sao?- nó nheo mắt

_quên, đi thôi- hần khoác vai nó ra xe làm nó ngượng chín mặt

Công ty The One - một trong những chi nhánh tại Việt Nam của papa nó, không những là trùm về thời trang, ông còn kinh doanh về mọi mặt, trong đó có thể kể đến đá quý, nội thất, vân vân và mây mây.

Từ cửa chính, đôi nam nữ bước vào lập tức thu hút mọi ánh nhìn, cô gái với gương mặt baby và thân hình chuẩn sánh bước cùng chàng trai lạnh lùng, dù mặt như tiền là thế nhưng anh lại hội tụ tất cả các điểm mà đang ông hoàn hảo cần có, đẹp trai, da vừa trắng vừa rám, body six múi đốt mắt con gái

Nó khẽ liếc bọn người đó bằng ánh mắt khinh thường rồi bước về phía tiếp tân, và một lần nữa khiến người có mặt ở đây lác mắt, cô tiếp tân đơ người khi nhìn nó cận mặt

_xin hỏi, phòng chủ tịch ở đâu vậy?- nó cười

_hiện giờ chủ tịch đang có khách, không biết cô có hẹn trước không ạ?- lấy lại tinh thần, cô tiếp tân cung kính

_vậy...cô có thể liên lạc với phòng chủ tịch giúp tôi không?- nó nghiêng đầu kiêu diễm

_cô chờ một chút- cô tiếp tân gạt nhẹ đầu

— — — — —

_có việc gì?- giọng nói khàn khàn của papa nó truyền tới

_dạ...

_papa, là con- nó reo

_được rồi, mau lên đây- ông nói bằng giọng hiền từ

Nó cười với cô tiếp viên rồi cùng hần lên tầng 22 trong ánh mắt ngưỡng mộ của mọi người. Trước phòng chủ tịch, 1 vệ sĩ và 1 cô thư ký đang đợi hần và nó, họ cúi chào và mở cửa

_đến rồi à, ngồi đi- papa nó cười

_vâng, có cả pama ạ?- nó ngạc nhiên khi thấy pama hần

_thôi đi, hai anh chị đừng có nhiều chuyện, vào vấn đề chính- papa hần cắt lời

_ừm...hai con cũng lớn rồi nhỉ? và cũng đã đến tuổi lấy chồng cưới vợ rồi nhỉ?- mama hần cười

_dạ- nó và hần ỉu xiu

_vậy...ta đã chọn cho hai con một người thích hợp rồi, mai gặp mặt, nhé- mama hần lại cười

Nó há hốc, chuyện quái gì đang xảy ra, xem...xem mắt??? Vấn đề nan giải bao cô gái gặp phải lại xuất hiện với nó sao? Chẳng phải...hôn phu mà papa nó nói là hần sao? Còn người nào nữa vậy? Hần cũng có một cô gái chờ chờ sẵn sao? Nghĩ tới đây, nó ra vẻ khó chịu, nhìn xem, mai đi xem mắt mà hần vẫn bình tĩnh, bộ thích lắm hả?

_sao?- papa nó nhìn nét mặt con gái khẽ cười

_nhưng...100 ngày thì sao?- nó cố tìm lý do

_cái đó...khó quá cho qua đi- ông phất tay

_hơ...hơ...cũng may con chưa tìm thằng dở hơi nào- nó cười

_giờ ý con sao?- papa hấn đến mệt với nó

Nó ngẫm nghĩ, lúc đầu không muốn đồng ý nhưng như nhớ ra gì đó, nó nhìn sang hấn bằng ánh mắt lấp lánh điều thú vị, lòng thầm nghĩ sẽ khiến hấn phải trả giá vì dám thân mật với bọn hầu gái (hấn: ._. hỏi nào???)

_đồng ý- nó nói chắc nịch

_thật sao?- họ ngạc nhiên

_vâng, chỉ là...như mama nói, con lớn rồi, hehe- nó cười gượng

_còn con thì sao?- papa hấn hỏi con trai

Hấn nghe nó nói thì lòng chấn động, ánh mắt hơi thất vọng nhưng cũng nhanh chóng nhận ra vấn đề, chẳng phải trên đường đến đây nó rửa hấn vì dám để cho đám hầu gái leo lên đầu sao? Nghĩa là nó tức giận nên nói liều, vậy thì hấn đánh chiều theo, chơi thì chơi tới cùng vậy

_sao cũng được, giờ tôi có việc bận, cô ở lại thì lát đi taxi mà về- hấn bình thản bước đi

_yah yah, ai nói tôi ở lại- nó vẫy tay chào rồi chạy theo hấn

Trên xe

_nè, anh thật sự muốn đi sao?- nó hỏi

_tất nhiên, cô cũng vậy mà, tôi cũng muốn thử cái cảm giác có người yêu xem như thế nào?- hấn liếc nó

_xi...anh cũng có nhiều cô gái đeo đầy thôi, sao không chọn đại một cô?- nó mĩa

_vì họ không xứng, tôi chắc cô gái pama chọn cho sẽ là một cô gái dễ thương, ừm...nữ công gia chánh?

Đoàng - sét đánh ngang tai, hấn đang chọc tức nó à, tiểu thư như nó bếp còn chưa vào nói gì nấu ăn? bữa trước nấu mì cho hấn hên là không có án mạng đó, còn dễ thương, nó có thừa

_ngoan hiền?

Nó đơ mặt, nó cũng ngoan chứ bộ? Có cái hơi dữ thôi -_-

_nhiều đó đủ rồi- hấn cười ranh mãnh khi thấy bộ mặt của nó

_đồ tham lam, anh đòi hỏi nhiều vậy sao?- nó hơi bực

_ừ, cô hối hận sao?- hấn nghiêng đầu

_wae?- nó khó hiểu

_vì không chịu học mấy thứ đó- hấn lại khoe nụ cười như hoa của mình

_mắc...mắc gì phải hối hận? anh làm như anh có giá lắm vậy?- nó đỏ mặt

_tất nhiên- cười nữa

_đẹp ngay nụ cười của anh đi, cười hoài- nó quát

Suốt đường đi, nó nói mãi nên cũng hơi mệt, và lăn ra ngủ trong tình trạng thiếu nước luôn. Hấn vì lo cho nó mà chạy chậm rì, ông hoàng đưa xe như hấn hôm nay phải chạy chậm thật đáng khinh, kể từ ngày có nó xuất hiện trong cuộc đời, nguyên tắc của hấn đã bị phá vỡ, chừa chỗ cho sự tự do xâm chiếm

33. Chương 17: Party

Buổi trưa mát mẻ tại biệt thự Destiny, Gwen đang nấu ăn lập tức đứng hình, nó bắt ghế gần chỗ cô đứng và chống cằm, gương mặt xụ xuống cực cute

_mày nói cái gì? say again- Gwen ngừng chế tạo món ăn của mình và hỏi nó

_tao phải đi xem mắt- nó thở dài thườn thượt

_oh my god- cô trợn mắt

_ngạc nhiên hôn?- nó ngược mắt nhìn cô

_tầm tạm, cơ mà...chẳng phải mày có hôn phu rồi sao?- cô hỏi

_ể? sao biết?- nó há hốc

_haizz, tội tao cũng vậy, papa nói lâu rồi- Vivian ngồi cạnh nó than thở

_đúng, nhưng sao mày phải đi coi mắt chứ?- Elena khó hiểu

_éo- nó nhún vai

_mày biết hôn phu mày là ai hông?- Gwen hỏi, mắt lấp lánh

_biết- nó gật đầu

_ai?- ba đưa chum đầu lại nhiều chuyện

_Felix- nó nói, mặt có chút hồng

_đó, biết mà, la la la, chung tiền- Elena bỗng đứng quay vòng vòng

Vivian và Gwen ỉu xiu, móc túi ra 500k cho Elena (ra là ba chị này cá cược ._.), nó dần hiểu ra vấn đề, mặt tối sầm lại, hàn khí toát ra ngày càng nặng, áp đảo cả không khí lễ hội của Elena

_sorry- cả ba người nắm tay, người nắm chân nó năn nỉ

_hừ- nó hất mặt

_hì hì, tội tao cũng như mày thôi, hôn phu của tội tao cũng là 3 cha kia thôi- Gwen cười nham nhở

_sao? khoái lắm chứ gì? Alex là chồng mày mà?- nó liếc

_ơ...nào có, tao cũng lo cho tội bây mà- cô vội chối

_nghĩ cách giúp tao- nó ra lệnh

_thì mày cứ đi gặp đại đi, làm xấu lên, anh kia sẽ bỏ thôi- Vivian hờ hững

_....- nó im lặng rồi đi lên phòng

Cả ba ngơ ngác, nói gì sai à?

_quá sai đó chứ- giọng nói của Alex vang lên

_wae?- Vivian ngớ người

_vì em đang xúc phạm sắc đẹp của cậu ấy- Waldo nói

_xời, mà thôi, bỏ qua đi- cô phẩy tay

Alex cười rồi nhìn sang gương mặt không thể lạnh hơn được nữa của Felix, Dai và Waldo cũng không khác, cả hai đang ôm bụng cười trong khi 3 cô gái ngơ ngác. Hắn thì đen mặt, không thương tiếc mà bay vô đập 3 thằng bạn tới bến

_này, mở party nha?- Elena nháy mắt

_nếu cậu muốn- Dai cười hiền

_ừm- cô cười nhẹ

—chán, thời gian trôi—

Ngoài vườn, ai ai cũng tất bật chuẩn bị party dành cho nó và hân, người nướng BBQ, người quét vườn (cái này có mỗi Gwen đảm làm), người treo bong bóng, treo hoa, người chuẩn bị nước uống, nói chung là tá lả âm bình. Trên phòng, nó đang online Face cho đỡ buồn thì “đánh hơi” được mùi thức ăn, liền ra ban công xem, mùi BBQ ngon lành xộc thẳng vào mũi nhưng nó chả có cảm giác, giờ này còn ăn với uống gì nữa

_hú, em yêu xuống đây đi- Elena vẫy tay

_tại sao?- nó quay mặt

_thôi mà, đừng giận chứ- Vivian cười xòa

_music start- Gwen búng tay

Tiếng nhạc đệm của bài Sugar Free vang lên sôi động, Vivian, Gwen và Elena hào hứng hòa mình nhảy những động tác điêu luyện, nó nghe tiếng nhạc thì quay mặt lại, với tính cách của mình thì nó làm sao chịu nổi, nhìn 3 con bạn nhảy mà nó ngứa tay ngứa chân, chỉ trong 5 giây, nó đã có mặt và cùng nhảy. Bọn hân trở mắt nhìn, Alex thì không ngạc nhiên mấy nhưng các chàng kia thì há hốc, thân hình đẹp, mặt xinh, học giỏi, nhà giàu, dễ thương, còn nhảy giỏi, tụi nó quả là hình mẫu lí tưởng cho các chàng trai.

_ai da, mệt quá- Elena than

_nước nè- mỗi chàng đưa cho mỗi nàng một cốc nước (trùng hợp vậy)

_kamsa- tụi nó nói tiếng Hàn nhưng hành động lại của người Thái -__-

_nhảy đẹp lắm- hân nói nhỏ vào tai nó

_ờm...- nó quay mặt đi

_ăn thôi- Vivian nói lớn

Thế là cả đám nhào vào xử lí đồng thức ăn, nó và hân cũng không ngoại lệ, cả hai từ tốn ăn hết phần ăn của mình

_bộ tao đi xem mắt tụi bây vui lắm hả?- nó hỏi

_hờ? sao nói vậy?- Elena ngừng ăn

_tại...

_cưng à, nghĩ sao vui vậy? đừng đổ oan- Vivian ôm cổ nó nũng nịu

_phải đó- Gwen thêm vào

_nhưng...

_thôi nào, cứ đi gặp đi, chịu hay không rồi tính sau, ba mày thương mày lắm mà, chả nhẽ mày không chịu cũng bắt cưới- Elena an ủi bằng cả “tấm lòng”

_hờ, vậy yên tâm rồi- nó cười nhẹ

_ăn tiếp đi- Gwen cũng cười

_no- nó xoa bụng

_hì- Vivian quay vào ăn tiếp

Nó khẽ liếc mắt rồi khoanh tay bước đi, dáng vẻ kiêu ngạo nhưng lại có chút cô đơn, ánh mắt cụp xuống nhìn chân. Từ bên ngoài, pama hân và papa nó bước vào, nó nhìn thấy họ thì quay đi, xem như không quen biết, vẻ mặt rất chi là bình thản, còn các pama, họ sống người nhìn cục vàng bước đi T_T

Vườn thượng uyển (-_-)

Nó ngồi trên bể bơi, hai chân vung vẩy dưới nước, mắt nhìn lên trời nghĩ ngợi vẩn vơ, thoát nhìn rất yên tĩnh, nhưng không, ngay lúc này đây, nó thật sự cần một vòng tay ôm lấy nó, cùng nó chia sẻ những buồn vui trong cuộc sống. Thật may mắn khi luôn có bạn bè bên cạnh, nhưng chỉ có bạn bè thì không thể nào bù đắp hết khoảng trống trong lòng nó được, từ những lần vấp ngã trong cuộc đời rồi đến chuyện tình cảm trai gái khó nói, phải làm sao để chia sẻ hết, nó cần mẹ.

_hey

Tiếng nói vang lên cắt đứt nguồn cảm xúc của nó, lau vội giọt nước mắt, ra là hấn

_hở? có chuyện gì à?- nó ngơ ngác

_sao lại khóc?- hấn hơi nhói khi nhìn nó như vậy

_bụi vô mắt thôi- nó cười nhẹ

_tại tôi à?- hấn nghiêng đầu

_wae?- nó bật cười

_vì quá thân thiết với mấy cô hầu gái mà làm cô ra nông nổi này, chấp nhận đi xem mắt để chọn tức tôi, nào ngờ tôi cũng đồng ý, vì đau buồn quá mà cô khóc?- hấn hơi mỉa nói ra một cách chậm rãi

Mặt nó đỏ lên, thằng cha này, chuyện gì cũng nói được, mà nói đúng mới chết chứ >.

_anh...- nó cứng họng

_sao? quá đúng chứ gì?- hấn vênh mặt

_không đời nào- nó quay đi

_haizz, tui mong buổi xem mắt ngày mai quá đi, nếu gặp được một cô em vừa xinh vừa ngoan thì sướng phải biết- hấn ngược mặt lên trời cảm thán

_anh nói nhiều quá đó- nó quát

Hấn im bật, phải rồi, hấn trở nên nói nhiều như vậy từ khi nào? Chả nhẽ con người lạnh lùng như hấn cũng có ngày biết cười, biết trêu chọc người khác sao? Tin này chắc sẽ làm loạn trường Matilda đây

_ê, khim cha nà đó?- nó hỏi (ý là có sao không trong tiếng Hàn á, t/g làm biếng nên phiên dịch *cười ra nước mắt*)

_khim cha na- hấn nhe răng nói lại với nó

_hừ, vào thôi- nó liếc

_ok- hấn cười

Cả hai song song bước đi, cảnh tượng thế này làm nó nhớ đến một câu nói.

_“Thà làm hai đường thẳng song song, mà vẫn thấy nhau. Còn hơn là một đường chéo, gặp nhau một lần rồi mất nhau mãi mãi.....”

_hả?- hấn ngơ người

_không có gì- nó cười tươi

_ừ, cứ mãi thế này đi- hấn nhìn nó

_thế nào?- nó khó hiểu

_cô cười đẹp lắm- hấn khen

_cảm ơn- nó ôm cổ hấn vui mừng

_e hèm, vui vậy sao?- hấn háng giọng

_ừ- nó cười

_vậy hôn tôi đi- hần lại cười

_ừ *chụt*- nó hôn phát vào má hần làm anh chàng đơ người

Á Á Á Á, bị lừa, nữ chính bị lừa, nữ chính bị nam chính lừa, bị lừa kìa >.< ngay=“” lập=“” tức,=“” nó=“” đồ=“” bưng=“” mặt,=“” bước=“” chân=“” nhanh=“” hơn=“” khi=“” đi=“” vào=“” nhà,=“” để=“” lại=“” hần=“” đứng=“” đó,=“” mặt=“” không=“” thể=“” đều=“” hơn=“” được=“” nữa.=“”>

Trong nhà, các pama đang đau đầu kìa kìa, cũng chỉ vì quyết định non dại mà con gái yêu của họ giận rồi, haizz

_cũng tại ông, tự nhiên kêu hai đứa đi xem mắt, tình cảm phát triển đâu không thấy, chỉ thấy con gái nó giận rồi kìa- mama hần cầu nhàu với chồng

_ơ hay...chẳng phải bà cũng đồng tình hay sao?- papa hần bĩu môi (làm như trẻ lắm .=.)

hừ- mama hần quay mặt đi giận dỗi (câu nói trên lun --)

_thôi, hai người cứ như trẻ con, tình cảm bọn nhỏ đâu thể ép buộc- papa nó nói

_làm như ông không khoái con trai tui với con gái ông thành đôi đi?- pama hần liếc

_à à, khoái chứ, nhưng...chúng ta đâu thể làm khác hơn, lần đi này, nếu con bé và Felix có cảm tình với hai người kia thì cũng đành chịu- papa nó thở dài

Ra là thế, các bạn hiểu chứ? Chỉ vì mong muốn con trai và con dâu thêm “tình sâu nghĩa nặng” mà hai ông bà đó đã đưa ra kế hoạch đi xem mắt, bây giờ ngẫm lại thấy hối hận nhưng đã muộn rồi. Thật đáng tiếc khi họ không được nhìn thấy nụ hôn của nó dành cho hần ngoài vườn thượng uyển kìa >.

34. Chương 17: Party

Buổi trưa mát mẻ tại biệt thự Destiny, Gwen đang nấu ăn lập tức đứng hình, nó bắt ghế gần chỗ cô đứng và chống cằm, gương mặt xụ xuống cực cute

_mày nói cái gì? say again- Gwen ngừng chế tạo món ăn của mình và hỏi nó

_tao phải đi xem mắt- nó thở dài thườn thượt

_oh my god- cô trợn mắt

_ngạc nhiên hôn?- nó ngược mắt nhìn cô

_tầm tạm, cơ mà...chẳng phải mày có hôn phu rồi sao?- cô hỏi

_ể? sao biết?- nó há hốc

_haizz, tui tao cũng vậy, papa nói lâu rồi- Vivian ngồi cạnh nó than thở

_đúng, nhưng sao mày phải đi coi mắt chứ?- Elena khó hiểu

_éo- nó nhún vai

_mày biết hôn phu mày là ai hông?- Gwen hỏi, mắt lấp lánh

_biết- nó gật đầu

_ai?- ba đứa chụm đầu lại nhiều chuyện

_Felix- nó nói, mặt có chút hồng

_đó, biết mà, la la la, chung tiền- Elena bỗng dưng quay vòng vòng

Vivian và Gwen ỉu xiu, móc túi ra 500k cho Elena (ra là ba chị này cá cược ._.), nó dần hiểu ra vấn đề, mặt tối sầm lại, hần khí toát ra ngày càng nặng, áp đảo cả không khí lễ hội của Elena

_sorry- cả ba người nắm tay, người nắm chân nó năn nỉ

_hừ- nó hất mặt

_hì hì, tụi tao cũng như mày thôi, hôn phu của tụi tao cũng là 3 cha kia thôi- Gwen cười nham nhở

_sao? khoái lắm chứ gì? Alex là chồng mày mà?- nó liếc

_ơ...nào có, tao cũng lo cho tụi bây mà- cô vội chối

_nghĩ cách giúp tao- nó ra lệnh

_thì mày cứ đi gặp đại đi, làm xấu lên, anh kia sẽ bỏ thôi- Vivian hờ hững

_....- nó im lặng rồi đi lên phòng

Cả ba ngơ ngác, nói gì sai à?

_quá sai đó chứ- giọng nói của Alex vang lên

_wae?- Vivian ngó người

_vì em đang xúc phạm sắc đẹp của cậu ấy- Waldo nói

_xời, mà thôi, bỏ qua đi- cô phẩy tay

Alex cười rồi nhìn sang gương mặt không thể lạnh hơn được nữa của Felix, Dai và Waldo cũng không khác, cả hai đang ôm bụng cười trong khi 3 cô gái ngơ ngác. Hắn thì đen mặt, không thương tiếc mà bay vô đập 3 thằng bạn tới bến

_này, mở party nha?- Elena nháy mắt

_nếu cậu muốn- Dai cười hiền

_ừm- cô cười nhẹ

—————-chán, thời gian trôi—————

Ngoài vườn, ai ai cũng tất bật chuẩn bị party dành cho nó và hấn, người nướng BBQ, người quét vườn (cái này có mỗi Gwen đảm làm), người treo bong bóng, treo hoa, người chuẩn bị nước uống, nói chung là tá lả âm binh. Trên phòng, nó đang online Face cho đỡ buồn thì “đánh hơi” được mùi thức ăn, liền ra ban công xem, mùi BBQ ngon lành xộc thẳng vào mũi nhưng nó chả có cảm giác, giờ này còn ăn với uống gì nữa

_hú, em yêu xuống đây đi- Elena vẫy tay

_tại sao?- nó quay mặt

_thôi mà, đừng giận chứ- Vivian cười xòa

_music start- Gwen búng tay

Tiếng nhạc đệm của bài Sugar Free vang lên sôi động, Vivian, Gwen và Elena hào hứng hòa mình nhảy những động tác điêu luyện, nó nghe tiếng nhạc thì quay mặt lại, với tính cách của mình thì nó làm sao chịu nổi, nhìn 3 con bạn nhảy mà nó ngứa tay ngứa chân, chỉ trong 5 giây, nó đã có mặt và cùng nhảy. Bọn hấn trở mắt nhìn, Alex thì không ngạc nhiên mấy nhưng các chàng kia thì há hốc, thân hình đẹp, mặt xinh, học giỏi, nhà giàu, dễ thương, còn nhảy giỏi, tụi nó quả là hình mẫu lí tưởng cho các chàng trai.

_ai da, mệt quá- Elena than

_nước nè- mỗi chàng đưa cho mỗi nàng một cốc nước (trùng hợp vậy)

kamsa- tụi nó nói tiếng Hàn nhưng hành động lại của người Thái --

_nhảy đẹp lắm- hấn nói nhỏ vào tai nó

_ờm...- nó quay mặt đi

_ăn thôi- Vivian nói lớn

Thế là cả đám nhào vào xử lí đồng thức ăn, nó và hấn cũng không ngoại lệ, cả hai từ tốn ăn hết phần ăn của mình

_bộ tao đi xem mắt tụi bây vui lắm hả?- nó hỏi

_hở? sao nói vậy?- Elena ngừng ăn

_tại...

_cưng à, nghĩ sao vui vậy? đừng đổ oan- Vivian ôm cổ nó nũng nịu

_phải đó- Gwen thêm vào

_nhưng...

_thôi nào, cứ đi gặp đi, chịu hay không rồi tính sau, ba mày thương mày lắm mà, chả nhẽ mày không chịu cũng bắt cưới- Elena an ủi bằng cả “tấm lòng”

_hờ, vậy yên tâm rồi- nó cười nhẹ

_ăn tiếp đi- Gwen cũng cười

_no- nó xoa bụng

_hì- Vivian quay vào ăn tiếp

Nó khẽ liếc mắt rồi khoanh tay bước đi, dáng vẻ kiêu ngạo nhưng lại có chút cô đơn, ánh mắt cụp xuống nhìn chân. Từ bên ngoài, pama hấn và papa nó bước vào, nó nhìn thấy họ thì quay đi, xem như không quen biết, vẻ mặt rất chi là bình thản, còn các pama, họ cũng người nhìn cụp vàng bước đi T_T

Vườn thượng uyển (-_-)

Nó ngồi trên bể bơi, hai chân vung vẩy dưới nước, mắt nhìn lên trời nghĩ ngợi vẩn vơ, thoát nhìn rất yên tĩnh, nhưng không, ngay lúc này đây, nó thật sự cần một vòng tay ôm lấy nó, cùng nó chia sẻ những buồn vui trong cuộc sống. Thật may mắn khi luôn có bạn bè bên cạnh, nhưng chỉ có bạn bè thì không thể nào bù đắp hết khoảng trống trong lòng nó được, từ những lần vấp ngã trong cuộc đời rồi đến chuyện tình cảm trai gái khó nói, phải làm sao để chia sẻ hết, nó cần mẹ.

_hey

Tiếng nói vang lên cắt đứt nguồn cảm xúc của nó, lau vội giọt nước mắt, ra là hấn

_hở? có chuyện gì à?- nó ngơ ngác

_sao lại khóc?- hấn hơi nhíu mày khi nhìn nó như vậy

_bụi vô mắt thôi- nó cười nhẹ

_tại tôi à?- hấn nghiêng đầu

_wae?- nó bật cười

_vì quá thân thiết với mấy cô hầu gái mà làm cô ra nông nổi này, chấp nhận đi xem mắt để chọn tức tôi, nào ngờ tôi cũng đồng ý, vì đau buồn quá mà cô khóc?- hấn hơi mỉa mai nói ra một cách chậm rãi

Mặt nó đỏ lên, thẳng cha này, chuyện gì cũng nói được, mà nói đúng mới chết chứ >.< ngay=“” lập=“” tức=“” nó=“” đỏ=“” bình=“” mặt=“” bước=“” chân=“” nhanh=“” hơn=“” khi=“” đi=“” vào=“” nhà=“” để=“” lại=“” hấn=“” đứng=“” đó=“” mặt=“” không=“” thể=“” đều=“” hơn=“” được=“” nữa.=“”>

Trong nhà, các pama đang đầu đầu kia kia, cũng chỉ vì quyết định non dại mà con gái yêu của họ giận rồi, haizz

_cũng tại ông, tự nhiên kêu hai đứa đi xem mắt, tình cảm phát triển đâu không thấy, chỉ thấy con gái nó giận rồi kìa- mama hấn càu nhàu với chồng

_ơ hay...chẳng phải bà cũng đồng tình hay sao?- papa hấn bĩu môi (làm như trẻ lắm =.)

_hừ- mama hấn quay mặt đi giận dữ (câu nói trên lun --)

_thôi, hai người cứ như trẻ con, tình cảm bọn nhỏ đâu thể ép buộc- papa nó nói

_làm như ông không khoái con trai tui với con gái ông thành đôi đi?- pama hấn liếc

_à à, khoái chứ, nhưng...chúng ta đâu thể làm khác hơn, lần đi này, nếu con bé và Felix có cảm tình với hai người kia thì cũng đành chịu- papa nó thở dài

Ra là thế, các bạn hiểu chứ? Chỉ vì mong muốn con trai và con dâu thêm “tình sâu nghĩa nặng” mà hai ông bà đó đã đưa ra kế hoạch đi xem mắt, bây giờ ngẫm lại thấy hối hận nhưng đã muộn rồi. Thật đáng tiếc khi họ không được nhìn thấy nụ hôn của nó dành cho hấn ngoài vườn thượng uyển kia >.

35. Chương 18: Nam, Azami, Hấn...và Nó

Sáng tại biệt thự Destiny, nó mệt mỏi ngồi dậy, đầu tóc bù xù nhưng vẫn giữ được nét dễ thương, làm một vài động tác dân cơ rồi đi vào vscn. Sau khi đầu tóc, trang phục đã gọn gàng, nó tự tin xuống nhà

_hey em yêu, đi à?- Vivian hỏi nó

_ừ- nó gật đầu

_có vẻ trễ giờ, hay anh đưa em đi?- Alex tận tình

_xời, nó còn có thời gian up stt kia kìa- Elena trêu

_đâu đâu? ô mô “kw gì hôn?”- Gwen đọc stt của nó kèm theo một bức ảnh

_hí hí, cmt đi, tối trả- nó nháy mắt rồi chạy đi

_con này hút like thiệt, cái hình thấy ghê mà mới đây quá trời like- Vivian chép miệng

_em ấy được nhiều người biết đến mà- Alex cười

Quay lại với nó, chị đang nhí nhảnh ra cổng, bộ dạng vậy thôi chứ tim đang thúi á, vừa đóng cổng lập tức dùng phải bản mặt của hấn. Thật là trùng hợp, hôm nay hai người này ăn mặc hợp ghê, đồ đen, mà kiểu mix cũng tựa tựa nữa. Nó áo phong cánh dơi đen đi cùng quần jeans và giày cao cổ, quần quanh hông là sơ mi caro đỏ đen, mái tóc bob vừa nữ tính, vừa cá tính làm nó ghi điểm tuyệt đối. Hấn thì...nói chung là y chang, áo phong đen ngắn tay mix jeans và giày cao cổ, cũng quần quanh hông sơ mi caro đỏ đen, mái tóc bạch kim hất ngược khiến hấn trông như một idol Hàn mà bao cô gái mơ ước, rũ bỏ hình tượng lạnh lùng hằng ngày, hôm nay hấn thật là ngẫu và phá cách >.

_chà chà, anh đẹp trai đây đang định đi đâu vậy?- nó cười mỉa

_tôi á hả? haha, chả là mẫu hậu của tôi sắp xếp một cuộc hẹn dành cho tôi và một cô gái, ắt hẳn cô gái ấy phải xinh đẹp và ngoan hiền lắm đây- hấn cười, đầu ngược cao ơ là cao

_hừm, tôi thì mong đó là một cô gái xấu xí với tính cách phù thủy đó

Nó trừng mắt với hấn rồi bực bội lên xe, vì đang tức giận nên nó không kiên nhẫn mà phóng thật nhanh làm hấn ngửi khói, anh nhà có chút bất ngờ, nó có phải là con gái hông dạ? .__.

Nhà hàng Laura

Nó xuống xe, mệt mỏi vuốt tóc rồi bước vào, ngay lập tức mọi ánh mắt đều dồn vào nó, phải chăng là siêu mẫu xuất hiện, gương mặt chỉ trang điểm nhẹ nhưng vẫn nổi bật. Theo sau là hấn, anh này thì khỏi nói, các cô gái mê mẩn nhìn hấn đến nỗi chảy cả nước dãi, vì cách ăn mặc của cả hai nên ai cũng nghĩ họ là một đôi >.

Nó ra dấu là “không quen anh ta” rồi đi đến cái bàn có một chàng trai tuấn tú ngồi ở đó

_xin chào- nó nói

_ơ...- anh chàng nhanh chóng bị nó hấp hồn

Nó nghiêng đầu

_cậu là Ái Nhi đúng chứ?- anh ta hỏi

_phải, gọi là Hilary được rồi- nó cười nhẹ, khẽ liếc ai đó

_được, mình là Nam, rất vui được gặp cậu- Nam đưa tay ra trước mặt nó

_hân hạnh- nó lịch sự bắt tay với anh chàng rồi chống cằm nhìn xung quanh

Im lặng...Nam có vẻ ngại, một chàng trai trầm tính, thú vị nhỉ?

_cậu cứ tự nhiên, không sao đâu, mình đâu ăn thịt người- nó cười tươi

_ừm...mình cứ tưởng cậu không đến- Nam cười ngượng

_tại sao?- nó khó hiểu

_vì...à mà thôi, cậu muốn ăn gì?- Nam hỏi

_tùy cậu- nó nhún vai

_vậy...- rồi Nam nói một hơi

Nó vui vẻ ăn hết phần ăn của mình, thỉnh thoảng cũng nói vài câu rồi nhìn sang bàn bên cạnh bằng ánh mắt thách thức, vì sao nhỉ? vì hần và bạn gái ngồi bên đó chứ sao? Giờ tạm dẹp chuyện nó và Nam, ta qua bàn hần nhá

Hần sau khi giải quyết đám con gái thì bước lại bàn, khẽ gật đầu chào với cô gái làm cô mê mẩn, người đâu đẹp trai vậy? Nhưng cô không được phép giống mấy người cô con gái kia, cô là người con gái có văn hóa, văn minh, văn hóa

_xin chào? anh là Felix đúng không ạ? Em là Azami- cô gái tên Azami cúi mở chào hần

_chào- hần lạnh nhạt

_ờm...em đã xem hình anh, rất đẹp- cô hơi sượng

_cảm ơn- anh nói

_lí do vì sao anh chấp nhận cuộc hẹn này?- cô hỏi, ánh mắt có vài tia thích thú

_không vì gì cả?- hần nhún vai

_hử? thật vậy sao?- cô hơi ngạc nhiên

_ừ- hần gật đầu

Thức ăn được mang ra chấm dứt cuộc nói chuyện, hai người im lặng và ăn, hần vừa ăn vừa nhìn nó, khi thấy nó vui cười với tên kia thì máu nóng dồn lên (wae? ._.) và tận tình gấp một miếng rau cho Azami. Thật không may, hành động đó đã lọt vào mắt nó, chị cũng tức không kém (wae? ._.), ngay lập tức đứng dậy lau đi vết thức ăn cho Nam làm anh chàng đỏ mặt

“cô được lắm”

“anh cũng vậy mà”

Hai người âm thầm trao nhau ánh mắt triệu mến.....

_nè, mình sẽ đi đâu tiếp theo?- nó hỏi

_đi bất cứ nơi nào cậu muốn- Nam cười

_cinema nha- nó nháy mắt

_ok- anh chàng cười và nắm tay nó kéo ra xe

Bên này

_không phiền nếu đi xem phim?- hấn hỏi

_hả? tất nhiên- Azami gật đầu

Hai người cũng nhanh chóng nổi đuôi đi tới cinema

~!!!!!!time đang trôi!!!!!!

Sau 2 tiếng xem phim, 4 người ra khỏi rạp và đi uống nước, nó rất dễ tính nên luôn miệng trêu đùa Nam làm anh chàng ngượng chín mặt, còn hấn, vẫn lạnh nhưng những hành động quan tâm nho nhỏ của hấn cũng làm Azami cảm động

_Hilary nè, cậu thích gì?- Nam hỏi

_ừm...traị đẹp- nó cười tí mắt

_vậy mình có đẹp hôn?- Nam trêu

_tạm- nó chép miệng

_xì...- Nam bĩu môi

....- nó im lặng, lại ngó xung quanh

Hấn và Azami đang ngồi xơi nước, cô gái vì mệt mỏi nên cứ lau lấy lau để mồ hôi, còn hấn thì cầm để bấm bấm gì đó, vì nghi nên nó lập tức lòi đế ra, mở Facebook, hấn đang online -__-

Ngay lập tức, một tin nhắn xuất hiện dành cho hấn

“vui chứ? xinh, ngoan? thích nhĩ? *(¬_¬)”*

“tất nhiên”- hấn khẽ nhìn sang nó và nhếch mép thú vị

Nó thì bực ra mặt, off face luôn, quay qua nói vài câu với Nam rồi bỏ đi, bước chân như muốn lững nhà, ánh mắt nó lúc này thật sự có thể giết người à nha

_này, chúng ta ăn kem nha?- Azami hỏi hấn

_tôi có việc- hấn lạnh nhạt

_vậy khi khác cũng được- Azami sượng ngắt

....- hấn gật đầu rồi chạy đi

~~Bãi đỗ xe của rạp phim, nó vội chui vào xe khi thấy hấn chạy tới, rồi sau đó, cả hai bắt đầu ĐUA, nó không hiểu vì sao mình lại chạy nhưng thôi kệ, lỡ rồi, nên nó cứ chạy mặc hấn đuổi theo. Còn hấn, anh nhà hết sức bực mình khi nó chạy, làm như hấn là ma vậy, đáng chết >.

Đến nhà, nó ngồi trong xe thở hồng hộc, nhưng chưa gì đã bị hấn lôi ra khỏi xe một cách mạnh bạo, cánh tay trắng nõn của nó đã lưu lại vài dấu hằn đỏ do hấn gây ra

_a...đau- nó nhúu mày

_nói đi...- hấn đang thở

_nói...nói gì?- nó quay đi

_tại sao cô lại có thái độ đó?- hấn càng siết chặt tay nó hơn

_thái độ gì?- nó vẫn giả ngơ

_hừ, bộ tôi là ma hả? tại sao thấy tôi cô lại chạy?- hấn nói như quát

_tôi...chỉ là...- nó ấp úng

_sao?- hần thở hắt ra bất lực

_thì...tui thích vậy đó, tui làm vậy để khỏi nhìn mặt anh- nó hét

_thích?- hần nhướn mày

_phải- nó gật đầu

_được, được, thích, là thích- hần gầm, chiếc mô tô xấu số bên cạnh đã bị hần đá ngã

Nó giật mình, hần thật sự là tức giận rồi, chỉ vì lỡ dại...aizz, lần này quả là đụng đến hổ dữ

_tôi...xin lỗi- nó cúi đầu

____- im lặng

_ừm...tôi chạy là vì...giận

_giận?- hần khó hiểu

_tại...tại anh khen cô gái kia trước mặt tui, tui hông thích- nó khoanh tay phụng phịu

_hở? haha- hần bật cười

_hứ- nó hất mặt

_cô chưa gặp Azami mà?- hần hỏi

_xem gọi thân mật chưa kìa- nó bĩu môi

_haha, tôi khen bao giờ chứ?- hần lại cười

_có đó, đây nè- nó mở cuộc trò chuyện vừa nãy cho hần

_ơ...cái này là cô khiêu khích trước mà- hần chối

_hông biết- nó chu môi

____- hần cười (cười hoài)

Nó quay mặt đi giận dữ, từ người bị giận bây giờ thành người giận để cho cái người bị giận kia năn nỉ hoài mà chưa hết giận, aizz, từa lư, bực quá >_<>

_thôi mà, đừng giận, cô đẹp hơn mà- hần năn nỉ

_biết chứ- nó hơi ngại

_tốt. đừng giận...

sinderella ooh ooh ooh

na honja duji ma baby drive me crazy (crazy)

sinderella ooh ooh ooh

niga eopsneun gin bam tonight oh oetoriya baby

Cinderella - CNBlue

_nghe- hần nhấc máy

____- liên thoắng, liên thoắng

_được, 10'- hần lạnh giọng

_có chuyện gì vậy?- nó hỏi

_tôi có việc, cô vào nhà đi, trời lạnh sẽ làm cô xấu đi đó- hần khuyên

_hừ, lo thì nói đại đi, bày đặt- nó bĩu môi

_tạm biệt *chút*

Để lại cho nó một nụ hôn gió rồi phóng xe đi ngay, hấn thật là...vừa giận đây, bây giờ lại dễ thương như vậy >.< (ê=“” ê,=“” cái=“” này=“” t/g=“” hông=“” có=“” nghĩ=“” à=“” nha,=“” nó=“” nghĩ=“” đó=“” nha,=“” cảm=“” hiểu=“” lèm=“” à=“”>

Nhân vật mới đề

~~1.Đình Nhất Nam

- tên thân mật: hông có
- tuổi: 18
- cao: 1m82
- ngoại hình: đẹp
- tính cách: tốt bụng
- sở thích: đọc sách
- gia thế: pama là chủ tập đoàn dầu khí
- nick Face: Nam Kool (-_-)
- cuộc sống hiện tại: hông biết

2. Azami Lee

- tên thân mật: cứ gọi là Azami đi (¬_¬)
- tuổi: 18
- cao: 1m65
- ngoại hình: xinh
- tính cách: tốt, tên Azami có nghĩa là “hoa có gai” nên cô có chút tham vọng
- sở thích: hát
- gia thế: người Hàn lai Nhật, papa là giám đốc của trụ sở Woo Lim Ent (chém bá đạo >.<)
- nick Face: Azami Cô Cô
- cuộc sống hiện tại: hông biết

Nói cho mà biết nhé, t/g hông có ưa hai người này lắm đâu, ple~~ple~~(mặt biểu cảm)

36. Chương 18: Nam, Azami, Hấn...và Nó

Sáng tại biệt thự Destiny, nó mệt mỏi ngồi dậy, đầu tóc bù xù nhưng vẫn giữ được nét dễ thương, làm một vài động tác dân cơ rồi đi vào vsn. Sau khi đầu tóc, trang phục đã gọn gàng, nó tự tin xuống nhà

_hey em yêu, đi à?- Vivian hỏi nó

_ừ- nó gật đầu

_có vẻ trễ giờ, hay anh đưa em đi?- Alex tận tình

_xời, nó còn có thời gian up stt kia kìa- Elena trêu

_đâu đâu? ô mô “kw gì hôn?”- Gwen đọc stt của nó kèm theo một bức ảnh

_hí hí, cmt đi, tối trả- nó nháy mắt rồi chạy đi

_con này hút like thiệt, cái hình thấy ghê mà mới đây quá trời like- Vivian chép miệng

_em ấy được nhiều người biết đến mà- Alex cười

Quay lại với nó, chị đang nhí nha nhí nhảnh ra cổng, bộ dạng vậy thôi chứ tim đang thúi á, vừa đóng cổng lập tức đưng phải bản mặt của hần. Thật là trùng hợp, hôm nay hai người này ăn mặc hợp ghê, đồ đen, mà kiểu mix cũng tựa tựa nữa. Nó áo phong cánh dơi đen đi cùng quần jeans và giày cao cổ, quần quanh hông là sơ mi caro đỏ đen, mái tóc bob vừa nữ tính, vừa cá tính làm nó ghi điểm tuyệt đối. Hần thì...nói chung là y chang, áo phong đen ngắn tay mix jeans và giày cao cổ, cũng quần quanh hông sơ mi caro đỏ đen, mái tóc bạch kim hất ngược khiến hần trông như một idol Hàn mà bao cô gái mơ ước, rũ bỏ hình tượng lạnh lùng hằng ngày, hôm nay hần thật là ngẫu và phá cách >.

_chà chà, anh đẹp trai đây đang định đi đâu vậy?- nó cười mỉa

_tôi á hả? haha, chả là mẫu hậu của tôi sắp xếp một cuộc hẹn dành cho tôi và một cô gái, ắt hẳn cô gái ấy phải xinh đẹp và ngoan hiền lắm đây- hần cười, đầu ngược cao ơ là cao

_hừm, tôi thì mong đó là một cô gái xấu xí với tính cách phù thủy đó

Nó trừng mắt với hần rồi bực bội lên xe, vì đang tức giận nên nó không kiêng nể mà phóng thật nhanh làm hần ngửi khói, anh nhà có chút bất ngờ, nó có phải là con gái hông dạ? .__.

Nhà hàng Laura

Nó xuống xe, một mồi vuốt tóc rồi bước vào, ngay lập tức mọi ánh mắt đều dồn vào nó, phải chăng là siêu mẫu xuất hiện, gương mặt chỉ trang điểm nhẹ nhưng vẫn nổi bật. Theo sau là hần, anh này thì khỏi nói, các cô gái mê mẩn nhìn hần đến nỗi chảy cả nước dãi, vì cách ăn mặc của cả hai nên ai cũng nghĩ họ là một đôi >.

Nó ra dấu là “không quen anh ta” rồi đi đến cái bàn có một chàng trai tuấn tú ngồi ở đó

_xin chào- nó nói

_ơ...- anh chàng nhanh chóng bị nó hấp hồn

Nó nghiêng đầu

_cậu là Ái Nhi đúng chứ?- anh ta hỏi

_phải, gọi là Hilary được rồi- nó cười nhẹ, khề liếc ai đó

_được, mình là Nam, rất vui được gặp cậu- Nam đưa tay ra trước mặt nó

_hân hạnh- nó lịch sự bắt tay với anh chàng rồi chống cằm nhìn xung quanh

Im lặng...Nam có vẻ ngại, một chàng trai trầm tính, thú vị nhỉ?

_cậu cứ tự nhiên, không sao đâu, mình đâu ăn thịt người- nó cười tươi

_ừm...mình cứ tưởng cậu không đến- Nam cười ngược

_tại sao?- nó khó hiểu

_vì...à mà thôi, cậu muốn ăn gì?- Nam hỏi

_tùy cậu- nó nhún vai

_vậy...- rồi Nam nói một hơi

Nó vui vẻ ăn hết phần ăn của mình, thỉnh thoảng cũng nói vài câu rồi nhìn sang bàn bên cạnh bằng ánh mắt thách thức, vì sao nhỉ? vì hần và bạn gái ngồi bên đó chứ sao? Giờ tạm dẹp chuyện nó và Nam, ta qua bàn hần nhá

Hần sau khi giải quyết đám con gái thì bước lại bàn, khề gật đầu chào với cô gái làm cô mê mẩn, người đâu đẹp trai vậy? Nhưng cô không được phép giống mấy người cô con gái kia, cô là người con gái có văn hóa, văn hóa, văn hóa

_xin chào? anh là Felix đúng không ạ? Em là Azami- cô gái tên Azami cởi mở chào hấn

_chào- hấn lạnh nhạt

_ờm...em đã xem hình anh, rất đẹp- cô hơi sượng

_cảm ơn- anh nói

_lí do vì sao anh chấp nhận cuộc hẹn này?- cô hỏi, ánh mắt có vài tia thích thú

_không vì gì cả?- hấn nhún vai

_hở? thật vậy sao?- cô hơi ngạc nhiên

_ừ- hấn gật đầu

Thức ăn được mang ra chấm dứt cuộc nói chuyện, hai người im lặng và ăn, hấn vừa ăn vừa nhìn nó, khi thấy nó vui cười với tên kia thì máu nóng dồn lên (wae? ._.) và tận tình gấp một miếng rau cho Azami. Thật không may, hành động đó đã lọt vào mắt nó, chị cũng tức không kém (wae? ._.), ngay lập tức đứng dậy lau đi vết thức ăn cho Nam làm anh chàng đỏ mặt

“cô được lắm”

“anh cũng vậy mà”

Hai người âm thầm trao nhau ánh mắt triều mến....

_nè, mình sẽ đi đâu tiếp theo?- nó hỏi

_đi bất cứ nơi nào cậu muốn- Nam cười

_cinema nha- nó nháy mắt

_ok- anh chàng cười và nắm tay nó kéo ra xe

Bên này

_không phiền nếu đi xem phim?- hấn hỏi

_hả? tất nhiên- Azami gật đầu

Hai người cũng nhanh chóng nói đuôi đi tới cinema

~!!!!!!time đang trôi!!!!!!

Sau 2 tiếng xem phim, 4 người ra khỏi rạp và đi uống nước, nó rất dễ tính nên luôn miệng trêu đùa Nam làm anh chàng ngượng chín mặt, còn hấn, vẫn lạnh nhưng những hành động quan tâm nho nhỏ của hấn cũng làm Azami cảm động

_Hilary nè, cậu thích gì?- Nam hỏi

_ừm...traị đẹp- nó cười tít mắt

_vậy mình có đẹp hôn?- Nam trêu

_tạm- nó chếp miệng

_xì...- Nam bĩu môi

_....- nó im lặng, lại ngó xung quanh

Hấn và Azami đang ngồi xơi nước, cô gái vì mệt mỏi nên cứ lau lấy lau để mồ hôi, còn hấn thì cầm để bấm bấm gì đó, vì nghi nên nó lập tức lòi để ra, mở Facebook, hấn đang online -_-

Ngay lập tức, một tin nhắn xuất hiện dành cho hấn

“vui chứ? xinh, ngoan? thích nhỉ? *(¬_¬)”*

“tất nhiên”- hấn khẽ nhìn sang nó và nhếch mép thú vị

Nó thì bực ra mặt, off face luôn, quay qua nói vài câu với Nam rồi bỏ đi, bước chân như muốn lũng nhà, ánh mắt nó lúc này thật sự có thể giết người à nha

_này, chúng ta ăn kem nha?- Azami hỏi hần

_tôi có việc- hần lạnh nhạt

_vậy khi khác cũng được- Azami sượng ngắt

_....- hần gật đầu rồi chạy đi

~~Bãi đỗ xe của rạp phim, nó vội chui vào xe khi thấy hần chạy tới, rồi sau đó, cả hai bắt đầu ĐUA, nó không hiểu vì sao mình lại chạy nhưng thôi kệ, lỡ rồi, nên nó cứ chạy mặc hần đuổi theo. Còn hần, anh nhà hết sức bực mình khi nó chạy, làm như hần là ma vậy, đáng chết >.

Đến nhà, nó ngồi trong xe thở hồng hộc, nhưng chưa gì đã bị hần lôi ra khỏi xe một cách mạnh bạo, cánh tay trắng nõn của nó đã lưu lại vài dấu hằn đỏ do hần gây ra

_a...đau- nó nhúm mày

_nói đi...- hần đang thở

_nói...nói gì?- nó quay đi

_tại sao cô lại có thái độ đó?- hần càng siết chặt tay nó hơn

_thái độ gì?- nó vẫn giả ngơ

_hừ, bộ tôi là ma hả? tại sao thấy tôi cô lại chạy?- hần nói như quát

_tôi...chỉ là...- nó ấp úng

_sao?- hần thở hắt ra bất lực

_thì...tui thích vậy đó, tui làm vậy để khỏi nhìn mặt anh- nó hét

_thích?- hần nhướn mày

_phải- nó gật đầu

_được, được, thích, là thích- hần gầm, chiếc mô tô xấu số bên cạnh đã bị hần đá ngã

Nó giật mình, hần thật sự là tức giận rồi, chỉ vì lỡ dại...aizz, lần này quả là đụng đến hổ dữ

_tôi...xin lỗi- nó cúi đầu

_....- im lặng

_ừm...tôi chạy là vì...giận

_giận?- hần khó hiểu

_tại...tại anh khen cô gái kia trước mặt tui, tui hông thích- nó khoanh tay phụng phịu

_hở? haha- hần bật cười

_hừ- nó hất mặt

_cô chưa gặp Azami mà?- hần hỏi

_xem gọi thân mật chưa kia- nó bĩu môi

_haha, tôi khen bao giờ chứ?- hần lại cười

_có đó, đây nè- nó mở cuộc trò chuyện vừa nãy cho hần

_ơ...cái này là cô khiêu khích trước mà- hần chối

_hông biết- nó chu môi

____- hấn cười (cười hoài)

Nó quay mặt đi giận dỗi, từ người bị giận bây giờ thành người giận để cho cái người bị giận kia năn nỉ hoài mà chưa hết giận, aizz, từa lưa, bực quá >_<

37. Chương 19: Mỗi Quan Hệ Không Tên

E hèm, khụ khụ, xin hãy nán lại vài phút đọc cái tâm thư này nha, t/g xin nói trước là còn lâu lắm 2 nhân vật chính của chúng ta mới yêu nha (chết cha, bật mí mất rồi), nói chung là lâu lắm, lâu ơ là lâu, lâu thiệt là lâu luôn á ^^ . Và cho dù có những cảnh tình cảm sến súa cũng đừng thất mắc, t/g yêu thích lãng mạn mừ, he he, ráng đợi nha mấy tình yêu, chắc lâu dữ thần lắm á, tui hông biết sao lần này tui viết dài dữ dị nữa ^^

Báo trước luôn, chap này cũng sến lắm nhá, chống chỉ định người yếu tim và qua chap này, t/g vô cùng xinh đẹp và tài giỏi của các bạn sống ảo cỡ nào >_<,>

Buổi tối, nó đang nằm vật vã ở nhà, trên tay là điện thoại, bên cạnh còn có đĩa trái cây ngon lành. Chả là sáng giờ nó chưa on Face, chả biết tình hình thế nào rồi, tèn tén ten, cả trăm thông báo, kết quả cho việc đăng stt sáng sớm, giờ nó phải căng mắt ra mà kw đây nà -_- , bỗng...lòng nó dậy sóng khi thấy nick hấn sáng đèn, hừ, chả thèm quan tâm âu nhá

Ting ting ting - nó đang chat với bạn thì màn hình hiện lên dòng chữ “Felix is calling you” (mèn ôi, anh này sợ tổn tiền hay sao mà gọi trên Messenger dị?)

Cuộc đối thoại hơi dài nha ráng đọc, tại dì có lời thoại mới hay, nhiều cảm xúc, chứ tả thì cũng có nhiều đầu, toàn t/g ba láp hông hà, nói trước đó nha, đừng cmt mắng tui à ^^

“wae?- nó”

“ừm...cô đang làm gì?- hấn hỏi”

“lướt web”

“ăn uống gì chưa?”

“rồi”

“vẫn giận sao?”

“không thèm”

“thôi mà, dai dị”

“tui dị đó”

“thật là...”

“gọi làm gì?”

“lo”

“tại sao”

“thương”

“*đỏ mặt*”

“wae? sao dị?”- mặt hấn đang hết sức nham hiểm

“cô gái kia...”

“sao?”
“tên gì quên rồi?”
“cô đăng trí hả?”
“chỉ là tôi...không nhớ những người mình không quan tâm”
“ohh”- hần bật cười - “Azami”
“xem ra anh nhớ rất rõ”- nó hơi bực
“lại ghen à?”
“khi nào chứ?”
“mới này”
“xì”
“cô ta thế nào?”
“muốn nghe à?”
“ừa”
“cũng được”
“không còn gì khác?”
“biết điều”
“sao nữa?”
“tôi không muốn nói nhiều”
“không muốn nói nhiều có nghĩa là còn nữa sao?”
“haha, cô lại ghen đó nha”
“ừa”
“đừng nói về cô ta nữa, tôi không thích”
“ừa”
“còn chàng trai đó thì sao?”
“bình thường”
“đẹp chứ?”
“ừa”
“tốt chứ?”
“ừa”
“bằng tôi hông?”
“hông”
“ồ, vậy được”
“.....”
“.....”
“.....”
“.....”

Im lặng kéo dài

~~“ừm, Gwen vừa đăng stt đó”

“để tôi xem”

Ngay lập tức, nó với lấy laptop và xem xì ta tút của Gwen

“thấy rồi, sến thấy sợ”

“đọc tôi nghe đi”

“hả?”- nó biết hần nghĩ gì

“đọc đi”- hần nài nỉ

“em nhớ anh...em thương anh...em yêu anh...em cần anh...người con trai của đời em”- từng câu chữ như lửa dội thẳng vào mặt nó, không khí trong phòng nóng bừng, mặt nó giờ đỏ như cà chua

“anh nhớ em...anh thương em...anh yêu em...anh cần em...người con gái của đời anh”- hần cũng đọc, nhưng theo t/g biết thì đó là stt của Alex

“a...”- nó hơi ngượng

“mình gặp nhau đi”- hần nói

“nếu...nếu anh muốn”- nó lắp bắp

“bước chân xuống giường...mở cửa ra...”

Dù không hiểu nhưng nó vẫn làm theo, khi mở cửa ra, một thân ảnh đổ rạp vào người nó, đó là hần, anh nhà đã ngồi bên ngoài từ nãy đến giờ. Về phía nó, hốt hoảng đỡ lấy hần lại ghế sofa và không quên đóng cửa >.

_anh sao vậy?- nó sờ trán hần lo lắng

_không sao- hần cười trấn an

_uống rượu hả?- nó nhíu mày

_ừa- hần gật đầu

_tại sao?- nó nghiêng đầu

_vì buồn- hần gục đầu vào vai nó nói

....

....

_tôi cũng buồn- nó ôm lấy hần thủ thỉ

_tại sao?- đến hần hỏi

_vì thế giới của tôi không vui- nó nhắm mắt, cảm nhận cảm giác yêu thương

Hần mở to mắt sững sờ, nó vừa mới nói gì vậy cà? một cảm xúc ầm ập len lỏi vào tim hần, thứ cảm xúc mà hần chưa cảm nhận bao giờ suốt 18 năm. Nhưng với bản tính thích trêu người khác của mình (thật ra thì chỉ thích trêu nó thôi hà >.<), hần=“” nhanh=“” chóng=“” đẹp=“” bỏ=“” sự=“” ngạc=“” nhiên,=“” cười=“” ranh=“”>

_từ khi nào tôi trở thành thế giới của cô?- hần hỏi

_không biết, có lẽ...từ rất lâu rồi- nó vẫn nhắm mắt

_vậy sao?- hần cười

_ừa

_này...

_nhưng tại sao anh lại uống?- nó đẩy hấn ra và hỏi

_thì nói rồi đó, buồn- hấn nhún vai

_biến đi- nó chỉ tay

_rồi, kể- hấn sợ nó luôn

_sao?- nó khoanh tay lắng nghe

_tình cũ- hấn nói

_....- nó nghiêng đầu

_có gì à?- hấn hỏi

_thật sao?- nó cup mắt

_không, đùa thôi- hấn cười

_anh...- nó trợn mắt

_xin lỗi, chỉ vì chuyện công ty thôi, đi gặp đối tác nên sẵn uống vài ly luôn ấy mà- hấn lại cười

_hừ- nó giận dữ

_sorry mờ, đền cho, muốn gì?- hấn hỏi

_ừ thêm...*chụt*

Nó quay lại, hấn thì đang tiến lại để năn nỉ nhưng nào ngờ....ô mô, hai cái môi dính vào nhau tạo ra một tiếng chụt >.< nó=" mở=" to=" mắt,=" còn=" hấn=" cũng=" không=" kém=" (làm=" như=" mới=" hôn=" dị?),=" hai=" người=" cứ=" giữ=" tư=" thế=" như=" vậy=" mãi=" cho=" đến="">>

cốc-cốc

_ưm...tôi...tôi mở cửa- nó đẩy hấn ra và chạy về phía cửa

Là Elena

_nè, nghe tao nói nè, mày sẽ không thể biết chuyện này nó động trời tới cỡ nào đâu, Felix á, cậu ta...ơ...

Elena không ngần ngại chạy như bay vào phòng, vừa đi vừa nói với dáng vẻ hùng hồn, nhưng lời nói đã bay đi hết khi thấy hấn ngồi chình ình trên sofa

_ớ...- cô há hốc

_tôi thế nào?- hấn nhướn mày

_không...không có gì?- cô vội quay sang nó, vẻ mặt hết sức thảm

Nó nhún vai

_mà thôi, tao đi, còn Felix, quần gia gọi cậu, nói có người tìm- Elena nhanh chóng chuồn đi

Không gian yên tĩnh chỉ riêng hai người, hấn khẽ cười rồi tạm biệt nó. Chị nhà cũng cười lại rồi tiếp tục công việc on Face của mình, nhưng nó chả còn tâm trạng, cứ nghĩ về nụ hôn bất ngờ vừa nãy rồi bất giác cười, cảm giác của nó dành cho hấn lúc này là gì? Yêu? Thương? Thích? Hay gì khác?? Nó chả thể giải thích nổi, má ơi, có ai giải thích cho tui hông, thật ra cái mối quan hệ này là gì dị? Bực cả mình hà

À mà có ai quên nhân vật nào hông?? Đó chính là cô bạn tội nghiệp đang chat với nó trên Face, nãy giờ nhắn tin muốn sập máy mà nó chả trả lời >.< thật=" là=" tội=" à=" nha=">

38. Chương 19: Mối Quan Hệ Không Tên

E hèm, khụ khụ, xin hãy nán lại vài phút đọc cái tâm thư này nha, t/g xin nói trước là còn lâu lắm 2 nhân vật chính của chúng ta mới yêu nha (chết cha, bật mí mất rồi), nói chung là lâu lắm, lâu ơ là lâu, lâu thiệt là lâu luôn á ^^ . Và cho dù có những cảnh tình cảm sến súa cũng đừng thắc mắc, t/g yêu thích lãng mạn mờ, he he, ráng đợi nha mấy tình yêu, chắc lâu dữ thần lắm á, tui hông biết sao lần này tui viết dài dữ dị nữa ^^

Báo trước luôn, chap này cũng sến lắm nhá, chống chỉ định người yếu tim và qua chap này, t/g vô cùng xinh đẹp và tài giỏi của các bạn sống ảo cỡ nào >_.

_anh sao vậy?- nó sờ trán hấn lo lắng

_không sao- hấn cười trấn an

_uống rượu hả?- nó nhú mày

_ừ- hấn gật đầu

_tại sao?- nó nghiêng đầu

_vì buồn- hấn gục đầu vào vai nó nói

....

....

_tôi cũng buồn- nó ôm lấy hấn thủ thi

_tại sao?- đến hấn hỏi

_vì thế giới của tôi không vui- nó nhắm mắt, cảm nhận cảm giác yêu thương

Hấn mở to mắt sững sờ, nó vừa mới nói gì vậy cà? một cảm xúc ấm áp len lỏi vào tim hấn, thứ cảm xúc mà hấn chưa cảm nhận bao giờ suốt 18 năm. Nhưng với bản tính thích trêu người khác của mình (thật ra thì chỉ thích trêu nó thôi hà >.< nó=" mở=" to=" mắt,=" còn=" hấn=" cũng=" không=" kém=" (làm=" như=" mới=" hôn=" dị?),=" hai=" người=" cứ=" giữ=" tư=" thế=" như=" vậy=" mãi=" cho=" đến=" ">

cốc-cốc

_ưm...tôi...tôi mở cửa- nó đẩy hấn ra và chạy về phía cửa

Là Elena

_nè, nghe tao nói nè, mày sẽ không thể biết chuyện này nó động trời tới cỡ nào đâu, Felix á, cậu ta...ơ...

Elena không ngần ngại chạy như bay vào phòng, vừa đi vừa nói với dáng vẻ hùng hồn, nhưng lời nói đã bay đi hết khi thấy hấn ngồi chình ình trên sofa

_ớ...- cô há hốc

_tôi thế nào?- hấn nhướn mày

_không...không có gì?- cô vội quay sang nó, vẻ mặt hết sức thảm

Nó nhún vai

_mà thôi, tao đi, còn Felix, quần gia gọi cậu, nói có người tìm- Elena nhanh chóng chuẩn đi

Không gian yên tĩnh chỉ riêng hai người, hấn khẽ cười rồi tạm biệt nó. Chị nhà cũng cười lại rồi tiếp tục công việc on Face của mình, nhưng nó chả còn tâm trạng, cứ nghĩ về nụ hôn bất ngờ vừa nãy rồi bất giác cười, cảm giác của nó dành cho hấn lúc này là gì? Yêu? Thương? Thích? Hay gì khác?? Nó chả thể giải thích nổi, má ơi, có ai giải thích cho tui hông, thật ra cái mối quan hệ này là gì dị? Bực cả mình hà

À mà có ai quên nhân vật nào hông?? Đó chính là cô bạn tội nghiệp đang chat với nó trên Face, này giờ nhắn tin muốn sập máy mà nó chả trả lời >.< thật=“” là=“” tội=“” à=“” nha=“”>

39. Chương 20: Thành Viên Mới (ngưng Nghĩ Bậy >.

eoneu jjogige?

eolgulman bomyeon molla

sokmaeumgwa dareun pyojeongeul jisneun il

aju gandanhageodeun

eoneu jjogige?

sasireun nado molla

aechoe naneun dan han jurui

geojismaldo sseun jeogi eopsgeodeun

Twenty-Three - IU

_ư...nghe- nó mệt mỗi nhắc máy

_con gái, mau xuống nhà- mama hấn nhanh chóng nói rồi cúp máy

Nó ngẩn ngơ một chút rồi vào thay đồ, vệ sinh rửa rửa, và đi xuống dưới

_tiểu thư, buổi sáng vui vẻ- quần gia Hong cúi đầu

_hông dám- nó bĩu môi

Đám bạn ngồi trên tivi xem ghế sofa cũng chả bận tâm, chỉ có mấy người ở kia kia là hơi ngạc nhiên xịu thôi, đó là pama hấn, Azami, Nam và mama của hai người

_thiệt tình, trời lạnh mà ăn mặc như vậy đó- mama hấn khẽ mắng khi thấy nó chỉ mong manh với cái váy ngắn

_èo...đó là sở thích, chào hai bác- nó cúi nhẹ đầu

_chào con, rất xinh, y như mẹ nó vậy- mama Nam hài lòng

Nó đứng hình, nghĩ về mẹ, bây giờ bà sao rồi, cũng đã lâu nó chưa đến thăm bà, tình hình của bà đã phát triển tốt chứ, nó thật sự rất nhớ bà nhưng không dám đến. Bởi vì...nó chắc rằng, khi nó tới đó, nó sẽ không còn mạnh mẽ nữa, nụ cười biến mất, nước mắt sẽ rơi, nó sợ, rất sợ...

_Hilary- mama hấn chán nản

_vâng- nó hờ hững nhìn đi nơi khác

_thật là...ngồi xuống đi, mẹ có chuyện muốn nói với các con đây- mama hấn lắc đầu

_bên IS có tình hình gì hả mẹ?- Vivian chìa mở vào

_ngốc, có là tui qua bên rồi- Waldo chép miệng

_ọe, qua đó đi, chúng ta sẽ không bao giờ được gặp Waldo thân yêu nữa- Elena mặt biểu cảm

_thôi nào, nghe đây- papa hấn quát

_.....- cả đám im bặt

_Azami và Nam sẽ dọn qua đây- mama hấn nói, giọng hơi vui

_èo... tưởng IS qua- cả đám bĩu môi, than thở

_hừ, hôm nay luôn, 4 nữ ngủ chung, 4 nam ngủ chung để làm quen, cho THẦN THIẾT- pama hẳn đồng thanh

_vâng- cả đám ỉu xìu

Thế là các pama kéo nhau lên lầu hú hí gì đó, còn lại những người trẻ tuổi, đối mặt với nhau, Azami hôm nay nhìn rất xinh, tóc ngắn nữ tính, Nam bánh bao với sơ mi và jeans thường. và nơi đây...không khí hết sức ảm đạm, chả 1 tiếng nói

_ừm...- Azami hơi ngại khi thấy cả đám dò xét

Yeongwonhan geon jeoldae eobseo

Gyeolguge neon byeonhaetji

Iyudo eobseo jinsimi eobseo

Sarang gateun sori ttawin jibeo chyeo

Oneulbameun ppittakhage

Crooked - GD

mô phật, phật độ- tiếng nhạc vang lên khiến tụi nó giật mình ôm tim, gào hú tá lả --

_hí hí hí, mấy bà mắc cười quá- Waldo ôm bụng cười như điên

_hừ, điện thoại ai?- Vivian quát

_em...em ạ- Dai lạng lẽ gơ tay

_ồ, cái này để Elena xử- cô ôm mặt biểu cảm

_mày...- Elena cứng đơ

_hí hí, đi thôi, hôm nay ở phòng tao- nó vui vẻ bước đi

Azami bật cười khi thấy Dai và Elena nhìn nhau “bá đạo”, nhưng cũng nhanh chóng nổi gót theo nó lên phòng, ờ, thì bọn hắc cũng chả có gì làm, cũng lên phòng chứ gì? nhưng không phải phòng hắc, phòng Alex >.< tội=“”>

Phòng nó

_cậu cứ tự nhiên- nó cười nhẹ

_cảm ơn- Azami cũng cười

_tui đi tắm- nó đứng dậy đi về phòng tắm

_á...tao nữa- cả ba đứa kia bay lại

_gì? hông được, biến

Cả 4 đứng đấy qua đấy lại để tranh vào phòng, nhưng cuối cùng, nó vẫn là người chiến thắng (ôi sao hôm nay truyện nó nhạt dì) Azami khẽ lắc đầu trước tính cách trẻ con của tụi nó nhưng cũng chả quan tâm, nhìn nhìn ngó ngó và dừng lại tại khung ảnh được úp xuống trên bàn. Cô tò mò mở lên xem, bên trong ảnh là một người phụ nữ, và bên cạnh là cô con gái xinh xắn khoảng 7 tuổi, cô đoán chắc rằng đây là mẹ nó và nó, bỗng...

_hừ- Vivian tỉnh nghịch từ phía sau chạm vào vai cô

Xoảng, cô giật mình buông tay, khung ảnh vô thức rơi xuống vỡ tan, hình ảnh hai mẹ con mờ dần vì những mảnh thủy tinh đè lên, mặt cô tái mét, Vivian ở phía sau cũng sợ không kém. Ai mà chả biết tấm ảnh này với nó quý giá như thế nào, nó mà biết thành ra thế này, chắc...

40. Chương 20: Thành Viên Mới (ngưng Nghĩ Bậy >.

eoneu jjogige?

eolgulman bomyeon molla

sokmaeumgwa dareun pyojeongeul jisneun il

aju gandanhageodeun

eoneu jjogige?

sasireun nado molla

aechoe naneun dan han jurui

geojismaldo sseun jeogi eopsgeodeun

Twenty-Three - IU

_ư...nghe- nó mệt mỗi nhắc máy

_con gái, mau xuống nhà- mama hấn nhanh chóng nói rồi cúp máy

Nó ngần ngừ một chút rồi vào thay đồ, vệ sinh tía lưà, và đi xuống dưới

_tiểu thư, buổi sáng vui vẻ- quần gia Hong cúi đầu

_hông dám- nó bĩu môi

Đám bạn ngồi trên tivi xem ghế sofa cũng chả bận tâm, chỉ có mấy người ở kia kia là hơi ngạc nhiên xúu thôi, đó là pama hấn, Azami, Nam và mama của hai người

_thiệt tình, trời lạnh mà ăn mặc như vậy đó- mama hấn khẽ mắng khi thấy nó chỉ mong manh với cái váy ngắn

_èò...đó là sở thích, chào hai bác- nó cúi nhẹ đầu

_chào con, rất xinh, y như mẹ nó vậy- mama Nam hài lòng

Nó đứng hình, nghĩ về mẹ, bây giờ bà sao rồi, cũng đã lâu nó chưa đến thăm bà, tình hình của bà đã phát triển tốt chứ, nó thật sự rất nhớ bà nhưng không dám đến. Bởi vì...nó chắc rằng, khi nó tới đó, nó sẽ không còn mạnh mẽ nữa, nụ cười biến mất, nước mắt sẽ rơi, nó sợ, rất sợ...

_Hilary- mama hấn chán nản

_vâng- nó hờ hững nhìn đi nơi khác

_thật là...ngồi xuống đi, mẹ có chuyện muốn nói với các con đây- mama hấn lắc đầu

_bên IS có tình hình gì hả mẹ?- Vivian chìa mở vào

_ngốc, có là tui qua bên rồi- Waldo chép miệng

_ọe, qua đó đi, chúng ta sẽ không bao giờ được gặp Waldo thân yêu nữa- Elena mặt biểu cảm

_thôi nào, nghe đây- papa hấn quát

_.....- cả đám im bặt

_Azami và Nam sẽ dọn qua đây- mama hấn nói, giọng hơi vui

_èò... tưởng IS qua- cả đám bĩu môi, than thở

_hừ, hôm nay luôn, 4 nữ ngủ chung, 4 nam ngủ chung để làm quen, cho THẦN THIẾT- pama hấn đồng thanh

_vâng- cả đám ỉu xìu

Thế là các pama kéo nhau lên lầu hú hí gì đó, còn lại những người trẻ tuổi, đối mặt với nhau, Azami hôm nay nhìn rất xinh, tóc ngắn nữ tính, Nam bánh bao với sơ mi và jeans thường. và nơi đây...không khí hết sức ấm đậm, cả 1 tiếng nói

_ừm...- Azami hơi ngại khi thấy cả đám dò xét

Yeongwonhan geon jeoldae eobseo

Gyeolguge neon byeonhaetji

Iyudo eobseo jinsimi eobseo

Sarang gateun sori ttawin jibeo chyeo

Oneulbameun ppittakhage

Crooked - GD

mô phật, phật độ- tiếng nhạc vang lên khiến tụi nó giật mình ôm tim, gào hú tá lả --

_hí hí hí, mấy bà mắc cười quá- Waldo ôm bụng cười như điên

_hừ, điện thoại ai?- Vivian quát

_em...em ạ- Dai lạng lẽ gơ tay

_ồ, cái này để Elena xử- cô ôm mặt biểu cảm

_mày...- Elena cứng đơ

_hí hí, đi thôi, hôm nay ở phòng tao- nó vui vẻ bước đi

Azami bật cười khi thấy Dai và Elena nhìn nhau “bá đạo”, nhưng cũng nhanh chóng nổi gót theo nó lên phòng, ờ, thì bọn hắc cũng chả có gì làm, cũng lên phòng chứ gì? nhưng không phải phòng hắc, phòng Alex >.< tụi=“”>

Phòng nó

_cậu cứ tự nhiên- nó cười nhẹ

_cảm ơn- Azami cũng cười

_tui đi tắm- nó đứng dậy đi về phòng tắm

_á...tao nữa- cả ba đứa kia bay lại

_gì? hông được, biến

Cả 4 đứng đấy qua đấy lại để tranh vào phòng, nhưng cuối cùng, nó vẫn là người chiến thắng (ôi sao hôm nay truyện nó nhạt dì) Azami khẽ lắc đầu trước tính cách trẻ con của tụi nó nhưng cũng chả quan tâm, nhìn nhìn ngó ngó và dừng lại tại khung ảnh được úp xuống trên bàn. Cô tò mò mở lên xem, bên trong ảnh là một người phụ nữ, và bên cạnh là cô con gái xinh xắn khoảng 7 tuổi, cô đoán chắc rằng đây là mẹ nó và nó, bỗng...

_hừ- Vivian tỉnh nghịch từ phía sau chạm vào vai cô

Xoảng, cô giật mình buông tay, khung ảnh vô thức rơi xuống vỡ tan, hình ảnh hai mẹ con mờ dần vì những mảnh thủy tinh đè lên, mặt cô tái mét, Vivian ở phía sau cũng sợ không kém. Ai mà chả biết tấm ảnh này với nó quý giá như thế nào, nó mà biết thành ra thế này, chắc...

41. Chương 21: Sự Thật Về Con Người Hắc

_chuyện gì thế?...- nó mở cửa ra và khựng lại

Nhẹ nhàng liếc Azami và Vivian đang trong trạng thái đứng hình, rồi nhìn xuống khung hình vỡ tan, từ từ bước đến, nhặt từng mảnh thủy tinh lên, đặt cẩn thận trên bàn, ánh mắt đã lạnh đi, bàn tay nắm chặt cổ gắng kiềm chế

_ mau ra ngoài- nó nhẹ giọng nhất hết sức có thể

_Hi...

_ mau đi- nó quát

Vivian sợ hãi nhìn sang hai cô bạn, họ cũng chẳng biết làm gì, đành kéo Vivian và Azami ra ngoài, tránh cơn cuồng phong thịnh nộ của nó, bọn hắc dưới tầng nghe tiếng thì vội chạy lên, và đập vào mắt là hình ảnh tái mét của Azami và Vivian đang khóc lóc thảm thương --

_ chuyện... chuyện gì vậy?- Dai lấp bắp

_ hai người này làm vỡ khung ảnh của Hilary- Gwen nói

_ thật là, ngốc chưa từng thấy- bọn hắc quát

_ ơ...- Vivian ngơ ngác

_ là lỗi của mình, mình xem hình mà không xin phép, xin lỗi- Azami cúi đầu

_ được rồi, giờ sao đây? để gì nó cho vào lần nữa- Elena ngán ngẩm

_ để...

_ tôi sẽ vào đó, các cậu tạm thời sang phòng khác đi- hắc chặn ngang và bước vào phòng

_ Felix nói cũng đúng- Waldo tán thành

Cả đám nhìn nhau một hồi rồi bước đi, 4 gái sang phòng Gwen (tại chị này dễ mà), 4 trai sang phòng Alex (anh này cũng dễ), họ tạm quên đi chuyện vừa nãy mà cười đùa với nhau, Azami nói chuyện có duyên lắm nên 3 cô gái rất quý, nhưng... ừm, thì... có một chút dè chừng vì cô sau này có thể là tình địch với cục cưng của mình (ủa sao hay dạ? >.<>

Quay lại với hắc và nó

Hắc nhẹ nhàng mở cửa bước vào, nhìn bộ dạng thất thần của nó cũng có chút xót xa, liền tiến lại, “hừ:” một cái rõ to, hay bàn tay chạm vào vai nó và mong đợi một từ “mô phật” quen thuộc nhưng không... nó im lặng, quay sang nhìn hắc rồi lơ đãng quay đi như không có gì...

_ này, cô làm tôi buồn đó- hắc méo mặt (ồ mỗ, có gì đó sai sai)

im lặng

_ này, trả lời đi chứ, máu nhiều chuyện của tôi đang dồn lên não đấy

im lặng

_ này, cô cứ như vậy hoài sao?

im lặng

_ này, tấm ảnh đó rất quan trọng sao?- hắc nhẹ giọng

_ hức... hức... huhuhu

Hai vai nó run run, nước cuối cùng cũng đánh bại đề, nó uất ức bật khóc, hai tay vô thức ôm chầm lấy hắc, anh nhà khá bất ngờ nhưng cũng vòng tay ôm nó, đầu rút vào tóc nó và khẽ hít hà mùi thơm quyến rũ

_ ngoan nào, ai đã bắt nạt Ái Nhi vậy?

Hắc gọi tên nó bằng giọng ngọt ngào hết sức có thể, điều đó làm nó đứng hình, nước mắt bỗng dừng ngừng, hai mắt mở to rồi lại nhắm lại mà khóc nữa -- (em biết cái này, tại chị được anh cưng quá nên mít ướt nữa nè)

_ơ...sao khóc nữa thế?- hấn ngó người

_huhu- nó càng khóc to hơn

_thôi, nín đi chứ, cô có biết là khi khóc, cô xấu lắm hông?- hấn lau nước mắt cho nó

_hức...hức...- nó thút thít

_ngoan, ai làm gì cô?- hấn hỏi

lắc đầu

_vậy sao khóc?

Nó chỉ tay về phía tấm ảnh bị vỡ trên bàn, hấn hiểu ra rồi sau đó ôm lấy nó lần nữa (lợi dụng, tên này đúng là thứ biến thái hoàn toàn mà chúng ta đã học trong sinh học)

_cô giận họ à?- hấn hỏi

_không có- nó lắc đầu

_vậy thì yên tâm rồi- hấn cười

_vì Azami của anh không bị tôi mắng chứ gì?- nó bĩu môi

_ơ...nào có, cô nghĩ xấu cho tôi hông à?- hấn vỗ mếu máo

_hử- nó hất mặt

_hì hì, tôi là tôi chỉ lo cho cô thôi hà- hấn ngất mũi nó yêu chiều

_xạo- nó chu mỏ

_thiệt mờ- hấn nắm tay nó, mắt long lanh (*mặt t/g đang căng ra đây, mồm há, mắt mở đó nha*)

_anh có bệnh hông?- nó sờ trán hấn

_hông- hấn lắc đầu

_thường ngày chính chán lắm mà, sao hôm nay như con nít dị?- nó khó hiểu

Hấn bật cười, nhưng không nói gì làm nó càng tò mò hơn...haizz

Thật ra trước đây hấn là một chàng trai với tính cách rất trẻ con, và đặc biệt là rất quậy nha, nhưng vì một cú sốc lớn mà hấn đã trở nên lạnh lùng với tất cả, từ trường đến nhà, từ nhà đến trường, hấn rất ít nói, và tất nhiên ngay với cả bạn thân của mình

_cú sốc đó...là gì?- nó nghiêng đầu

_ừm...mẹ bây giờ, không phải mẹ- hấn nói

_hớ? anh nói tiếng gì thế? éo hiểu- nó nhăn mặt

Hấn phì cười, chậm rãi nói

_mẹ ruột bỏ tôi đi khi gia đình đang trong tình trạng khó khăn- hấn mệt mỏi nói

_...- nó im lặng

_và mấy năm qua, bà ta không bao giờ trở lại, ba thì lặng lẽ lấy người phụ nữ khác để cố làm tôi vui, cố cho tôi một tình yêu thương của người mẹ, chỉ vì không muốn tôi tủi thân, mẹ bây giờ đã chấp nhận đánh đổi quãng đời người phụ nữ dành cho tôi mà không cần bất cứ điều gì, kể cả con của chính mình và của người mình yêu thương...- nói tới đây, giọng hấn hơi run

_đủ rồi, đừng nói nữa- nó mũi lòng ôm lấy hấn

Đến bây giờ nó mới hiểu, tại sao hấn luôn mang theo bộ dạng lạnh lùng, lớp vỏ bọc đó chỉ để che đi sự yếu mềm bên trong, để che đi một tuổi thơ cô độc, và che đi cả một tâm hồn con người ta. Nó thấy thương hấn

vô cùng, sao lại có người phụ nữ bất chấp cả con mình để đi theo thứ gọi là đồng tiền chứ, nó mà gặp bà ta, bảo đảm cho ăn cước dù hông biết võ -_- Nghĩ tới đó, nó siết chặt hần hơn, ánh mắt kiên cường

_ê ê...khó thở quá má ơi, thả con ra- hần cố hít thở >.

_a...sorry- nó gãi đầu

_tôi tưởng cô định giết người để bịt đầu mối chứ- hần ôm cổ

_ọe, giết anh á?- nó nheo mắt

_ừa- hần gật đầu

_vậy tôi ở với ai chứ?- nó cười

_hề hề, hôm nay cô dễ thương nhỉ?- hần bẹo má nó

_khi nào chả vậy- nó héch mặt

_khát- hần không quan tâm nó đang tự sướng mà bước lại rót nước uống

Để lại nó bộ mặt không thể ngó hơn được nữa, nhận ra vấn đề rằng hần đang trêu mình, nó ngay lập tức lấy gối ném hần, má thì phồng lên giận dữ, hần nhìn vào thì mê mẩn bởi độ dễ thương của nó

_cô cứ làm tôi chịu hông nổi- hần nháy mắt

_phì...đáng ghét- nó bật cười

_thôi, bây giờ cho họ vào ngủ được chưa?- hần cười

_ừa- nó gật đầu

_ngủ ngon- hần đắp chăn cho nó và thì thầm

_anh cũng vậy- nó cười rồi đắp chăn che kín mặt

Hần khê bước ra ngoài, bọn kia đã thủ sẵn ngoài đó và ít nhiều nghe được quá khứ của hần, lòng cũng có chút xót thương, gật đầu với hần rồi vào trong, Vivian tinh nghịch nằm cạnh nó năn nỉ ỉ ôi, nó cười khúc khích rồi ôm lấy cô, một vì buồn cười cô bạn, một vì hạnh phúc. Azami thở phào yên tâm rồi cũng nằm xuống cạnh mấy người khác, cả 5 người nhanh chóng chìm vào giấc ngủ ngon lành mà không vướng bận.....

Tui là tui thấy cái truyện này nó dài dữ thần rồi đó, ôi, sao mà hồi hận quá, có nên xóa mấy chương kia cho êm đời hôn, ngắn quá à, có thể tận mấy trăm chương á, đọc lòi mắt lun nhờ >.

Quay lại truyện đi nào, hần đã cho nó biết con người lúc trước của mình, nó đã hiểu hần thêm, cả hai đang rất êm đềm, Azami và Nam thì cũng có gì đó gọi là say nắng hai người, vậy họ có là người thứ ba cản trở tình cảm của người khác? và nó có thể dùng nụ cười của mình để khiến hần trở lại với tính cách thật của mình? còn rất rất nhiều điều thú vị phía sau? hãy đón xem nha. Nhưng trước hết tui nên giải quyết mấy người kia trước rồi mới tập trung vào hai nam nữ chính được ^^ Ai hông kiên nhẫn là con lâu mới biết kết cục nha

42. Chương 21: Sự Thật Về Con Người Hần

_chuyện gì thế?....- nó mở cửa ra và khựng lại

Nhẹ nhàng liếc Azami và Vivian đang trong trạng thái đứng hình, rồi nhìn xuống khung hình vỡ tan, từ từ bước đến, nhặt từng mảnh thủy tinh lên, đặt cẩn thận trên bàn, ánh mắt đã lạnh đi, bàn tay nắm chặt cổ găng kiềm chế

_mau ra ngoài- nó nhẹ giọng nhất hết sức có thể

_Hi...

_ mau đi- nó quát

Vivian sợ hãi nhìn sang hai cô bạn, họ cũng chẳng biết làm gì, đành kéo Vivian và Azami ra ngoài, tránh cơn cuồng phong thịnh nộ của nó, bọn hắc dưới tầng nghe tiếng thì vội chạy lên, và đập vào mắt là hình ảnh tái mét của Azami và Vivian đang khóc lóc thảm thương --

_ chuyện...chuyện gì vậy?- Dai lấp bắp

_ hai người này làm vỡ khung ảnh của Hilary- Gwen nói

_ thật là, ngốc chưa từng thấy- bọn hắc quát

_ ơ...- Vivian ngơ ngác

_ là lỗi của mình, mình xem hình mà không xin phép, xin lỗi- Azami cúi đầu

_ được rồi, giờ sao đây? để gì nó cho vào lần nữa- Elena ngán ngẩm

_ để...

_ tôi sẽ vào đó, các cậu tạm thời sang phòng khác đi- hắc chặn ngang và bước vào phòng

_ Felix nói cũng đúng- Waldo tán thành

Cả đám nhìn nhau một hồi rồi bước đi, 4 gái sang phòng Gwen (tại chị này dễ mà), 4 trai sang phòng Alex (anh này cũng dễ), họ tạm quên đi chuyện vừa nãy mà cười đùa với nhau, Azami nói chuyện có duyên lắm nên 3 cô gái rất quý, nhưng...ừm, thì...có một chút dè chừng vì cô sau này có thể là tình địch với cục cưng của mình (ủa sao hay dạ? >..

_ a...sorry- nó gãi đầu

_ tôi tưởng cô định giết người để bịt đầu mối chứ- hắc ôm cổ

_ ọc, giết anh á?- nó nheo mắt

_ ừa- hắc gật đầu

_ vậy tôi ở với ai chứ?- nó cười

_ hề hề, hôm nay cô dễ thương nhỉ?- hắc bẹo má nó

_ khi nào chả vậy- nó héch mặt

_ khát- hắc không quan tâm nó đang tự sướng mà bước lại rót nước uống

Để lại nó bộ mặt không thể ngờ hơn được nữa, nhận ra vấn đề rằng hắc đang trêu mình, nó ngay lập tức lấy gối ném hắc, má thì phồng lên giận dữ, hắc nhìn vào thì mê mẩn bởi độ dễ thương của nó

_ cô cứ làm tôi chịu hông nổi- hắc nháy mắt

_ phì...đáng ghét- nó bật cười

_ thôi, bây giờ cho họ vào ngủ được chưa?- hắc cười

_ ừa- nó gật đầu

_ ngủ ngon- hắc đắp chăn cho nó và thì thầm

_ anh cũng vậy- nó cười rồi đắp chăn che kín mặt

Hắc khẽ bước ra ngoài, bọn kia đã thủ sẵn ngoài đó và ít nhiều nghe được quá khứ của hắc, lòng cũng có chút xót thương, gật đầu với hắc rồi vào trong, Vivian tình nghịch nằm cạnh nó năn nỉ ỉ ôi, nó cười khúc khích rồi ôm lấy cô, một vì buồn cười cô bạn, một vì hạnh phúc. Azami thở phào yên tâm rồi cũng nằm xuống cạnh mấy người khác, cả 5 người nhanh chóng chìm vào giấc ngủ ngon lành mà không vướng bận.....

Tui là tui thấy cái truyện này nó dài dữ thần rồi đó, ôi, sao mà hồi hận quá, có nên xóa mấy chương kia cho êm đời hôn, ngắn quá à, có thể tận mấy trăm chương á, đọc lòi mắt lun nhớ >.

Quay lại truyện đi nào, hắc đã cho nó biết con người lúc trước của mình, nó đã hiểu hắc thêm, cả hai đang rất êm đềm, Azami và Nam thì cũng có gì đó gọi là say nắng hai người, vậy họ có là người thứ ba cản trở tình cảm của người khác? và nó có thể dùng nụ cười của mình để khiến hắc trở lại với tính cách thật của mình? còn rất rất nhiều điều thú vị phía sau? hãy đón xem nha. Nhưng trước hết tui nên giải quyết mấy người kia trước rồi mới tập trung vào hai nam nữ chính được ^^ Ai hông kiên nhẫn là con lâu mới biết kết cục nha

43. Chương 22: 12-1 Có Ma Mới Và.....

^^ ^^ ^^ ^^ ^^ ^^ ^^ ^^ (thông cảm, t/g sản á mà ^^)

7h tại trường Matilda, cả trường được dịp xôn xao khi phía cổng xuất hiện hai hotboy hotgirl xinh như mộng, không những vậy, họ còn rất thân thiện và lễ phép, gặp giáo viên là cúi chào, chả bù cho đám trai xinh gái đẹp 12-1 ==”

_chào các em, lớp ta có học sinh mới- cô giáo bước vào nói một lời chào trước khi tụi kia nhảy vô mồm

Từ cửa lớp, một nam một nữ bước vào, cả bọn không ngạc nhiên mấy khi thấy Azami và Nam, thế nào mà chả vậy, chả lẽ đi xem mắt, tìm hiểu nhau mà học khác trường khác lớp hay sao? thiếu năng

_wao, xinh dị- một boy thốt lên và e dè quay xuống nhìn nó

_nhìn gì?- nó nhướn mày

_hông- boy đó lắc đầu

_mình là Azami Lee, hân hạnh làm quen- ờ thì cái người đó đang introduce đó

_còn mình, Đinh Nhất Nam- ờ thì cái người đó đang cười nhẹ

Các boy các girl phía dưới tất nhiên là dao động rồi nhưng hông ai dám làm loạn, chỉ vẩy tay cười, vì họ đang sợ hãi cái sát khí ngàn ngút của nó kia kia, khen người khác trước mặt nó chỉ có nước chết. Ờ mà quên nói, 4 ả Linh, Đan, Ánh, Liên kia đã cao bay xa chạy, ả Linh dù rất không cam lòng nhưng khi hắc tàn nhẫn ra tay thì nhỡ chỉ đành ngậm ngùi bỏ đi mà không dám đụng vào nó một lần nào nữa

_ai mượn mấy người ngoan dị?- nó bĩu môi

_cái đó người ta gọi là tự giác cứng ợ- lớp trưởng quay xuống nháy mắt

_thôi thôi, còn bàn trống sau Felix và Hilary đó, hai em ngồi dưới nhé- cô giáo cười

_vâng- cả hai cúi đầu

_còn nữa, Hilary, cô mong em noi gương Azami- cô giáo nói

_hớ?- nó khó hiểu

_Azami là THẦN ĐỒNG VẬT LÍ- cô giáo nhấn mạnh

_hời- nó ỉu xiu

Cả lớp khúc khích cười, ai chả biết tiểu thư đây của chúng ta dở nhất về khoản vật lí chứ, còn hắc, anh nhà khề liếc nó với bộ mặt nham nhở và không thể đều hơn được nữa >.

_anh mau thu lại ánh nhìn đi- nó quắc mắt

_ok...ok...-hắc gật gù

_các em nghe đây- cô giáo hắng giọng

_lúc nào em hông nghe cô- cả lớp nói

_hừ, trường ta có hiệu trưởng mới- cô giáo phán

_mớ?- nó há hốc

_ừ, nghe nói là phụ nữ, cô ấy làm việc lâu năm tại Mỹ và giờ sang Việt Nam định cư, gia đình của cô cũng có góp phần xây dựng trường nên được đề cử làm hiệu trưởng. Cô ấy rất trẻ nhé, chỉ 38 tuổi thôi, đáng người không những thon gọn mà còn quyến rũ, gương mặt khi xinh hơn cả hot girl hiện tại của trường đó- cô giáo nháy mắt khi nói hết câu

_hot girl hiện tại?- tụi nó nhíu mày

_là một em 12, xinh lắm- một boy quay xuống

_đi qua kia học đi- nó liếc

_ây...cậu còn xinh hơn mà- boy đó cười

_trật tự, và.....hơn hết, cô ấy rất dữ, tính tình khó khăn, làm cái gì cũng phải hoàn mỹ, cho nên rất có thể các em sẽ không sống yên với cô ấy đâu. Đừng nghĩ đến việc kêu gia đình vào, bởi vì phụ huynh nào nhìn thấy cô ấy cũng phải run sợ- cô giáo tỏ vẻ bí ẩn

_ai mà thần thông quảng đại đi?- hần ngạc nhiên

_mô phật- có gục đầu xuống bàn cảm thán làm Nam phía sau bật cười

_còn nữa, trường ta, về nơi ở, đồng phục hay thứ gì khác cũng có sự thay đổi- cô giáo nhẹ giọng

_sao?- nó bật dậy

_haizz...thật tiếc, đồng phục của em rất đẹp nhưng đây là quy định của “thánh” ở trên, cô đây dù thương nhưng không thể quyết định- cô giáo lắc đầu

Cả lớp nhìn nó ừ ừ mà thấy thương, sau 2 tiết Văn liên tiếp căng thẳng, tụi nó được phóng thích bằng tiếng chuông reo, cả đám mệt mỏi lê bước xuống căn teen, và chắc chắn là không thể thiếu những ánh mắt ngưỡng mộ

_thiệt tình, nà, mày lên trang của trường xem nội quy đi- Gwen giục

Nó lòi trong túi ra con Samsung thân thuộc, vỏ ốp điện thoại chính là nó, tạo dáng cực đỉnh, biểu cảm cũng được đánh giá cao, đẹp, đẹp, dô chuyện nào

Nội quy như sau:

1. Tất cả học sinh phải sống trong kí túc xá của trường, giờ giới nghiêm là 9h tối, ai về trễ, ngủ ngoài đường (sẽ có giám thị kiểm tra mỗi tối)

_ế? ở kí túc xá có thể chấp nhận, nhưng còn 9h...hông được- Elena giãy nảy

2. Không được đi xe riêng, phải có tài xế đưa đi

_mớ? còn đâu dịp khoe xe chứ?- Waldo tiếc nuối

3. Phải mặc đồng phục đúng quy định, nếu có chỉnh sửa, phải được sự cho phép của người đảm nhận

_uầy, tao muốn cắt ngắn hơn nữa- Vivian than thở

4. Không mang điện thoại vào lớp, sẽ có người kiểm tra trước giờ

_ác quá đi mất- Alex vò đầu

5. Không có hành vi bạo lực học đường, các fan club của hotboy nên ổn định hơn, tránh đánh nhau

_cái này hông liên quan- Nam

6. Không gian lận khi thi cử

_ứ thêm- nó và hấn đồng thanh rồi nhìn nhau ẩn ý

7. Lễ phép với thầy cô, người lớn tuổi kể cả công nhân viên có chức vị nhỏ nhất

cái này tốt quá- Azami cười híp mắt và nhận ánh nhìn kì thị từ tụi nó (--)

8. Tuân thủ đúng quy định cũ của trường (bỏ đi mục 17, 5 và 8) [{cái này t/g hông nói thêm nha}]

_được- cả bọn gật đầu

9. Chấp hành tốt 8 điều trên, hết

_phù...tưởng có nữa chứ- Dai thở phào

_đói- hấn xụ mặt

Rầm - cả đám té tập thể, hấn...hấn bị ma nhập hử? ănn nói kiểu gì thế? thường ngày phải là gương mặt hằm hằm nhưng hôm nay là một mặt hoàn toàn mới, cute lặc lối >.

_hớ hớ, cậu dễ thương quá đi- Vivian mắt long lanh ôm má

_e hèm- nó hắng giọng, ánh mắt bỗng sắc lên

_mày...mày...- Walo nổi da gà

_chúc mừng, Felix đã quay lại- Alex khoác vai hấn

_như vậy thật tốt- Azami lại khoe răng

_“xì...làm như...”- nó ngoài mặt không biểu cảm, nhưng bên trong...

_giờ có ăn hông?- Dai lên tiếng

_tất nhiên- tụi nó đồng thanh

Nam lắc đầu rồi tự động đi mua thức ăn, Azami thấy tụi nó nói chuyện vui quá cũng không biết làm gì, lặng lẽ giúp đỡ Nam, hai người vừa chọn thức ăn vừa vui đùa như một đôi tình nhân làm người khác ngưỡng mộ....

44. Chương 22: 12-1 Có Ma Mới Và.....

^^ ^^ ^^ ^^ ^^ ^^ ^^ ^^ (thông cảm, t/g sản á mà ^^)

7h tại trường Matilda, cả trường được dịp xôn xao khi phía cổng xuất hiện hai hotboy hotgirl xinh như mộng, không những vậy, họ còn rất thân thiện và lễ phép, gặp giáo viên là cúi chào, chả bù cho đám trai xinh gái đẹp 12-1 ==”

_chào các em, lớp ta có học sinh mới- cô giáo bước vào nói một lèo trước khi tụi kia nhảy vô mồm

Từ cửa lớp, một nam một nữ bước vào, cả bọn không ngạc nhiên mấy khi thấy Azami và Nam, thế nào mà chả vậy, chả lẽ đi xem mắt, tìm hiểu nhau mà học khác trường khác lớp hay sao? thiếu năng

_wao, xinh dị- một boy thốt lên và e dè quay xuống nhìn nó

_nhìn gì?- nó nhướn mày

_hông- boy đó lắc đầu

_mình là Azami Lee, hân hạnh làm quen- ờ thì cái người đó đang introduce đó

_còn mình, Đinh Nhất Nam- ờ thì cái người đó đang cười nhẹ

Các boy các girl phía dưới tất nhiên là dao động rồi nhưng hông ai dám làm loạn, chỉ vẩy tay cười, vì họ đang sợ hãi cái sát khí ngùn ngụt của nó kia kìa, khen người khác trước mặt nó chỉ có nước chết. Ờ mà

quên nói, 4 ả Linh, Đan, Ánh, Liên kia đã cao bay xa chạy, ả Linh dù rất không cam lòng nhưng khi hấn tăn nhấn ra tay thì nhỏ chỉ đành ngậm ngùi bỏ đi mà không dám đụng vào nó một lần nào nữa

_ai mượn mấy người ngoan dị?- nó bĩu môi

_cái đó người ta gọi là tự giác cưng ạ- lớp trưởng quay xuống nháy mắt

_thôi thôi, còn bàn trống sau Felix và Hilary đó, hai em ngồi dưới nhé- cô giáo cười

_vâng- cả hai cúi đầu

_còn nữa, Hilary, cô mong em noi gương Azami- cô giáo nói

_hớ?- nó khó hiểu

_Azami là THẦN ĐỒNG VẬT LÍ- cô giáo nhấn mạnh

_hời- nó ỉu xiu

Cả lớp khúc khích cười, ai chả biết tiểu thư đây của chúng ta dở nhất về khoản vật lí chứ, còn hấn, anh nhà khề liếc nó với bộ mặt nham nhở và không thể đều hơn được nữa >.

_anh mau thu lại ánh nhìn đi- nó quắc mắt

_ok...ok...-hấn gật gù

_các em nghe đây- cô giáo hắng giọng

_lúc nào em hông nghe cô- cả lớp nói

_hừ, trường ta có hiệu trưởng mới- cô giáo phán

_mổ?- nó há hốc

_ừ, nghe nói là phụ nữ, cô ấy làm việc lâu năm tại Mỹ và giờ sang Việt Nam định cư, gia đình của cô cũng có góp phần xây dựng trường nên được đề cử làm hiệu trưởng. Cô ấy rất trẻ nhé, chỉ 38 tuổi thôi, đáng người không những thon gọn mà còn quyến rũ, gương mặt khi xinh hơn cả hot girl hiện tại của trường đó- cô giáo nháy mắt khi nói hết câu

_hot girl hiện tại?- tụi nó nhú mày

_là một em 12, xinh lắm- một boy quay xuống

_đi qua kia học đi- nó liếc

_ây...cậu còn xinh hơn mà- boy đó cười

_trật tự, và.....hơn hết, cô ấy rất dữ, tính tình khó khăn, làm cái gì cũng phải hoàn mỹ, cho nên rất có thể các em sẽ không sống yên với cô ấy đâu. Đừng nghĩ đến việc kêu gia đình vào, bởi vì phụ huynh nào nhìn thấy cô ấy cũng phải run sợ- cô giáo tỏ vẻ bí ẩn

_ai mà thần thông quảng đại dị?- hấn ngạc nhiên

_mô phật- có gục đầu xuống bàn cảm thán làm Nam phía sau bật cười

_còn nữa, trường ta, về nơi ở, đồng phục hay thứ gì khác cũng có sự thay đổi- cô giáo nhẹ giọng

_sao?- nó bật dậy

_haizz...thật tiếc, đồng phục của em rất đẹp nhưng đây là quy định của “thánh” ở trên, cô đây dù thương nhưng không thể quyết định- cô giáo lắc đầu

Cả lớp nhìn nó ừ ừ mà thấy thương, sau 2 tiết Văn liên tiếp căng thẳng, tụi nó được phóng thích bằng tiếng chuông reo, cả đám mệt mỏi lê bước xuống căn teen, và chắc chắn là không thể thiếu những ánh mắt ngưỡng mộ

_thiệt tình, nà, mày lên trang của trường xem nội quy đi- Gwen giục

Nó lòi trong túi ra con Samsung thân thuộc, vỏ ốp điện thoại chính là nó, tạo dáng cực đỉnh, biểu cảm cũng được đánh giá cao, đẹp, đẹp, dô chuyện nào

Nội quy như sau:

1. Tất cả học sinh phải sống trong kí túc xá của trường, giờ giới nghiêm là 9h tối, ai về trễ, ngủ ngoài đường (sẽ có giám thị kiểm tra mỗi tối)

_ê? ở kí túc xá có thể chấp nhận, nhưng còn 9h...hông được- Elena giãy nảy

2. Không được đi xe riêng, phải có tài xế đưa đi

_mớ? còn đâu dịp khoe xe chứ?- Waldo tiếc nuối

3. Phải mặc đồng phục đúng quy định, nếu có chỉnh sửa, phải được sự cho phép của người đảm nhận

_uầy, tao muốn cắt ngắn hơn nữa- Vivian than thở

4. Không mang điện thoại vào lớp, sẽ có người kiểm tra trước giờ

_ác quá đi mất- Alex vò đầu

5. Không có hành vi bạo lực học đường, các fan club của hotboy nên ổn định hơn, tránh đánh nhau

_cái này hông liên quan- Nam

6. Không gian lận khi thi cử

_ứ thêm- nó và hấn đồng thanh rồi nhìn nhau ẩn ý

7. Lễ phép với thầy cô, người lớn tuổi kể cả công nhân viên có chức vị nhỏ nhất

cái này tốt quá- Azami cười híp mắt và nhận ánh nhìn kì thị từ tụi nó (--)

8. Tuân thủ đúng quy định cũ của trường (bỏ đi mục 17, 5 và 8) [{cái này t/g hông nói thêm nha}]

_được- cả bọn gật đầu

9. Chấp hành tốt 8 điều trên, hết

_phù...tưởng có nữa chứ- Dai thở phào

_đói- hấn xụ mặt

Rầm - cả đám té tập thể, hấn...hấn bị ma nhập hử? ăn nói kiểu gì thế? thường ngày phải là gương mặt hầm hầm nhưng hôm nay là một mặt hoàn toàn mới, cute lặc lối >.

_hớ hớ, cậu dễ thương quá đi- Vivian mắt long lanh ôm má

_e hèm- nó háng giọng, ánh mắt bỗng sắc lên

_mày...mày...- Walo nổi da gà

_chúc mừng, Felix đã quay lại- Alex khoác vai hấn

_như vậy thật tốt- Azami lại khoe răng

_“xi...làm như...”- nó ngoài mặt không biểu cảm, nhưng bên trong...

_giờ có ăn hông?- Dai lên tiếng

_tất nhiên- tụi nó đồng thanh

Nam lắc đầu rồi tự động đi mua thức ăn, Azami thấy tụi nó nói chuyện vui quá cũng không biết làm gì, lặng lẽ giúp đỡ Nam, hai người vừa chọn thức ăn vừa vui đùa như một đôi tình nhân làm người khác ngưỡng mộ....

45. Chương 23: Tình Yêu Của Hai Kẻ Quậy Phá

Ngày ngày đầu tiên hiệu trưởng mới xuất hiện, mọi hoạt động của trường đều bị bỏ đi không thương tiếc, mà thay vào đó là những công việc có ích hơn, từ một Matilda quậy phá đã trở thành Raiden khuôn mẫu, học sinh của trường phải được biết đến với cái danh “thần đồng”, lễ phép, thông hiểu mọi môn học và cả hoạt động ngoại khóa cũng phải hơn người. Đó là mục tiêu của trường, các học sinh cá biệt giảm đi rất nhiều cũng chỉ vì sợ người thần thông quảng đại - hiệu trưởng Choi

Về khoản đồng phục, trút bỏ hình tượng Nhật, nam nữ của trường đã thành những thiếu nam thiếu nữ sành điệu, trẻ trung nhờ đôi tay khéo léo của nhà thiết kế. Sơ mi không tay kết hợp váy kẻ 1 đường, cả hai đều mang một màu trắng tinh khôi nhưng bắt mắt hơn với đường kẻ của cổ áo và váy có màu đen huyền bí. Bên ngoài khoác một lớp áo mỏng dáng blazer không cổ không tay cũng màu đen, làm từ loại vải...a...cái vải mà mấy người tốt nghiệp mặc á >.< dài=” hơn=” váy=” khoảng=” 5cm,=” trên=” cổ=” áo=” là=” một=” chiếc=” nơ=” ruy=” băng=” màu=” đỏ=” rực,=” làm=” nữ=” sinh=” trong=” rất=” nổi=” bật,=” cá=” tính=” nhưng=” nữ=” tính.=” các=” bạn=” nam=” thì=” đơn=” giản=” hơn=” nhưng=” vẫn=” mang=” đậm=” chất=” trai...ngoan=” ^^=” quần=” tây=” đen=” kết=” hợp=” sơ=” mi,=” nếu=” không=” quan=” sát=” kĩ,=” các=” bạn=” sẽ=” nhầm=” lẫn=” nó=” là=” áo=” thun=” đầy=” bởi=” chẳng=” có=” sơ=” mi=” nào=” độc=” như=” vậy,=” phần=” ngực=” áo=” và=” đường=” kẻ=” ở=” hai=” bên=” tay=” có=” màu=” đen=” dung=” hòa=” với=” trang=” phục=” của=” nữ=”>

8h tại Raiden Village A

Nói thiệt chứ cái “làng” này nó rộng dữ thần luôn á, mỗi khối sử dụng một “làng” riêng, 12 là khối được nhà trường ưu tiên khi sống trong Raiden Village A, tầng 2 dành cho nữ và tầng 1 dành cho nam. Khi bước lên tầng, bạn sẽ thấy 5 ngã rẽ, ở ngã rẽ trung tâm, nữ sinh 12-1 “cư trú” ở đó và hiện giờ, tại cánh cửa màu trắng, có khắc chữ “Once”

_haizz, sao vẫn chưa về chứ?- Gwen lo lắng

_cậu cứ ngồi yên đi, khi nào tới giờ, cậu ta khắc sẽ về- nó gần như nổi trận lôi đình

_thôi mà, phải biết thương bạn chứ- Elena khuyên nhủ

_hừ- nó lạnh lùng

_dị thôi chứ người nào đó vừa gọi cho Waldo đó nha- Gwen liếc mắt

_à à, biết rồi nhá- Elena nháy mắt

_thôi đi, cho tao yên- nó ôm mặt quay đi

Hai người kia chỉ cười và lại ngồi chờ Vivian, nhìn chung có lẽ phòng tụi nó là hoàn hảo nhất, chủ đạo màu trắng hồng, rộng rãi, thoáng mát, nhìn y như phòng của công chúa á. Vì có 4 người ngủ nên tụi nó quyết định sử dụng giường tầng. Góc bên trái là giường của Elena và Gwen, giường trên nằm ngang trong khi giường dưới đặt dọc, nhìn rất độc đáo nhưng lại rất tiện lợi. Còn ở giữa nhà (nhích vào trong một xú chữa lối đi) là giường của nó và Vivian, nó nằm dưới với chiếc giường trông rộng thênh thang, xung quanh là gấu bông và một số vật dụng “con gái”, phía trên giường Vivian đặt hơi xéo với nó, độ rộng nhỏ hơn nhưng rất ấm cúng

8h58, một bóng dáng mảnh mai lấp ló phía đầu ngã rẽ làm tất cả các nữ sinh giật mình, họ lo lắng nhìn cô, một người lần la bắt chuyện với giám thị để lôi kéo thời gian khi thấy “vị thần” đó kiểm tra phòng thứ 4. Vivian nhân cơ hội đó mà chạy như bay về phòng, chưa kịp thở giám thị đã đứng trước cửa, cô hốt hoảng cố ra vẻ tự nhiên nhìn bà cô đi vòng vòng kiểm tra

_phù- tụi nó thờ phào

_mày sao không chết luôn đi?- nó quát

_hơ...sorry mà- cô chớp chớp mắt

sesang-i eodu weojigo

joyonghi biga naerimyeon

yeojeonhi geudaero

oneuldo eogimeobshi nan

beoseonajil mot hane

neoui saenggak aneseo

On Rainy Days - BEAST

_a...

_bà xã, em về an toàn chứ? mới đây thôi mà anh nhớ em muốn chết nè- một giọng nói lạnh lốt vang lên

_hơ...Waldo?- nó nhú mày

_Hi...Hilary- Waldo ngạc nhiên

_cậu gọi ai là bà xã?- nó hỏi, ánh mắt liếc về Vivian đang run rẩy

_thì gọi Vivian đó- anh trả lời

_ồ, được, về nhà an toàn và đang ngủ rất ngon, không cần lo- nó nhẹ giọng

_ừm, vậy thôi, ngủ ngon- anh hơi thất vọng

_ngủ ngon- nó nói rồi cúp máy

Ahaha, tình hình bây giờ là...ba đứa nó đang vây quanh Vivian đề dò hỏi, ánh mắt thì gian manh làm cô khẽ run người, hơi lạnh từ nó trườn lấy khắp phòng át cả điều hòa. Cuối cùng, vì sợ mà Vivian đành khai ra tất cả, haizz, chuyện kể rằng, vào một đêm mưa gió lạnh (-_-) chàng trai, cầm ô, đi ra, thấy cô gái, che ô cho cô gái, rồi cả hai đi vô

_kể đảng hoàng coi- Gwen khó chịu

Vivian gật đầu

Thật ra thì trong lúc cô mỗi mồn ngoài cửa chờ cứu tinh thì Waldo đã xuất hiện

_hey- anh vỗ vai cô

_hây hô cái gì?- cô liếc

_sao giờ này mới về?- anh hỏi

_đi chơi- cô hờ hững

_cậu...ghét tôi vậy sao?- anh cúi đầu

_ơ...không...không có- cô hơi vội

_vậy thì được rồi, làm bạn gái mình nha- anh nháy mắt

Vivian đơ tại chỗ, phải chăng đây là thánh tổ tình cô tìm kiếm bấy lâu nay? Một người với đầy đủ các tiêu chuẩn mà cô luôn chối bỏ. Đẹp, giàu, tài năng và cả hài hước, dí dỏm. Không thể chê vào đâu và giờ người con trai đó đang mở lời với cô bằng một cách bá đạo nhất, cô có nên nhận lời???

_này, sao...sao hả?- anh e dè

_ừm...- cô ngượng ngùng

_không thích?- anh nghiêng đầu

_không phải- cô xua tay

_vậy...

_mình...mình đồng ý- cô gật đầu

_tốt quá- anh reo lên

Sau đó liền không xin phép mà ôm lấy cô, mặt cả hai cứ đỏ cả lên >.

_hết...hết rồi- cô lau mồ hôi

_thiệt là tội bây không hôn hít gì?- Elena nheo mắt

_ừa- cô gạt đầu

_vậy thôi, đi ngủ

Cả đám vì lời nói của nó mà giải tán, nói ngủ đi thôi chứ chả chị nào ngủ, người cày game, người cày face, người cày ngôn tình, có một người là ngồi thần thờ hà, chả biết nghĩ cái gì >

46. Chương 23: Tình Yêu Của Hai Kẻ Quậy Phá

Ngày ngày đầu tiên hiệu trưởng mới xuất hiện, mọi hoạt động của trường đều bị bỏ đi không thương tiếc, mà thay vào đó là những công việc có ích hơn, từ một Matilda quậy phá đã trở thành Raiden khuôn mẫu, học sinh của trường phải được biết đến với cái danh “thần đồng”, lễ phép, thông hiểu mọi môn học và cả hoạt động ngoại khóa cũng phải hơn người. Đó là mục tiêu của trường, các học sinh cá biệt giảm đi rất nhiều cũng chỉ vì sợ người thần thông quảng đại - hiệu trưởng Choi

Về khoản đồng phục, trút bỏ hình tượng Nhật, nam nữ của trường đã thành những thiếu nam thiếu nữ sành điệu, trẻ trung nhờ đôi tay khéo léo của nhà thiết kế. Sơ mi không tay kết hợp váy kẻ 1 đường, cả hai đều mang một màu trắng tinh khôi nhưng bắt mắt hơn với đường kẻ của cổ áo và váy có màu đen huyền bí. Bên ngoài khoác một lớp áo mỏng dáng blazer không cổ không tay cũng màu đen, làm từ loại vải...a...cái vải mà mấy người tốt nghiệp mặc á >.< dài=” hơn=” váy=” khoảng=” 5cm,=” trên=” cổ=” áo=” là=” một=” chiếc=” nơ=” ruy=” băng=” màu=” đỏ=” rực,=” làm=” nữ=” sinh=” trong=” rất=” nổi=” bật,=” cá=” tính=” nhưng=” nữ=” tính.=” các=” bạn=” nam=” thì=” đơn=” giản=” hơn=” nhưng=” vẫn=” mang=” đậm=” chất=” trai...ngoan=” ^^=” quần=” tây=” đen=” kết=” hợp=” sơ=” mi,=” nếu=” không=” quan=” sát=” kĩ,=” các=” bạn=” sẽ=” nhầm=” lẫn=” nó=” là=” áo=” thun=” đấy=” bởi=” chả=” có=” sơ=” mi=” nào=” độ=” như=” vậy,=” phần=” ngực=” áo=” và=” đường=” kẻ=” ở=” hai=” bên=” tay=” có=” màu=” đen=” dung=” hòa=” với=” trang=” phục=” của=” nữ=”>

8h tại Raiden Village A

Nói thiệt chứ cái “làng” này nó rộng dãi thần luôn á, mỗi khối sử dụng một “làng” riêng, 12 là khối được nhà trường ưu tiên khi sống trong Raiden Village A, tầng 2 dành cho nữ và tầng 1 dành cho nam. Khi bước lên tầng, bạn sẽ thấy 5 ngã rẽ, ở ngã rẽ trung tâm, nữ sinh 12-1 “cư trú” ở đó và hiện giờ, tại cánh cửa màu trắng, có khắc chữ “Once”

_haizz, sao vẫn chưa về chứ?- Gwen lo lắng

_cậu cứ ngồi yên đi, khi nào tới giờ, cậu ta khắc sẽ về- nó gần như nổi trận lôi đình

_thôi mà, phải biết thương bạn chứ- Elena khuyên nhủ

_hừ- nó lạnh lùng

_đi thôi chứ người nào đó vừa gọi cho Waldo đó nha- Gwen liếc mắt

_à à, biết rồi nhá- Elena nháy mắt

_thôi đi, cho tao yên- nó ôm mặt quay đi

Hai người kia chỉ cười và lại ngồi chờ Vivian, nhìn chung có lẽ phòng tội nó là hoàn hảo nhất, chủ đạo màu trắng hồng, rộng rãi, thoáng mát, nhìn y như phòng của công chúa á. Vì có 4 người ngủ nên tội nó quyết định sử dụng giường tầng. Góc bên trái là giường của Elena và Gwen, giường trên nằm ngang trong khi giường dưới đặt dọc, nhìn rất độc đáo nhưng lại rất tiện lợi. Còn ở giữa nhà (nhích vào trong một xíu chừa lối đi) là giường của nó và Vivian, nó nằm dưới với chiếc giường tròn rộng thênh thang, xung quanh là gấu

bông và một số vật dụng “con gái”, phía trên giường Vivian đặt hơi xéo với nó, độ rộng nhỏ hơn nhưng rất ấm cúng

8h58, một bóng dáng mảnh mai lấp ló phía đầu ngã rẽ làm tất cả các nữ sinh giật mình, họ lo lắng nhìn cô, một người lần la bắt chuyện với giám thị để lôi kéo thời gian khi thấy “vị thần” đó kiểm tra phòng thứ 4. Vivian nhân cơ hội đó mà chạy như bay về phòng, chưa kịp thở giám thị đã đứng trước cửa, cô hốt hoảng cố ra vẻ tự nhiên nhìn bà cô đi vòng vòng kiểm tra

_phù- tụi nó thở phào

_mày sao không chết luôn đi?- nó quát

_hơ...sorry mà- cô chớp chớp mắt

sesang-i eodu weojigo

joyonghi biga naerimyeon

yeojeonhi geudaero

oneuldo eogimeobshi nan

beoseonajil mot hane

neoui saenggak aneseo

On Rainy Days - BEAST

_a...

_bà xã, em về an toàn chứ? mới đây thôi mà anh nhớ em muốn chết nè- một giọng nói lãnh lút vang lên

_hơ...Waldo?- nó nhú mồm

_Hi...Hilary- Waldo ngạc nhiên

_cậu gọi ai là bà xã?- nó hỏi, ánh mắt liếc về Vivian đang run rẩy

_thì gọi Vivian đó- anh trả lời

_ồ, được, về nhà an toàn và đang ngủ rất ngon, không cần lo- nó nhẹ giọng

_ừm, vậy thôi, ngủ ngon- anh hơi thất vọng

_ngủ ngon- nó nói rồi cúp máy

Ahaha, tình hình bây giờ là...ba đứa nó đang vây quanh Vivian đề dò hỏi, ánh mắt thì gian manh làm cô khẽ run người, hơi lạnh từ nó trườn lấy khắp phòng át cả điều hòa. Cuối cùng, vì sợ mà Vivian đành khai ra tất cả, haizz, chuyện kể rằng, vào một đêm mưa gió lạnh (-_-) chàng trai, cầm ô, đi ra, thấy cô gái, che ô cho cô gái, rồi cả hai đi vô

_kể đàn ông coi- Gwen khó chịu

Vivian gật đầu

Thật ra thì trong lúc cô mỗi mồm ngoài cửa chờ cứu tinh thì Waldo đã xuất hiện

_hey- anh vỗ vai cô

_hãy hô cái gì?- cô liếc

_sao giờ này mới về?- anh hỏi

_đi chơi- cô hờ hững

_cậu...ghét tôi vậy sao?- anh cúi đầu

_ơ...không...không có- cô hơi vội

_vậy thì được rồi, làm bạn gái mình nha- anh nháy mắt

Vivian đơ tại chỗ, phải chăng đâu là thánh tổ tình cô tìm kiếm bấy lâu nay? Một người với đầy đủ các tiêu chuẩn mà cô luôn chối bỏ. Đẹp, giàu, tài năng và cả hài hước, dí dỏm. Không thể chê vào đâu và giờ người con trai đó đang mở lời với cô bằng một cách bá đạo nhất, cô có nên nhận lời???

_này, sao...sao hả?- anh e dè

_ừm...- cô ngưng ngưng

_không thích?- anh nghiêng đầu

_không phải- cô xua tay

_vậy...

_mình...mình đồng ý- cô gật đầu

_tốt quá- anh reo lên

Sau đó liền không xin phép mà ôm lấy cô, mặt cả hai cứ đỏ cả lên >.

_hết...hết rồi- cô lau mồ hôi

_thiệt là tội bây không hôn hít gì?- Elena nheo mắt

_ừ- cô gật đầu

_vậy thôi, đi ngủ

Cả đám vì lời nói của nó mà giải tán, nói ngủ đi thôi chứ chả chị nào ngủ, người cày game, người cày face, người cày ngôn tình, có một người là ngồi thần thờ hà, chả biết nghĩ cái gì >

47. Chương 24: Tuyển Chọn Girlgroup

“mẹ con đang chuyển biến xấu hơn”

“mai con sẽ đến...”

“được”

“....”

Nó thất thần ngồi bên cửa sổ, nó còn phải nghe bao nhiêu lần từ “chuyển biến xấu” đây, “mai con sẽ đến, mai con sẽ đến” nói thì nhiều chứ nó chưa dám đến lần nào. Vì sợ hay...vô tâm? Thật nực cười, một người con không đến viện khi nghe mẹ mình bệnh tình không tốt thì sao xứng đáng làm con? Nhưng nó chính là vậy, nó không dám đối mặt với sự thật, rằng...nó có thể mất mẹ

Một hôm thật, nó thử dài, bước từng bước nhẹ nhàng tiến về phòng tập mà tội nó bỏ bê bấy lâu nay, tình yêu của chúng ta nhớ nghề rồi đấy. Bật lên bài Shake It của SISTAR và bắt đầu hòa mình vào điệu nhạc, vừa nhảy nó vừa nhìn mình trong gương, từng động tác điêu luyện như khiến nó thêm nổi bật nhưng sao nó vẫn chưa hài lòng, cho đến khi...

_nhảy hăng nhí?- Vivian mở cửa nói

_nhưng nên nhớ...SISTAR và ONCE* có 4 người nhá- Elena nháy mắt

_hờ hờ...nhào vô- nó khiêu khích bằng cách ngoắc 1 ngón tay

Vừa lúc, bài hát Touch My Body được phát, bốn người tội nó cười tươi và bắt đầu biến hóa thành idol thực thụ, dù chỉ là tập nhưng những hành động như nháy mắt, mi gió hay vuốt tóc đều được tội nó tận dụng. Bên ngoài, bốn chàng trai đang mơ màng nhìn, mắt lờ mờ há, xém nữa là chảy cả nước -_-

_phù- Gwen thở hắt

_làm gì đuổi thế? dạo này mày chả còn sức- nó trêu

_chắc Alex “dần” dữ quá- Vivian liếc mắt

_há há

Không những tụi nó cười mà ba chàng ngoài kia cũng muốn rớt mồm, chỉ riêng Alex mặt đen thui, lòng thầm muốn tán bay rằng nhỏ em không biết điều kia, từ đầu truyện tới giờ chả thấy nó thương anh nó, toàn bêu xấu không hà >

_hơ...mà sao mày ra đây đêm khuya vậy?- Elena sực nhớ ra vấn đề

_giải tỏa- nó cười

_dự gì?- cả ba mặt hầm hầm

_có gì đâu- nó thở hắt

_xạo, khai mau- Vivian hăm dọa

_về mẹ mày đúng hông?- Gwen hỏi

Nó trầm mặt một lúc lâu nhưng sau đó đã lấy lại tinh thần, cười một cái thật tươi với mấy đứa bạn để che giấu cảm xúc bên trong, phải chăng nó đang dần đánh mất chính mình?

_răng trắng, đẹp, đều, không hư, cho nên.....

_khỏi khoe- ba con bạn dần mặt nó

_hì hì- nó cứ cười

_khùng- Gwen đập đầu nó rồi bước đi

Hai đứa kia cũng nhanh chóng đi theo, không phải bỏ nó mà là vì muốn nó tịnh tâm suy nghĩ đó mà --

(*) ONCE: Nhóm của tụi nó lúc bên Mĩ, chuyên nhảy trong các câu lạc bộ của trường

~ 1 năm tuyệt vời đã qua

~~Cộp cộp, tiếng giày cao gót vang lên đánh bay không gian yên tĩnh của bệnh viện, cánh cửa phòng VIP khẽ mở thu hút sự chú ý của những người trong phòng, nó mở to mắt nhìn cái thằng đẹp trai ngồi ngồi đang ngồi trên ghế sofa

_anh...anh làm gì ở đây?- nó lấp bắp

_thăm bệnh- hần ung dung

_là ba kêu Felix tới- ba nó điềm ậm

_tại sao?- nó khá cau có

_con gái không biết tới thăm mẹ, người ta đến không được hay sao?- bác sĩ bước vào trách

.....

Nó quá quen với tính cách của ông nên không nói gì, khẽ bước đến cạnh mẹ, tay nhẹ nhàng nắm lấy đôi bàn tay nhợt nhạt. thiếu sức sống của người trên giường, nước mắt không tự chủ mà rơi xuống. Nhưng nó không cho phép mình yếu đuối, gạt đi rồi lại gạt đi mà những giọt nước mắt đó vẫn lì lợm, vẫn cứ bám trụ lên mặt nó. Lòng hần khá xót khi thấy nó như vậy, cuối cùng vì không chịu nổi mà tặng cho nó một cái ôm ngọt ngào, chứa chan cảm giác ấm áp, làm nguôi động lòng người

thôi nào, cô cần giữ gìn da đó- hần an ủi theo cách riêng --

_hức hức, dưỡng...da?- nó khó hiểu

_mai sẽ có thông báo- hần nói

_????- chấm hỏi chấm hỏi chấm hỏi

_cuộc thi thường niên ạ, cứ 3 năm sẽ chọn ra một girlgroup xuất sắc- hần giải thích

_tôi sẽ tham gia- nó chắc nịch

_biết chứ, nên đừng khóc, ảnh hưởng xấu đó- hấn lau nước mắt cho nó

_ừm- nó nín hấn nhưng vẫn thút thít

Saljjangman deo naege dagawajwo

My favorite i sungan

Naega nege malhae bimilseureopge nege malhae

Kkumgyeolgachi pogeunhan

Neoui pumsoge ssok angyeoseo tonight

Soksagyeojullae

Naega nege naega nege malhae

Whisper - TTS

____- nó nhắc máy

_hề hề, babe của chị, tâm tình tốt hơn chưa? Nếu gọi thì nghe đây, trường ta sẽ tổ chức lễ hội để chọn ra idol đó may mắn là tụi mình nhập học ngay năm này >< ,=" chà=" chà,=" tất=" nhiên=" tụi=" mình=" phải=" tham=" gia=" chứ=" nhỉ?=" nhưng=" nghe=" nói=" là=" thi=" cá=" nhân,=" phải=" vượt=" qua=" những=" thử=" thách=" sống=" còn,=" nghe=" mà=" ớn=" lạnh=" nhưng=" chắc=" chắn=" sẽ=" rất=" thú=" vị.==" giờ=" tụi=" này=" đang=" ngoài=" cổng=" bệnh=" viện,=" mau=" ra=" nhanh=" để=" còn=" shopping=" chuẩn=" bị=" chứ=" bên=" trong=" truyền=" đến=" giọng=" huyền=" thuyên=" của=" elena=" rồi=" sau=" đó=" mất=" tín=" hiệu=" ">

____- nó tiếp nhận đầy đủ rồi tắt máy

P/s: phải nói là rất sợ cách nói chuyện của hai chị này -_-

Đôi lời của t/g: xin lỗi nhiều vì mình đã bỏ truyện một thời gian ngắn nhưng mà vì áp lực đó các bạn, có thể nói mình chính là sừ nhi đích thức đây, tính cách của mình rất là bốc đồng, người ta nói không hợp ý là mình rất buồn và tức giận cho nên không thể chịu được sự "góp ý" của vệ binh . Xin lỗi mấy bạn nhiều, mình sẽ sửa lại một số chương cho phù hợp, tại nó rất chi là rắc rối đó mà :* yêu mấy bạn nhiều lắm lắm lun

Finally: HAPPY NEW YEAR 2016

48. Chương 24: Tuyển Chọn Girlgroup

"mẹ con đang chuyển biến xấu hơn"

"mai con sẽ đến..."

"được"

"..."

Nó thất thần ngồi bên cửa sổ, nó còn phải nghe bao nhiêu lần từ "chuyển biến xấu" đây, "mai con sẽ đến, mai con sẽ đến" nói thì nhiều chứ nó chưa dám đến lần nào. Vì sợ hay...vô tâm? Thật nực cười, một người con không đến viện khi nghe mẹ mình bệnh tình không tốt thì sao xứng đáng làm con? Nhưng nó chính là vậy, nó không dám đối mặt với sự thật, rằng...nó có thể mất mẹ

Một mỗi thật, nó thở dài, bước từng bước nhẹ nhàng tiến về phòng tập mà tụi nó bỏ bê bấy lâu nay, tình yêu của chúng ta nhớ nghề rồi đấy. Bật lên bài Shake It của SISTAR và bắt đầu hòa mình vào điệu nhạc,

vừa nhảy nó vừa nhìn mình trong gương, từng động tác điêu luyện như khiến nó thêm nổi bật nhưng sao nó vẫn chưa hài lòng, cho đến khi...

_nhảy hăng nhĩ?- Vivian mở cửa nói

_nhưng nên nhớ...SISTAR và ONCE* có 4 người nhá- Elena nháy mắt

_hờ hờ...nhào vô- nó khiêu khích bằng cách ngoắc 1 ngón tay

Vừa lúc, bài hát Touch My Body được phát, bốn người tụi nó cười tươi và bắt đầu biến hóa thành idol thực thụ, dù chỉ là tập những những hành động như nháy mắt, mi gió hay vuốt tóc đều được tụi nó tận dụng. Bên ngoài, bốn chàng trai đang mơ màng nhìn, mắt lờ mờ há, xém nữa là chảy cả nước -__-

_phù- Gwen thở hắt

_làm gì đuối thế? dạo này mày chả còn sức- nó trêu

_chắc Alex “dần” dữ quá- Vivian liếc mắt

_há há

Không những tụi nó cười mà ba chàng ngoài kia cũng muốn rớt mồm, chỉ riêng Alex mặt đen thui, lòng thầm muốn tán bay rằng nhỏ em không biết điều kia, từ đầu truyện tới giờ chả thấy nó thương anh nó, toàn bêu xấu không hà >

_hơ...mà sao mày ra đây đêm khuya vậy?- Elena sực nhớ ra vấn đề

_giải tỏa- nó cười

_dự gì?- cả ba mặt hầm hầm

_có gì đâu- nó thở hắt

_xạo, khai mau- Vivian hăm dọa

_về mẹ mày đúng hông?- Gwen hỏi

Nó trầm mặt một lúc lâu nhưng sau đó đã lấy lại tinh thần, cười một cái thật tươi với mấy đứa bạn để che giấu cảm xúc bên trong, phải chăng nó đang dần đánh mất chính mình?

_răng trắng, đẹp, đều, không hư, cho nên.....

_khỏi khoe- ba con bạn dần mặt nó

_hì hì- nó cứ cười

_khùng- Gwen đập đầu nó rồi bước đi

Hai đứa kia cũng nhanh chóng đi theo, không phải bỏ nó mà là vì muốn nó tịnh tâm suy nghĩ đó mà -__-

(*) ONCE: Nhóm của tụi nó lúc bên Mĩ, chuyên nhảy trong các câu lạc bộ của trường

~ 1 năm tuyệt vời đã qua

~~Cộp cộp, tiếng giày cao gót vang lên đánh bay không gian yên tĩnh của bệnh viện, cánh cửa phòng VIP khẽ mở thu hút sự chú ý của những người trong phòng, nó mở to mắt nhìn cái thằng đẹp trai ngồi ngồi đang ngồi trên ghế sofa

_anh...anh làm gì ở đây?- nó lấp bắp

_thăm bệnh- hần ung dung

_là ba kêu Felix tới- ba nó điềm ậm

_tại sao?- nó khá cau có

_con gái không biết tới thăm mẹ, người ta đến không được hay sao?- bác sĩ bước vào trách

.....

Nó quá quen với tính cách của ông nên không nói gì, khẽ bước đến cạnh mẹ, tay nhẹ nhàng nắm lấy đôi bàn tay nhợt nhạt. thiếu sức sống của người trên giường, nước mắt không tự chủ mà rơi xuống. Nhưng nó không cho phép mình yếu đuối, gạt đi rồi lại gạt đi mà những giọt nước mắt đó vẫn lì lợm, vẫn cứ bám trụ lên mặt nó. Lòng hần khá xót khi thấy nó như vậy, cuối cùng vì không chịu nổi mà tặng cho nó một cái ôm ngọt ngào, chứa chan cảm giác ấm áp, làm nguôi động lòng người

thôi nào, cô cần giữ gìn da đó- hần an ủi theo cách riêng --

_hức hức, dường...da?- nó khó hiểu

_mai sẽ có thông báo- hần nói

_???- chấm hỏi chấm hỏi chấm hỏi

_cuộc thi thường niên ạ, cứ 3 năm sẽ chọn ra một girlgroup xuất sắc- hần giải thích

_tôi sẽ tham gia- nó chắc nịch

_biết chứ, nên đừng khóc, ảnh hưởng xấu đó- hần lau nước mắt cho nó

_ừm- nó nín hần nhưng vẫn thút thít

Saljjangman deo naege dagawajwo

My favorite i sungan

Naega nege malhae bimilseureopge nege malhae

Kkumgyeolgachi pogeunhan

Neoui pumsoge ssok angyeoseo tonight

Soksagyeojullae

Naega nege naega nege malhae

Whisper - TTS

__...- nó nhắc máy

_hề hề, babe của chị, tâm tình tốt hơn chưa? Nếu gọi thì nghe đây, trường ta sẽ tổ chức lễ hội để chọn ra idol đó may mắn là tụi mình nhập học ngay năm này >< ,=" chà=" chà,=" tất=" nhiên=" tụi=" mình=" phải=" tham=" gia=" chứ=" nhỉ?=" nhưng=" nghe=" nói=" là=" thi=" cá=" nhân,=" phải=" vượt=" qua=" những=" thử=" thách=" sống=" còn,=" nghe=" mà=" ớn=" lạnh=" nhưng=" chắc=" chắn=" sẽ=" rất=" thú=" vị.==" giờ=" tụi=" này=" đang=" ngoài=" cổng=" bệnh=" viện,=" mau=" ra=" nhanh=" để=" còn=" shopping=" chuẩn=" bị=" chứ=" bên=" trong=" truyền=" đến=" giọng=" huyền=" thuyên=" của=" elena=" rồi=" sau=" đó=" mất=" tín=" hiệu=">

__...- nó tiếp nhận đầy đủ rồi tắt máy

P/s: phải nói là rất sợ cách nói chuyện của hai chị này -_-

Đôi lời của t/g: xin lỗi nhiều vì mình đã bỏ truyện một thời gian ngắn nhưng mà vì áp lực đó các bạn, có thể nói mình chính là sừ nhi đích thức đây, tính cách của mình rất là bốc đồng, người ta nói không hợp ý là mình rất buồn và tức giận cho nên không thể chịu được sự "góp ý" của vệ binh . Xin lỗi mấy bạn nhiều, mình sẽ sửa lại một số chương cho phù hợp, tại nó rất chi là rắc rối đó mà :* yêu mấy bạn nhiều lắm lắm lun

Finally: HAPPY NEW YEAR 2016

49. Chương 25: Người Đã Từng

Hi~~ Như đã nói, mình đã sửa lại một số chương cho phù hợp và các bạn hãy đọc sơ lại các chương 3, 4, 6, 9, 10, 11 để tránh sau này không hiểu nha. Còn bạn nào làm biếng thì bay dô FB Hân Bin (Gia Hân ft Hanbin) ib với tác giả để hỏi rõ, yêu các bạn nhiều

À quên, biệt danh viết truyện của tui từ bây giờ là Nhan Lam Điểm nhé mọi người ^^ có thấy ở đâu thì ghé dô nhé

Buổi sáng, tụi nó vào lớp trong tình trạng hưng phấn, mọi người ai cũng háo hức, nghe nói 3 năm trước cuộc thi diễn ra rất dữ dội, Á Quân không chấp nhận sự thật đã ném trứng lên người Quán Quân, dễ sợ chưa?

__a đúng rồi, các cậu sẽ tham gia đúng chứ?- lớp trưởng hỏi

__ừ- nó gật đầu

__vậy thì phải cẩn thận nhé- lớp phó cân nhắc

__tại sao?- Gwen khó hiểu

__vì chị Vanessa sẽ trở về, nghe nói chị ta trông chờ cuộc thi này lâu lắm rồi, chị ta rất đáng sợ- lớp phó nói

__đáng sợ?- Vivian nghiêng đầu

Riêng nó chỉ im lặng, ánh mắt không khỏi tò mò nhìn sang hần, cô gái tên Vanessa gì đó là bạn gái cũ của hần, lần này trở về nhất định sẽ tham gia cuộc thi. Dù chỉ là cũ nhưng chưa chắc tình đã dứt, không chừng lần “comeback” này là để nối lại tình xưa với hần, nghĩ đến chuyện đó nó bực cả mình, tự nhủ phải cố gắng, ờ mà còn một đối thủ nặng đây, Azami - đệ nhất hát ca ở Nhật, ô tô kê? Thiệt là hoang mang (u_u)

Giờ ra chơi, tụi nó kéo ra sân để xem thể lệ: Với sự tham gia của tất cả các nữ sinh, sau khi trải qua vòng loại, các cô gái sẽ chính thức bước vào cuộc chiến, từng thử thách sẽ được quyết định tại từng vòng, số thí sinh đủ khả năng tham gia chỉ dừng lại ở con số 18, trong đó, có tụi nó, Azami và cả cô gái mang tên Vanessa kia...

Ở vòng thi đầu tiên, các thí sinh sẽ được chia làm hai nhóm: Good, Bad do chính thành phần ban tổ chức chọn. Good là nhóm dành cho những người có năng khiếu hay tài năng tiềm ẩn mà họ (BTC) phát hiện được, những cô gái ở đây phải giữ gìn vị trí của mình. Ở Bad, các cô gái chưa được đánh giá cao về kĩ năng thanh nhạc nhưng họ sẽ cố gắng để leo lên Good

Tụi nó, Azami và Vanessa được xếp ở nhóm Good và phần thử thách là tự do

__này, mấy cậu nghe tin gì chưa?- cô bạn nhiều chuyện nhất lớp đứng lên bực nói

__dự gì?- những người ở dưới mặt mũi lên tiếng

__đại nhất hot girl Vanessa đã trở về- cô bạn làm mặt hình sự nói

__thật sao? tuyệt quá- một nữ sinh ôm mặt thích thú

__bravo- nó nhếch mép nhìn sang hần

__cô thích kiểm chuyện nhỡ?- hần nhìn nó

__không có- nó chu mỏ

__thôi đi, lo mà giữ giọng- Gwen lấy tay quạt cho nó

__đúng đó, giọng mày như vịt- Vivian lè lưỡi

__gì?- nó nheo mắt

_hơ hơ- cô hoảng sợ chạy về phía Waldo (ờ bữa giờ quên mất cặp này, t/g xin lỗi)

Ngay lập tức nó đứng dậy, rượt theo Vivian té khỏi, cô chạy trước cười cười trêu chọc nó đang phía sau thở hồng hộc, đây là lí do cho em nào bỏ bữa giữ dáng đây. Bống....

phịch *bịch*

Nó va phải một cô gái cũng đang hí hục chạy và té xuống đất, cánh tay va phải nơi đá lõm làm xước một đường nổi bật giữa làn da trắng nõn, nó nhăn nhó kêu la, cô gái vội vã chạy đến

_không sao chứ?- một giọng nói nhẹ nhàng

Nó ngước lên, cô gái trước mắt là một người thanh thuần, ngũ quan vô cùng cân xứng nhưng nghĩ tới vì cô ta mà cánh tay mỹ miều của nó bị xước thì vẻ đẹp này chả là gì, thua nó --

_cảm ơn, tôi ổn- nó nói

_thật xin lỗi, là do mình, để mình đưa cậu về lớp nhé- cô gái cười mở

_a...không cần, bạn tôi đến rồi- nó từ chối

_tốt rồi, mình có việc, có duyên sẽ gặp lại, tạm biệt- cô gái vẫy tay rồi chạy đi

_còn lâu- nó trề môi

_yah, có sao không hở?- Vivian nhấc tay nó lên xem xét

_mày biến đi- nó giơ chân đá cô

_hề hề, xin lỗi mà, đi bằng bó nào

Cô đám đám vai nó và đẩy đi.

12-1

Một cô gái với vẻ ngoài xinh đẹp lấp ló trước cửa, ánh mắt dán chặt vào thân ảnh ở cuối lớp, những người có mặt tại đó đều ngưng lại công việc của mình mà quan sát. Chàng trai như thiên sứ được cô gái như thiên thần nhìn nhưng chẳng có vẻ gì là quan tâm, hắn vẫn dán mắt vào cánh tay trầy xước của em nào đó mà nâng niu chăm sóc. Nó khó xử nhìn hắn, rõ ràng là biết có người nhìn mà vẫn làm như không biết, đi đóng phim là vừa, bộ hông nhột hay sao á?? Nhưng trong lòng vẫn có chút vui

_này...anh bỏ ra được rồi- nó nói nhỏ

_vẫn chưa bằng xong- hắn vẫn tiếp tục

_nhưng...- nó nhúu mày

_có gì à?- hắn nghiêng đầu nhìn nó

_ừm...ờm...không- nó bống nói

Hai vai hắn run run cố nén cười, cô gái này, thật đáng yêu~ Nó biết mình hồ nên lập tức im lặng, ánh mắt cũng không nhìn ra cửa nữa mà chú tâm vào chàng trai giúp mình băng bó. Không khí trong lớp như ngưng đọng, một nửa chú tâm vào cặp đôi cuối lớp, một nửa lại len lén xem biểu cảm cô gái kia, nhưng...cô chẳng có vẻ gì là đau lòng, cô chỉ cười nhạt rồi bước đi. Lúc này hắn cũng làm xong công việc của mình và ổn định chỗ ngồi, cánh tay đang được nâng bống bị bỏ xuống làm nó có chút hụt hẫng, một cảm giác khó chịu dấy lên trong lòng. Việc này khiến nó như trở thành người thay thế, chỉ cần trong chốc lát rồi bỏ đi...

Ya'LL Know What This Is!

Yeah! It's The Princess Lee-Hyo-Ri

She's Back! Yeah! Two Double-O Eight!

Be Ready! Hey Girl!

Girl Girl Hey U-Go-Girl

De Le De Le That That That Girl

Girl Girl Hey U-Go-Girl Baby Baby Baby Baby Girl

U-Go Girl - Lee Hyori

_tôi nghe- nó vội vã chạy khỏi lớp

.....

_được, tôi sẽ qua đó sớm nhất có thể- nó chắc chắn

Tất máy, nó nhanh chóng quay lại thu dọn đồ đạc

_có chuyện gì vậy?- Elena lo lắng

_tao phải qua Anh vài ngày- nó nói

_wae?- cô nhăn mặt

_chuyện công việc thôi mà- nó cười trấn an

_vậy...mày đi cẩn thận- cô dặn dò

_ok- nó nháy mắt

Bỗng nó quay sang hần, một chút nuối tiếc ánh lên trong mắt nhưng nhanh chóng bị dẹp bỏ, nó xếp tờ xin phép thành chiếc máy bay và phóng về phía lớp trưởng, sau đó nháy mắt rồi chạy như bay ra khỏi lớp (chị thiệt là phong cách -_-)

Tan học, mọi người đã về hết riêng hần vẫn còn ngồi trong lớp, một bóng dáng thanh mảnh dừng lại trước mắt hần, nhờ ánh sáng, hần nhận ra đây chính là cô người yêu cũ Vanessa

_xem ra anh vẫn còn thói quen này nhỉ?- cô tự nhiên ngồi xuống cạnh hần

....- im lặng

_không phải anh ngồi ngoài à?- cô nghiêng đầu

....- vẫn không nói

_ừm...em nghe nói Hilary phải sang Anh- cô bối rối

_cô điều tra cô ấy sao?- hần lạnh giọng

_biết người biết ta trăm trận trăm thắng, ít ra cũng phải hiểu đối thủ chứ- cô cười tà mị

_thử đựng đến cô ấy đi, rồi cô sẽ biết- hần quét ánh mắt sắc lạnh đến cô

_hai năm qua anh thay đổi quá nhỉ? nói nhiều hơn, biết quan tâm người khác, cô gái đó có sức hút vậy sao?

_cô không cần biết- hần đứng dậy bước đi

Để lại Vanessa với nỗi đau khôn nguôi.....

Nhân vật mới đề

Đặng Nguyễn Huyền Trân (Vanessa): 18 tuổi, người yêu cũ của hần, vì tham vọng làm idol mà nổi gót vào S.M bỏ rơi hần nhưng hiện vẫn là thực tập sinh (hề hề) xinh gái, ngoan hiền, hát hay

50. Chương 25: Người Đã Từng

Hi~~ Như đã nói, mình đã sửa lại một số chương cho phù hợp và các bạn hãy đọc sơ lại các chương 3, 4, 6, 9, 10, 11 để tránh sau này không hiểu nha. Còn bạn nào làm biếng thì bay dò FB Hân Bìn (Gia Hân ft Hanbin) ib với tác giả để hỏi rõ, yêu các bạn nhiều

À quên, biệt danh viết truyện của tui từ bây giờ là Nhan Lam Điểm nhé mọi người ^^ có thấy ở đâu thì ghé dò nhé

Buổi sáng, tụi nó vào lớp trong tình trạng hưng phấn, mọi người ai cũng háo hức, nghe nói 3 năm trước cuộc thi diễn ra rất dữ dội, Á Quân không chấp nhận sự thật đã ném trứng lên người Quán Quân, dễ sợ chưa?

_a đúng rồi, các cậu sẽ tham gia đúng chứ?- lớp trưởng hỏi

_ừ- nó gật đầu

_vậy thì phải cẩn thận nhé- lớp phó cân nhắc

_tại sao?- Gwen khó hiểu

_vì chị Vanessa sẽ trở về, nghe nói chị ta trông chờ cuộc thi này lâu lắm rồi, chị ta rất đáng sợ- lớp phó nói

_đáng sợ?- Vivian nghiêng đầu

Riêng nó chỉ im lặng, ánh mắt không khỏi tò mò nhìn sang hấn, cô gái tên Vanessa gì đó là bạn gái cũ của hấn, lần này trở về nhất định sẽ tham gia cuộc thi. Dù chỉ là cũ nhưng chưa chắc tình đã dứt, không chừng lần “comeback” này là để nối lại tình xưa với hấn, nghĩ đến chuyện đó nó bực cả mình, tự nhủ phải cố gắng, ở mà còn một đối thủ nặng đay, Azami - đệ nhất hát ca ở Nhật, ô tô kê? Thiệt là hoang mang (u_u)

Giờ ra chơi, tụi nó kéo ra sân để xem thể lệ: Với sự tham gia của tất cả các nữ sinh, sau khi trải qua vòng loại, các cô gái sẽ chính thức bước vào cuộc chiến, từng thử thách sẽ được quyết định tại từng vòng, số thí sinh đủ khả năng tham gia chỉ dừng lại ở con số 18, trong đó, có tụi nó, Azami và cả cô gái mang tên Vanessa kia...

Ở vòng thi đầu tiên, các thí sinh sẽ được chia làm hai nhóm: Good, Bad do chính thành phần ban tổ chức chọn. Good là nhóm dành cho những người có năng khiếu hay tài năng tiềm ẩn mà họ (BTC) phát hiện được, những cô gái ở đây phải giữ gìn vị trí của mình. Ở Bad, các cô gái chưa được đánh giá cao về kĩ năng thanh nhạc nhưng họ sẽ cố gắng để leo lên Good

Tụi nó, Azami và Vanessa được xếp ở nhóm Good và phần thử thách là tự do

_này, mấy cậu nghe tin gì chưa?- cô bạn nhiều chuyện nhất lớp đứng lên bực nói

_dự gì?- những người ở dưới mặt mỗi lên tiếng

_đại nhất hot girl Vanessa đã trở về- cô bạn làm mặt hình sự nói

_thật sao? tuyệt quá- một nữ sinh ôm mặt thích thú

_bravo- nó nhếch mép nhìn sang hấn

_cô thích kiểm chuyện nhỏ?- hấn nhìn nó

_không có- nó chu mỏ

_thôi đi, lo mà giữ giọng- Gwen lấy tay quạt cho nó

_đúng đó, giọng mày như vịt- Vivian lè lưỡi

_gì?- nó nheo mắt

_hơ hơ- cô hoảng sợ chạy về phía Waldo (ờ bữa giờ quên mất cặp này, t/g xin lỗi)

Ngay lập tức nó đứng dậy, rượt theo Vivian té khỏi, cô chạy trước cười cười trêu chọc nó đang phía sau thở hồng hộc, đây là lí do cho em nào bỏ bữa giữ dáng đây. Bống....

phịch *bịch*

Nó va phải một cô gái cũng đang hí hục chạy và té xuống đất, cánh tay va phải nơi đá lõm làm xước một đường nổi bật giữa làn da trắng nõn, nó nhăn nhó kêu la, cô gái vội vã chạy đến

_không sao chứ?- một giọng nói nhẹ nhàng

Nó ngược lên, cô gái trước mắt là một người thanh thuần, ngũ quan vô cùng cân xứng nhưng nghĩ tới vì cô ta mà cánh tay mỹ miều của nó bị xước thì vẻ đẹp này chả là gì, thua nó --

_cảm ơn, tôi ổn- nó nói

_thật xin lỗi, là do mình, để mình đưa cậu về lớp nhé- cô gái cười mở

_a...không cần, bạn tôi đến rồi- nó từ chối

_tốt rồi, mình có việc, có duyên sẽ gặp lại, tạm biệt- cô gái vẫy tay rồi chạy đi

_còn lâu- nó trề môi

_yah, có sao không hở?- Vivian nhấc tay nó lên xem xét

_mày biến đi- nó giơ chân đá cô

_hề hề, xin lỗi mà, đi bằng bó nào

Cô đám đám vai nó và đẩy đi.

12-1

Một cô gái với vẻ ngoài xinh đẹp lấp ló trước cửa, ánh mắt dán chặt vào thân ảnh ở cuối lớp, những người có mặt tại đó đều ngưng lại công việc của mình mà quan sát. Chàng trai như thiên sứ được cô gái như thiên thần nhìn nhưng chẳng có vẻ gì là quan tâm, hắn vẫn dán mắt vào cánh tay trầy xước của em nào đó mà nâng niu chăm sóc. Nó khó xử nhìn hắn, rõ ràng là biết có người nhìn mà vẫn làm như không biết, đi đóng phim là vừa, bộ hông nhột hay sao á?? Nhưng trong lòng vẫn có chút vui

_này...anh bỏ ra được rồi- nó nói nhỏ

_vẫn chưa bằng xong- hắn vẫn tiếp tục

_nhưng...- nó nhúu mày

_có gì à?- hắn nghiêng đầu nhìn nó

_ừm...ờm...không- nó bồng nói

Hai vai hắn run run cố nén cười, cô gái này, thật đáng yêu~ Nó biết mình hồ nên lập tức im lặng, ánh mắt cũng không nhìn ra cửa nữa mà chú tâm vào chàng trai giúp mình băng bó. Không khí trong lớp như ngưng đọng, một nửa chú tâm vào cặp đôi cuối lớp, một nửa lại len lén xem biểu cảm cô gái kia, nhưng...cô chẳng có vẻ gì là đau lòng, cô chỉ cười nhạt rồi bước đi. Lúc này hắn cũng làm xong công việc của mình và ổn định chỗ ngồi, cánh tay đang được nâng bồng bị bỏ xuống làm nó có chút hụt hẫng, một cảm giác khó chịu dấy lên trong lòng. Việc này khiến nó như trở thành người thay thế, chỉ cần trong chốc lát rồi bỏ đi...

Ya'LL Know What This Is!

Yeah! It's The Princess Lee-Hyo-Ri

She's Back! Yeah! Two Double-O Eight!

Be Ready! Hey Girl!

Girl Girl Hey U-Go-Girl

De Le De Le That That That Girl

Girl Girl Hey U-Go-Girl Baby Baby Baby Baby Girl

U-Go Girl - Lee Hyori

_tôi nghe- nó vội vã chạy khỏi lớp

.....

_được, tôi sẽ qua đó sớm nhất có thể- nó chắc chắn

Tắt máy, nó nhanh chóng quay lại thu dọn đồ đạc

_có chuyện gì vậy?- Elena lo lắng

_tao phải qua Anh vài ngày- nó nói

_wae?- cô nhăn mặt

_chuyện công việc thôi mà- nó cười trấn an

_vậy...mày đi cẩn thận- cô dặn dò

_ok- nó nháy mắt

Bỗng nó quay sang hần, một chút nuối tiếc ánh lên trong mắt nhưng nhanh chóng bị dẹp bỏ, nó xếp tờ xin phép thành chiếc máy bay và phóng về phía lớp trưởng, sau đó nháy mắt rồi chạy như bay ra khỏi lớp (chị thiệt là phong cách -_-)

Tan học, mọi người đã về hết riêng hần vẫn còn ngồi trong lớp, một bóng dáng thanh mảnh dừng lại trước mắt hần, nhờ ánh sáng, hần nhận ra đây chính là cô người yêu cũ Vanessa

_xem ra anh vẫn còn thói quen này nhỉ?- cô tự nhiên ngồi xuống cạnh hần

....- im lặng

_không phải anh ngồi ngoài à?- cô nghiêng đầu

....- vẫn không nói

_ừm...em nghe nói Hilary phải sang Anh- cô bối rối

_cô điều tra cô ấy sao?- hần lạnh giọng

_biết người biết ta trăm trận trăm thắng, ít ra cũng phải hiểu đối thủ chứ- cô cười tà mị

_thử đựng đến cô ấy đi, rồi cô sẽ biết- hần quét ánh mắt sắc lạnh đến cô

_hai năm qua anh thay đổi quá nhỉ? nói nhiều hơn, biết quan tâm người khác, cô gái đó có sức hút vậy sao?

_cô không cần biết- hần đứng dậy bước đi

Để lại Vanessa với nỗi đau khôn nguôi.....

Nhân vật mới đề

Đặng Nguyễn Huyền Trân (Vanessa): 18 tuổi, người yêu cũ của hần, vì tham vọng làm idol mà nổi gót vào S.M bỏ rơi hần nhưng hiện vẫn là thực tập sinh (hề hề) xinh gái, ngoan hiền, hát hay

51. Chương 26: Shopping Lãng Mạn

Raiden Village

_dậy, dậy mau- Vivian ra sức kéo chăn của nó

_ưm...để tao ngủ- nó bịt tai lại

_haizz, đang có ý tốt rủ đi shopping mà cứ ngủ như vậy thì thôi- cô nói

_ê ê, đi đi mà- nó chạy như bay vào phòng tắm

Mặt khác, mọi người đang vỗ tay tán thưởng Vivian, lát sau, nó bước ra với croptop lửng mix cùng váy xòe khiến nó trở nên dễ thương hơn :*

Ngoài cổng, tụi nó đang tranh thủ tán gẫu trong khi đợi bọn hấn, nói chứ con trai gì mà chuẩn bị còn lâu hơn con gái, ước tính thời gian chờ này giờ là hơn 1 tiếng rồi đấy chứ, haizzz

~~_hey- Waldo vỗ tay

_lâu lắc- Vivian liếc

_bà xã cho anh xin lỗi mà- anh lắc lắc tay cô

_hừ- phũ phàng quay đầu

_cục vàng- anh méo máo

Mấy người còn lại bĩu môi xem cặp vợ chồng này mà phát ói, nó là người GATO nặng nề nhất nên chả có tâm tình gì mà nhìn tiếp, lặng lẽ bước đi, bồng...

_thật trùng hợp- một giọng nói trong trẻo vang lên

Nó quay lại, ra là Vanessa, hôm nay cô chọn đồ giống hệt nó, đến cả màu tóc của cả hai cũng khiến người khác dễ nhầm lẫn, đây là tình cờ hay là có sắp đặt đây? Nếu là bình thường, nó sẽ lập tức về nhà thay và cho bộ trang phục đó tan thành mây khói nhưng hôm nay thì khác, nó như mong việc gì đó...

_wao~! Hai người có hẹn trước không vậy?- Dai lên tiếng

_trễ giờ rồi, có đi không?- Gwen khó chịu

_đi chứ- Alex gật đầu nắm lấy tay cô

_mình đi cùng được không?- Vanessa khẩn cầu

_tùy- Elena nhún vai

_Azami đâu nhỉ?- Vivian hỏi

_cậu ấy về nhà rồi- hấn mở miệng

_ờ...đi thôi

Nó cười tươi, tay nắm chặt tay Elena, hai đứa tình cảm đi về phía chân trời, khụ khụ...quay lại, quay lại thôi mấy đứa, đi lòi họng đóá!!!!

Trung tâm mua sắm Tụi nó hí hửng bước vào, ánh mắt đứa nào cũng lấp la lấp lánh khi nhìn chính diện vào những món trang sức tinh xảo, nó hưng phấn dạo quanh một vòng sau đó ôm má cảm thán, hấn thấy bộ dáng nó như vậy thì khẽ cười

_này, thấy cái này hợp với tui chứ?- nó đeo chiếc lắc bạc vào và lắc lắc trước mặt hấn

____- hấn im lặng, lấy dẻ ra

Ting Ting - thông báo từ Mes của nó vang lên Khó hiểu nhưng nó vẫn mở ra xem, tin nhắn là do hấn gửi “cô đeo gì cũng hợp”

Nó ngượng chín mặt, nở nụ cười với riêng hấn rồi cho nhân viên gói chiếc lắc lại

Từ này đến giờ, Vanessa đã quan sát tất cả, cô chẳng biết chuyện gì đang xảy ra nhưng trực giác cho biết hai người này đang làm gì mờ ám. Cô rất muốn biết nhưng bản tính đam mê fashion của mình đã khiến cô quay lưng đi thăm thú cả trung tâm, để lại hai con người với không gian riêng tư

_ừm, anh thấy đôi không?- nó hỏi

_một chút, cô đôi hả?- hấn hỏi

_ờ, đợi mấy người lâu muốn chết mà- nó phụng phịu

_xin lỗi, để tôi khao cô nhé!- hấn nháy mắt

_ok- nó vui vẻ

Về phía Elena, cô đang đứng trước một tủ kính trưng bày, bên trong là chiếc váy cute thiết kế đơn giản nhưng bắt mắt, cô gái nào nhìn vào là mê ngay, kể cả cô

_thích à- Dai hỏi

_ừ- cô gật gật đầu

_tặng nha?- anh nghiêng đầu

_ừ- cô gật đầu

_lấy em cái này- anh nói với nhân viên

Cô vui sướng ôm lấy tay anh

_Dai dễ thương quá à- cô chớp chớp mắt

_nhưng thương không dễ nhé- anh hất đầu

_chị đây định nhân từ đồng ý thương, vậy mà...- cô vờ bước đi

_thật là đồng ý sao?- anh hứng khởi

ừ- cô chép miệng

anh biết em sẽ không để mất anh mà- anh vui sướng ôm cô vào lòng

_đổi nhanh nhỉ? Nhưng mà em thích- cô cười tít mắt

_e hèm! hai người có định lấy váy không ạ?- cô nhân viên nghiêm nghị

_tất nhiên- Dai giật lấy túi đồ rồi kéo “vợ” đi

Khu vui chơi, Waldo đang hết sức mất mặt khi phải chơi những trò trẻ con cùng cô bạn gái nhưng vẫn phải chiều lòng cô, nếu không anh nhất định sẽ không yên. Dù sao cũng thật vui, nhìn thấy nụ cười của cô khiến anh yên tâm hơn bao giờ hết, đã vậy lại còn nhớ về những ngày tháng hạnh phúc của mình lúc bé ^^ Cặp đôi trẻ con này không biết bao giờ mới lớn đây!!!

{...}

_anh, em muốn.....- Gwen nói lấp lửng

—

52. Chương 26: Shopping Lãng Mạn

Raiden Village

_dậy, dậy mau- Vivian ra sức kéo chăn của nó

_ưm...để tao ngủ- nó bịt tai lại

_haizz, đang có ý tốt rủ đi shopping mà cứ ngủ như vậy thì thôi- cô nói

_ê ê, đi đi mà- nó chạy như bay vào phòng tắm

Mặt khác, mọi người đang vỗ tay tán thưởng Vivian, lát sau, nó bước ra với croptop lửng mix cùng váy xòe khiến nó trở nên dễ thương hơn :*

Ngoài cổng, tụi nó đang tranh thủ tán gẫu trong khi đợi bọn hắc, nói chứ con trai gì mà chuẩn bị còn lâu hơn con gái, ước tính thời gian chờ này giờ là hơn 1 tiếng rồi đấy chứ, haizzz

~~_hey- Waldo vẫy tay

_lầu lắt- Vivian liếc

_bà xã cho anh xin lỗi mà- anh lắt lắt tay cô

_hừ- phũ phàng quay đầu

_cục vàng- anh méo máo

Mấy người còn lại bĩu môi xem cặp vợ chồng này mà phát ói, nó là người GATO nặng nề nhất nên chả có tâm tình gì mà nhìn tiếp, lặng lẽ bước đi, bỗng...

_thật trùng hợp- một giọng nói trong trẻo vang lên

Nó quay lại, ra là Vanessa, hôm nay cô chọn đồ giống hệt nó, đến cả màu tóc của cả hai cũng khiến người khác dễ nhầm lẫn, đây là tình cờ hay là cố sắp đặt đây? Nếu là bình thường, nó sẽ lập tức về nhà thay và cho bộ trang phục đó tan thành mây khói nhưng hôm nay thì khác, nó như mong việc gì đó...

_wao~! Hai người có hẹn trước không vậy?- Dai lên tiếng

_trễ giờ rồi, có đi không?- Gwen khó chịu

_đi chứ- Alex gật đầu nắm lấy tay cô

_mình đi cùng được không?- Vanessa khẩn cầu

_tùy- Elena nhún vai

_Azami đâu nhỉ?- Vivian hỏi

_cậu ấy về nhà rồi- hần mở miệng

_ờ...đi thôi

Nó cười tươi, tay nắm chặt tay Elena, hai đứa tình cảm đi về phía chân trời, khụ khụ...quay lại, quay lại thôi mấy đứa, đi lòi hõng đóa!!!!

Trung tâm mua sắm Tụi nó hí hửng bước vào, ánh mắt đứa nào cũng lấp la lấp lánh khi nhìn chính diện vào những món trang sức tinh xảo, nó hưng phấn dạo quanh một vòng sau đó ôm má cảm thán, hần thấy bộ dáng nó như vậy thì khẽ cười

_này, thấy cái này hợp với tui chứ?- nó đeo chiếc lắc bạc vào và lắc lắc trước mặt hần

_.....- hần im lặng, lấy đồ ra

Ting Ting - thông báo từ Mes của nó vang lên

Khó hiểu nhưng nó vẫn mở ra xem, tin nhắn là do hần gửi

“cô đeo gì cũng hợp”

Nó ngượng chín mặt, nở nụ cười với riêng hần rồi cho nhân viên gói chiếc lắc lại

Từ này đến giờ, Vanessa đã quan sát tất cả, cô chẳng biết chuyện gì đang xảy ra nhưng trực giác cho biết hai người này đang làm gì mờ ám. Cô rất muốn biết nhưng bản tính đam mê fashion của mình đã khiến cô quay lưng đi thăm thú cả trung tâm, để lại hai con người với không gian riêng tư

_ừm, anh thấy đói không?- nó hỏi

_một chút, cô đói hả?- hần hỏi

_ờ, đợi mấy người lâu muốn chết mà- nó phụng phịu

_xin lỗi, để tôi khao cô nhé!- hần nháy mắt

_ok- nó vui vẻ

Về phía Elena, cô đang đứng trước một tủ kính trưng bày, bên trong là chiếc váy cute thiết kế đơn giản nhưng bắt mắt, cô gái nào nhìn vào là mê ngay, kể cả cô

_thích à- Dai hỏi

_ừ- cô gật gật đầu

_tặng nha?- anh nghiêng đầu

_ừ- cô gật đầu

_lấy em cái này- anh nói với nhân viên

Cô vui sướng ôm lấy tay anh

_Dai dễ thương quá à- cô chớp chớp mắt

_nhưng thương không dễ nhé- anh hất đầu

_chị đây định nhân từ đồng ý thương, vậy mà...- cô vờ bước đi

_thật là đồng ý sao?- anh hứng khởi

_ừ- cô chép miệng

_anh biết em sẽ không để mất anh mà- anh vui sướng ôm cô vào lòng

_đổi nhanh nhĩ? Nhưng mà em thích- cô cười tít mắt

_e hèm! hai người có định lấy váy không ạ?- cô nhân viên nghiêm nghị

_tất nhiên- Dai giật lấy túi đồ rồi kéo “vợ” đi

Khu vui chơi, Waldo đang hết sức mất mặt khi phải chơi những trò trẻ con cùng cô bạn gái nhưng vẫn phải chiều lòng cô, nếu không anh nhất định sẽ không yên. Dù sao cũng thật vui, nhìn thấy nụ cười của cô khiến anh yên tâm hơn bao giờ hết, đã vậy lại còn nhớ về những ngày tháng hạnh phúc của mình lúc bé ^^ Cặp đôi trẻ con này không biết bao giờ mới lớn đây!!!

{...}

_anh, em muốn.....- Gwen nói lấp lửng

_dự dè?- Alex căng mắt

_muốn cây son đỏ- cô chỉ vào cây son Chanel bắt mắt

_lỡ thoa vô em ung thư môi anh ung thư lưỡi chết sao?- anh nhăn mày

_hức hức- cô mếu máo

_lấy em cây đỏ đi chị, haizz- anh đến mệt với cô

_yêu anh- cô cười hạnh phúc

Anh vui vẻ nắm tay cô, cả hai cùng hướng về...quán ăn

53. Chương 27: Thử Thách Thứ Nhất - Đổi Vị Trí

5h sáng trước cổng trường

_sao đây sao đây?

54. Chương 27: Thử Thách Thứ Nhất - Đổi Vị Trí

5h sáng trước cổng trường

_sao đây sao đây?- nó lo lắng

_chả sao đâu má, tao nói với ông bảo vệ rồi- Elena dí trán nó

Lúc này, cảnh cổng to của trường mở ra, tụi nó và bọn hần nhanh như cắt chạy ù vào trong, nhà ai nấy về, bốn người tụi nó gấp rút thay quần áo rồi trang điểm để chuẩn bị cho cuộc thi

Đúng 7h tại hội trường cuộc thi, các nhân viên đang chỉnh lại mic cho thí sinh, ai nấy cũng hồi hộp, họ liên tục uống nước và cầu nguyện mình sẽ may mắn tại đây. Thời gian dần trôi qua, mọi người đã tập hợp đầy đủ, 18 cô gái chia ra hai nhóm ăn mặc phù hợp với concept đang chờ đợi ban giám khảo gọi tên

Thành phần BGK gồm:

Jonathan - Nhiếp ảnh gia nổi tiếng của tờ tuần san trường Raiden

Lia - Biên đạo nhảy có tiếng

Alice - thành viên của nhóm Dream đoạt giải lần thi trước

_xin chào các em, chào mừng các em đến với cuộc thi này, chắc hẳn ai cũng áp lực nhỉ? Nhưng đừng lo, cứ thoải mái nào,, không có phải lo sợ cả- Alice động viên

_trước tiên, các em đã được phát băng tay đúng không? Chỉ ở nhóm Good mới có, nếu không thực hiện tốt, các em sẽ bị người khác lấy đi- Lia nói

_are you ready?- Jonathan nói lớn

_yess- 18 cô gái đáp lại

_tốt, thí sinh đầu tiên, Hoàng Anh- Jonathan gọi tên

~[hát] Some - Soyu

~_Hồng Ngọc

~[hát - nhảy] Put Your Hand Up

~.....

_Ơm...Azami?- Lia nghiêng đầu

Azami bước lên, cô cúi chào và bắt đầu phần hát Moon Light của mình, bài hát với tiết tấu nhẹ dịu và giọng hát êm đềm của cô khiến ban giám khảo khá thích

_em tập bài này lâu chứ?- Alice hỏi

_cũng không lâu lắm ạ, vì em vốn là người Nhật nên không vấn đề- cô cười

_cảm ơn em- Jonathan gật đầu

~_Tú Linh

Elena bước lên, cô mang theo vẻ đẹp quyến rũ và trình diễn phần nhảy của mình, những động tác điêu luyện cùng ánh mắt hút người nhìn khiến Lia chú ý, cô kết thúc bằng hành động hôn gió khiến Jonathan bật cười thích thú

_haha, em thật có sức hút, xem xiu nữa là tôi lạc mắt rồi- Jonathan đùa

_cảm ơn ạ- cô cười

_nhảy tốt nhưng có vẻ em hơi cứng nhắc bởi các biểu cảm- Alice khẽ nghiêm nghị

_riêng tôi lại thấy hứng thú đó, cảm ơn em rất nhiều- Lia khen

~_Minh Châu

Gwen giật mình nhanh chóng lên sân khấu, cô bắt đầu trình diễn tài năng hát nhạc trot của mình, cô chọn bài Not An Easy Girl và thể hiện nó một cách tinh tế

_ưm....em vẫn chưa thể hiện hết tâm tư của nhân vật

55. Chương 28: Vai Áo Ướt Đẫm

10 phút sau khi phần thi kết thúc, nó ngồi tại phòng chờ, mắt sưng húp, một vài thí sinh đi qua lộ rõ vẻ khinh bỉ, tay chỉ trỏ về phía nó nói lời nặng nề

_tưởng hay lắm, chẳng qua chỉ là nghiệp dư

_nói gì vậy hả?

56. Chương 28: Vai Áo Ướt Đẫm

10 phút sau khi phần thi kết thúc, nó ngồi tại phòng chờ, mắt sưng húp, một vài thí sinh đi qua lộ rõ vẻ khinh bỉ, tay chỉ trỏ về phía nó nói lời nặng nề

_tưởng hay lắm, chẳng qua chỉ là nghiệp dư

_nói gì vậy hả?- Vivian xuất hiện

Mấy cô ả kia nhanh chóng lướt đi, Gwen tiến đến lau nước mắt cho nó, ánh mắt buồn xót

_không sao mà- cô an ủi

_tao quá tự phụ rồi- nó cúi mặt

_haizz, lần sau cố lên- Elena khoác vai nó

_không sao chứ?- Vanessa cười hiền đưa cho nó chiếc khăn tay

_cảm ơn- nó cũng cười

_chị thật tiếc khi em mất vị trí đó- Vanessa an ủi

_em tưởng chị vui- nó nói băng quơ

Cả hai rơi vào tình trạng im lặng, không ai nói câu nào cho đến khi

Eotteohke naega umjigil su eopge

Nal Ooh Ahh Ooh Ahh hage mandeureojwo

Gajja gajja jinsim eomneun gajja

Jal ga jal ga Huh (OOH-AHHhage)

Like Ohh-Ahh - TWICE

_a...alo?- nó nghe máy

_cà phê đổi diện trường, nhanh

Tút...tút...tútNó ngó người sau đó vội tạm biệt Vanessa rồi chạy thật nhanh đến quán cà phê đối diện ==))
Tầng 1 ồn ào náo nhiệt càng khiến nó cô đơn, nó khẽ lắc lắc đầu và bước lên tầng 2, mở tung cánh cửa phòng, nó tìm kiếm xung quanh, bỗng một vòng ôm áp áp bao bọc lấy thân người mảnh khảnh, nó tạm “đứng hình”

_thành công chứ?- hần phà hơi vào tai nó

____hức hức, oa oa oa

Nó quay người ôm lấy hần khóc tức tưởi, khóc như mưa khóc như một đứa trẻ bị dành mắt kẹo khóc như chưa từng được khóc. Hần bất ngờ nâng mặt nó lên

_đã xảy ra chuyện gì??- hần hỏi

_hức...hức...tôi...tôi...phải xuống nhóm Bad- nó thút thút

_không sao mà, vẫn có thể vươn lên- hần an ủi

Dẫn nó về bàn, chị lập tức ụp mặt xuống mà khóc

_có cần cho mượn vai không?- hần chỉ vào vai mình

Nó gục đầu vào vai hần và lại nấc lên từng tiếng, những giọt nước tinh khiết nóng ẩm rơi xuống vai áo ngày càng nhiều tạo thành một mảng ướt đầm ở vai, hần đau lòng nhìn nó

_đừng khóc, tôi đau....

Nó nín hần, tâm trí từ từ xử lý lời hần nói, lòng dâng lên cảm giác khó tả, mặt cả hai ửng hồng nhanh chóng, nó với hai mắt đỏ khức khích cười, hần thì ngại đến nỗi tai cũng đỏ cả lên, thiết tình hai người này hà

_ưm...anh vừa nói gì vậy?- nó nghiêng đầu

_không nghe thì thôi- hần quay mặt

_nói lại đi mà- nó nũng nịu

_không- hần cương quyết

_đi, đi oppa

_không là không

_hì hì, cảm ơn anh rất rất rất nhiều- nó cười tí mắt

Hần cũng cười, xoa đầu nó. Chị lấy dế ra và chụp ngay một phát với hần rồi đăng lên Face ~~ Ngay sau đó, dân mạng được phen dậy sóng với ảnh đại diện của nó với hần trông cực tình cảm dù đã có caption là “không thân”

Nhưng dù có thế nào các girl của trường vẫn vào thả tim vì...trên mạng xã hội, họ là một khối hòa đồng, hần cũng vậy, đối xử bình thường với mọi cô gái nhưng trong đời thực thì khác tức là có chúc ngủ ngon, key word, inbox bình thường đó ==))

Ting - Vivian Kiera và 50 người khác đã bình luận về ảnh của bạn

Vivian Kiera: “hai bấy tình cảm nhỏ, quên tao rồi”

Hilary Jade: “có đâu mà, hề hề”

Dai Venn: “người ta có cặp rồi ==]]”

Hilary Jade: “đùa ==))”

Alex Stephen: ”Gwen Pearl anh ghen tỵ”

Gwen Pearl : “em thương”

Hilary Jade: “:v”

Elena Melanie: “tình cảm chưa”

Hilary Jade: “ờ”

Felix Rufus: “người tình không bao giờ cưới =”]

Hilary Jade: “vâng”

Vanessa Lim: “cố lên em nhá” Với comment này, nó chỉ like và không trả lời gì

Waldo Drake: “chu choa ơi, hai người gớm quá rồi nhé, nhân lúc không có người ở đây là lại làm chuyện bậy, đã vậy còn vô tư up Face nữa chứ, không sợ scandal à =)”

Hilary Jade: “bố vậy đấy =”]

Waldo Drake: “dạ em xin lỗi chị”

Haizz, thiệt tình, t/g ảo quá các bạn nhỉ? Đạo này khoái mấy cái biểu tượng nên lồng vào, cho nó vui đó mà, đừng bỏ t/g nhé! Sáng giờ không có nhà nhớ muốn chết nè, nay mới up truyện cho đó, ráng lết thân đô ủng hộ nghe bà con, tui trông cậy vào mấy người thôi đó :*

Yêu mọi người nhìu

57. Chương 29: Đối Kháng Nghiệt Ngã

Một tuần sau vòng 1, tất cả các thí sinh đã chuẩn bị xong tiết mục để đối đầu với người mình muốn dành vị trí. Nó mệt mỏi xem lại băng ghi hình phần tập luyện của mình, chẳng qua thời gian tập luyện của cả hai nhóm có khác nhau một tí, Good từ 9h sáng đến 9h tối, Bad từ 9h tối đến 9h sáng. Khi nghe tin này, nó đã rất sốc nhưng vẫn cố chịu

Vòng 2 chính thức bắt đầu

Thí sinh đầu tiên, Mai Anh

_hãy gọi người em muốn thách đấu- Lia nói

_bước ra đây đi, Minh Thư

Mai Anh không tiếc thương gọi ngay người bạn của mình, Minh Thư bên dưới cười nhạt bước lên, hai người nhìn nhau trông chốc lát rồi Thư phải đi xuống nhường sân khấu cho bạn.

Trên này, các ban giám khảo cười thích thú với màn đối kháng, Mai Anh bắt đầu thể hiện tài năng với bài hát Fire của 2NE1, tiết mục được chuẩn bị rất kỹ lưỡng =)) đến Minh Thư, cô nàng cá tính với bài nhảy dễ thương, không quá phản cảm mà ngược lại rất gợi cảm khiến Jonathan như bị thu hút, anh há hốc chờ người làm Mai Anh bên trong hậu trường lo sợ. Kết thúc, cả hai quay lại

_Mai Anh, em khiến tôi rất ngạc nhiên bởi chất giọng cao của mình- Alice tán thưởng

_còn về Minh Thư, em rất có sức hút, lúc em nhảy tôi như không còn ở đây nữa rồi- Jonathan đùa khiến cả phòng bật cười

Và đến phút quyết định

_tôi chọn Minh Thư- Jonathan cười

_Mai Anh- Alice nhẹ giọng

_a...ừm...cả hai em đều thể hiện rất tốt, nhưng quyết định của tôi là Minh Thư, bởi vì phong thái tự tin của em ấy, những động tác rất khó nhớ nhưng em vẫn hoàn thành tốt, chúc mừng em- Lia điềm tĩnh nói

Tỉ số là 2-1, vì vậy...giành vị trí...thất bại

{...}

_người khiên chiến tiếp theo, Ngọc Ngân

_em muốn lấy vị trí của chị Gwen, chị mau ra đây- cô bé lớp 10 mạnh dạn

_ồ...làm sao đây- Lia rùng mình

Gwen cười chấp thuận và nhường sân khấu cho Ngọc Ngân biểu diễn. Cô bé hát Ah-Choo của Lovelyz với giọng điệu dễ thương và một vài động tác nhẹ nhàng. Gwen vẫn như vậy, tận dụng giọng hát trời phú của mình, cô chọn Cheer Up với giai điệu nhẹ nhàng hào hứng khiến Ngân lo sợ

_ưm...Ngọc Ngân, em thật dễ thương, giọng hát của em rất hòa hợp, nó khiến tôi có cảm giác thích thú- Jonathan

_Gwen thông minh nhưng không mới mẻ- ngắn gọn là Alice

_không phải nói nhiều về giọng hát của Gwen rồi nhỉ, nhưng người làm tôi bất ngờ nhất chính là Ngọc Ngân, một cô bé nhỏ người nhưng tài không nhỏ- Lia tấm tắc

_ưm...sự lựa chọn của tôi là....- Jonathan và Lia cùng lên tiếng - Ngọc Ngân

_ồ, mọi người bất đồng ý kiến với tôi rồi nhỉ, tôi chọn Gwen cơ- Alice lên tiếng

Tỉ số đã rõ, may mắn hôm nay không thuộc về Gwen, cô ngậm ngùi để Ngọc Ngân giật lấy băng tay sau đó về chỗ dành cho Bad, ánh mắt hơi đỏ

Vài lần đối đầu trôi qua, hiện tại Vivian và Azami đã xuống Bad hoán đổi vị trí với Yến Như và Hồng Ngọc. Dần dần, cuộc thi trở nên căng thẳng

_tiếp theo, Hilary- Alice gọi tên

Nó bên dưới lập tức đứng lên, ánh mắt gần như nổi lửa quyết tâm, ban giám khảo cùng các thí sinh bật cười bởi độ hiếu chiến của nó, chị chào ban giám khảo và rồi...

_Vanessa, em muốn vị trí của chị, chị mau ra đây- nó nói mạnh mẽ

_ồ...bravo~~ Jonathan ngả người về phía sau

Vanessa hơi nhếch mép tiến về sân khấu, cả hai nhìn nhau dữ dội, nó với ý nghĩ phải thắng còn Vanessa lại tưởng nhầm rằng nó chọn cô là vì hấn

58. Chương 29: Đối Kháng Nghiệt Ngã

Một tuần sau vòng 1, tất cả các thí sinh đã chuẩn bị xong tiết mục để đối đầu với người mình muốn dành vị trí. Nó một lần xem lại băng ghi hình phần tập luyện của mình, chẳng qua thời gian tập luyện của cả hai nhóm có khác nhau một tí, Good từ 9h sáng đến 9h tối, Bad từ 9h tối đến 9h sáng. Khi nghe tin này, nó đã rất sốc nhưng vẫn cố chịu

Vòng 2 chính thức bắt đầu

Thí sinh đầu tiên, Mai Anh

_hãy gọi người em muốn thách đấu- Lia nói

_bước ra đây đi, Minh Thư

Mai Anh không tiếc thương gọi ngay người bạn của mình, Minh Thư bên dưới cười nhạt bước lên, hai người nhìn nhau trông chốc lát rồi Thư phải đi xuống nhường sân khấu cho bạn.

Trên này, các ban giám khảo cười thích thú với màn đối kháng, Mai Anh bắt đầu thể hiện tài năng với bài hát Fire của 2NE1, tiết mục được chuẩn bị rất kĩ lưỡng =)) đến Minh Thư, cô nàng cá tính với bài nhảy dễ thương, không quá phản cảm mà ngược lại rất gợi cảm khiến Jonathan như bị thu hút, anh há hốc chờ người làm Mai Anh bên trong hậu trường lo sợ. Kết thúc, cả hai quay lại

_Mai Anh, em khiến tôi rất ngạc nhiên bởi chất giọng cao của mình- Alice tán thưởng

_còn về Minh Thư, em rất có sức hút, lúc em nhảy tôi như không còn ở đây nữa rồi- Jonathan đùa khiến cả phòng bật cười

Và đến phút quyết định

_tôi chọn Minh Thư- Jonathan cười

_Mai Anh- Alice nhẹ giọng

_a...ừm...cả hai em đều thể hiện rất tốt, nhưng quyết định của tôi là Minh Thư, bởi vì phong thái tự tin của em ấy, những động tác rất khó nhớ nhưng em vẫn hoàn thành tốt, chúc mừng em- Lia điềm tĩnh nói

Tỉ số là 2-1, vì vậy...giành vị trí...thất bại

{...}

_người khiên chiến tiếp theo, Ngọc Ngân

_em muốn lấy vị trí của chị Gwen, chị mau ra đây- cô bé lớp 10 mạnh dạn

_ồ...làm sao đây- Lia rùng mình

Gwen cười chấp thuận và nhường sân khấu cho Ngọc Ngân biểu diễn. Cô bé hát Ah-Choo của Lovelyz với giọng điệu dễ thương và một vài động tác nhẹ nhàng. Gwen vẫn như vậy, tận dụng giọng hát trời phú của mình, cô chọn Cheer Up với giai điệu nhẹ nhàng hào hứng khiến Ngân lo sợ

_ừm...Ngọc Ngân, em thật dễ thương, giọng hát của em rất hòa hợp, nó khiến tôi có cảm giác thích thú- Jonathan

_Gwen thông minh nhưng không mới mẻ- ngắn gọn là Alice

_không phải nói nhiều về giọng hát của Gwen rồi nhỉ, nhưng người làm tôi bất ngờ nhất chính là Ngọc Ngân, một cô bé nhỏ người nhưng tài không nhỏ- Lia tấm tắc

_ừm...sự lựa chọn của tôi là...- Jonathan và Lia cùng lên tiếng - Ngọc Ngân

_ồ, mọi người bất đồng ý kiến với tôi rồi nhỉ, tôi chọn Gwen cơ- Alice lên tiếng

Tỉ số đã rõ, may mắn hôm nay không thuộc về Gwen, cô ngậm ngùi để Ngọc Ngân giật lấy băng tay sau đó về chỗ dành cho Bad, ánh mắt hơi đỏ

Vài lần đối đầu trôi qua, hiện tại Vivian và Azami đã xuống Bad hoán đổi vị trí với Yến Như và Hồng Ngọc. Dần dần, cuộc thi trở nên căng thẳng

_tiếp theo, Hilary- Alice gọi tên

Nó bên dưới lập tức đứng lên, ánh mắt gần như nổi lửa quyết tâm, ban giám khảo cùng các thí sinh bật cười bởi độ hiếu chiến của nó, chị chào ban giám khảo và rồi...

_Vanessa, em muốn vị trí của chị, chị mau ra đây- nó nói mạnh mẽ

_ồ...bravo~~ Jonathan ngả người về phía sau

Vanessa hơi nhếch mép tiến về sân khấu, cả hai nhìn nhau dữ dội, nó với ý nghĩ phải thắng còn Vanessa lại tưởng nhầm rằng nó chọn cô là vì hấn Phần thi bắt đầu, nó với bài hát Heartburn sôi động, thể hiện phần nhảy của mình, những động tác quyến rũ cùng ánh mắt hút hồn khiến Jonathan mê mẩn, chỉ động tác đầu của nó đã khiến anh há hốc mồm nhìn về phía trước

=> tiếp theo là Vanessa, cô nàng chọn một bài nhạc sôi động để nhảy, giai điệu sôi nổi góp phần thêm cho sự tươi trẻ của cô, nó ngồi trong hậu trường chăm chú quan sát và trong đầu vạch ra hàng tá lỗi -_-

_ừm...tôi rất ấn tượng với Hilary, từng động tác cứ khiến tim tôi muốn nổ tung- Jonathan cảm thán

_haha, cảm ơn ạ- nó cúi đầu

_quả thật hôm nay em làm rất tốt, biết tận dụng thế mạnh của mình- Alice gật gù

_tôi lại thấy em ấy hát được mà, giọng hát mỏng của em lại rất thu hút đấy- Jonathan nhận xét

_về phía Vanessa, hình tượng của em khiến tôi liên tưởng tới một cô gái quyến rũ hơn là sôi động nên tiết mục này rất không thích hợp với em nhưng dù sao em làm rất tốt- Lia thẳng thắn

_sự lựa chọn của tôi là...Hilary- Alice lên tiếng

Nó mỉm cười ma mị chứng tỏ

_ồ nhìn vẻ mặt của em ấy kìa, như là dụ dỗ tôi chọn em ấy vậy- Jonathan cười lớn

_ha..ani...không có đâu ạ- nó xua tay

_tôi cũng chọn Hilary- Lia cười

_Hilary à, chúc mừng- Jonathan vỗ tay

Nó là người chiến thắng, cúi đầu cảm ơn ban giám khảo và ôm lấy Vanessa

_nào, giờ hãy bắt đầu hoán đổi vị trí- Alice

Cả hai xoay về phía nhau, Vanessa giơ tay lên, nó tàn nhẫn lấy chiếc băng tay ra một cách kiên quyết khiến ban giám khảo nổi cả mồ hôi hột

Nó tiến về vị trí dành cho Good với ánh mắt tự hào kiêu ngạo

_và như các em biết, mỗi thử thách sẽ có một người bị loại và người bị loại hôm nay là...Ánh Thư- Lia gọi tên

Cô gái tên Thư sững sờ rồi bật khóc, mọi người nhanh chóng an ủi cô và không tiếc những giọt nước mắt cho người bạn xui xẻo này, thật đáng buồn

Kết thúc vòng 1 - công bố nhiệm vụ tiếp theo

_tiếp theo các em sẽ phải thực hiện bộ ảnh bìa album và...thực hành nhóm, hai đội sẽ chia làm 4 nhóm nhỏ và cùng biên tập tiết mục để biểu diễn trên sân khấu chính, sẽ có rất nhiều quan khách tham gia đấy ^^- Jonathan căn dặn

The End

~

59. Chương 30: Bìa Album - Ảnh Cá Nhân

Buổi sáng tại phòng truyền thông của trường, mọi người đang tất bật chuẩn bị cho sự kiện chụp ảnh bìa album của các cô gái, ai nấy đều bận rộn đến nỗi chẳng có thời gian ăn sáng

Khoảng 30 phút sau, 17 thí sinh đã tập hợp đầy đủ, mặt ai cũng lộ vẻ hào hứng không khác gì nó, mọi người tiến hành chụp ảnh. Trước tiên, mỗi thí sinh phải chọn cho mình một đồ vật và sẽ có trang phục thích hợp với nó, Azami chọn son môi, Vanessa chọn táo, Gwen chọn điện thoại, Vivian chọn một chú cá, Elena chọn quyển tập và cuối cùng là nó, chị chọn một thứ mà không ai dám chọn - viết chì!!! -_- (tại ẻm dành nên người ta hông dám lấy thì có)

Chụp ảnh - Start

Và nhiếp ảnh không ai khác chính là Jonathan vĩ đại của chúng ta. Anh trong tây trang lịch lãm bước vào studio, các thí sinh phải nói là vỡ òa lên khi chứng kiến nhan sắc “ngiên hùng đồ rắc” của anh =)) Ai cũng cố gắng khiến mình trở nên thật đẹp và cứ chen chúc lên đứng trước

_xin chào, các bạn phải chăng đang rất hào hứng?- Jonathan nhướn mày

_vâng- đồng thanh

_tốt lắm, chúng ta bắt đầu với người đầu tiên nhé, Sally- anh gọi

Lần lượt, lũ lượt, lần lần kéo nhau chụp ảnh, nhiều thí sinh vì lo ngắc trai nên biểu cảm có hơi “đơ” khiến Jonathan gắt gao quát mắng, rồi không cảm xúc, lạnh lùng giả tạo, dễ thương giả tạo, nói chung là 50 sắc tháiii =))) chóng cả mặt =)))

_phù, Vanessa- anh lại gọi

.....ảnh như thế nào thì lát công bố sau.....

_Gwen

_Azami

_Hilary

_Vivian

_Elena

.....

_kết thúc, các em vất vả rồi- anh cười

_vâng- lại đồng thanh

Phòng nghỉ

_wao~ mệt thiệt nha~~ Vivian lấy tay phẩy phẩy

_Gwen này quyến rũ vậy- Elena nháy mắt

_gái ngoan không còn- nó lắc lắc đầu

_chị đẹp đó giờ- Gwen hất tóc

_dạ thưa chị, em không có nói chị đẹp, em chỉ nói là chị quyến rũ thôi, quyến rũ đó quyến rũ đó biết chưa, không phải là đẹp đâu nhe, chị đừng có hoang tưởng, hết sức vô lí hà- Elena làm một hơi

_.....- Gwen cứng họng, thở phò phò tức giận

_hí hí, Gwen đẹp mà, Gwen dễ thương mà- nó nũng nịu ôm cổ cô lắc lắc

_thương bấy bề- cô cười tươi

Lúc này, Vanessa bước vào, cô lướt ngang tụi nó, trong ánh mắt hơi lóa lên vẻ châm chọc sau đó liền biến mất. Cô ngồi trước gương, chải lại lọn tóc và làm cho cánh môi mình thêm hồng với cây son Channel bắt mắt. Nó nhìn chăm chăm cô, hai mắt nhướn lên như muốn tìm khuyết điểm, cả hai trở nên căng thẳng với ánh nhìn trong gương, cho đến khi...

_mọi người mau chuẩn bị- quản lý bước vào hô lớn

Tất cả rồi rít chỉnh lại nhan sắc, nó nhẹ nhàng bước đến cạnh Vanessa, ánh mắt sắc lướt qua người cô như có như không, chống một tay lên thành bàn nhìn thẳng vào gương. Nó lấy trong túi ra một cây son, không Channel, không Gucci, chỉ đơn giản là một cây son hồng dành cho tuổi teen, đơn giản nhưng tươi mới =)))

Lát sau, 17 thí sinh cùng bước lên sân khấu và ngồi tại vị trí của mình, ai nấy cũng hồi hộp. Ồ! Hôm nay giám khảo Alice xinh đẹp của chúng ta tạm thời vắng mặt vì lí do cá nhân, chỉ còn hai người, đang miên man suy nghĩ thì...

_cách - bắt đầu- đạo diễn hô

_lại gặp lại rồi- Jonathan vỗ tay

_chà chà, hôm nay thiếu vắng Alice thật buồn- Lia bưng mặt phụng phịu (ai tin nổi má 28??)

_không sao, bởi vì...để chào đón những thước ảnh của các thí sinh, tôi đã phải cất công tìm cho bằng được một vị giám khảo nổi tiếng, người này không kém Alice đâu- Jonathan nháy mắt

_là ai vậy?- Lia tò mò

_chính là tôi- một giọng nói trong trẻo vang lên

Từ cánh gà, một bóng dáng thướt tha tiến đến, nhìn từ xa cũng đủ biết cô gái này thanh tú cỡ nào, ngũ quan vô cùng cân xứng, đôi chân dài thon dù sỏi từng bước đến hai vị giám khảo, tất cả thí sinh thay nhau há hốc

60. Chương 30: Bìa Album - Ảnh Cá Nhân

Buổi sáng tại phòng truyền thông của trường, mọi người đang tất bật chuẩn bị cho sự kiện chụp ảnh bìa album của các cô gái, ai nấy đều bận rộn đến nỗi chẳng có thời gian ăn sáng

Khoảng 30 phút sau, 17 thí sinh đã tập hợp đầy đủ, mặt ai cũng lộ vẻ hào hứng không khác gì nó, mọi người tiến hành chụp ảnh. Trước tiên, mỗi thí sinh phải chọn cho mình một đồ vật và sẽ có trang phục thích hợp với nó, Azami chọn son môi, Vanessa chọn táo, Gwen chọn điện thoại, Vivian chọn một chú cá, Elena chọn quyển tập và cuối cùng là nó, chị chọn một thứ mà không ai dám chọn - viết chì!!! -_- (tại ẻm dành nên người ta hông dám lấy thì có)

Chụp ảnh - Start

Và nhiếp ảnh không ai khác chính là Jonathan vĩ đại của chúng ta. Anh trong tây trang lịch lãm bước vào studio, các thí sinh phải nói là vỡ òa lên khi chứng kiến nhan sắc “nghiêng thùng đổ rác” của anh =)) Ai cũng cố gắng khiến mình trở nên thật đẹp và cứ chen chúc lên đứng trước

_xin chào, các bạn phải chăng đang rất hào hứng?- Jonathan nhướn mày

_vâng- đồng thanh

_tốt lắm, chúng ta bắt đầu với người đầu tiên nhé, Sally- anh gọi

Lần lượt, lũ lượt, lần lượt kéo nhau chụp ảnh, nhiều thí sinh vì lo ngấm trai nên biểu cảm có hơi “đơ” khiến Jonathan gắt gao quát mắng, rồi không cảm xúc, lạnh lùng giả tạo, dễ thương giả tạo, nói chung là 50 sắc tháiii =))) chóng cả mặt =)))

_phù, Vanessa- anh lại gọi

.....ảnh như thế nào thì lát công bố sau.....

_Gwen

_Azami

_Hilary

_Vivian

_Elena

....

_kết thúc, các em vất vả rồi- anh cười

_vâng- lại đồng thanh

Phòng nghỉ

_wao~ mệt thiệt nha~~ Vivian lấy tay phẩy phẩy

_Gwen này quyến rũ bây- Elena nháy mắt

_gái ngoan không còn- nó lắc lắc đầu

_chị đẹp đó giờ- Gwen hất tóc

_dạ thưa chị, em không có nói chị đẹp, em chỉ nói là chị quyến rũ thôi, quyến rũ đó quyến rũ đó biết chưa, không phải là đẹp đâu nhe, chị đừng có hoang tưởng, hết sức vô lí hà- Elena làm một hơi

_.....- Gwen cứng họng, thở phè phò tức giận

_hí hí, Gwen đẹp mà, Gwen dễ thương mà- nó nũng nịu ôm cổ cô lắc lắc

_thương bấy bề- cô cười tươi

Lúc này, Vanessa bước vào, cô lướt ngang tụi nó, trong ánh mắt hơi lóa lên vẻ châm chọc sau đó liền biến mất. Cô ngồi trước gương, chải lại lọn tóc và làm cho cánh môi mình thêm hồng với cây son Channel bắt mắt. Nó nhìn chăm chăm cô, hai mắt nheo lên như muốn tìm khuyết điểm, cả hai trở nên căng thẳng với ánh nhìn trong gương, cho đến khi...

_mọi người mau chuẩn bị- quản lý bước vào hô lớn

Tất cả rồi rít chỉnh lại nhan sắc, nó nhẹ nhàng bước đến cạnh Vanessa, ánh mắt sắc lướt qua người cô như có như không, chống một tay lên thành bàn nhìn thẳng vào gương. Nó lấy trong túi ra một cây son, không Channel, không Gucci, chỉ đơn giản là một cây son hồng dành cho tuổi teen, đơn giản nhưng tươi mới =)))

Lát sau, 17 thí sinh cùng bước lên sân khấu và ngồi tại vị trí của mình, ai nấy cũng hồi hộp. Ồ! Hôm nay giám khảo Alice xinh đẹp của chúng ta tạm thời vắng mặt vì lí do cá nhân, chỉ còn hai người, đang miên man suy nghĩ thì...

_cách - bắt đầu- đạo diễn hô

_lại gặp lại rồi- Jonathan vỗ tay

_chà chà, hôm nay thiếu vắng Alice thật buồn- Lia bưng mặt phụng phịu (ai tin nổi má 28??)

_không sao, bởi vì...để chào đón những thước ảnh của các thí sinh, tôi đã phải cất công tìm cho bằng được một vị giám khảo nổi tiếng, người này không kém Alice đâu- Jonathan nháy mắt

_là ai vậy?- Lia tò mò

_chính là tôi- một giọng nói trong trẻo vang lên

Từ cánh gà, một bóng dáng thướt tha tiến đến, nhìn từ xa cũng đủ biết cô gái này thanh tú cỡ nào, ngũ quan vô cùng cân xứng, đôi chân dài thon dù sải từng bước đến hai vị giám khảo, tất cả thí sinh thay nhau há hốc, có phải họ may mắn hay không mà được tận mắt gặp siêu sao??

_woa, Jimin!- Lia gọi lớn

_xin chào, tôi là Jimin, hiện là người mẫu đại diện cho tạp chí Pretty của tòa soạn số 57- cô thanh thoát giới thiệu

_nhìn bên ngoài cô đúng là xinh đẹp hơn hẳn- Jonathan cười khen ngợi

_haha, thật cảm ơn- cô cười ngượng

_ngọn gió nào đưa cô đến đây?- Lia nghiêng đầu

_à, thật ra là vì Jonathan, anh ấy đã đích thân đến studio và mời tôi, với thái độ chân thành, tôi không thể nào không chấp nhận được. Ngược lại còn cảm thấy mình rất may mắn mới có cơ hội gặp các tài năng của

Raiden. Lần này đến đây, tôi sẽ quan sát bìa album của các bạn và chắc chắn sẽ nêu lên những đánh giá thật chân thật, xin cảm ơn- cô nói điềm đạm

Phía dưới từ từ vang lên tiếng vỗ tay đều đặn của các thí sinh

_vào vấn đề thôi chính thôi- Lia cất tiếng

_bức ảnh đầu tiên, xin mời Gwen

Gwen bước lên, màn hình lớn hiện lên ảnh cô, một cô gái với chiếc áo sơ mi trắng trên người, tạo dáng một chân duỗi một chân gập, trên tay là chiếc smartphone hiện đại, cả bức ảnh được font đen trắng tạo thêm vẻ ma mị, cô khi xem ảnh cũng rất tự tin về mình

_ừm...concept sexy?- Jimin nâng giọng

_vâng- Gwen gật đầu

_về mặt hình thể, body của em quá chuẩn khiến đến tôi cũng ngưỡng mộ, em làm sao mà giữ được nó thế? Còn về biểu cảm, ánh mắt trong xa xăm? Em đang nhìn gì sao? Tôi nghĩ nghe điện thoại nên chú tâm một chút đó. Tất nhiên đó là ý kiến của tôi, em làm tốt lắm- Jimin thẳng thắn phê bình, biểu cảm mặt có hơi không hài lòng

_*nhận xét*- Jonathan và Lia

_Azami

Ảnh của cô rất đơn giản, cô gái đứng trước gương đang tô son lên môi, bộ dáng như một chú mèo nhỏ ngoan ngoãn làm động lòng người.

_cũng như Gwen, hình thể là một điểm đáng khen ngợi nhưng những biểu cảm trên mặt mới là quan trọng, trong khi cả người và cả chiếc gương theo hình tượng dễ thương nhưng ánh mắt lại rất sắc, như kiểu em đang sống trong một cuộc sống giả tạo, tôi thật đánh giá cao- Jimin luôn là người nhận xét trước tiên

_ừm...quả là rất đáng khen! Em làm tôi khá bất ngờ- Lia mỉm cười

_Vanessa

Một tấm ảnh nhẹ nhàng hiện lên, cô gái với vẻ đẹp ma mị cầm trên tay quả táo đỏ thẫm, ánh mắt sâu xa như muốn nuốt chửng tất cả, concept phù thủy hiện rõ

_.....em có thật là đang chú tâm chụp ảnh?- Jimin nhíu mày

_...- Vanessa chấn động ánh mắt chùn xuống

_em cứ khiến tôi liên tưởng đến những phù thủy trong truyện cổ tích, chỉ đơn giản là em làm theo họ mà không có một sự sáng tạo nào, dù phụ kiện có đẹp cỡ nào mà người mẫu không phối hợp tốt thì coi như thất bại- Jimin lạnh lùng

_*nhận xét*- hai người kia

_Vivian

Ảnh là cô đang thần thờ ngồi trên ghế cùng tà váy dài chạm đất, tay khẽ chạm vào bình thủy tinh chứa cá, khung cảnh khiến người ta liên tưởng tới một nàng công chúa bị lãng quên

_biểu cảm tự nhiên, thân thể có chừng mực cùng chú cá rất dễ thương- Jimin cười

_quả thật, em thật sự cho tôi thấy được sự hồn nhiên của một cô gái đấy- Lia nháy mắt

_cảm ơn ạ- Vivian cúi đầu

—_Elena

Nghe tên, cô bước lên, ảnh của Elena theo concept hồi teen, mang trên người đồng phục học sinh, cô đội tập lên đầu, ánh mắt lo lắng nhảy lên (tạo dáng nhảy á)

_cute quai- Lia cười

_chắc mọi người cũng biết, một khi kêu người mẫu nhảy thì...ảnh không được tốt đúng không?- Jonathan cười

_đúng vậy, và em làm tôi có chút thất vọng, đáng lí em nên chọn son, vì chỉ có thân thể em mới toát được vẻ quyến rũ thôi cô bé size vòng 1 là 97- Jimin xịu mặt

Elena đỏ mặt, giời ạ, thánh hay sao thế này =))) trước mặt Jonathan đó bà =)) tui mất thể diện rồi =)))

_khụ...khụ...cảm...cảm ơn em- Jonathan ngượng nghịu

——_Hilary

Nó mỉm cười bước lên, trên màn hình là một tấm ảnh siêu dễ thương. Cô gái mặc váy yếm đội mũ nỉ đang ngồi trên ghế, tay chống cằm suy tư nhìn ra cửa sổ, vết trên tay là một cây bút chì, bức ảnh tạo cho người khác một cảm nhận dễ gần, cứ như cô họa sĩ đang bí ý.

_ô...em trước đây có từng làm mẫu ảnh chưa? tôi không nghĩ nó lại hoàn hảo như vậy- Lia khen ngợi

_đúng vậy, thần thái của em ấy hiện rõ lúc chụp ảnh, không chừng cô bé sẽ cướp ngôi của em đấy Jimin- Jonathan đùa

_ahaha, quả thật là như vậy nha. Ở góc độ này, vẻ đẹp của em đã được phô bày trọn vẹn, mũi cao gọn cùng với môi mọng và hàng lông mi dày cong, khiến nhiều người ghen tị. Và hơn nữa, góc ảnh nghiêng khiến bức ảnh sống động hơn, hiệu ứng ánh sáng làm em thêm ma mị. Và cuối cùng, tôi cảm thấy em rất tuyệt, cô gái xinh đẹp, một chút trẻ con và không thể thiếu một chút quyến rũ- Jimin nhận xét

_em cảm ơn ạ- nó cúi đầu

—————Phản Nhận Xét Đã Xong—————

_cha, nào nào, phần căng thẳng nhất đã tới, các em đã sẵn sàng chứ?- Lia hỏi hộp

_vâng- tất cả đồng thanh

Không khí bỗng im lặng như tờ

_người được lên Good đầu tiên hôm nay chính là...Azami- Jimin gọi tên

_hãy đọc tên người phải hoán đổi vị trí với em- Jonathan khoác tay

_xin bước ra đây, *tên*- cô nhẹ giọng

Cô gái dưới kia bước lên, cả hai trao đổi băng tay và quay về chỗ ngồi

_tiếp theo, Vivian, em khiến tôi bất ngờ đó- Lia mỉm cười

_mời em

_xin hãy bước ra đây, *tên*- Vivian mắt loé sáng

Lại một người bước lên tiếc nuối trao băng tay

_người tiếp theo....không có

Jonathan cắt đứt hy vọng của những thí sinh nhóm Bad và khiến niềm vui của Good dâng tràn. Hiện tại tụi nó đã có mặt đầy đủ tại nhóm Good, Once của chúng ta cuối cùng cũng đã tụ hợp, mấy anh mà biết vụ này chắc sẽ vui lắm đây =)))

_ừm...như các em đã biết, mỗi phần thi...chúng ta sẽ có người bị loại và hôm nay, hai cô gái xấu số đó đang hiện diện ở Bad, thật đáng tiếc cho hai em, Ánh Minh và Trinh Thư- Lia luyến tiếc

Hai cô gái được kêu tên hốc mắt đỏ ửng bước lên phía trước lắng nghe nhận xét, sau đó lẳng lẽ bước về hậu trường không quay đầu, một vài thí sinh bật lên tiếng nắc tiếc thương cho người bạn :((

_ừm...nào, bình tĩnh lại- Jonathan khó khăn mở giọng

giờ các em hãy về kí túc xá chuẩn bị kĩ tiết mục của mình, đúng 7h, gala sẽ bắt đầu. Sẽ có rất nhiều khán giả tham dự nên hãy cố gắng thể hiện mình nhé- Jimin nháy mắt

(Còn tiếp)

61. Chương 31: Như Một Idol Thật Sự

Hiện giờ chỉ còn lại duy nhất 15 thí sinh, Bad có hai nhóm, một bốn thành viên và một ba thành viên, còn Good, cả hai nhóm đều là bốn thành viên. Cuộc thi này sẽ quyết định thí sinh bị loại, không chỉ một mà là một nhóm, có thể nói, đây là phần thi sống còn của các thí sinh, một phần thi khắc nghiệt.

6h hơn tại sân khấu chính của trường Raiden, tất cả học sinh đang hội tụ để chào đón lần lộ diện đầu tiên của các thí sinh, để thu hút, ai ai cũng gọi chương trình với cái tên Gà Ấc =))) nhưng thông dụng hơn cả là EIGHTEEN vì có 18 thí sinh tham gia. Nhiều học sinh còn cầm trên tay băng rôn để tên thí sinh mình thích hay một chiếc băng có hình thí sinh đó, thậm chí, có cả một fanclub dành cho một số thí sinh may mắn được yêu thích =)))) Như chị nhà chẳng hạn, phía giữa là cái club tranh giành mang tên “Hilary” kia kìa =))))

Cả khán đài chật ních khán giả, chen chúc hơn cả là bốn anh chàng đẹp hơn hoa, 4 người cố leo lên hàng đầu để ngắm gái cho đã nhưng một phần vì bọn fan cuồng một phần vì mấy đứa xem chương trình xô đẩy. Cuối cùng, đồng hồ đã điểm 7h, tất cả đã ổn định chỗ ngồi và háo hức nhìn về sân khấu. Từ hậu trường, chàng MC điển trai bước ra, ánh nhìn thu hút giới thiệu thành phần ban giám khảo (ta bay cho nó lẹ đó =))))):

“Xin trân trọng giới thiệu, nhiếp ảnh gia Jonathan, biên đạo nổi tiếng Lia cùng mộ ca sĩ đầy tài năng, Alice”
Mc đọc lớn

Ba người sánh vai cùng nhau bước ra, hôm nay trong họ thật lấp lánh, Jonathan lịch lãm với vest đen, Lia chính chắn cùng chiếc váy liền thân tối giản, Alice lạ mang đến hình tượng trẻ trung với chân váy và áo full tinh nghịch. Phía dưới bắt đầu vang lên tiếng reo hò dành cho ba vị giám khảo vô cùng thân thuộc, cả ba giới thiệu và nói vài câu, vài ý kiến của mình đối với từng thí sinh, liền ngay sau đó, chương trình bắt đầu

“Như các bạn đã thấy trên màn hình, nhóm Good A (tụi nó) sẽ đối đầu với Bad B (*tên - tên - tên*), Good B (*tên - tên - tên - tên*) sẽ đối đầu với Bad A (Vanessa - tên - tên). Cha, các bạn đã sẵn sàng chưa??”
MC hô lớn

“Rồi” đồng loạt tất cả khán giả la hét um trời

“Ok, hãy đến với phần trình diễn mở màn của Good A, Miss Korea” Mc nói xong liền lui đi

Ánh đèn phụt tắt, tiếng nhạc đệm vang lên, giọng hát đầu tiên được cất lên, từ phía sân khấu, nó với ánh mắt ma mị tiến ra, trên người là chiếc váy xê tà màu đen ôm sát thân. Những bước chân vô cùng quyến rũ làm mọi người chăm chú nhìn, theo sau đó, 3 cô kia lần lượt bước ra, cũng cùng trang phục với nó, bốn cô gái với thân hình tuyệt mỹ đang hòa chung giọng ca, vũ đạo say đắm lòng người khiến tất cả khán giả mê mẩn.

Kết thúc bài hát, những tiếng vỗ tay vang lên rầm một khoảng, tụi nó khẽ cúi chào và nhường lại sân khấu cho nhóm Bad A, kết quả rồi sẽ biết...

Tiếp theo =>>> Bad B, 3 cô gái lớp 10 cùng chung một nhóm, cùng nhau thể hiện phần hát Gee của SNSD, giai điệu vui tươi khiến mọi người hài lòng, không những vậy, trang phục lại rất khiêm tốn, khiến người khác liên tưởng đây là 3 trong 8 móng SNSD. Hai tiết mục trôi qua trong êm đẹp, hiện giờ không khí rơi vào căng thẳng, cả hai nhóm tiến về sân khấu để lắng nghe nhận xét

“Wao! các em thật sự tạo được ấn tượng, Good A, concept quyến rũ ma mị này thật sự rất hợp với các em, từ vóc dáng cho đến giọng hát, các em đều làm tốt, và tôi thật sự thấy sự tiến bộ trong giọng hát của Hilary. Về phần Bad A, hình tượng này cũng là một phần mang đến thành công cho các em, lại về giọng hát, khả năng của ba em hầu như đồng đều nên...tiết mục này thật sự hiệu quả” Lia nêu lên nhận xét

“tôi cảm thấy Good A vẫn thiếu chút gì đó, giọng hát? Vũ đạo? Tất cả đều không phải, đó chính là nụ cười của các em, gương mặt sắc lạnh làm tôi hơi khó chịu, hãy cố gắng hơn nhé. Bad B, tôi rất ấn tượng, trang phục dù đơn giản, âm thanh không được tốt nhưng các em vẫn luôn nở nụ cười, luôn vui vẻ hát, thật đáng quý” Jonathan

“Good A, đầu tư thật hoành tráng, từ trang phục cho đến dàn âm thanh, các em thật sự làm tôi choáng ngợp, bài hát Miss Korea này dễ nhưng cũng khó nếu người hát không biết cách tận dụng nhưng các em làm rất tốt, tài năng thật sự đồng đều mặc dù biểu cảm hơi thiếu. Còn về Bad B, tôi nghĩ...các em nên bồi dưỡng vũ đạo hơn nhé, vì các em làm đã tốt lắm rồi” Alice khen ngợi

“Xin cảm ơn nhận xét của các giám khảo, giờ hãy đến phần biểu diễn tiếp theo, Good B, Bad Girl Good Girl” MC hưng phấn

Điệu nhạc bắt tai của nhóm Miss A vang lên, các khán giả hào hứng cùng lắc lư theo, 4 cô gái xinh đẹp của Good B vô cùng tự tin mà thực hiện vũ đạo của mình, với trang phục quần đùi áo phông đơn giản, họ thật sự gây ấn tượng.

Ngay khi tiếng nhạc tắt đi, âm vang của bài Ah-Choo ngay tức thì vang vọng, 4 cô gái Bad A tung tăng chạy ra sân khấu. Cả bốn cùng hát những âm điệu dễ thương và biểu cảm “diễn sâu” làm ban giám khảo thích thú, khán giả hò hét nhiều hơn nữa. Kết thúc, một lần nữa hai nhóm lại hội tụ

“chà, các em thật dễ thương, Good B thu hút với Bad Girl Good Girl, Bad A lại nhẹ nhàng với Ah-Choo, vũ đạo của cả hai cũng rất cân xứng, thật tuyệt” Lia kiệmc lời, chỉ biết khen

“ừm...Good B làm tôi thật thấy thất vọng, bài hát này các em thể hiện rất không tốt, lý do là gì vậy? Mất đoàn kết hay không chịu chăm chỉ luyện tập, tôi đã thấy một sơ hở của Lian, em nhảy không hề vào nhịp, lần sau chú ý nhé. Bad A, một khối hòa đồng, từ giọng hát đến vũ đạo, các em kết hợp rất tốt, rất đồng đều, tôi có lời khen dành cho các em” Alice

“như Alice, Good A nên chú ý hơn về đội hình của mình nhưng dù sao các em đã làm rất tốt rồi. Đáng khen hơn cả là Bad A, giai điệu dễ thương khiến tôi thích thú và hơn cả là...các em ”diễn sâu” lắm! Hết xì thôi mà, có cần dữ vậy hông?” Jonathan cười đùa

Sau hai phần nhận xét, bốn nhóm tập hợp trên sân khấu và chuẩn bị nghe kết quả. Trước khi ban giám khảo tìm kết quả, các khán giả đã thăm bầu chọn nhóm mình yêu thích và gửi về chương trình, sau khi giám khảo chọn sẽ công bố số lượt bình chọn của mọi người để tìm ra kết quả thống nhất, nghĩa là, bình chọn của giám khảo không hiệu nghiệm

“Tôi chọn Good A, Bad A” Lia

“Tôi thì Good B, Bad A” Jonathan

“Good A, Bad B” Alice

Good A: 386/700 phiếu

Bad B: 314/700 phiếu

=>>> Good A giữ vững vị trí

Good B: 235/700 phiếu

Bad A: 465/700 phiếu

=>>> Bad A áp đảo, cả hai đổi vị trí

Tiến hành hoán đổi

Bốn cô gái đứng đối diện nhau và bắt đầu trao đổi bằng tay, mọi người gần như nín thở

“Vẫn còn một phần thi phụ để quyết định xem nhóm nào sẽ bị loại” MC trấn an

Thế là cả bốn nhóm tiến về phòng nghỉ chuẩn bị cho tiết mục phụ, Good B thật sự suy sụp, chỉ biết quyết tâm, nhất định phải thắng. Sau 30’ giải lao, tiết mục của Good B đã sẵn sàng, cả nhóm chọn bài hát

Ah Yeah của EXID, không khí quấy nhiễu bao trùm cả khán đài, ai cũng hô to tên các cô gái làm họ có thêm tự tin, Bad B bên trong quan sát mà lo lắng, không biết kết quả rồi sẽ đi về đâu. Ngay sau đó, phần biểu diễn của Bad B bắt đầu, bài hát Swing Baby với tiết tấu như một vở nhạc kịch bắt tai đã tạo cho khán giả một không khí sôi nổi, một vài học sinh quá khích đã hô lớn tên các thí sinh, một cuộc thi vô cùng căng thẳng.

“Cha, có lẽ tôi không nên nói gì thêm nữa, hãy cho bình chọn của khán giả quyết định” Jonathan ngao ngán

“Đúng vậy, tôi thật khó khăn mới biết được ai tài hơn” Alice ôm đầu

”Ailee, nếu như đội em bị...

“Hức”

MC còn chưa nói hết, cô bạn đó đã bật khóc, gương mặt trẻ con hết sức đáng thương. Học sinh bên dưới ồ lên, MC với vẻ mặt khó xử nhìn xung quanh, ban giám khảo bật cười

“xin...xin lỗi, anh...anh đổi câu khác” MC thở dài

“Nào, hãy hiện số phiếu của cả hai nhóm”- MC chỉ tay về màn hình

Good B: 455/700 phiếu

Bad B: 245/700 phiếu

Good B chiến thắng

Những giọt nước mắt hạnh phúc cuồn cuộn chảy xuống, bốn cô gái của Good B thật sự rất may mắn, họ liên tục cúi đầu cảm ơn khán giả và không quên ôm lấy những người bạn của mình. Không khí lại ảm đạm hơn nữa khi tất cả phải nghe ban giám khảo công bố người bị loại:

“Ồm...thật sự là rất khó khăn, thay vì loại nguyên nhóm chúng tôi sẽ cho 1 thí sinh có cơ hội để thay đổi, tức là trong phần thi hôm nay, 2 thí sinh trong nhóm Bad B sẽ bị loại” Lia giải thích

“Chúng tôi không muốn ai bị loại cả nhưng đây là luật lệ của chương trình, nhất định phải tuân theo” Jonathan

“Bad B, các bạn có cảm thấy hối tiếc gì không?” Alice hỏi

“Ồ...vâng, chúng em thật sự rất hối hận ạ, vì đã không làm tốt ở những nhiệm vụ trước, và...và ngay cả nhiệm vụ này nữa, với trách nhiệm là đội trưởng nhưng em không dẫn dắt các bạn được, thật xin lỗi” Khả Thy nói trong tiếng nấc và cúi đầu tạ lỗi với hai cô bạn cùng nhóm của mình

“Chà...gay quá đi, vậy nếu ai đó bị loại thì tôi sẽ thành người bị ghét sao?” Lia gãi đầu

“Ani...không đâu, đó sẽ là động lực của tụi em ạ” Minh Anh cười

“Không trách chúng tôi?” Jonathan nâng giọng

“Vâng” cả ba

“Ồ...vậy...hai thí sinh bị loại hôm nay là....”

Nín thở lắng nghe

“Ailee và Minh Anh”

Sững sờ, tất cả bật khóc nức nở tiếc thương cho hai cô bạn, ban giám khảo chỉ biết im lặng, không nói gì là tốt hơn. Nó ôm chặt Ailee nức nở, nước mắt rơi...thương cho niềm đam mê bất tận và thương cho cả tình bạn cao cả

62. Chương 31: Như Một Idol Thật Sự

Hiện giờ chỉ còn lại duy nhất 15 thí sinh, Bad có hai nhóm, một bốn thành viên và một ba thành viên, còn Good, cả hai nhóm đều là bốn thành viên. Cuộc thi này sẽ quyết định thí sinh bị loại, không chỉ một mà là một nhóm, có thể nói, đây là phần thi sống còn của các thí sinh, một phần thi khắc nghiệt.

6h hơn tại sân khấu chính của trường Raiden, tất cả học sinh đang hội tụ để chào đón lần lộ diện đầu tiên của các thí sinh, để thu hút, ai ai cũng gọi chương trình với cái tên Gà Ấc =))) nhưng thông dụng hơn cả là EIGHTEEN vì có 18 thí sinh tham gia. Nhiều học sinh còn cầm trên tay băng rôn để tên thí sinh mình thích hay một chiếc băng có hình thí sinh đó, thậm chí, có cả một fanclub dành cho một số thí sinh may mắn được yêu thích =)))) Như chị nhà chẳng hạn, phía giữa là cái club thành bành mang tên “Hilary” kia kìa =))))

Cả khán đài chật ních khán giả, chen chúc hơn cả là bốn anh chàng đẹp hơn hoa, 4 người cố leo lên hàng đầu để ngắm gái cho đã nhưng một phần vì bọn fan cuồng một phần vì mấy đứa xem chương trình xô đẩy. Cuối cùng, đồng hồ đã điểm 7h, tất cả đã ổn định chỗ ngồi và háo hức nhìn về sân khấu. Từ hậu trường, chàng MC điển trai bước ra, ánh nhìn thu hút giới thiệu thành phần ban giám khảo (ta bay cho nó lẹ đó =))))):

“Xin trân trọng giới thiệu, nhiếp ảnh gia Jonathan, biên đạo nổi tiếng Lia cùng một ca sĩ đầy tài năng, Alice”
Mc đọc lớn

Ba người sánh vai cùng nhau bước ra, hôm nay trong họ thật lấp lánh, Jonathan lịch lãm với vest đen, Lia chính chắn cùng chiếc váy liền thân tối giản, Alice lạ mang đến hình tượng trẻ trung với chân váy và áo full tính nghịch. Phía dưới bắt đầu vang lên tiếng reo hò dành cho ba vị giám khảo vô cùng thân thuộc, cả ba giới thiệu và nói vài câu, vài ý kiến của mình đối với từng thí sinh, liền ngay sau đó, chương trình bắt đầu

“Như các bạn đã thấy trên màn hình, nhóm Good A (tụi nó sẽ đối đầu với Bad B (*tên - tên - tên*), Good B (*tên - tên - tên - tên*) sẽ đối đầu với Bad A (Vanessa - tên - tên). Cha, các bạn đã sẵn sàng chưa??”
MC hô lớn

“Rồi” đồng loạt tất cả khán giả la hét um trời

“Ok, hãy đến với phần trình diễn mở màn của Good A, Miss Korea” Mc nói xong liền lui đi

Ánh đèn phụt tắt, tiếng nhạc đệm vang lên, giọng hát đầu tiên được cất lên, từ phía sân khấu, nó với ánh mắt ma mị tiến ra, trên người là chiếc váy xẻ tà màu đen ôm sát thân. Những bước chân vô cùng quyến rũ làm mọi người chăm chú nhìn, theo sau đó, 3 cô kia lần lượt bước ra, cũng cùng trang phục với nó, bốn cô gái với thân hình tuyệt mỹ đang hòa chung giọng ca, vũ đạo say đắm lòng người khiến tất cả khán giả mê mẩn.

Kết thúc bài hát, những tiếng vỗ tay vang lên rầm một khoảng, tụi nó khẽ cúi chào và nhường lại sân khấu cho nhóm Bad A, kết quả rồi sẽ biết...

Tiếp theo =>>> Bad B, 3 cô gái lớp 10 cùng chung một nhóm, cùng nhau thể hiện phần hát Gee của SNSD, giai điệu vui tươi khiến mọi người hài lòng, không những vậy, trang phục lại rất khiêm tốn, khiến người khác liên tưởng đây là 3 trong 8 móng SNSD. Hai tiết mục trôi qua trong êm đẹp, hiện giờ không khí rơi vào căng thẳng, cả hai nhóm tiến về sân khấu để lắng nghe nhận xét

“Wao! các em thật sự tạo được ấn tượng, Good A, concept quyến rũ ma mị này thật sự rất hợp với các em, từ vóc dáng cho đến giọng hát, các em đều làm tốt, và tôi thật sự thấy sự tiến bộ trong giọng hát của Hilary. Về phần Bad A, hình tượng này cũng là một phần mang đến thành công cho các em, lại về giọng hát, khả năng của ba em hầu như đồng đều nên...tiết mục này thật sự hiệu quả” Lia nêu lên nhận xét

“tôi cảm thấy Good A vẫn thiếu chút gì đó, giọng hát? Vũ đạo? Tất cả đều không phải, đó chính là nụ cười của các em, gương mặt sắc lạnh làm tôi hơi khó chịu, hãy cố gắng hơn nhé. Bad B, tôi rất ấn tượng, trang phục dù đơn giản, âm thanh không được tốt nhưng các em vẫn luôn nở nụ cười, luôn vui vẻ hát, thật đáng quý” Jonathan

“Good A, đầu tư thật hoành tráng, từ trang phục cho đến dàn âm thanh, các em thật sự làm tôi choáng ngợp, bài hát Miss Korea này dễ nhưng cũng khó nếu người hát không biết cách tận dụng nhưng các em làm rất tốt, tài năng thật sự đồng đều mặc dù biểu cảm hơi thiếu. Còn về Bad B, tôi nghĩ...các em nên bồi dưỡng vũ đạo hơn nhé, vì các em làm đã tốt lắm rồi” Alice khen ngợi

“Xin cảm ơn nhận xét của các giám khảo, giờ hãy đến phần biểu diễn tiếp theo, Good B, Bad Girl Good Girl” MC hưng phấn

Điệu nhạc bắt tai của nhóm Miss A vang lên, các khán giả hào hứng cùng lắc lư theo, 4 cô gái xinh đẹp của Good B vô cùng tự tin mà thực hiện vũ đạo của mình, với trang phục quần đùi áo phong đơn giản, họ thật sự gây ấn tượng.

Ngay khi tiếng nhạc tắt đi, âm vang của bài Ah-Choo ngay tức thì vang vọng, 4 cô gái Bad A tung tăng chạy ra sân khấu. Cả bốn cùng hát những âm điệu dễ thương và biểu cảm “diễn sâu” làm ban giám khảo thích thú, khán giả hò hét nhiều hơn nữa. Kết thúc, một lần nữa hai nhóm lại hội tụ

“chà, các em thật dễ thương, Good B thu hút với Bad Girl Good Girl, Bad A lại nhẹ nhàng với Ah-Choo, vũ đạo của cả hai cũng rất cân xứng, thật tuyệt” Lia kiếm lời, chỉ biết khen

“ừm...Good B làm tôi thật thấy thất vọng, bài hát này các em thể hiện rất không tốt, lý do là gì vậy? Mất đoàn kết hay không chịu chăm chỉ luyện tập, tôi đã thấy một sơ hở của Lian, em nhảy không hề vào nhịp, lần sau chú ý nhé. Bad A, một khối hòa đồng, từ giọng hát đến vũ đạo, các em kết hợp rất tốt, rất đồng đều, tôi có lời khen dành cho các em” Alice

“như Alice, Good A nên chú ý hơn về đội hình của mình nhưng dù sao các em đã làm rất tốt rồi. Đáng khen hơn cả là Bad A, giai điệu dễ thương khiến tôi thích thú và hơn cả là...các em ”diễn sâu” lắm! Hết xì thôi mà, có cần dữ vậy hông?” Jonathan cười đùa

Sau hai phần nhận xét, bốn nhóm tập hợp trên sân khấu và chuẩn bị nghe kết quả. Trước khi ban giám khảo tìm kết quả, các khán giả đã thăm bầu chọn nhóm mình yêu thích và gửi về chương trình, sau khi giám khảo chọn sẽ công bố số lượt bình chọn của mọi người để tìm ra kết quả thống nhất, nghĩa là, bình chọn của giám khảo không hiệu nghiệm

“Tôi chọn Good A, Bad A” Lia

“Tôi thì Good B, Bad A” Jonathan

“Good A, Bad B” Alice

Good A: 386/700 phiếu

Bad B: 314/700 phiếu

=>>> Good A giữ vững vị trí

Good B: 235/700 phiếu

Bad A: 465/700 phiếu

=>>> Bad A áp đảo, cả hai đổi vị trí

Tiến hành hoán đổi

Bốn cô gái đứng đối diện nhau và bắt đầu trao đổi bằng tay, mọi người gần như nín thở

“Vẫn còn một phần thi phụ để quyết định xem nhóm nào sẽ bị loại” MC trấn an

Thế là cả bốn nhóm tiến về phòng nghỉ chuẩn bị cho tiết mục phụ, Good B thật sự suy sụp, chỉ biết quyết tâm, nhất định phải thắng. Sau 30’ giải lao, tiết mục của Good B đã sẵn sàng, cả nhóm chọn bài hát Ah Yeah của EXID, không khí quây rữ bao trùm cả khán đài, ai cũng hô to tên các cô gái làm họ có thêm tự tin, Bad B bên trong quan sát mà lo lắng, không biết kết quả rồi sẽ đi về đâu. Ngay sau đó, phần biểu diễn của Bad B bắt đầu, bài hát Swing Baby với tiết tấu như một vở nhạc kịch bắt tai đã tạo cho khán giả một không khí sôi nổi, một vài học sinh quá khích đã hô lớn tên các thí sinh, một cuộc thi vô cùng căng thẳng.

“Cha, có lẽ tôi không nên nói gì thêm nữa, hãy cho bình chọn của khán giả quyết định” Jonathan ngao ngán

“Đúng vậy, tôi thật khó khăn mới biết được ai tài hơn” Alice ôm đầu

”Ailee, nếu như đội em bị...

“Hức”

MC còn chưa nói hết, cô bạn đó đã bật khóc, gương mặt trẻ con hết sức đáng thương. Học sinh bên dưới ồ lên, MC với vẻ mặt khó xử nhìn xung quanh, ban giám khảo bật cười

“xin...xin lỗi, anh...anh đổi câu khác” MC thở dài

“Nào, hãy hiện số phiếu của cả hai nhóm”- MC chỉ tay về màn hình

Good B: 455/700 phiếu

Bad B: 245/700 phiếu

Good B chiến thắng

Những giọt nước mắt hạnh phúc cuồn cuộn chảy xuống, bốn cô gái của Good B thật sự rất may mắn, họ liên tục cúi đầu cảm ơn khán giả và không quên ôm lấy những người bạn của mình. Không khí lại ảm đạm hơn nữa khi tất cả phải nghe ban giám khảo công bố người bị loại:

“Ồm...thật sự là rất khó khăn, thay vì loại nguyên nhóm chúng tôi sẽ cho 1 thí sinh có cơ hội để thay đổi, tức là trong phần thi hôm nay, 2 thí sinh trong nhóm Bad B sẽ bị loại” Lia giải thích

“Chúng tôi không muốn ai bị loại cả nhưng đây là luật lệ của chương trình, nhất định phải tuân theo” Jonathan

“Bad B, các bạn có cảm thấy hối tiếc gì không?” Alice hỏi

“Ồ...vâng, chúng em thật sự rất hối hận ạ, vì đã không làm tốt ở những nhiệm vụ trước, và...và ngay cả nhiệm vụ này nữa, với trách nhiệm là đội trưởng nhưng em không dẫn dắt các bạn được, thật xin lỗi” Khả Thy nói trong tiếng nấc và cúi đầu tạ lỗi với hai cô bạn cùng nhóm của mình

“Chà...gay quá đi, vậy nếu ai đó bị loại thì tôi sẽ thành người bị ghét sao?” Lia gãi đầu

“Ani...không đâu, đó sẽ là động lực của tụi em ạ” Minh Anh cười

“Không trách chúng tôi?” Jonathan nâng giọng

“Vâng” cả ba

“Ồ...vậy...hai thí sinh bị loại hôm nay là....”

Nín thở lắng nghe

“Ailee và Minh Anh”

Sững sờ, tất cả bật khóc nức nở tiếc thương cho hai cô bạn, ban giám khảo chỉ biết im lặng, không nói gì là tốt hơn. Nó ôm chặt Ailee nức nở, nước mắt rơi...thương cho niềm đam mê bất tận và thương cho cả tình bạn cao cả

Một vài câu trả lời phỏng vấn của Eighteen

“Cảm giác của các em bây giờ thế nào?”

“Một chút may mắn”

“Hơi buồn vì phải xa các bạn ạ”

“Em hơi hối hận về những phần thi trước, phải chỉ mình làm tốt hơn”

“Hôm nay, đứng trước nhiều khán giả như vậy, còn nghe được mọi người cổ vũ cho mình nữa, em cảm thấy mình như một idol thật sự vậy, có cả một fandom riêng, tự hào lắm ạ”

!

(còn tiếp)

!

Thấy sao? Tui đổi cách viết rồi đó, đã chưa =)))

Chap hơi dở nhưng vẫn mong sự ủng hộ nha, yêu mấy má lắm

Bật mí: xem chap sau xong là ôm tim chết lên chết xuống đó nhá, ghê lắm, dành cho fan couple chính

63. Chương 32: Lời Tỏ Tình Không Sợ Dị Nghi

Buổi sáng tại biệt thự Destiny, vì để cho thí sinh có thời gian nghỉ ngơi, chương trình quyết định cho tất cả trở về nhà một tuần để thỏa sức thư giãn. Nó chui rúc trong chăn do cái thời tiết lạnh giá ngoài kia, cứ mãi hưởng thụ mà nó vẫn chưa hay biết, có một người, từ này đến giờ đang nhìn nó

“Cô định trốn trong đó đến bao giờ” tiếng hắc vang vọng

“Hử” nó bật dậy

Trong mắt chỉ thấy hắc đang một thân ngao nghể ngồi trên sofa, ánh mắt thách thức nhìn về phía nó. Chị nhà mặt tối sầm hắt chần và bước về hắc, nhưng vì trời đang lạnh, người chỉ mặc chiếc áo ngủ mong tanh làm nó khẽ run, sau đó...

“Hắt xì”

“Lạnh rồi, nhớ mặc nhiều áo” hắc khoác áo cho nó, nhẹ nhàng nhắc nhở

Hành động đó nhất thời khiến nó đỏ mặt tía tai

“Sao vậy? Bệnh hả?” hắc áp tay vào mặt nó ân cần

“Anh...anh chính là đang muốn hại tôi sao?” nó hất tay hắc ra

“Wae? Tôi làm gì? Hay là....tại tôi quyến rũ quá?” hắc gian manh

“Hoang tưởng” nó chối bỏ

“Được rồi, mau vào thay quần áo” hắc cười xòa đẩy nó vào phòng tắm

Khoảng...ôm, cỡ chừng...1 tiếng sau nó mới xuống nhà, mấy đứa ở dưới la hét này giờ, công nhận là lâu thiệt chứ, đã lạnh rồi mà còn muốn sống nguyên thủy.

“Mày...sao không chết trên đó luôn?” Elena dậm chân

“Hề hề, xin lỗi mà” nó gãi đầu

“Thôi kệ nó đi” Vivian phát tay

“Khởi hành thôi” Vanessa hô lớn

Đến giờ nó mới thấy sự xuất hiện của cô, có cả Nam và Azami nữa. Lặng lẽ nhìn qua hắc, sau đó liền quay đi. Anh nhà đã trông thấy ánh mắt của nó, khẽ cười. Bên ngoài xe đã được chuẩn bị, ba cặp kia thì tất nhiên là đi cùng nhau rồi, Nam vì có chuyện cần giải quyết với Azami nên cả hai đi chung một xe, tình huống khó xử xảy đến

“Tự đón xe” hắc kéo tay nó lên xe và nói với Vanessa

Nó ngạc nhiên nhìn hắc, anh ta phũ vậy sao? Nhưng điều đó lại làm nó vui ở trong lòng, suốt quãng đường đi cứ vu vơ hát, lâu lâu lại cười cười như một con thần kinh nữa chứ =))))

Đến công viên giải trí, chị nhà liền tiến đến chỗ mấy con bạn

“Ồ, hai bây đi chung?” Elena nhướn mày

“VẬY Vanessa đâu?” Alex ngó xung quanh

“Anh lo hả?”

Không hẹn trước, nó cùng Gwen tặng cho anh chàng một cốc thủy tinh xanh, chắc chắn, thật đáng thương

64. Chương 32: Lời Tỏ Tình Không Sợ Dị Nghi

Buổi sáng tại biệt thự Destiny, vì để cho thí sinh có thời gian nghỉ ngơi, chương trình quyết định cho tất cả trở về nhà một tuần để thỏa sức thư giãn. Nó chui rúc trong chăn do cái thời tiết lạnh giá ngoài kia, cứ mãi hưởng thụ mà nó vẫn chưa hay biết, có một người, từ này đến giờ đang nhìn nó

“Cô định trốn trong đó đến bao giờ” tiếng hân vang vọng

“Hử” nó bật dậy

Trong mắt chỉ thấy hân đang một thân ngạo nghễ ngồi trên sofa, ánh mắt thách thức nhìn về phía nó. Chị nhà mặt tối sầm hất chăn và bước về hân, nhưng vì trời đang lạnh, người chỉ mặc chiếc áo ngủ mong tanh làm nó khẽ run, sau đó...

“Hắt xì”

“Lạnh rồi, nhớ mặc nhiều áo” hân khoác áo cho nó, nhẹ nhàng nhắc nhở

Hành động đó nhất thời khiến nó đỏ mặt tía tai

“Sao vậy? Bệnh hả?” hân áp tay vào mặt nó ân cần

“Anh...anh chính là đang muốn hại tôi sao?” nó hất tay hân ra

“Wae? Tôi làm gì? Hay là....tại tôi quyến rũ quá?” hân gian manh

“Hoang tưởng” nó chối bỏ

“Được rồi, mau vào thay quần áo” hân cười xòa đẩy nó vào phòng tắm

Khoảng...ờm, cỡ chừng...1 tiếng sau nó mới xuống nhà, mấy đứa ở dưới la hét này giờ, công nhận là lâu thiệt chứ, đã lạnh rồi mà còn muốn sống nguyên thủy.

“Mày...sao không chết trên đó luôn?” Elena dậm chân

“Hề hề, xin lỗi mà” nó gãi đầu

“Thôi kệ nó đi” Vivian phát tay

“Khởi hành thôi” Vanessa hô lớn

Đến giờ nó mới thấy sự xuất hiện của cô, có cả Nam và Azami nữa. Lặng lẽ nhìn qua hân, sau đó liền quay đi. Anh nhà đã trông thấy ánh mắt của nó, khẽ cười. Bên ngoài xe đã được chuẩn bị, ba cặp kia thì tất nhiên là đi cùng nhau rồi, Nam vì có chuyện cần giải quyết với Azami nên cả hai đi chung một xe, tình huống khó xử xảy đến

“Tự đón xe” hân kéo tay nó lên xe và nói với Vanessa

Nó ngạc nhiên nhìn hân, anh ta phũ vậy sao? Nhưng điều đó lại làm nó vui ở trong lòng, suốt quãng đường đi cứ vu vơ hát, lâu lâu lại cười cười như một con thần kinh nữa chứ =))))

Đến công viên giải trí, chị nhà liền tiến đến chỗ mấy con bạn

“Ồ, hai bây đi chung?” Elena nhướn mày

“Vậy Vanessa đâu?” Alex ngó xung quanh

“Anh lo hả?”

Không hẹn trước, nó cùng Gwen tặng cho anh chàng một cước thấu trời xanh, chắc chắn, thật đáng thương

“Ồ...anh...” Alex cứng họng

“Đừng nói nữa, em muốn vào đó” nó chỉ tay vào nhà ma

“Ok, ok” Dai gật gù đầu

Cả bọn nhanh tay lẹ chân chạy vào mua vé, lượt thứ nhất - Waldo Vivian thử sức, cả hai la hét um trời làm tụi nó bên ngoài ôm bụng cười ha hả, nhưng rồi cũng tới lượt người khác, Gwen và Alex ngậm ngùi bước vào trong. 5 phút sau, người đầu không thấy chỉ thấy hai con ma đầu tóc bù xù thảm hại

“Ồ hahaha” nó ngồi xuống đất ôm mặt cười

“Mày...nín” Gwen bức xúc

“Được rồi, Elena, lần này là cậu” hấn đỡ nó lên rồi nói

Elena hùng hổ giật tay Dai đi vào, anh chàng mặt xanh lét run run, mắt nhắm tịt không dám tiến vào. Nhưng ý chí của Elena còn lớn hơn sự sợ hãi của anh nên cô không cho anh nhất gan, ngay lập tức tổng cổ anh vào trong và thám hiểm. Trong chốc lát, chúng ta liền thấy một bóng dáng mảnh mai của con gái bước ra cùng một chàng trai thân tàn ma dại

“Ahahaha” nó cười lớn

“Cười cái gì? Tới lượt mày đó, để xem còn cười hay không?” Vivian liếc

Nó run người nhìn hấn, này giờ ác quá rồi, có sao hông dạ? Hấn bật cười nhìn về mặt nó, cũng vừa, cười người hôm trước hôm sau người cười là đây. Cuối cùng nắm chặt tay nó đi vào căn nhà ma quái đó, như nhận được sức mạnh của hấn, nó không hề sợ hãi. Tâm trí chỉ nghĩ đến những việc làm của hấn ngày hôm nay, tất cả tất cả nhẹ nhàng lướt qua như một thước phim quay chậm: khoác áo cho nó vì sợ nó lạnh, phủ phàng với người yêu cũ để đưa nó đi, giúp nó vượt qua hoảng loạn sợ hãi. Thật sự thì không phải nó không có cảm giác với hấn, chỉ là...không dám nói ra do cái thể diện cao ngút trời của mình thôi. Nhưng hôm nay, một định mệnh đã thay đổi cuộc đời nó, định mệnh đó bắt nó phải nói ra tình cảm thật của mình, tình cảm dành cho hấn. Dù hấn có chấp nhận hay không, nó vẫn mỉm cười không hối hận.

“Yah, tôi...tôi có chuyện muốn nói” nó ngập ngừng

“Ra khỏi đây cái đã” hấn chạt vật với mấy con ma

“Không cần, ngay đây” nó hùng hổ giật người hấn đối diện với nó

“Ồ...” hấn ngơ ngác

“Hình như tôi thích anh mất rồi, chúng ta hẹn hò đi” nó nhìn thẳng vào mắt hấn và nói

Im lặng.....tâm trạng của hấn hiện giờ là hết sức hết sức vui sướng -- nhưng vẫn tỏ vẻ bình thản. Ánh mắt lướt qua gương mặt của nó, chắc đã lấy nhiều dũng khí lắm đây

“Xin lỗi...”

“Được rồi, anh không cần nói nữa” nó kiềm nén cảm xúc quay mặt đi

“Tôi chưa nói hết” hấn thở dài

“....” nó im lặng

“Xin lỗi vì phải để em mở lời trước” hấn kéo nó vào ngực

Trong lòng hấn, nó mở to mắt ngạc nhiên, cùng lúc đó, nước mắt như tràn đầy rơi khỏi mắt nó, niềm hạnh phúc dâng trào, ôm người hấn thật chặt, nó trách móc

“Anh thật đáng ghét, biết là nói ra nhục lắm hông?”

“Haha, được rồi, là lỗi của anh, nhưng em cũng ghê gớm thật” hấn bật cười

“Vì anh chứ bộ” nó bĩu môi

“Nhưng yêu anh không dễ đâu” hấn trầm mặc

“Wae?” nó ngược nhìn hấn

“Yêu anh, em đừng giấu anh mà âm thầm chịu đựng nỗi buồn. Em phải hiểu rằng, bất luận em mất đi cái gì, em mệt mỏi ra sao, thì hãy nhớ rằng còn có anh ở đây, anh sẽ mãi mãi ở bên cạnh em, yêu thương em thật chu đáo, bảo vệ em thật chu toàn. Nếu có khóc, vì bất cứ lý do gì, kể cả là vì anh đi nữa, cũng chỉ được khóc trên vai anh. Tức giận có thể mắng anh, ầm ứ có thể đánh anh, nhưng tuyệt đối không được buông tay. Bàn tay đã nằm gọn trong tay anh rồi, anh sẽ không bao giờ buông ra đâu. Vậy nên, em cũng không được phép.”

“Hức hức” nó thút thít

“Đã bảo là....”

“Người ta khóc vì cảm động chứ bộ” nó đánh yêu hấn

“Đáng yêu” hấn cười nhẹ

Lúc này...clap clap - tiếng vỗ tay vang vọng, nó quay sang, ô mô na Một binh đoàn ma, tất cả đều có mặt, ma cà rồng, búp bê ma, cương thi cho đến ác quỷ đứng đó vỗ tay. Nó kinh hãi hét to

“AAAAAAAAAAAA”

Hấn cười lớn che mắt nó và dẫn chị đi, lúc này vì mãi suy nghĩ mà nó không để ý, giờ hết phim quay lại nó lập tức “hồn lìa khỏi xác”

——-Màn tỏ tình kết thúc như vậy á——-

Nhưng.....chưa đâu, vẫn còn nhiều điều lắm.....

65. Chương 33: Couple Sến Hên

Tối đến, tất cả đã có mặt tại nhà sau khi trải qua cơn sốc tình yêu của nó và hấn. Vanessa cũng hiện diện và cô đang chuẩn bị ra về, ánh mắt hơi buồn

“Lạnh” hấn kiêu lời đưa áo cho cô

“À...cảm ơn anh” Vanessa gượng gạo cầm lấy và bước đi

Hành động nó hoàn toàn lọt vào mắt nó, chị nhà ghen lồng lộn, hằm hằm đi lên lầu. Gwen nhanh chóng nắm bắt tiến lại đẩy hấn theo nó, haizzz, mới quen mà làm người ta ăn dấm chua rồi

Phòng hấn, nó đang ngồi thẩn thờ trên bệ cửa sổ, chiếc áo mỏng manh bị gió trâu đùa khiến nó co rúm người nhưng vẫn không chịu khoác áo. Hấn lắc đầu tiến đến, không ngần ngại chồm cái chặn lên cả người nó

“Đã nói trời lạnh, sẽ bị bệnh mà” hấn thở dài nằm xuống giường

“Muốn người ta quan tâm nên vậy đó” nó liếc mắt

“Lại đây” hấn vẫy tay

Nó phụng phịu bước lại, hấn liền kéo chị nhà xuống nằm trong lòng mình

“Biết là bệnh anh buồn hông?” hấn nói

“Anh với cô ấy còn yêu nhau không?” nó hỏi

“Anh yêu em” hấn nói

“.....” nó cười ôm lấy hân

“Yêu anh, anh cho phép em hờn giận vô cớ. Anh hiểu, sẽ có những lúc anh vô tâm mà không thể hiểu hay để ý nhiều đến em được. Vậy nên, chuyện giận dỗi hay gây sự, làm loạn với anh, anh đều đưa tay xin hàng. Nhưng không được vượt quá sức chịu đựng của anh, có gì thì phải nói ra cùng nhau giải quyết, nhất quyết không được im lặng rồi biến mất, anh sẽ cáu thật đấy.”

“Dạ” nó đáng yêu nói

Hân hài lòng ôm chặt nó, cánh môi mỏng dịu dàng đặt lên cái trán trắng nõn một nụ hôn

“Em về phòng” nó bật dậy

“Ở lại với anh” hân kéo nó lại >

“Ừm...” nó ngại ngùng (khoái chết á :v)

“Không sợ anh làm gì sao?” hân gian manh

“Muốn làm gì à?” nó nhướn mày

“Nào dám” hân giơ tay xin hàng

Nó bật cười rúc sâu vào lòng hân, hai người im lặng một hồi lâu

“Anh” nó gọi

“Sao” hân nhìn nó

“Gọi em là chị nha” nó cười tíu tít

Im lặng...quạ quạ...

1 phút

2 phút

5 phút

“Anh...” nó mè nheo

.....vẫn đơ.....

“Em thấy trên Face người ta gọi nhau như vậy đó” nó bĩu môi buồn bã

”Chị

66. Chương 33: Couple Sến Hên

Tối đến, tất cả đã có mặt tại nhà sau khi trải qua cơn sốc tình yêu của nó và hân. Vanessa cũng hiện diện và cô đang chuẩn bị ra về, ánh mắt hơi buồn

“Lạnh” hân kiệem lời đưa áo cho cô

“À...cảm ơn anh” Vanessa gượng gạo cầm lấy và bước đi

Hành động nó hoàn toàn lọt vào mắt nó, chị nhà ghen lồng lộn, hầm hầm đi lên lầu. Gwen nhanh chóng nắm bắt tiến lại đẩy hân theo nó, haizzz, mới quen mà làm người ta ăn dấm chua rồi

Phòng hân, nó đang ngồi thẩn thờ trên bệ cửa sổ, chiếc áo mỏng manh bị gió trêu đùa khiến nó co rúm người nhưng vẫn không chịu khoác áo. Hân lác đác tiến đến, không ngần ngại chồm cái chặn lên cả người nó

“Đã nói trời lạnh, sẽ bị bệnh mà” hấn thở dài nằm xuống giường
 “Muốn người ta quan tâm nên vậy đó” nó liếc mắt
 “Lại đây” hấn vẫy tay
 Nó phụng phịu bước lại, hấn liền kéo chị nhà xuống nằm trong lòng mình
 “Biết là bệnh anh buồn hông?” hấn nói
 “Anh với cô ấy còn yêu nhau không?” nó hỏi
 “Anh yêu em” hấn nói
 “.....” nó cười ôm lấy hấn
 “Yêu anh, anh cho phép em hờn giận vô cớ. Anh hiểu, sẽ có những lúc anh vô tâm mà không thể hiểu hay để ý nhiều đến em được. Vậy nên, chuyện giận dỗi hay gây sự, làm loạn với anh, anh đều đưa tay xin hàng. Nhưng không được vượt quá sức chịu đựng của anh, có gì thì phải nói ra cùng nhau giải quyết, nhất quyết không được im lặng rồi biến mất, anh sẽ cáu thật đấy.”
 “Dạ” nó đáng yêu nói
 Hấn hài lòng ôm chặt nó, cánh môi mỏng dịu dàng đặt lên cái trán trắng nõn một nụ hôn
 “Em về phòng” nó bật dậy
 “Ở lại với anh” hấn kéo nó lại >

67. Chương 34: Chỉ Là Mưu Kế

Trước nhà Nam, nó lơ đãng nhìn xung quanh sau đó cùng hấn tiến vào. Bên trong phòng khách rộng lớn, một cụ bà khoảng 70 với vẻ mặt phúc hậu đang trò chuyện cùng các bậc phụ huynh
 “Xin chào” nó cúi người
 “A...đến rồi à? Nam của nội” cụ bà vui mừng đánh yêu vào người Nam
 “Chào bà” Azami lễ phép
 “Haha, cả cháu nữa hả, không gặp ít ngày mà lại xinh hơn nữa rồi” cụ bà tấm tắc
 “Không có đâu ạ, cháu vẫn vậy mà” Azami ngượng ngùng
 Lúc này....
 “Con gái” ba nó mắt rưng rưng
 “Ba đừng giả vờ, hôm nay đến đây chính là có ý gì?”
 Nó mỉm cười ôm lấy ba nhưng nhanh như cắt chuyển trạng thái, phun ra từng từ lạnh lùng vào tai ba nó. Ông Hoàng nghe nó nói mà run người, vội cười già thả buông con ra
 “Haha, Felix cũng đến à, nào ngồi đi” ba nó cười tươi
 “Ồ, đây là con gái cậu sao? Thật xinh đẹp” cụ bà quay sang nó
 “Cảm ơn bà ạ” nó cười tươi
 “Ừa, nếu ta chưa hứa hôn cho Nam, chắc chắn sẽ chọn con” bà cụ cười
 “Dạ?” nó nghiêng đầu

Hắn bên cạnh cũng khó hiểu, Nam và Azami thì rơi vào trạng thái đóng băng toàn thân, còn ba nó, ông vội lên vào nhà bếp một cách êm đềm. Anh nhà vội bước theo “ba vợ” để tìm hiểu. Nó thì quay sang hai con người đang sợ hãi kia rồi nhìn bà cụ

“Bà à, ý bà là gì?”

”Hả? Ba không nói cháu biết sao? Azami và Nam đã được hứa hôn từ trước. Ta cứ tưởng hai đứa nó sẽ phản đối gay gắt như trong mấy truyện teen mà ta đọc (bà quá dữ

68. Chương 34: Chỉ Là Mưu Kế

Trước nhà Nam, nó lơ đãng nhìn xung quanh sau đó cùng hắn tiến vào. Bên trong phòng khách rộng lớn, một cụ bà khoảng 70 với vẻ mặt phúc hậu đang trò chuyện cùng các bậc phụ huynh

“Xin chào” nó cúi người

“A...đến rồi à? Nam của nội” cụ bà vui mừng đánh yêu vào người Nam

“Chào bà” Azami lễ phép

“Haha, cả cháu nữa hả, không gặp ít ngày mà lại xinh hơn nữa rồi” cụ bà tấm tắc

“Không có đâu ạ, cháu vẫn vậy mà” Azami ngượng ngùng

Lúc này....

“Con gái” ba nó mắt rưng rưng

“Ba đừng giả vờ, hôm nay đến đây chính là có ý gì?”

Nó mỉm cười ôm lấy ba nhưng nhanh như cắt chuyển trạng thái, phun ra từng từ lạnh lùng vào tai ba nó. Ông Hoàng nghe nó nói mà run người, vội cười giả lã buông con ra

“Haha, Felix cũng đến à, nào ngồi đi” ba nó cười tươi

“Ồ, đây là con gái cậu sao? Thật xinh đẹp” cụ bà quay sang nó

“Cảm ơn bà ạ” nó cười tươi

“Ừa, nếu ta chưa hứa hôn cho Nam, chắc chắn sẽ chọn con” bà cụ cười

“Dạ?” nó nghiêng đầu

Hắn bên cạnh cũng khó hiểu, Nam và Azami thì rơi vào trạng thái đóng băng toàn thân, còn ba nó, ông vội lên vào nhà bếp một cách êm đềm. Anh nhà vội bước theo “ba vợ” để tìm hiểu. Nó thì quay sang hai con người đang sợ hãi kia rồi nhìn bà cụ

“Bà à, ý bà là gì?”

“Hả? Ba không nói cháu biết sao? Azami và Nam đã được hứa hôn từ trước. Ta cứ tưởng hai đứa nó sẽ phản đối gay gắt như trong mấy truyện teen mà ta đọc (bà quá dữ) Nhưng nào ngờ hai đứa lại chịu, còn tuyên bố là đã yêu nhau từ rất lâu nữa chứ, khỏi nói cũng biết hai gia đình vui cỡ nào rồi, dự định cuối năm nay quyết định hôn lễ này”

Mặc cho bà cụ thao thao bất tuyệt, nó nghe đến từ “hứa hôn” là sôi máu nhìn sang Nam và Azami đến thấu xương thấu thịt, hai người than thầm sau bà nội lại kể ra hết vậy chứ, chỉ dám cúi đầu không dám lên tiếng

“À...cháu vào toilet một chút” nó nén giận

“Được được” bà cụ gật đầu

Nó siết chặt tay chạy như bay vào nhà bếp, người ba vĩ đại của nó đang run cầm cập nhìn con gái. Chị nhà bức xúc tiến đến bầu lấy ba, hai tay không dư thời gian mà cần mà xé

“Ba thật quá đáng, thật đáng ghét” nó gần như bật khóc

“Nào, bình tĩnh, không phải chị có anh rồi sao?” hấn nói vào tai nó

“Thật là...” nó cau có

“Con gái, ba xin lỗi” ba nó khúc khích

“Mình cũng xin lỗi” Nam và Azami thì thầm

“Hừ” nó phùng phùng bỏ ra ngoài

Ngoài vườn, nó bực tức ngồi trên xích đu, hấn thấy vợ liền tiến lại, đưa nước cho nó

“Em cần gì phải giận như vậy?” hấn để nó dựa vào vai mình và hỏi

“Giận chứ sao không?”

“Chẳng lẽ...em thấy tiếc?” hấn đen mặt

“Không...không có đâu mà” nó vội vàng ôm cổ hấn chữa cháy

“Anh không biết đâu, rõ ràng là em tiếc vì Nam không còn của mình nữa” hấn bĩu môi

“Không có, thật mà, em yêu anh thôi, chỉ tại ba lừa em” nó giải thích

“Thì giờ chúng ta đến với nhau rồi, Nam cũng biến mất, không còn chứng ngại vật” hấn nhéo mũi nó

“Còn đây” nó cụp mắt

”Hử?” hấn khó hiểu

“Là Vanessa” nó nhú mày

“Hahaha, chị à! Chị đừng lo, anh chỉ thương mỗi chị thôi” hấn ôm nó thật chặt

“Thiệt hông” nó liếc

“Tất nhiên là thiệt gòi, thương muốn chết á” hôn vào cổ nó, hấn nói

Nó bật cười, bàn tay thon thả khê vuốt ve tay hấn đang trên cổ mình, ầm áp dâng trào. Con người ta khi yêu, khác lạ đến vậy sao? Một bad girl ăn chơi lêu lổng giờ thành mèo ngoan, một playboy lạnh lùng nay trở thành người con trai ngoan hiền nghe lời vợ, tình yêu của hấn và nó quả khác biệt

Chap hơi nhảm, sò ri nhiều

69. Chương 35: Kết Quả Cuối Cùng

Hai tuần trôi qua hư chớp khiến người ta không kịp trở tay, nhịp sống tất bật của học sinh trường Raiden lại bình thường trở lại. Kí túc xá nữ là nơi náo nhiệt nhất, ai cũng háo hức mong ngóng đêm thi tối nay và muốn có một kết quả thật trọn vẹn.

Trước kí túc, nó lưu luyến nhìn hấn, hai người cứ im lặng nhìn đối phương không nói một lời, cảnh này cứ khiến người ta tưởng tượng đến phim Hàn sến súa. Một vài người qua lại cũng không ngạc nhiên lắm vì tin nó và hấn hẹn hò đã được công bố, nam nữ thất vọng đến chết ấy chứ, thành phần hồ ly phá hoại trong trường thì tức điên và đang lên kế hoạch ly gián.

“Mau vào đi, trời rất lạnh” hấn kêu nó đi nhưng tay thì níu kéo

Khụ...không phải...anh chị chung trường à >< thái=“”>

“Em không muốn” nó phồng má

“Nhanh chóng vào nghỉ, tối đi xem kết quả” hần hầm mặt

“Dạ, nhớ đi xem”

Chị nhà xụ mặt đá nhẹ chân hần một cái rồi xách vali về phòng. Hần vẫn còn đứng đó, lặng lẽ cười rồi lặng lẽ bước đi.

Chiều đến. Phòng tập của tụi nó sau vài tiếng tập luyện mệt mỏi đã tối đèn, mọi người cùng nhau ra ngoài ăn, nó dẫn ba con bạn đến một quán đồ nướng nhỏ đối diện trường

“Menu đây ạ” phục vụ

“Ồm...cho tôi một ốc hấp tiêu, mực nướng sa tế, chân gà chiên nước mắm và lẩu bò” nó gọi

Trong khi đợi thức ăn đến, tụi nó tranh thủ online. Nick ai đó sáng đèn

70. Chương 35: Kết Quả Cuối Cùng

Hai tuần trôi qua hư chớp khiến người ta không kịp trở tay, nhịp sống tất bật của học sinh trường Raiden lại bình thường trở lại. Kí túc xá nữ là nơi náo nhiệt nhất, ai cũng háo hức mong ngóng đêm thi tối nay và muốn có một kết quả thật trọn vẹn.

Trước kí túc, nó lưu luyến nhìn hần, hai người cứ im lặng nhìn đối phương không nói một lời, cảnh này cứ khiến người ta tưởng tượng đến phim Hàn sến súa. Một vài người qua lại cũng không ngạc nhiên lắm vì tin nó và hần hẹn hò đã được công bố, nam nữ thất vọng đến chết ấy chứ, thành phần hồ ly phá hoại trong trường thì tức điên và đang lên kế hoạch ly gián.

“Mau vào đi, trời rất lạnh” hần kêu nó đi nhưng tay thì níu kéo

Khụ...không phải...anh chị chung trường à >< thái=“”>

“Em không muốn” nó phồng má

“Nhanh chóng vào nghỉ, tối đi xem kết quả” hần hầm mặt

“Dạ, nhớ đi xem”

Chị nhà xụ mặt đá nhẹ chân hần một cái rồi xách vali về phòng. Hần vẫn còn đứng đó, lặng lẽ cười rồi lặng lẽ bước đi.

Chiều đến. Phòng tập của tụi nó sau vài tiếng tập luyện mệt mỏi đã tối đèn, mọi người cùng nhau ra ngoài ăn, nó dẫn ba con bạn đến một quán đồ nướng nhỏ đối diện trường

“Menu đây ạ” phục vụ

“Ồm...cho tôi một ốc hấp tiêu, mực nướng sa tế, chân gà chiên nước mắm và lẩu bò” nó gọi

Trong khi đợi thức ăn đến, tụi nó tranh thủ online. Nick ai đó sáng đèn

“Hey girl” hần mở lời

“Ồ =)))) Em đang ở Xiên Que nà, tụi anh qua đi”

“Thầy giám thị bắt lại rồi”

“Tội chưa, cứ tiếp tục, ăn xong đến giúp :v”

“Ồ”

“Yêu anh”

Thức ăn mang tới, nó vui vẻ gấp cho ba đứa bạn sau đó cũng nhanh chóng ăn phần của mình....

Bữa ăn trôi qua trong không khí vui vẻ, hiện tại đã 6h, tụi nó vội vã chạy về kí túc để chuẩn bị. Lúc đi ngang phòng Azami, nó hơi hé mắt vào trong thì kinh ngạc không thôi

“Anh muốn làm gì?” cô bị Nam ép sát vào tường, then thùng hỏi

“Em nghĩ xem” Nam nở nụ cười thư sinh thường thấy

“Vô sỉ, sao em lại yêu người như anh chứ!” cô quát

“Giờ em mới biết à?”

“Anh...anh...đây là kí túc nữ đó, một lát bạn cùng phòng của em sẽ trở về” cô dọa

“Thì mặc họ” anh chẳng thêm quan tâm

Cô bí ý liền im lặng, ánh mắt lo lắng nhìn ra ngoài hoảng hốt. Nó đang căng mắt nhìn cảnh phỉnh 18 này với nét mặt hết sức hưng phấn, môi còn nhếch lên khiêu khích

“Hi...Hilary” Azami cảm thấy cổ họng mình khô khốc

“Nam à, cậu thật tốt, nếu cậu làm cho cô ấy không đến được trường quay thì mình bớt một đối thủ rồi” nó cười gian trá

“Mình...mình không phải như vậy” Nam quỳnh quáng buông bạn gái ra

Azami nhờ đó nhanh chóng chạy thoát thân, cô đổ mặt chạy như bay vào phòng tắm. Nó bên ngoài cười đến khó thở nhưng vẫn chưa chịu ngừng.

Sau mấy phút cười chết lên chết xuống, nó cuối cùng cũng lui về “hậu cung” để chuẩn bị cho “yến tiệc” tối nay :v

~8h đúng, trước giờ G

“Cục vàng” hấn phồng má

“Sao đây?” nó chống cằm nhìn

“Anh thật muốn làm giám khảo”

“Để làm gì?” nó nghịch mặt

“Cho em thắng chứ sao nữa” hấn véo má nó

“Oh, em mà không thắng thì ai thắng?” nó tự tin

“Dị luôn, anh chờ”

Nó cười nhẹ hôn lên môi hấn rồi quay đi, phong thái thanh cao của nó khiến người khác thật muốn xuống lỗ >< ánh=“” đèn=“” trên=“” sân=“” khấu=“” lớp=“” lãnh=“” chớp,=“” nó=“” rọi=“” vào=“” từng=“” gương=“” mặt=“” của=“” thí=“” sinh=“” và=“” dùng=“” lại=“” tại=“” trung=“” tâm,=“” nơi=“” đó=“” là=“” vị=“” trí=“” của=“” hai=“”>

“Chào mừng các bạn trở lại với EIGHTEEN, hôm nay là đêm cuối cùng, mọi người có phải hay không đang hồi hộp chờ đợi kết quả?” người nữ đưa mic về phía khán giả và tiếp đó là tiếng hò hét

“Chà, tôi run quá đi mất” người nam cười tươi rói

“Anh cứ làm như anh đang dự thi vậy” cô bĩu môi

“Xi, không giỡn nữa, giờ hãy nghe một vài lời phát biểu của BGK”

Phía trên cao, Alice, Jonathan cùng Lia đang vẫy tay chào mọi người

“Xin chào, mấy tuần qua thật vất vả cho các bạn nhưng hãy cố gắng hết mình nhé. Ủm...thật ra thì thể lệ có một chút sửa đổi, đó là không chọn ra nhóm nhạc nữ mà là những thí sinh solo có triển vọng.”

Mọi người ồ lên bất ngờ

“Thật xin lỗi vì sơ xuất này, hôm nay dù ai không được chọn cũng hãy vui vẻ lên nhé!”

“Không sao cả, nếu mọi người không tạo thành nhóm được thì sau cuộc thi, chúng ta vẫn có thể tham gia các giải âm nhạc của trường và tạo nhóm đúng không nào?” MC nữ an ủi

“Đúng vậy, trước khi rơi vào căng thẳng, hãy trải qua một vài tiết mục của các thí sinh tiềm năng” MC nam vui vẻ

“Đầu tiên, phần hát Like A Fool của Good Team”

Hát...hát...cả tâm tình đều dành vào hát....

“Tiếp theo là Dear Santa của Bad để chào mừng Giáng Sinh sắp tới”

Hát...hát...cả tâm tình đều dành vào hát....

“Hai tiết mục vừa rồi tuyệt quá đúng không? Haizz, căng thẳng sắp đến rồi đây”

“Hãy dành cho BGK 10 phút để chọn những thí sinh triển vọng”

1 phút

3 phút

5 phút

10 phút

“Chà, các em đã sẵn sàng chứ” Alice nháy mắt

“Vâng” all

“Sáu thí sinh may mắn có cơ hội thành ca sĩ solo của trường, Azami, Hilary, Gwen, Vanessa, Vivian và Elena” Jonathan

Tụi nó cùng hai cô gái kia bất ngờ đến mắt ướt ướt, cùng tiến về phía trước trong tiếng vỗ tay chúc mừng của mọi người, cả sáu cô gái khẽ cúi người. Nó cười tươi nhìn hẩn phía xa đang “thác loạn” nhảy múa loạn xạ

“Azami, em có giọng hát cao tốt rất hiếm thấy, hãy cố gắng trong tương lai, em ở vị trí nghệ sĩ solo sẽ thích hợp hơn một idol” Lia nhận xét

“Em cảm ơn ạ” cô cúi người

“Vanessa, em chỉ thiếu một xú nữa thôi là trở nên hoàn hảo rồi đấy, nhớ ăn nhiều vào, giảm cân chỉ làm em xấu đi” Alice

“Còn về nhóm Hilary, các em rất có tố chất kết hợp thành một nhóm nhạc, mọi người một vẻ, nhưng có một điểm chung là các em đều thiếu một ít về khả năng hát, sau cuộc thi, hãy tham gia các chương trình âm nhạc sắp tới nhé!” Jonathan

“Xin cảm ơn những lời khen chân thành của ban giám khảo, và chúng tôi có một tin mừng cho các thí sinh triển vọng đây ^^ Tuần sau, nhà trường sẽ tổ chức hội văn nghệ dành cho các couple đẹp đôi, hãy tranh thủ tìm cho mình một chàng trai để tham gia nhé, tất nhiên các bạn sẽ được miễn tuyển chọn” MC nam hưng phấn

“Vâng, cuộc thi vẫn chưa đến hồi kết, hãy xem những tình cảm mà các thí sinh dành cho mọi người” MC nữ chỉ tay về màn hình

Sau đó là những câu nói tràn đầy yêu thương cùng những cảm xúc của các thí sinh, có người xúc động đến nỗi bật khóc nhưng vẫn cố diễn đạt tình cảm của mình. BGK hối tiếc nhìn “con cưng” của mình, thật không muốn chia tay họ, đã gắn bó rất lâu rồi, bao nhiêu buồn vui nước mắt đã nếm trải hết, giờ chia tay, ai cũng mang một nỗi tương tư khó nói...

Kết thúc.....

~~Hi bà con Hân đã trở lại =]]]]

Ăn tết vui hông? Valentine tới gọi kìa, có gấu chưa???

Lo tết mà bỏ cả truyện =]]] Tha lỗi cho ạ

Hân định viết truyện nữa đó mấy đứa Vãn motip cũ, teen mang hơi hướng ngôn tình có H (khà khà), lần này Hân sẽ chú tâm rất nhiều vào truyện mới, không để thất vọng như hai truyện cũ =]]]] cho lời khuyên với góp ý đi bà con

71. Chương 36: Đưa Nhau Đi Trốn

Bây giờ chính là thời gian giải trí sau suốt 2 tháng tham gia cuộc thi, tụi nó phải nói là vô cùng háo hức đến nỗi ăn không ngon ngủ không yên, ngoài ra, thời gian này cũng là ngày quan trọng với các đôi đang yêu <3>

Duy...chỉ có một nàng đang râu thúi ruột

“Sao phải tham gia chứ, em không có mệt mỗi gì cả mà” nó khó chịu nói với thầy phụ trách

“Haizz, chuyện đi này là bắt buộc, nếu em muốn điểm thi của mình mất đi một nửa thì cứ việc trở về”

Cả người hóa đá, nó há hốc nhìn theo bóng lưng thầy phụ trách kia. Trừ điểm sao? Có giỏi thì trừ đi, để xem ông còn ở lại cái trường này được hay không? Nó không quan tâm đến lời hù dọa của thầy mà bước đến lấy túi xách của mình, dứt khoát quay về. Hân còn đang chật vật với các cô gái vội chạy đến kéo tay chị nhà thở hồng hộc

“Em yêu, đi đâu vậy?” bây giờ hân còn đùa được cơ đấy

“Anh là ai vậy?” nó lạnh lùng hất tay hân

“Ồ...phũ phé?” hân ngơ ngác

Hilary không quan tâm quay bước đi, thầy phụ trách phía sau cũng sợ hết hồn với việc nó bỏ đi, nha đầu này, thật không sợ điểm nhỏ sao?

“Này em, giận sao?”

“Ê, anh không làm gì sai cả mà”

“Em ‘êu’, sò ri mà”

“....”

Hân suốt quãng đường cứ lơ đãng theo nó mà nói, con chó đi ngang nhìn vào cảnh này cũng thấy mắt mắt dùm hân nhưng tên điên này lại không chút xấu hổ bám lấy nó, hết kéo tay đến nắm chân, chị nhà đang muốn điên lên

“Anh im lặng một chút đi được không?” nó quát

“Ài, em rốt cuộc là bị sao vậy hả?” hân ôm nó vào trong ngực, khẽ thở dài

Yên lặng ở trong lòng hân không giây giũa, nó hít sâu một hơi cảm thụ cảm giác an toàn mà hân mang lại, đến cuối cùng...nó cũng chỉ cần mỗi THĂNG này thôi :v

“Duy...” nó gọi

O_O Có thể cảm nhận được cơ thể đang ôm mình đang cứng lại, nó ngước lên, ánh mắt mê người không thể nhìn thấy biểu cảm của hân lúc này mà chỉ có thể thấy được chiếc cằm cương nghị của hân

“Bất ngờ vậy luôn?” nó cười

“Yess” hân gật đầu

“Hừ, em muốn đi trốn” nó nói

“Đi đâu?”

“Đâu cũng được, miễn là nơi đó có anh”

Nụ cười trên môi nó liền chuyển sang nịnh hót, gương mặt cũng có chút nũng nịu khiến hân khó cưỡng lại mà đặt môi mỏng lên đôi môi mọng của nó, mang theo muôn vàn sự sùng nịnh.

“VẬY...sao chúng ta không tới Paris hưởng thụ Valentine tới?” hân ôm eo nó hỏi

“Good idea”

“Tốt, khi nào đây?”

“Tối nay” nó phất khởi cười tít mắt

“Em thích là được” hân ra vẻ

Nó trề môi khinh bỉ nhưng vẫn không dấu nổi nét phẫn khích, ngay sau đó liền kéo tay hân về biệt thự chuẩn bị đồ đạc. Nhưng không, số trang phục này lỗi thời hết rồi, nó lại một lần nữa kéo hân đi đến siêu thị gần đó tung hoành mua sắm, ngoài ra còn tìm hiểu một số điều cần biết khi đi nữa chứ, phải nói là nó rất thích thú với chuyến đi này >

Tối đó, tám con người xinh hơn hoa ôm nhau thắm thiết tại sân bay

“Haizz, ta đây cũng muốn đi Paris, chỉ là đựng hàng nên mới qua Anh đây” Elena tiếc nuối

“Tú qua American” Vivian giơ tay

“Bé Châu xinh đẹp đi Sin” Gwen bĩu môi

“Dị luôn” nó bật cười

“Dị đó” Waldo hất mặt

“Trễ rồi, nên đi thôi” Dai khoác vai bạn gái nói

“Ừ, năm sau gặp lại” Alex vẫy tay

Cả bọn đá cho anh một cái rồi chia nhau đi vào các cửa khác nhau, sau đó người ta liền thấy bốn chiếc máy bay cất cánh cùng một lúc bay đến bốn phương trời khác nhau...

Ahihi, chân thành xin lỗi các bạn vì lâu rồi Hân không ra chap nhe!!

Dao này mị bị mê ngôn tình đó mà nên giờ lỗi văn theo hướng ngôn luôn rồi

72. Chương 36: Đưa Nhau Đi Trốn

Bây giờ chính là thời gian giải trí sau suốt 2 tháng tham gia cuộc thi, tụi nó phải nói là vô cùng háo hức đến nỗi ăn không ngon ngủ không yên, ngoài ra, thời gian này cũng là ngày quan trọng với các đôi đang yêu nhau, tháng 2 - tháng của tình yêu

73. Chương 37: Lãng Mạn Một Tình Yêu

Paris 22h ngày 13 tháng 2, phòng 252 khách sạn Chatty

Hiện giờ là mùa đông, thành phố lãng mạn này đang được phủ một lớp tuyết trắng xóa, mọi vật dường như lung linh hơn hẳn. Trời về đêm, không khí nghiêm túc thường thấy cũng dần lắng đi, nhường chỗ cho một Paris nhộn nhịp, xa hoa với những ánh đèn lấp lánh, tỏa sáng khắp thành phố...

Nó đứng bên cửa sổ đưa mắt ngắm nhìn cảnh đô thị phồn hoa, ngắm những đôi tình nhân bên nhau, sưởi ấm cho nhau, tâm tình buồn bực cũng theo đó mà tăng lên...Cái tên trời đánh này, vậy mà nói muốn đón Valentine bên vợ, giờ lại chẳng thấy bóng dáng, chết ở đâu rồi chứ!??

Càng nghĩ càng tức, nó bỏ vào phòng ngủ, thả mình xuống chiếc giường êm ái, nhắm mắt một chút lại ngồi dậy mò facebook...

Đập vào mắt nó là cái “xì ta tút” rình rang của má Vivian: “Valentine buồn”

” Ohhh, tui đoán là em Waldo Drake đã chịu hết nổi nhỡ :v ” nó móc méo

” Im dùm đê ”

” Tội con bé :v ” là Emily

“ ”

” Quen anh này ” người nào đó

” Thắm mĩ trước đã anh yêu ”

Nụ cười dần lan rộng trên khóe môi nó, aida ~ Waldo thân yêu của chúng ta đã chọc giận gì bạn gái rồi, xem ra Valentine lần này, anh không thoát khỏi :v

Còn nữa...tại sao nó không dần mặt hẳn chứ?? Vivian làm được, nó cũng làm được, hẳn sẽ chết với nó :v

” Valentine không anh ”

” Tội con bé :v ” là Emily :v

” :v ”

“Đáng buồn :((” Vivian

” Tội mình đã làm gì sai??? ”

Off Face, nó buông điện thoại và dần chìm sâu vào giấc ngủ, trong lúc mơ màng, nó cảm thấy một bên giường bị lún xuống, sau đó là gương mặt dần ướt át bởi những nụ hôn nồng ấm của ai đó lan đều trên gò má, cái trán, chiếc mũi và cả đôi môi...

“Ừm...”

“Dậy nào...anh có bắt nạt cho em” giọng nói trầm ấm của hẳn vang bên tai khiến nó tỉnh mộng

“Sao anh không đi luôn đi?” nó tức giận dấm vào người hẳn

“Xin lỗi mà...nhưng em vì vậy mà đăng tus xéo anh luôn đó hả?” hẳn cọ mũi mình vào mũi nó, lên tiếng

“Hứ, em còn định block anh luôn cơ” nó liếc

“Ohhh, nhưng anh dễ thương thế này, sao nỡ, đúng hông?” hẳn tự cao

“Xì...”

“Đã tỉnh chưa, theo anh” hẳn bế nó xuống giường

Nó dụi dụi mắt bước theo hẳn ra ban công, bên ngoài là hai ly rượu đặt trên chiếc bàn tròn, xung quanh còn rất lãng mạn với hoa và nến, ánh sáng lấp lóe từ những chiếc nến khiến khu vực phòng nó và hẳn như

bình sáng. Trên bầu trời đêm có những ngôi sao lấp lánh, góp phần làm ấm cúng cho không khí lãng mạn này...Hắn nhìn về mặt bình thần của nó liền từ phía sau đem ra bó hoa tương tự đến trước mặt chị, cười cười

“Darling, Valentine này, em là của anh”

“Là anh chuẩn bị?” nó hỏi, ánh mắt hơi hồ hững

“Phải, bất ngờ chứ?” hắn hỏi một câu hỏi mang tính chất thăm dò

“Rất bất ngờ”

Nở nụ cười dịu dàng, nó rướn người hôn nhẹ lên môi hắn như một lời cảm ơn. Hắn âm thầm thở phào, cười thật tươi dù nó đến bên chiếc ghế, nâng ly rượu trước mặt nó

“Hứa với anh, như vậy mãi nhé!”

“Dạ” nó tủm tỉm

Cả hai cùng cạn ly, nuốt ngụm rượu chát vào miệng, tâm trạng nó khôi phục hơn rất nhiều, uất ức lúc này đã biến mất từ khi hắn tặng hoa cho nó rồi ^^

“Hoa rất đẹp, cảm ơn anh rất nhiều” nó lại cười

“Em mà cứ cười hoài, không chừng anh mất máu đấy” hắn thở dài

“Dẻo miệng” nó trề môi

Hắn chỉ cười, khẽ sang ngồi cạnh nó, cánh tay tự nhiên kéo nó vào lòng, bàn tay còn lại khẽ nâng cằm nó và đếm ngược

“5...4...3...2...1...”

Đùng đùng, một đợt phải bay lên không trung tạo thành hình trái tim tuyệt đẹp, tiếp sau đó là hình ngôi sao, cánh hoa, còn có cả những lời yêu thương. Nó ngỡ ngàng nhìn lên, sau đó lại nhìn sang hắn, trái tim dâng lên một hồi xúc động, chiếc mũi nhỏ cũng dần đỏ và cay cay, nước mắt rơi rồi :v

“Ây...sao lại khóc?” hắn luống cuống

“Hức, anh à, làm người ta cảm động chết đi được” nó sụt sịt vui vào ngực hắn

“Thế hôn anh đi” hắn cười cười

Nó ngẩng đầu vòng tay ôm cổ hắn, trao cho hắn một nụ hôn nồng cháy nhất. Hắn bất động một hồi, sau đó vươn tay giữ gáy nó, tay còn lại siết chặt vòng eo mảnh mai, biến bị động thành chủ động, ra sức cuốn lấy từng hơi thở của nó, chiếc lưỡi đỉnh hương vừa nâng niu lại vừa trêu chọc môi lưỡi nó. Cả hai hôn nhau thật lâu, một nụ hôn kiểu Pháp đúng nghĩa

Đến khi mặt nó không còn giọt máu, hắn mới luyến tiếc rời khỏi đôi môi mọng mà nhìn nó thở dốc từng đợt, cảm giác thật thành tựu >< đưa tay vén ngọn tóc lò xo trên trán nó, hắn khẽ nói

“Em thật đáng yêu”

“Thế thì yêu nhiều vào, đừng có mà bỏ người ta bất thành linh” nó ôm eo hắn quở trách

“Ai mà dám bỏ chứ?” hắn ngắt nhẹ mũi nó

“Đúng rồi, Waldo đã làm gì Vivian vậy?” nó sực nhớ ra và hỏi hắn

“Haizz, cậu ta...quên mất Vivian thích hoa gì đó”

Nó bật cười, cặp đôi này....

“Ngốc lắm đúng không? Anh đâu có như vậy?” hắn cười

“Xì...anh nhớ tốt mà, nhớ em thích hoa tương tự đó” nó cười híp mắt

“Tất nhiên” hắn gật đầu

“Nhưng lại quên mất con này ở nhà một mình” mặt nó liền biến đổi sang lạnh tanh

“Ầy...anh đâu có quên chứ, chỉ là lo chuẩn bị bất ngờ cho em nè” hấn biện minh

“Hừm...” nó hừ lạnh

“Xin lỗi rồi mà, em thấy đây, anh canh đúng 12h chúc mừng Valentine cho em đây còn đòi gì nữa?”

Hấn thở dài xoa đầu nó, ánh mắt ngập nhu tình...

“Buồn ngủ...” nó ngáp

“Ầy, đi ngủ trước đi, anh dọn dẹp xong sẽ NGỦ CÙNG EM” hấn cười tà mị

“Biến thái, để em giúp anh” nó bật cười

Cả hai cùng dọn dẹp trong bầu không khí tuyệt vời, nụ cười hạnh phúc cứ vương vấn trên môi cho đến tận sáng....

74. Chương 37: Lãng Mạn Một Tình Yêu

Paris 22h ngày 13 tháng 2, phòng 252 khách sạn Chatty

Hiện giờ là mùa đông, thành phố lãng mạn này đang được phủ một lớp tuyết trắng xóa, mọi vật dường như lung linh hơn hẳn. Trời về đêm, không khí nghiêm túc thường thấy cũng dần lắng đi, nhường chỗ cho một Paris nhộn nhịp, xa hoa với những ánh đèn lấp lánh, tỏa sáng khắp thành phố...

Nó đứng bên cửa sổ đưa mắt ngắm nhìn cảnh đô thị phồn hoa, ngắm những đôi tình nhân bên nhau, sưởi ấm cho nhau, tâm tình buồn bực cũng theo đó mà tăng lên...Cái tên trời đánh này, vậy mà nói muốn đón Valentine bên vợ, giờ lại chẳng thấy bóng dáng, chết ở đâu rồi chứ!??

Càng nghĩ càng tức, nó bỏ vào phòng ngủ, thả mình xuống chiếc giường êm ái, nhắm mắt một chút lại ngồi dậy mò facebook...

Đập vào mắt nó là cái “xì ta tút” rình rang của má Vivian: “Valentine buồn”

” Ohhh, tui đoán là em Waldo Drake đã chịu hết nổi nhở :v ” nó móc méo

” Im dùm đê ”

” Tội con bé :v ” là Emily

“.....”

” Quen anh này ” người nào đó

” Thảm tử trước đã anh yêu ”

Nụ cười dần lan rộng trên khóe môi nó, aida ~ Waldo thân yêu của chúng ta đã chọc giận gì bạn gái rồi, xem ra Valentine lần này, anh không thoát khỏi :v

Còn nữa...tại sao nó không dần mặt hấn chứ?? Vivian làm được, nó cũng làm được, hấn sẽ chết với nó :v

” Valentine không anh ”

” Tội con bé :v ” là Emily :v

” :v ”

“Đáng buồn :(” Vivian

” Tội mình đã làm gì sai??? ”

Off Face, nó buông điện thoại và dần chìm sâu vào giấc ngủ, trong lúc mơ màng, nó cảm thấy một bên giường bị lún xuống, sau đó là gương mặt dần ướt át bởi những nụ hôn nồng ấm của ai đó lan đều trên gò má, cái trán, chiếc mũi và cả đôi môi...

“Ừm...”

“Dậy nào...anh có bất ngờ cho em” giọng nói trầm ấm của hấn vang bên tai khiến nó tỉnh mộng

“Sao anh không đi luôn đi?” nó tức giận đâm vào người hấn

“Xin lỗi mà...nhưng em vì vậy mà đăng tus xéo anh luôn đó hả?” hấn cọ mũi mình vào mũi nó, lên tiếng

“Hừ, em còn định block anh luôn cơ” nó liếc

“Ohhh, nhưng anh dễ thương thế này, sao nỡ, đúng hông?” hấn tự cao

“Xì...”

“Đã tỉnh chưa, theo anh” hấn bế nó xuống giường

Nó dụi dụi mắt bước theo hấn ra ban công, bên ngoài là hai ly rượu đặt trên chiếc bàn tròn, xung quanh còn rất lãng mạn với hoa và nến, ánh sáng lấp lóe từ những chiếc nến khiến khu vực phòng nó và hấn như bừng sáng. Trên bầu trời đêm có những ngôi sao lấp lánh, góp phần làm ấm cúng cho không khí lãng mạn này...Hấn nhìn về mặt bình thần của nó liền từ phía sau đem ra bó hoa tương tự đến trước mặt chị, cười cười

“Darling, Valentine này, em là của anh”

“Là anh chuẩn bị?” nó hỏi, ánh mắt hơi hồ hững

“Phải, bất ngờ chứ?” hấn hỏi một câu hỏi mang tính chất thăm dò

“Rất bất ngờ”

Nở nụ cười dịu dàng, nó rướn người hôn nhẹ lên môi hấn như một lời cảm ơn. Hấn âm thầm thở phào, cười thật tươi dịu nó đến bên chiếc ghế, nâng ly rượu trước mặt nó

“Hứa với anh, như vậy mãi nhé!”

“Dạ” nó tùm tùm

Cả hai cùng cạn ly, nuốt ngụm rượu chát vào miệng, tâm trạng nó khôi phục hơn rất nhiều, uất ức lúc này đã biến mất từ khi hấn tặng hoa cho nó rồi ^^

“Hoa rất đẹp, cảm ơn anh rất nhiều” nó lại cười

“Em mà cứ cười hoài, không chừng anh mất máu đấy” hấn thở dài

“Dẻo miệng” nó trề môi

Hấn chỉ cười, kê sang ngồi cạnh nó, cánh tay tự nhiên kéo nó vào lòng, bàn tay còn lại kê nâng cằm nó và đếm ngược

“5...4...3...2...1...”

Đùng đùng, một đợt phải bay lên không trung tạo thành hình trái tim tuyệt đẹp, tiếp sau đó là hình ngôi sao, cánh hoa, còn có cả những lời yêu thương. Nó ngơ ngàng nhìn lên, sau đó lại nhìn sang hấn, trái tim dâng lên một hồi xúc động, chiếc mũi nhỏ cũng dần đỏ và cay cay, nước mắt rơi rồi :v

“Ày...sao lại khóc?” hấn luống cuống

“Hức, anh à, làm người ta cảm động chết đi được” nó sụt sịt vui vào ngực hấn

“Thế hôn anh đi” hấn cười cười

Nó ngẩng đầu vòng tay ôm cổ hắn, trao cho hắn một nụ hôn nồng cháy nhất. Hắn bất động một hồi, sau đó vươn tay giữ gáy nó, tay còn lại siết chặt vòng eo mảnh mai, biến bị động thành chủ động, ra sức cuốn lấy từng hơi thở của nó, chiếc lưỡi đỉnh hương vừa nâng niu lại vừa trêu chọc môi lưỡi nó. Cả hai hôn nhau thật lâu, một nụ hôn kiểu Pháp đúng nghĩa

Đến khi mặt nó không còn giọt máu, hắn mới luyến tiếc rời khỏi đôi môi mọng mà nhìn nó thở dốc từng đợt, cảm giác thật thành tựu >< đưa=“” tay=“” vén=“” ngọn=“” tóc=“” lò=“” xò=“” trên=“” trán=“” nó,=“” hân=“” khê=“”>

“Em thật đáng yêu”

“Thế thì yêu nhiều vào, đừng có mà bỏ người ta bất thành hình” nó ôm eo hắn quả trách

“Ai mà dám bỏ chứ?” hắn ngất nhẹ mũi nó

“Đúng rồi, Waldo đã làm gì Vivian vậy?” nó sực nhớ ra và hỏi hắn

“Haizz, cậu ta...quên mất Vivian thích hoa gì đó”

Nó bật cười, cặp đôi này....

“Ngốc lắm đúng không? Anh đâu có như vậy?” hắn cười

“Xì...anh nhớ tốt mà, nhớ em thích hoa tương tự đó” nó cười híp mắt

“Tất nhiên” hắn gật đầu

“Nhưng lại quên mất con này ở nhà một mình” mặt nó liền biến đổi sang lạnh tanh

“À...anh đâu có quên chứ, chỉ là lo chuẩn bị bất ngờ cho em nè” hắn biện minh

“Hừm...” nó hừ lạnh

“Xin lỗi rồi mà, em thấy đấy, anh canh đúng 12h chúc mừng Valentine cho em đấy còn đòi gì nữa?”

Hắn thở dài xoa đầu nó, ánh mắt ngập nhu tình...

“Buồn ngủ...” nó ngáp

“Ày, đi ngủ trước đi, anh dọn dẹp xong sẽ NGỦ CÙNG EM” hắn cười tà mị

“Biến thái, để em giúp anh” nó bật cười

Cả hai cùng dọn dẹp trong bầu không khí tuyệt vời, nụ cười hạnh phúc cứ vương vấn trên môi cho đến tận sáng....

75. Chương 38: Người Quen

8h00 AM, đại lộ Champs-Élysées

Hắn đang dắt tay nó đi trên đường, không khí vừa tấp nập vừa náo nhiệt này khiến nó cứ mỉm cười mãi. Cả hai đi được một lúc thì dừng lại tại cửa hàng đồ ăn nhanh Di Roma lộng lẫy, hắn khê cúi xuống xem sắc mặt nó

“Ăn ở đây nhé?”

“Cũng được” nó gật gù

Bàn ăn cạnh cửa sổ là sự lựa chọn của cả hai, ngồi được vài phút thì một phục vụ nam đem thực đơn đến, tỉ mỉ đưa cho hắn, bàn tay cầm bút, hỏi

“Hai vị dùng gì ạ?”

“Một sandwich, một hamburger và hai ly Latte ” hắn dùng tiếng Pháp phổ thông để nói

“Lát nữa đi đâu?” nó vừa lướt web vừa hỏi

“Khải Hoàn Môn” hần trả lời

“Ừm...bọn kia sẽ đến đây” nó nói

“Làm gì??”

“Du lịch chứ sao” nó bĩu môi

“Ờ, anh nghĩ họ có ý khác đó” hần cười cười

“Ý khác là ý gì chứ hả?”

Một giọng nói trong trẻo vang lên, hần giật mình quay lại. Sáu con người kia đang hùng hổ đứng đó, ánh mắt lại rất khiêu khích, như thể muốn giao tranh một trận vậy. Khóe môi nó kéo lên một đường cong hoàn hảo, bọn này cuối cùng cũng tới, đón Valentine với người yêu vui thì vui thật nhưng thiếu bọn này, chắc nó lên đường sớm

“Em yêu, nhớ tội chị lắm chứ gì?” Elena khoác vai nó trêu

“Phải, ngồi đi, mọi người dùng gì?” nó hào hứng

Cả đám tranh nhau cái thực đơn bé xíu mà gọi món, chẳng những vậy còn không biết giữ ý tứ, gọi rất chi là nhiều, làm anh phục vụ ghi ghi chép chép đến bàn tay mất cảm giác. Nó nhìn bọn bạn ăn mà hoa mắt chóng mặt

“Tội bây...sao không mua cả cái cửa hàng này đi?”

“Hi...làm vậy người ta nói mình tham ăn đó” Emily nháy mắt

Nó lắc lắc đầu kiểu hết nói nổi, bỗng...

“A..., lại gặp rồi”

Là Vanessa!

“Đúng vậy” Alex cười nhẹ

“Có cả Hilary và Felix sao? Thật may khi gặp bạn bè ở nước ngoài nha” cô tủm tỉm

“Ừ ừ” Waldo gượng gạo

Vanessa cười thật tươi nhìn mấy người bọn nó rồi tự nhiên kéo ghế xuống ngồi cạnh hần, tay cũng rất tự nhiên cầm thực đơn và gọi món, tội nó đứng hình trong giây lát rồi một cảm giác bài xích dâng lên cao...

“Cậu vừa nói lại gặp tội này là có ý gì?” Vivian hỏi

“À...lúc này ở sân bay mình đã thấy các cậu mà không tiện gọi” Vanessa giải thích

“Tình cờ hay là có sắp xếp chứ?” Dai nói nhỏ

“Hả?” Vanessa nhìn cậu

“Không có gì” Dai nhướn miệng cười

Nó im lặng nhìn hần, anh nhà cũng vậy. Một lúc lâu sau, điện thoại nó báo hiệu có tin nhắn, là hần gửi

“Về?”

“Không sao, cứ bình thường :)”

”Này, em không phải là giận anh đấy chứ

76. Chương 38: Người Quen

8h00 AM, đại lộ Champs-Élysées

Hắn đang dắt tay nó đi trên đường, không khí vừa tấp nập vừa náo nhiệt này khiến nó cứ mỉm cười mãi. Cả hai đi được một lúc thì dừng lại tại cửa hàng đồ ăn nhanh Di Roma lộng lẫy, hắn khẽ cúi xuống xem sắc mặt nó

“Ăn ở đây nhé?”

“Cũng được” nó gật gù

Bàn ăn cạnh cửa sổ là sự lựa chọn của cả hai, ngồi được vài phút thì một phục vụ nam đem thực đơn đến, tỉ mỉ đưa cho hắn, bàn tay cầm bút, hỏi

“Hai vị dùng gì ạ?”

“Một sandwich, một hamburger và hai ly Latte ” hắn dùng tiếng Pháp phổ thông để nói

“Lát nữa đi đâu?” nó vừa lướt web vừa hỏi

“Khải Hoàn Môn” hắn trả lời

“Ừm...bọn kia sẽ đến đây” nó nói

“Làm gì??”

“Du lịch chứ sao” nó bĩu môi

“Ờ, anh nghĩ họ có ý khác đó” hắn cười cười

“Ý khác là ý gì chứ hả?”

Một giọng nói trong trẻo vang lên, hắn giật mình quay lại. Sáu con người kia đang hùng hổ đứng đó, ánh mắt lại rất khiêu khích, như thể muốn giao tranh một trận vậy. Khóe môi nó kéo lên một đường cong hoàn hảo, bọn này cuối cùng cũng tới, đón Valentine với người yêu vui thì vui thật nhưng thiếu bọn này, chắc nó lên đường sớm

“Em yêu, nhớ tội chị lắm chứ gì?” Elena khoác vai nó trên

“Phải, ngồi đi, mọi người dùng gì?” nó hào hứng

Cả đám tranh nhau cái thực đơn bé xíu mà gọi món, chẳng những vậy còn không biết giữ ý tứ, gọi rất chi là nhiều, làm anh phục vụ ghi ghi chép chép đến bàn tay mất cảm giác. Nó nhìn bọn bạn ăn mà hoa mắt chóng mặt

“Tội bây...sao không mua cả cái cửa hàng này đi?”

“Hi...làm vậy người ta nói mình tham ăn đó” Emily nháy mắt

Nó lắc lắc đầu kiểu hết nói nổi, bỗng...

“A..., lại gặp rồi”

Là Vanessa!

“Đúng vậy” Alex cười nhẹ

“Có cả Hilary và Felix sao? Thật may khi gặp bạn bè ở nước ngoài nha” cô tủm tỉm

“Ừ ừ” Waldo gượng gạo

Vanessa cười thật tươi nhìn mấy người bọn nó rồi tự nhiên kéo ghế xuống ngồi cạnh hắn, tay cũng rất tự nhiên cầm thực đơn và gọi món, tội nó đứng hình trong giây lát rồi một cảm giác bài xích dâng lên cao...

“Cậu vừa nói lại gặp tội này là có ý gì?” Vivian hỏi

“À...lúc này ở sân bay mình đã thấy các cậu mà không tiện gọi” Vanessa giải thích

“Tình cờ hay là có sắp xếp chứ?” Dai nói nhỏ

“Hả?” Vanessa nhìn cậu

“Không có gì” Dai nhớn miệng cười

Nó im lặng nhìn hấn, anh nhà cũng vậy. Một lúc lâu sau, điện thoại nó báo hiệu có tin nhắn, là hấn gửi
“Về?”

“Không sao, cứ bình thường :)”

“Này, em không phải là giận anh đấy chứ”

“Không có”

“Anh liền đổi chỗ đây”

Sau khi nó đọc tin nhắn, lập tức thấy hấn đứng bật dậy sang ngồi cạnh nó, chỗ cạnh Vanessa lại đập cho chàng Waldo tội nghiệp. Anh chàng mếu máo nhìn hấn, thằng bạn trời đánh, Vivian vừa mới tha tội, giờ lại...đời anh thật xui xẻo a

“Nè, ăn xong chúng ta đi dạo một chút, được không?” Vanessa hỏi

“Tùy cậu” nó nhún vai

“Gần đây có cửa hàng Louis Vuitton đấy” cô cười híp mắt

“Ohh, anh à, em muốn mua áo khoác, cái nào mà sang chảnh một xíu á” Elena quay sang Dai

“Ừ” anh lạnh lùng

“Nè...” cô phồng má

“Tui sẽ mua 10 cái cho cô luôn”

“Thương anh ghê” cô chu mỏ nói

Nó cười cười nhìn hấn, anh nhà giả vờ không biết mà tiếp tục ăn làm nó tức hộc máu, ‘thứ đô diên’

Đánh chén xong xuôi, tụi nó nắm tay nhau bước khỏi cửa hàng, để mấy chàng nghếch mặt thanh toán, Emily tốt bụng gọi Vanessa nhưng có vẻ...cô định chờ bọn hấn

“Hơi...bọn họ có phải là người không mà ăn như heo thế?” Alex than

“Chỉ có bông của các cậu ăn nhiều, Hilary của tôi hiền lắm cơ :v” hấn nói

“Ờo...ơ...Vanessa! Cậu không theo họ hả?” Waldo hỏi

“Hi...mình chờ các cậu” cô cười

“Oh! Vậy đi nhanh thôi” Dai gật gù rồi chạy đi

Waldo và Alex cũng chạy biến, chỉ còn hấn, anh nhà liếc cô một cái rồi sải bước đi, Vanessa vẫn không buồn, cô nhích một chút để đi ngang hàng với hấn, vẻ mặt e lệ khiến người ta thấy thương nhưng Felix không nghĩ thế :v

“Ừm...áo khoác lúc trước anh mua đã hỏng rồi, lần này em định mua một cái nữa đấy” cô gợi chuyện

“.....”

”Ừm...anh à, thật ra năm đó...

“Tôi đến đây là để đón Valentine cùng VỢ, không phải nghe cô tâm tình” hấn cắt ngang rồi bước đi

“Hừm...anh có phản ứng mạnh như vậy tức là anh còn quan tâm, em sẽ giành lại anh, chờ em” Vanessa vẫn không chịu thua mà nói với theo

Lúc này...nó vì nghe lời ba chàng kia mà quay lại, nào ngờ chứng kiến một màn này, dù hắn không thể hiện hành động nào cho thấy hắn còn để ý đến Vanessa nhưng câu tuyên bố chắc chắn kia làm nó lo lắng không ít. Ánh mắt chuyển lạnh, nó khẽ nhìn hắn đang bước lại liền quay lưng đi, trong lòng dâng lên một hồi bối rối, dù thế nào đi nữa, nó vẫn là người đến sau...

Vanessa thỏa mãn thở hắt ra, từ túi xách lôi ra chiếc điện thoại đang reo lên từng hồi

“Thế nào?” một giọng nam trầm vang lên

“Rất tốt, quả nhiên anh ấy vẫn còn lưu luyến tao” cô khẽ cười

“Đừng vội mừng, cô bạn thân ngu người này :v hắn ta không dễ câu lại khi cô đã vứt bỏ đâu”

“Hừ, mà đừng cho mình là hay”

“Khi tất cả đã nhạt phai, dù ai đúng ai sai cũng không nên quay lại. Nhớ lấy” người con trai kia nhắc nhở

“Tao biết, nhưng chính tao sẽ làm thay đổi câu nói đó” cô tự tin

“.....”

“Đừng đau khổ như vậy nữa, yên bình mà sống bên tao, được không? Huyền Trân.....”

Lời nói vang vọng trong màn đêm nhưng...cô gái ấy có nghe được?

77. Chương 39: Rắc Rối Ở Club

Một lần nữa phố đêm Paris lại trở dậy, vẫn không khí náo nhiệt quen thuộc, nó co rút mình trong chiếc chăn bông ấm áp, tận hưởng sự vuốt ve của hắn trên bàn tay nhỏ

“Chán quá ~ ” Nó than

“Sẽ rất tuyệt nếu chúng ta đến club” Hắn thăm dò

“Muốn đến cứ nói, cần gì lựa lời thận trọng thế”

“Hi hi, đi nhé?”

Nó tiến đến hôn nhẹ lên môi hắn, gật đầu.

Yum Club

Đây có thể xem là một club nổi tiếng của Paris, mở cửa từ 21h cho đến tận sáng, thu hút đông đảo nam thanh nữ tú trong đó có cả những hot face đang là trào lưu trên mạng xã hội. Qua cửa chính đến bàn tiếp tân, nơi này là bộ phận kiểm soát

“Xin chào, hãy cho chúng tôi xem chứng minh thư của hai vị” Một cô gái Pháp với giọng điệu trong trẻo

Sau khi trải qua màn kiểm tra “tội đồ”, nó cùng hắn tiến về phía sofa trống, nhân viên phục vụ mau chóng bước lại ghi chép thức uống

“Nơi này thật tuyệt” hắn huýt sáo

“Sẽ tuyệt hơn nếu anh không có hành động đó” nó bực bội

“A...anh...tự nhiên bệnh tái phát thôi mà” hắn khoác vai nó trên đùi

“Hừ, anh đi chết đi” nó giận dữ đâm vào ngực hắn

Chả là lúc này nữ tiếp tân người Pháp đó xét người hắn, chẳng may vấp ngã nhào vào lòng anh nhà, anh lại rất ga lăng mà đỡ chế ấy, kèm theo cái vuốt má hỏi han, chị bên này diện máu là như thế :v

Hắn đến điên với cô người yêu này, nhẹ nhàng giữ hai tay nó. Hai người nhìn nhau mất một lúc, hắn từ từ tiến lại gần, nó từ từ khép mi mắt, hai cánh môi gần nhau trong khoảng khắc, một nụ hôn ôn nhu triền miên trên môi nó, khe khẽ tách môi nó ra, hai chiếc lưỡi dính hương quần lấy nhau đến khó thở, một đợt cuồng phong ập đến. Hắn vòng tay giữ chặt gáy nó, hai người quần quýt không rời, bàn tay trống còn lại của hắn lại không an phận mà trượt một đường theo vòng cong thân hình nó đi thẳng đến chiếc đùi trắng nõn, rồi lại trở lên xương quai xanh. Cả người nó run rẩy theo nhịp điệu của bàn tay hắn, ánh mắt mờ lung thở gấp. Hắn thấy một màn này thì tâm tình kinh động, hít sâu một hơi rồi đột nhiên thở hắt ra, động tác tay ngừng hẳn lại

“Đi xa rồi gái à” hắn vô lực tựa lưng vào sofa

“Ăn nói thế đấy” nó bật cười

“Ồ...là Felix!”

Một tiếng reo hí hửng, sau đó là một thân hình tuyệt mỹ bay đến ngồi cạnh hắn huyền thuyên, nó hoàn toàn bị bỏ quên. Cô gái đó chính là Vanessa, cô vô cùng tự nhiên cười đùa với hắn trong khi anh chàng bị quay vòng vòng không hiểu lý do. Nó hơi tức khi hôn hắn vẫn chưa về, vội đứng lên quay đi để lại đôi nam nữ]

“Hilary!”

Hắn muốn đuổi theo nhưng lại bị Vanessa kéo tay, cô đưa ra vẻ mặt thương cảm của mình làm hắn bỗng dưng chạnh lòng, bất lực khụy người. Thấy bản thân tội tệ làm sao khi lại phải bỏ cô gái của mình bơ vơ, trong khi phải ngồi đây cùng tình cũ. Một nụ cười tự giấu xuất hiện trên khóe môi hắn, Vanessa đau nhói khi thấy hắn trong hình dáng như vậy, nhưng máy quay đã bật, diễn viên còn có thể chạy đi đâu

“Lúc trước...”

“Cô còn muốn nhắc tới cái quá khứ xấu hổ của mình sao?” hắn nhếch mép

“Không phải, anh à, anh không hiểu đâu”

“Rất là hiểu là đằng khác!”

“Anh...thật ra năm đó...em không phải tự nguyện buông tay anh”

Hắn im lặng, ánh mắt nhìn cô như kiểu “rồi sao?”

“Là bác gái bắt em phải rời xa anh, vì...em chỉ là một cô đào không hơn không kém” lúc nói câu này, khóe miệng cô cong lên một nụ cười bất lực

“Mẹ tôi?” hắn nhíu mày

“Phải! Gia cảnh bần hàn, mẹ mất sớm, bố thì bỏ nhà theo người tình mới, cô con gái này lại phải bán đi trình tiết để nuôi sống bản thân, anh nghĩ xem, bác ấy sẽ chấp nhận em sao?”

Cô uất hận kể lại, nước mắt lưng chùng nhìn hắn thống khổ, cô ôm chặt hắn...

“Vậy thì liên quan gì tới việc cô bỏ tôi? Tuy nói ra hơi mất mặt nhưng...ha...nhìn người con gái mình yêu nhất đắm đuối với tên khác và chỉ sau một đêm thì nhận được lời chia tay, sức chịu đựng của đàn ông có giới hạn” hắn khinh bỉ

“Chẳng phải em đã nói rồi sao? Không phải em tự nguyện...bác gái đã bắt em làm như vậy chỉ để trả cho anh cuộc sống bình yên bên hôn thê môn đăng hộ đối” cô nức nở

“Dù mọi chuyện có như vậy thì sao chứ? Tim tôi thật sự đã chết sau ngày đó, nơi này...” hắn chỉ vào tim - “Không còn chỗ trống cho cô nữa! Nó đã được một hình bóng khác lấp đầy”

“Anh...haha...” cô bỗng dưng bật cười

Hắn nhìn cô gái bên cạnh, lòng nổi lên cảm giác thương hại

“Suy cho cùng...em vẫn thua, dù cố gắng thế nào em vẫn thua! Không biết cô ấy đã thấy những tấm ảnh đó chưa nhỉ? Đây sẽ là thử thách của anh nếu như thật lòng yêu cô ấy đấy!”

Vanessa ghen ngạo ôm tim đang vỡ vụn, nói từng lời rõ ràng với hắn, nói rằng cô đã nhẫn tâm gửi những bức ảnh thân mật của cả hai đến nó. Hắn sưng người rồi vội vã lao ra ngoài...để lại cô gái cùng tâm tư đang dần chết đi...

78. Chương 39: Rắc Rối Ở Club

Một lần nữa phố đêm Paris lại trở dậy, vẫn không khí náo nhiệt quen thuộc, nó co rút mình trong chiếc chăn bông ấm áp, tận hưởng sự vuốt ve của hắn trên bàn tay nhỏ

“Chán quá ~ ” Nó than

“Sẽ rất tuyệt nếu chúng ta đến club” Hắn thăm dò

“Muốn đến cứ nói, cần gì lựa lời thận trọng thế”

“Hi hi, đi nhé?”

Nó tiến đến hôn nhẹ lên môi hắn, gật đầu.

Yum Club

Đây có thể xem là một club nổi tiếng của Paris, mở cửa từ 21h cho đến tận sáng, thu hút đông đảo nam thanh nữ tú trong đó có cả những hot face đang là trào lưu trên mạng xã hội. Qua cửa chính đến bàn tiếp tân, nơi này là bộ phận kiểm soát

“Xin chào, hãy cho chúng tôi xem chứng minh thư của hai vị” Một cô gái Pháp với giọng điệu trong trẻo

Sau khi trải qua màn kiểm tra “tội đồ”, nó cùng hắn tiến về phía sofa trống, nhân viên phục vụ mau chóng bước lại ghi chép thức uống

“Nơi này thật tuyệt” hắn huýt sáo

“Sẽ tuyệt hơn nếu anh không có hành động đó” nó bực bội

“A...anh...tự nhiên bệnh tái phát thôi mà” hắn khoác vai nó trêu đùa

“Hừ, anh đi chết đi” nó giận dữ đâm vào ngực hắn

Chả là lúc này nữ tiếp tân người Pháp đó xét người hắn, chẳng may vấp ngã nhào vào lòng anh nhà, anh lại rất ga lăng mà đỡ chế ấy, kèm theo cái vuốt má hơi han, chị bên này diện máu là như thế :v

Hắn đến gần với cô người yêu này, nhẹ nhàng giữ hai tay nó. Hai người nhìn nhau mất một lúc, hắn từ từ tiến lại gần, nó từ từ khép mi mắt, hai cánh môi gần nhau trong khoảng khắc, một nụ hôn ôn nhu trên môi nó, khe khẽ tách môi nó ra, hai chiếc lưỡi dính hương quần lấy nhau đến khó thở, một đợt cuồng phong ập đến. Hắn vòng tay giữ chặt gáy nó, hai người quấn quýt không rời, bàn tay trống còn lại của hắn lại không an phận mà trượt một đường theo vòng cong thân hình nó đi thẳng đến chiếc đùi trắng nõn, rồi lại trở lên xương quai xanh. Cả người nó run rẩy theo nhịp điệu của bàn tay hắn, ánh mắt mở to, miệng thở gấp. Hắn thấy một màn này thì tâm tình kinh động, hít sâu một hơi rồi đột nhiên thở hắt ra, động tác tay ngừng hẳn lại

“Đi xa rồi gái à” hắn vô lực tựa lưng vào sofa

“Ăn nói thế đấy” nó bật cười

“Ồ...là Felix!”

Một tiếng reo hí hửng, sau đó là một thân hình tuyệt mỹ bay đến ngồi cạnh hắn huyền thuyên, nó hoàn toàn bị bỏ quên. Cô gái đó chính là Vanessa, cô vô cùng tự nhiên cười đùa với hắn trong khi anh chàng bị quay vòng vòng không hiểu lý do. Nó hơi tức khi hôn hắn vẫn chưa về, vội đứng lên quay đi để lại đôi nam nữ]

“Hilary!”

Hắn muốn đuổi theo nhưng lại bị Vanessa kéo tay, cô đưa ra vẻ mặt thương cảm của mình làm hắn bỗng dưng chạnh lòng, bất lực khụy người. Thấy bản thân tội tệ làm sao khi lại phải bỏ cô gái của mình bơ vơ, trong khi phải ngồi đây cùng tình cũ. Một nụ cười tự giễu xuất hiện trên khóe môi hắn, Vanessa đau nhói khi thấy hắn trong hình dáng như vậy, nhưng máy quay đã bật, diễn viên còn có thể chạy đi đâu

“Lúc trước...”

“Cô còn muốn nhắc tới cái quá khứ xấu hổ của mình sao?” hắn nhếch mép

“Không phải, anh à, anh không hiểu đâu”

“Rất là hiểu là đằng khác!”

“Anh...thật ra năm đó...em không phải tự nguyện buông tay anh”

Hắn im lặng, ánh mắt nhìn cô như kiểu “rồi sao?”

“Là bác gái bắt em phải rời xa anh, vì...em chỉ là một con điểm không hơn không kém” lúc nói câu này, khóe miệng cô cong lên một nụ cười bất lực

“Mẹ tôi?” hắn nhíu mày

“Phải! Gia cảnh bần hàn, mẹ mất sớm, bố thì bỏ nhà theo người tình mới, cô con gái này lại phải bán đi trình tiết để nuôi sống bản thân, anh nghĩ xem, bác ấy sẽ chấp nhận em sao?”

Cô uất hận kể lại, nước mắt lưng chừng nhìn hắn thống khổ, cô ôm chặt hắn...

“Vậy thì liên quan gì tới việc cô bỏ tôi? Tuy nói ra hơi mất mặt nhưng...ha...nhìn người con gái mình yêu nhất đắm đuối với tên khác và chỉ sau một đêm thì nhận được lời chia tay, sức chịu đựng của đàn ông có giới hạn” hắn khinh bỉ

“Chẳng phải em đã nói rồi sao? Không phải em tự nguyện...bác gái đã bắt em làm như vậy chỉ để trả cho anh cuộc sống bình yên bên hôn thê môn đăng hộ đối” cô nức nở

“Dù mọi chuyện có như vậy thì sao chứ? Tim tôi thật sự đã chết sau ngày đó, nơi này...” hắn chỉ vào tim - “Không còn chỗ trống cho cô nữa! Nó đã được một hình bóng khác lấp đầy”

“Anh...haha...” cô bỗng dưng bật cười

Hắn nhìn cô gái bên cạnh, lòng nổi lên cảm giác thương hại

“Suy cho cùng...em vẫn thua, dù cố gắng thế nào em vẫn thua! Không biết cô ấy đã thấy những tấm ảnh đó chưa nhỉ? Đây sẽ là thử thách của anh nếu như thật lòng yêu cô ấy đấy!”

Vanessa nghẹn ngào ôm tim đang vỡ vụn, nói từng lời rõ ràng với hắn, nói rằng cô đã nhẫn tâm gửi những bức ảnh thân mật của cả hai đến nó. Hắn sống người rồi vội vã lao ra ngoài...để lại cô gái cùng tâm tư đang dần chết đi...

79. Chương 40: Tình Yêu Thật Giản Đơn

Sau khi ra khỏi club, nó như người mất hồn lang thang trên đường, bàn chân bước trên đôi giày cao gót đã trở nên sưng tấy, đau đến khó thở, không phải đau nơi bàn chân, mà là đau thấu tâm can.

Đến khi mệt đến chết đi sống lại, nó bước đến ghế đá gần đó và ngồi sụp xuống, viên mắt đỏ hoe, giọt nước mắt lớn dần rồi thay nhau rơi xuống thành hàng. Những uất nghẹn từ nãy đến giờ theo nước mắt mà rơi xuống, nó ôm mặt nức nở

“A ~ tại sao? Tại sao? Thế này là vì sao?” Nó uất ức nắm tay vào mặt ghế mà gào thét câu thoại nổi tiếng

“Sao trăng cái gì?”

Một giọng nói trầm mang theo hơi thở ngắt quãng phủ trên đỉnh đầu, nó ngẩng đầu lên, nhìn thấy hắn càng tức hơn mà mím chặt môi. Hắn thấy vẻ “liều yếu đào tơ” của nó không kìm lòng được mà thở dài, vòng tay kéo nửa trên người nó vào lòng, tìm quên lên từng hồi

“Ngốc!” Hấn đau lòng vuốt tóc nó

“Anh mới ngốc, ngốc khi bỏ qua cô người yêu tốt với mình như vậy” Nó đâm vào ngực hấn

“Bỏ cũng bỏ rồi, nói được gì?” Hấn bắt lực

“Tiếc lắm hả? Đồ ngốc” Nó ghen ngào

” Anh cảm thấy mình rất rất rất ngốc khi để em khóc một mình như vậy.”

Lúc hấn nói những lời này, sống mũi hơi cay, xót xa khi thấy người mình yêu đau khổ, thật muốn băm chết cái cô Vanessa kia! Về phần nó, trái tim cứng rắn vừa nãy lại mềm nhũn, cơ thể vô lực tựa vào hấn

“Tủi thân lắm sao?” Hấn hỏi

“Vì sao?” Nó hỏi lại hấn một cách khó hiểu

“Hả? -_- ” Hấn ngó người

“Vì sao anh yêu em?”

“Không biết!”

“Sao lại không biết? Anh thích gì ở em? Mắt? Mũi? Môi? Hay cái khác?”

“Cái gì cũng thích hết” Hấn xoa đầu nó

“Dối trá!”

Nó trong lòng sướng muốn chết nhưng vẫn ra vẻ

“Ày, em không tin sao?” Hấn nâng cằm nó cười mờ ám

“Không tin” Nó khẳng định

Ngay khi lời nói vừa dứt, nó cảm nhận được một đôi môi lạnh lạnh phủ lên cánh môi mình mang theo hơi ấm ngọt ngào. Nó khẽ run người nhưng cũng không từ chối, khẽ ôm cổ hấn đáp lại sự nhiệt tình của thanh niên này. Chiếc lưỡi điêu luyện của hấn nhẹ nhàng tách môi nó ra, thâm nhập rộng rãi sâu bên trong, quần lấy hương vị ngọt ngào khó chối bỏ của nó. Càng hôn càng mãnh liệt, người nó tựa hấn vào ghế, lông mày nhíu lại chống đỡ sức nặng của hấn

“Ừm...” Nó bật ra tiếng rên kiều mị

“Em đang quyến rũ anh đó à?” Hấn háng giọng

“Không có” Nó thở dốc sau nụ hôn triền miên

“Về thôi” Hấn vươn tay ra

“Đau” Nó xị mặt

“Em bị gì?” Hấn hỏi

Nó không trả lời, chỉ vào chân, hấn lập tức khụy xuống tháo giày nó ra, xoa xoa mắt cá chân đang sưng lên, cứ lặp lại như vậy nhiều lần. Một lát sau lại ngẩng đầu lên

“Còn đau không?”

Nó lắc đầu, cảm động đến muốn xỉu. Hấn đứng dậy nhìn nó hồi lâu rồi lại bước đến, lại một lần nữa nó rơi vào vòng tay ấm áp của hấn

“Anh xin lỗi” Hấn tựa đầu vào vai nó

“Em biết rồi” Nó nhắm chặt mắt ôm siết eo hấn

“Hilary”

“Hửm?”

“Lấy anh đi! Anh sẽ không để em chịu khổ, anh nuôi em”

“Đồ điên” Nó bật cười đánh vào lưng hắn một cái

“Được không?” Hắn hạ giọng

“Vâng!” Nó vui vẻ đáp

Không cần hoa không cần nhẫn, nó chỉ cần như vậy thôi.

Hắn hài lòng hôn lên tóc nó một cái, rồi hơi cúi người đưa lưng cho nó

“Lên đây”

“Không khách sáo” Nó hí hửng trèo lên lưng hắn

Tựa trên tấm lưng vững chắc của hắn, nó thấy yên lòng hơn cả.

Hóa ra tình yêu đơn giản như vậy, chỉ cần một chút quan tâm nhỏ cũng khiến bạn ấm áp, dù đôi khi sẽ xuất hiện chướng ngại vật gây cản trở, nhưng chỉ cần hai bạn luôn tin tưởng đối phương, hạnh phúc sẽ tự động quay trở lại.

Nó dù rất giận vì độ mặt dày của Vanessa nhưng cũng vì tin tưởng hắn mà quên tất cả, luôn tin rằng trong lòng hắn chỉ có mình, một lòng một dạ với mình, cả hai đời này kiếp này sẽ không buông tay...

~ END

~Chia tay sớm bớt đau khổ :v

Vẫn còn ngoại truyện nhé các bạn, mấy đôi kia chưa xong mà .-. hehe :v

Không phải hồi tiếc đâu nhia

~~

80. Chương 40: Tình Yêu Thật Giản Đơn

Sau khi ra khỏi club, nó như người mất hồn lang thang trên đường, bàn chân bước trên đôi giày cao gót đã trở nên sưng tấy, đau đến khó thở, không phải đau nơi bàn chân, mà là đau thấu tâm can.

Đến khi mệt đến chết đi sống lại, nó bước đến ghế đá gần đó và ngồi sụp xuống, viền mắt đỏ hoe, giọt nước mắt lớn dần rồi thay nhau rơi xuống thành hàng. Những uất nghẹn từ nãy đến giờ theo nước mắt mà rơi xuống, nó ôm mặt nức nở

“A ~~ tại sao? Tại sao? Thế này là vì sao?” Nó uất ức dầm tay vào mặt ghế mà gào thét câu thoại nổi tiếng

“Sao trắng cái gì?”

Một giọng nói trầm mang theo hơi thở ngắt quãng phủ trên đỉnh đầu, nó ngẩng đầu lên, nhìn thấy hắn càng tức hơn mà mím chặt môi. Hắn thấy vẻ “liều yếu đào tơ” của nó không kìm lòng được mà thở dài, vòng tay kéo nửa trên người nó vào lòng, tìm quần lên từng hồi

“Ngốc!” Hắn đau lòng vuốt tóc nó

“Anh mới ngốc, ngốc khi bỏ qua cô người yêu tốt với mình như vậy” Nó dầm vào ngực hắn

“Bỏ cũng bỏ rồi, nói được gì?” Hắn bắt lực

“Tiếc lắm hả? Đồ ngốc” Nó nghẹn ngào

” Anh cảm thấy mình rất rất rất ngốc khi để em khóc một mình như vậy.”

Lúc hắn nói những lời này, sống mũi hơi cay, xót xa khi thấy người mình yêu đau khổ, thật muốn nắm chết cái cô Vanessa kia! Về phần nó, trái tim cứng rắn vừa nãy lại mềm nhũn, cơ thể vô lực tựa vào hắn

“Túi thân lắm sao?” Hắn hỏi

“Vì sao?” Nó hỏi lại hắn một cách khó hiểu

“Hả? -_- ” Hắn ngó người

“Vì sao anh yêu em?”

“Không biết!”

“Sao lại không biết? Anh thích gì ở em? Mắt? Mũi? Môi? Hay cái khác?”

“Cái gì cũng thích hết” Hắn xoa đầu nó

“Đối trá!”

Nó trong lòng sướng muốn chết nhưng vẫn ra vẻ

“Ày, em không tin sao?” Hắn nâng cằm nó cười mờ ám

“Không tin” Nó khẳng định

Ngay khi lời nói vừa dứt, nó cảm nhận được một đôi môi lạnh lạnh phủ lên cánh môi mình mang theo hơi ấm ngọt ngào. Nó khẽ run người nhưng cũng không từ chối, khẽ ôm cổ hắn đáp lại sự nhiệt tình của thanh niên này. Chiếc lưỡi điêu luyện của hắn nhẹ nhàng tách môi nó ra, thâm nhập rộng rãi sâu bên trong, quần lấy hương vị ngọt ngào khó chối bỏ của nó. Càng hôn càng mãnh liệt, người nó tựa hẳn vào ghế, lông mày nhíu lại chống đỡ sức nặng của hắn

“Ừm...” Nó bật ra tiếng rên kiều mị

“Em đang quyến rũ anh đó à?” Hắn háng giọng

“Không có” Nó thở dốc sau nụ hôn triền miên

“Về thôi” Hắn vươn tay ra

“Đau” Nó xị mặt

“Em bị gì?” Hắn hỏi

Nó không trả lời, chỉ vào chân, hắn lập tức khụy xuống tháo giày nó ra, xoa xoa mắt cá chân đang sưng lên, cứ lặp lại như vậy nhiều lần. Một lát sau lại ngẩng đầu lên

“Còn đau không?”

Nó lắc đầu, cảm động đến muốn xỉu. Hắn đứng dậy nhìn nó hồi lâu rồi lại bước đến, lại một lần nữa nó rơi vào vòng tay ấm áp của hắn

“Anh xin lỗi” Hắn tựa đầu vào vai nó

“Em biết rồi” Nó nhắm chặt mắt ôm siết eo hắn

“Hilary”

“Hửm?”

“Lấy anh đi! Anh sẽ không để em chịu khổ, anh nuôi em”

“Đồ điên” Nó bật cười đánh vào lưng hắn một cái

“Được không?” Hắn hạ giọng

“Vâng!” Nó vui vẻ đáp

Không cần hoa không cần nhẫn, nó chỉ cần như vậy thôi.

Hắn hài lòng hôn lên tóc nó một cái, rồi hơi cúi người đưa lưng cho nó

“Lên đây”

“Không khách sáo” Nó hí hửng trèo lên lưng hắn

Tựa trên tấm lưng vững chắc của hắn, nó thấy yên lòng hơn cả.

Hóa ra tình yêu đơn giản như vậy, chỉ cần một chút quan tâm nhỏ cũng khiến bạn ấm áp, dù đôi khi sẽ xuất hiện chướng ngại vật gây cản trở, nhưng chỉ cần hai bạn luôn tin tưởng đối phương, hạnh phúc sẽ tự động quay trở lại.

Nó dù rất giận vì độ mặt dày của Vanessa nhưng cũng vì tin tưởng hắn mà quên tất cả, luôn tin rằng trong lòng hắn chỉ có mình, một lòng một dạ với mình, cả hai đời này kiếp này sẽ không buông tay...

.....

Gwen có thai, Alex lại vì công việc nên từ nước ngoài vẫn chưa trở về, họ mỗi người một nơi nhưng tim luôn hướng về nửa kia của mình...

Vì sự xuất hiện của một chàng trai xa lạ, Waldo lại không bên cạnh, Vivian xiu nữa xiu lòng, nhìn người yêu mình một nói hai cười với người khác, Waldo nóng nảy tranh cãi với cô. Hai người vẫn chưa có kết quả, nhưng hi vọng vẫn sẽ đến...

Ngược lại, Elena đã cùng Dai đường đường chính chính bước vào cuộc sống hôn nhân với muôn ngàn rắc rối nảy sinh, nhưng nếu cả hai đồng lòng, mọi chuyện sẽ trở nên đơn giản...

Vì thế, hãy tin tưởng nhau, các bạn sẽ làm được!! Chỉ cần có lòng tin, sự thấu hiểu thông cảm nhau, cả hai sẽ vượt qua mọi thử thách, hãy cố lên nhé. Lời này tác giả dành tặng cho các bạn đã, đang và sẽ yêu! Cảm ơn các bạn..

81. Chương Ngoại Truyện

Trong một căn phòng của ngôi biệt thự vang lên tiếng thở dốc không ngừng, ánh mặt trời lấp ló sau rèm cửa như có như không, đôi nam nữ bên trong vẫn mãi miệt nhiệt tình

“Ừm...em mệt” Nó nhúu mày khó khăn

“Không liên quan gì tới anh” Hắn cất giọng khàn khàn

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/bad-girl-tre-con-va-bad-boy-lanh-lung>